STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 11115

POLITISHER BARIKHT FUN TS. K.

Joseph Stalin

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol
of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from
a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights
in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain
or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.
If you hold an active copyright to this work – or if you know who does –
please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

פראָלעטאריער פון אלע לענדער, פאראייניקט זיך!

י. סטאלין

פאליטישער באריכט פון צ. ק.

דעם XVI צוזאמענפאָר
פון אל. ק. פ. (ב)

(דעם 27־טן יוני 1930 יאָר)

מיטן שלוסווארט און רעזאלוציע פונם
צוזאמענפאָר איבערן באריכט פון צ. ק.

פארלאג „דער עמעס" מאסקווע, 1930.

Тип. изд-ва „Дер Эмес“,
Москва, Покровка, 9.
Главлит А—53543.
Тираж 15000 экз.

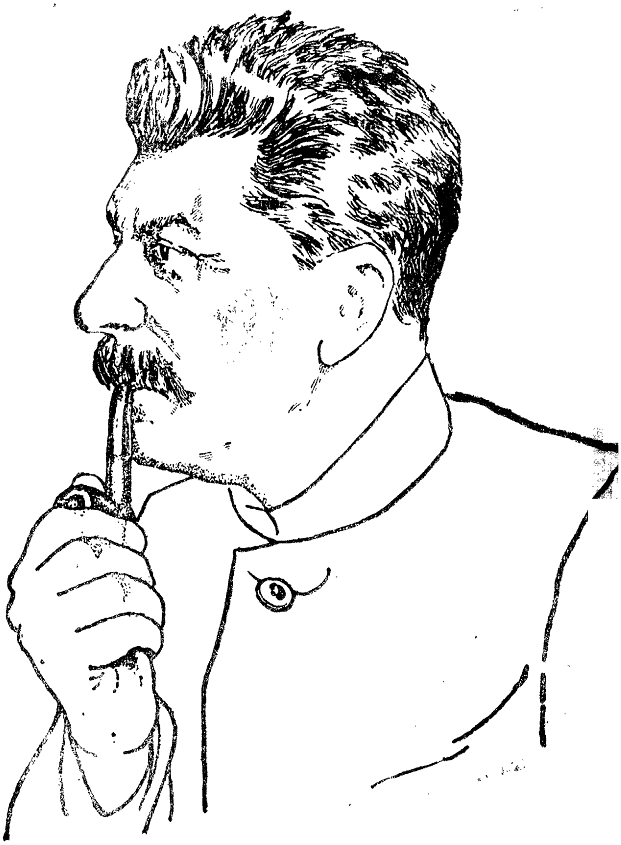

I. דער וואַקסנדיקער קריזיס פונם וועלט-קאַפּיטאַליזם און די אויסער-לעכע לאַגע פון פסס״ר

כאַווערים! פונם 15־טן צוזאַמענפאָר איז דורך דריט־האַלבן יאָר. א פּעריאָד צייט, ראַכט זיך, ניט זייער קיין גרויסער. און דאָך זיינען פאַר דער דאָזיקער צייט פאָרגעקומען זייער ערנסטע ענדערונגען אינם לעבן פון די פעלקער און מעלוכעס. אויב מע זאָל כאַראַקטעריזירן אין צוויי ווערטער דעם פאַרגאַנגענעם פּעריאָד, וואָלט מען אים געקאָנט אָנרופן אַן איבערבראַך־פּעריאָד. ער איז געווען אַן איבערבראַך־פּעריאָד ניט נאָר פאַר אונז, פאַר פסס״ר, נאָר אויך פאַר די קאַפּיטאַליסטישע לענדער פון דער גאַנצער וועלט. אָבער צווישן די דאָזיקע צוויי איבערבראַכן איז דאָ א קאַרדינאַלער אונטערשייד. אין דער צייט, ווען דער דאָזיקער איבערבראַך האָט באַטייט פאַר פסס״ר א קער אין דער זייט פון א נייעם, מער ערנסטן עקאָנאָמישן אויפשטייג, האָט פאַר די קאַפּיטאַליסטישע לענדער דער איבערבראַך באַטייט א קער צו עקאָנאָמישער יערידע. בא אונז אין פסס״ר איז א וואַקסנדיקער אויפשטייג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג סיי אין דער אינדוסטריע, סיי אין דער לאַנדווירטשאַפט. בא זיי, בא די קאַפּיטאַליסטן, איז א וואַקסנדיקער קריזיס פון דער עקאָנאָמיק סיי אין דער אינדוסטריע, סיי אין דער לאַנדווירטשאַפט.

אָט אַזאַ איז אין צוויי ווערטער דאס בילד פון דער איצטיקער לאַגע.

דערמאָנט זיך די לאַגע אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער מיט דריטהאַלבן יאר צוריק. א וואוקס פון דער אינדוסטריעלער פּראָדוקציע און האַנדל קימאַט אין אַלע לענדער פונעם קאַפּיטאַליזם. א וואוקס פון דער פּראָדוקציע פון רוי־וואַרג און דערנערונגס־מיטלען קימאַט אין אַלע אַגראַרע לענדער. אַן אָרעאָל אַרום די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן אַלס לאַנד פון סאַמע פולבלוטיקן קאַפּיטאַליזם. זיג־לידער וועגן „בליאונג“. בוקעניש פאַרן דאָלער. ליבגעזאַנגען לעקאָוועד דער נייער טעכניק, לעקאָוועד דער קאַפּיטאַליסטישער ראַציאָנאַליזאַציע. פּראָקלאַמירונג פון אַן ערע פון „פאַרגעזונטערונג“ פונעם קאַפּיטאַליזם און פון דער אומצעשטערבאַרער פעסטקייט פון דער קאַפּיטאַליסטישער סטאַביליזאַציע. „אַלגעמיינער“ טומל און גערויש מיקויעד דעם „אומפאַרמיידלעכן אומקום“ פונעם ראַטנלאַנד, מיקויעד דעם „אומפאַרמיידלעכן קראַך“ פון פסס"ר.

אזוי האָט דאס געהאַלטן נעכטן.

און ווי זעט אויס דאס בילד איצט?

איצט—אַן עקאָנאָמישער קריזיס קימאַט אין אַלע אינדוסטריעלע לענדער פונעם קאַפּיטאַליזם. איצט—א לאַנדווירטשאַפטלעכער קריזיס אין אַלע אַגראַרע לענדער. אַנשטאַט „בליאונג“ — אָרעמקייט פון די מאַסן און א קאָלאָסאַלער וואוקס פון דער אַרבעטסלאָזיקייט. אַנשטאָט אַן אויפשטייג פון דער לאַנדווירטשאַפט — רואינירונג פון מיליאָנען מאַסן פויערטום. עס קראַכן די אילוזיעס וועגן דער אַלמעכטיקייט פונעם קאַפּיטאַליזם בכלל, דער אַלמעכטיקייט פון צאָפן־אַמעריקאַנישן קאַפּיטאַליזם באַזונדערס. אַלץ שוואַכער ווערן די זיג־לידער לעקאָוועד דעם דאָלער און דער קאַפּיטאַליסטישער ראַציאָנאַליזאַציע. אַלץ שטאַרקער ווערן די פּעסימיסטישע יעלאָלעס מיקויעד די „פעלערן“ פונעם קאַפּיטאַליזם. און דער „אַלגעמיינער“

טומל וועגן דעם „אומפארמיידלעכן אומקום“ פון פסס״ר ווערט פארביטן מיט „אלגעמיינער“ בייזער שיפעניש וועגן דער נויטיקייט צו באשטראפן „ראסראזיקע לאנד“, וואס וואגט צו אנטוויקלען זיין עקאנאמיק, ווען ארום הערשט א קריזיס.

אזוי זעט אויס דאס בילד איצט.

עס האט זיך באקומען פונקט אזוי, ווי די באלשעוויקעס האבן געזאגט מיט צוויי־דריי יאר צוריק.

די באלשעוויקעס האבן געזאגט, אז דער וואוקס פון דער טעכניק אין די קאפיטאליסטישע לענדער, דער וואוקס פון די פראדוציר־קרעפטן און פון דער קאפיטאליסטישער ראציאנאליזאציע בא די באגרעניצטע ראמען פונם לעבנס־ניוואָ פון די מיליאנען ארבעטער און פויערים האט אומפארמיידלעך ברענגען צו א הארבן עקאנאמישן קריזיס. די בורזשואזע פרעסע האט געלאכט פון די „אריגינעלע געוויסעס“ פון די באלשעוויקעס. די רעכטע אפנייגלער האבן זיך אפגעגרעניצט פונם באלשעוויסטישן פראגנאז, פאר־בייטנדיק דעם מארקסיסטישן אנאליז מיט ליבעראלער פלאפלעריי וועגן „ארגאניזירטן קאפיטאליזם“. און וואס האט זיך באקומען פאקטיש? עס האט זיך באקומען אזוי, ווי עס האבן געזאגט די באלשעוויקעס.

דאס זיינען די פאקטן.

לאמיר איבערגיין צום באטראכטן די אנגאבן וועגן דעם עקאנאמישן קריזיס אין די קאפיטאליסטישע לענדער.

1. דער אלוועלטלעכער עקאנאמישער קריזיס

א) באם שטודירן דעם קריזיס ווארפן זיך אין די אויגן פריער פאר אלץ פאלגנדע פאקטן:

1) דער איצטיקער עקאנאמישער קריזיס איז א קריזיס פון איבערפראדוקציע. דאס הייסט, אז סכוירעס איז פראדוצירט געווארן מער, ווי עס קאן איינשלינגען דער

מארק. דאס הייסט, אז מאנופאקטור, הייצונג, פאבריק־זאוואָדישע אויסארבעטונגען, שפייז־פראדוקטן איז פראדוצירט מער, איידער עס קאָנען קויפן פאר מעזומען געלט די הויפט־געברויכער, ד. ה. די פאלקס־מאַסן, וועמעס האַכנאָסעס בלייבן אַף אַ נידעריקן ניוואָ. און אזוי ווי די קויף־פעאיקייט פון די פאלקס־מאסן אין די באדינגונגען פונם קאפיטאליזם בלייבט אף א מינימאַל־נידעריקן ניוואָ, לאָזן די קאפיטאליסטן איבער די „מויסרעס“ סכוירעס, מאַנופאקטור, ברויט, א. א. וו. אף די לאגערן, אדער זיי פארניכטן דאס אפילע, קעדיי צו אײַנהאַלטן די הויכע פרייזן, זיי פארקירצן די פראדוקציע, זאגן אפ ארבעטער, און די פאלקס־מאסן זיינען געצוואונגען צו ליידן דערפאר, ווייל ס'איז פראדוצירט געווארן צו פיל סכוירעס.

2) דער איצטיקער קריזיס איז דער ערשטער נאָך דער מילכאָמע אלוועלטלעכער עקאָנאָמישער קריזיס. ער איז א וועלט־קריזיס ניט נאָר אין דעם זין, וואס ער כאפט ארום אלע אדער קימאַט אלע אינדוסטריעלע לענדער פון דער וועלט, דערביי האָט אפילע פראנקרייך, וועלכע שפריצט אריין סיסטעמאטיש אין איר ארגאניזם מיליארדן מארק פון דייטשלאנדס רעפאראציע־צאלונגען, ניט געקאָנט אויסמיידן קיין געוויסע רעפרעסיע, וועלכע דארף לויט אלע אָנגאבן אריבער אין א קריזיס. ער איז א וועלט־קריזיס אויך אין דעם זין, וואס דער אינדוסטריעלער קריזיס איז צונויפגעפאלן לויט דער צייט מיטן לאנדווירטשאפטלעכן קריזיס, וועלכער כאפט ארום די פראדוקציע פון אלע מינים רוּוואַרג און דערנערונג אין די גרונטיקע אגראַרלענדער פון דער וועלט.

3) דער איצטיקער וועלט־קריזיס וויקלט זיך פאנאנדער ניט גלייכמעסיק, ניט געקוקט אף זיין אלגעמיינעם כאַראקטער, טרעפנדיק די אדער יענע לענדער אין פארשיידענער צייט און מיט פארשיידענער קראפט. דער אינדוסטריעלער קריזיס האָט זיך אָנגעהויבן פריער פאר אלץ אין

פוילן, רומעניע, אפן באלקאן. ער האט זיך דארט פאנאנ־
דערגעוויקלט אין מעשעד פונם גאנצן פאריקן יאר. קלארע
סימאנים פון אנגעהויבענעם לאנדווירטשאפטלעכן קריזיס
זיינען שוין געווען סאף 1928 יאר אין קאנאדע, אין די
צאפן־אמעריקאנישע פאריייניקטע שטאטן, אין ארגענטינע,
אין בראזיליע, אין אווסטראליע. פאר דעמדאזיקן גאנצן
פעריאד גייט די אינדוסטריע פון די צאפן־אמעריקאנישע
פאריייניקטע שטאטן בארג ארויף. צום מיטן 1929 יאר
דערגרייכט די אינדוסטריעלע פראדוקציע אין די צאפן־
אמעריקאנישע פאריייניקטע שטאטן קימאט א רעקארד־
הויך. בלויז פון דער צווייטער העלפט 1929 יאר הויבט
זיך אן דער איבערבראך און דערנאך וויקלט זיך שוין פא־
נאנדער דער ראשער קריזיס פון דער אינדוסטריעלער
פראדוקציע, וועלכער האט אפגעווארפן די צאפן־אמערי־
קאנישע פאריייניקטע שטאטן צום ניווא פון 1927 יאר. נאך
דעם גייט שוין דער אינדוסטריעלער קריזיס אין קאנאדע
און יאפאניע. דערנאך גייען באנקראטן און דער קריזיס אין
כינע און אין די קאלאניאלע לענדער, וואו דער קריזיס
ווערט פארשטארקט דורכן פאלן פון די פרייזן אף זילבער
און וואו דער קריזיס פון איבערפראדוקציע ווערט צונויפ־
געבונדן מיט דער צעשטערונג פון דער פויערשער ווירט־
שאפט, וואס די עקספלואטאציע פון די פעאדאלן און די
אומדערטרעגלעכע שטייערן האבן דערפירט ביז פולשטענ־
דיקער אויסצערונג. וואס איז שייך מאירעוו־אייראפע,
הויבט דארט אן דער קריזיס צו ווירקן בלויז אין אנהויב
פון דעם יאר, דערביי ניט אומעטום מיט א גלייכער קראפט,
אין פראנקרייך באווייזט נאך אלץ אפילע אין דעמדאזיקן
פעריאד א וואוקס פון דער אינדוסטריעלער פראדוקציע.

איך מיין, אז עס איז ניט נויטיק זיך אפצושטעלן באַ־
זונדער אף די ציפער־אנגאבן, וועלכע דעמאנסטרירן די
אנגעוועזנהייט פונם קריזיס. וועגן דעם, אז דער קריזיס עק־
זיסטירט, פירט מען שוין איצט ניט קיין שטרייטן. איך וועל

זיך באַגרענעצן מיטן ברענגען איין קליינע אָבער כאַראַק־
טעריסטישע טאַבעלע, וואָס דער דייטשישער „אינסטיטוט
פאַר קאָניונקטור־פאָרשונגען" האָט ניט לאַנג פאַרעפנט־
לעכט. די דאָזיקע טאַבעלע שילדערט די אַנטוויקלונג פון דער
בערג־אינדוסטריע און פון די הויפּט־צווייגן פון דער גרוי־
סער באַאַרבעטנדיקע אינדוסטריע אין די צפון־אַמעריקאַ־
נישע פאַרייניקטע שטאַטן, ענגלאַנד, דייטשלאַנד, פראַנק־
רייך, פוילן, פסס"ר, אָנהייבנדיק פונם 1927 יאָר. דער־
ביי ווערט דער ניוואָ פון דער פּראָדוקציע אין 1928 יאָר
גענומען פאַר 100.

	פסס"ר	צ.־א. פאַרייניקטע שטאַטן	ענגלאַנד	דייטשלאַנד	פראַנקרייך	פוילן
1927 יאָר	82,4	95,5	105,5	100,1	86,6	88,5
1928 „	100	100	100	100	100	100
1929 „	123,5	106,3	107,9	101,8	109,4	99,8
1930 1־טער קוו.	155,5	95,5	107,4	93,4	113,1	84,6

וואָס זאָגט די דאָזיקע טאַבעלע?

זי זאָגט פריער פאַר אַלץ, אַז די צפון־אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן, דייטשלאַנד און פוילן לעבן איבער א שאַרף־אויסגעדריקטן קריזיס פון דער גרויסער אינ־דוסטריעלער פּראָדוקציע, דערביי איז פאַרן 1־טן קוואַרטל 1930 יאָר אין די צפון־אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן, נאָכן אויפשטייג אין דער ערשטער העלפט 1929 יאָר, דער ניוואָ פון דער פּראָדוקציע געפאַלן לעגאַבע דעם 1929 יאָר אויף 10,8 פּראָצענט, פאַלנדיק ביזן ניוואָ פונם 1927 יאָר, אין דייטשלאַנד איז דער ניוואָ פון דער פּראָ־דוקציע נאָך אַ דריי־יאָריקן שטילשטאַנד געפאַלן אין פאַר־גלייך מיטן פאַריקן יאָר אויף 8,4 פּראָצענט, פאַלנדיק נידע־

ריקער פונעם ניווא פון 1927 יאר אף 6,7 פראצענט, און אין פוילן איז דער פראדוקציע־ניווא נאכן פאראיאריקן קריזיס געפאלן אין פארגלייך מיטן פאריקן יאר אף 15,2 פראצענט און נידעריקער פונעם ניווא פונעם 1927 יאר אף 3,9 פראצענט.

זי זאגט, צווייטנס, אז ענגלאנד טאפטשעט זיך שוין דריי יאר אף איין ארט ארום דעם ניווא פונעם 1927 יאר, און לעבט איבער א שווערן עקאנאמישן שטילשטאנד. דערביי האט זי אינעם ערשטן קווארטל 1390 יאר באוויזן שוין פארקלענערן דעם ניווא פון דער פראדוקציע אין פארגלייך מיטן פאריקן יאר אף 0,5 פראצ. און אריינגעטראטן אזוי ארום אין דער אנפאנגס־פאזע פונעם קריזיס.

זי זאגט, דריטנס, אז פון די גרויסע קאפיטאליסטישע לענדער איז בלויז אין פראנקרייך פאראן א געוויסער וואוקס פון דער גרויסער אינדוסטריע, דערביי איז, אויב דער פראצענט צוואוקס האט אין 1928 יאר באטראפן 13,4 פראצענט און 1929 יאר — 9,4 פראצענט, באטרעפט אין ערשטן קווארטל פון 1930 י. דער צוואוקס אין פארגלייך מיטן 1929 בלויז 3,7 פראצענט און גיט אזוי ארום א בילד פון א פאלנדיקער פון יאר צו יאר ליניע פון וואוקס.

זי זאגט, לעצטנס, אז פון אלע לענדער אין דער וועלט איז בלויז אין ססס״ר פאראן א שטורמישער אויפשטייג פון דער גרויסער אינדוסטריע, דערביי שטייגט איבער דער פראדוקציע־ניווא אינעם ערשטן קווארטל 1930 יאר מער ווי אין צוויי מאל דעם ניווא פונעם 1927 יאר און דער פראצענט פון צוואוקס שטייגט פון 17,6 פראצענט אין 1928 יאר ביז 23,5 פראצענט אין 1923 יאר און ביז 32 פראצענט אינעם ערשטן קווארטל 1930 יאר, געבנדיק אזוי ארום א בילד פון א שטייגנדיקער פון יאר צו יאר ליניע פון וואוקס.

מע קאן זאגן, אז אויב אזוי איז געווען ביזן סאף ערשטן

קווארטל פון דעם יאר, איז ניט אויסגעשלאסן, אז אינעם צווייטן קווארטל פון דעם יאר האָט זיך די לאגע געקאָנט ענדערן צו בעסערן. אָבער די אָנגאבן פונעם צווייטן קווארטל לייקענען אינגאנצן אָפּ אזא האַשאָרע. פארקערט, זיי רעדן וועגן דעם, אז אינעם צווייטן קווארטל האָט זיך די לאגע נאָך מער פארערגערט. די דאזיקע אָנגאבן רעדן וועגן א נייעם פאל פון די אקציעס אף דער ניו-יארקער בירזשע און א נייע כוואַליע באַנקראָטן אין די צאפן-אמעריקאנישע פאראייניקטע שטאַטן, וועגן א נייער פארקירצונג פון דער פראדוקציע, אראָפּזעצונג פונעם ארבעטסלוין פון די ארבעטער און וואוקס פון דער ארבעטסלאזיקייט אין די צאפן-אמעריקאַנישע פאראייניקטע שטאַטן, דייטשלאנד, ענגלאנד, איטאליע, יאפאניע, דארעם-אַמעריקע, פוילן, טשעכאָסלאָוואקיע און אזוי ווייטער; וועגן דעם, אז א ריי אינדוסטריע-צווייגן פון פראנקרייך זיינען אריינגעטראָטן אין א פאזע פון שטילשטאַנד, וועלכער איז בא דער איצטיקער אינטערנאַציאָנאַלער עקאָנאָמישער סיטואציע א סימען פון א קריזיס, וואס הויבט זיך אָן. ארבעטסלאזע אין די צאפן-אַמעריקאַנישע פאראייניקטע שטאַטן איז איצט פאראן העכער 6 מיליאן, אין דייטשלאנד — בא 5 מיליאן, אין ענגלאנד — העכער צוויי מיליאן, אין איטאליע, דארעם-אַמעריקע, יאפאניע — צו מיליאן, אין פוילן, טשעכאָסלאָוואַקיע, עסטרייך — צו 500 טויזנט.

איך רייד שוין ניט וועגן דער ווייטערדיקער פארשארפונג פונעם לאנדווירטשאפטלעכן קריזיס, וועלכער רואינירט מיליאנען פערמערס און ארבעטנדיקע פויערים. דער קריזיס פון דער איבערפראדוקציע אין דער לאנדווירטשאפט איז דערגאנגען דערצו, אז קעדיי צו פארהיטן די הויכע פרייזן און די רעוואכים פון דער בורזשואזיע זיינען אין בראזיליע אריינגעווארפן געווארן אין יאם ארום 2 מיליאן זעק קאווע, אין אַמעריקע האָט מען אָנגעהויבן הייצן אַנשטאָט קוילן מיט קוקורוזע, אין דייטשלאנד זיינען מיליאנען פוד

קאַרן פאַרוואַנדלט אין פּוסטער פּאַר כאַזייִרים, בענויגייִע צו בוימוואָל און ווייץ וועל אַנגענומען אַלע מיטלען צו פאַר־קלענערן די פאַרזיי־שעטעכן אויף 10—15 פּראָצענט.

אָט אַזאַ איז דאָס אַלגעמיינע בילד פונעם עקאָנאָמישן וועלט־קריזיס, וואָס וויקלט זיך פאַנאַנדער.

ב) איצט, ווען דער עקאָנאָמישער וועלט־קריזיס וויקלט פאַנאַנדער זיין צעשטערנדיקע קראַפט, לאָזנדיק צום גרונט גאַנצע שיכטן מיטעלע און קליינע קאַפּיטאַליסטן, רויִ־נירנדיק גאַנצע גרופּעס פון דער אַרבעטער־אַריסטאָקראַטיע און פּערמערס, און פאַרווּטיילנדיק אויף הונגער מיליאָנען מאַסן אַרבעטער,—פרעגן אַלע: וואו איז די סיבּע פונעם קריזיס, וואו ליגט זיין יעסאָד, ווי אַזוי קעמפט מען מיט אים, ווי אַזוי פאַרניכטעט מען אים? עס ווערן אויסגע־טראַכט די סאַמע פאַרשיידנאַרטיקע „טעאָריעס“ פון קרי־זיס. עס ווערן פאָרגעלייגט גאַנצע פּראָיעקטן פון „לינדערן“, „זיך באַוואָרענען“, „ליקווידירן“ דעם קריזיס. די בורזשוּ־אַזע אָפּאָזיציעס ווינקען אויף די בורזשואַזע רעגירונגען, וועלכע האָבן, ווי עס ווייזט זיך אַרויס, „ניט אָנגענומען אַלע מיטלען“ אויף ניט צו דערלאָזן דעם קריזיס. די „דעמאָקראַטן“ באַשולדיקן די „רעפּובליקאַנער“ די „רעפּובליקאַנער“ — די „דעמאָקראַטן“, און אַלע צו־זאַמען — הוּוערס גרופּע מיט איר „פעדעראַלער רעזערוו־סיסטעם“, וועלכע האָט ניט באַוויזן צו „פאַרצוי־מען“ דעם קריזיס. עס זיינען דאָ אַפילו אַזעלכע כאַכאָמים, וועלכע זעען איין די סיבּע פונעם עקאָנאָמישן וועלט־קריזיס אין די „שפּיצלעך פון די באַלשעוויקעס“. איך בין אויסן דעם באַוואוּסטן „אינדוסטריעלער“ רעכנבערג, וועלכער איז איינגעפּלעדט ווייניק ענלעך צו אַן אינדוסטריעלער און דער־מאָנט מערער אַ „אינדוסטריעלער“ צווישן ליטעראַטן און אַ „ליטעראַט“ צווישן אינדוסטריעלער. (געלעכטער).

פאַרשטייט זיך, אַז די־דאָזיקע אַלע טעאָריעס און פּראָ־יעקטן האָבן ניט קיין שום געמיינזאַמעס מיט דער וויסנ־

שאַפט. מע דאַרף אָנערקענען, אַז די בורזשואַזע עקאָנאָמיסטן האָבן זיך אַרויסגעוויזן פאַר פולשטענדיקע באַנקראָטן פאַנים־צו־פאַנים מיטן קריזיס. נאָך מער, עס האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז זיי פעלט אַפילע דער מיניִמום לעבנס־כוש, אין וועלכן מע האָט ניט שטענדיק געקאָנט אָפזאָגן זייערע פאַרגייער.

דידאַזיקע הערן פאַרגעסן, אַז די קריזיסן קאָן מען ניט באַטראַכטן ווי אַ צופעליקע דערשיינונג אין דער סיסטעם פון דער קאַפיטאַליסטישער ווירטשאַפט. דידאַזיקע הערן פאַרגעסן, אַז די עקאָנאָמישע קריזיסן זיינען אַן אומפאַרמיידלעכער רעזולטאַט פונם קאַפיטאַליזם. דידאַזיקע הערן פאַרגעסן, אַז די קריזיסן זיינען געבוירן צוזאַמען מיט דער הערשאַפט פונם קאַפיטאַליזם. אין משך פון העכער הונדערט יאָר קומען פאָר פעריאָדישע עקאָנאָמישע קריזיסן, וועלכע באַזערן זיך איבער יעדע 8—10—12 און ווייניקער יאָר. פאַר דעמדאָזיקן פעריאָד האָבן די בורזשואַזע רעגירונגען פון אַלע ראַנגען און קאָלירן, בורזשואַזע טוער פון אַלע גראַדן און פעאיקייטן, — אַלע אָן אויסנאַם זיך באַמיט אויספּרוּוון זייערע קרעפטן אַף „פאַרהיטן“ פון קריזיסן און „פאַרניכטן“ זיי. נאָר זיי אַלע האָבן געליטן אַ מאַפּאָלע. געליטן אַ מאַפּאָלע, ווייל מע קאָן ניט פאַרהיטן פון עקאָנאָמישע קריזיסן אָדער פאַרניכטן זיי, בלייבנדיק אין די ראַמען פונם קאַפיטאַליזם. וואָס זשע איז דאָס פאַר אַ וואונדער, אויב די איצטיקע בורזשואַזע טוער ליידן אויך אַ מאַפּאָלע? וואָס זשע איז דאָ פאַר אַ וואונדער, אויב די מאָסמיטלען פון די בורזשואַזע רעגירונגען פירן פאַקטיש ניט צו לינדערן דעם קריזיס, ניט צו פאַרלייכטערן די לאַגע פון די מיליאָנען מאַסן אַרבעטנדיקע, נאָר צו נייע אויסברוכן פון באַנקראָטן, צו אַ נייער כוואַליע אַרבעטסלאָזיקייט, דערצו, אַז די שטאַרקערע קאַפיטאַליסטישע פאַראייניקונגען זאָלן איינשלינגען די ווייניקער שטאַרקע קאַפיטאַליסטישע פאַראייניקונגען?

דער יעסאד פון די עקאנאמישע קריזיסן פון איבערפראדוקציע, זייער סיבע ליגט אין דער עצעם סיסטעם פון דער קאפיטאליסטישער ווירטשאפט. דער יעסאד פונם קריזיס ליגט אינם ווידערשפרוך צווישן דעם געזעלשאפטלעכן כאראקטער פון דער פראדוקציע און דער קאפיטאליסטישער פארם פון צואייגענען די רעזולטאטן פון דער פראדוקציע.

דער אויסדרוק פונם דאזיקן גרונט־ווידערשפרוך פונם קאפיטאליזם איז דער ווידערשפרוך צווישן דעם קאלאסאלן וואוקס פון די פראדוציר־מעגלעכקייטן פונם קאפיטאליזם, וועלכער איז אויסגערעכנט אף קריגן דעם מאקסימום קאפיטאליסטישן רעווע(ד), און (דער) פארהעלטנסמעסיקער פארקלענערונג פונם צאלפעאיקן נאכפרעג מיצאד די מיליאניקע מאסן ארבעטנדיקע, וועמעס לעבנס־ניווא די קאפיטאליסטן באמיען זיך די גאנצע צייט צו האלטן אין די ראמען פונם לעצטן מינימום. קעדיי צו געווינען אין דער קאנקורענץ און אויסקוועטשן וואס מער רעוואכים, זיינען די קאפיטאליסטן געצוואונגען צו אנטוויקלען די טעכניק, דורכפירן די ראציאנאליזאציע, פארשטארקן די עקספלואטאציע פון די ארבעטער און אויפהייבן די פראדוציר־מעגלעכקייטן פון זייערע אונטערנעמונגען ביז די העכסטע גרענעצן. קעדיי ניט אפצושטיין איינער פונם צווייטן, זיינען אלע קאפיטאליסטן געצוואונגען אזוי אדער אנדערש זיך שטעלן אף דעמדאזיקן וועג פון מעשוגענער אנטוויקלונג פון די פראדוציר־מעגלעכקייטן. אבער דער מארק דער אינערלעכער און דער מארק דער אויסערלעכער, די קויף־פעאיקייט פון מיליאניקע מאסן ארבעטער און פויערים, וועלכע זיינען אין לעצטן סאכאקל די הויפט־קויפער, בלייבן אף א נידעריקן ניווא. דערפון נעמען זיך די קריזיסן פון איבערפראדוקציע, דערפון שטאמען די געוויסע רעזולטאטן, וועלכע כאזערן זיך איבער מער אדער ווייניקער פעריאדיש, צוליב וועלכע די סכוירעס בלייבן ניט פארקויפט, די פרא־

דוקציע ווערט פארקירצט, עס וואקסט די ארבעטסלאזיקייט, עס פאלט דער ארבעטסלוין און עס ווערט דערמיט גופא נאך מער פארשארפט דער ווידערשפרוך צווישן דעם גיווא פון דער פראדוקציע און דעם גיווא פון צאלפעאיקן נאכפרעג. דער קריזיס פון איבערפראדוקציע איז אן אנטפלעקונג פונעם דאזיקן ווידערשפרוך אין שטורמישע און צעשטערנדיקע פארמען. ווען דער קאפיטאליזם זאל קאנען צופאסן די פראדוקציע ניט צו קריגן דעם מאקסימום רעווח, נאר צום סיסטעמאטישן פארבעסערן די מאטעריעלע לאגע פון די פאלקס־מאסן, ווען ער זאל קאנען פארווענדן דעם רעווח ניט אף באפרידיקן די לוסטן פון די פאראזיטישע קלאסן, ניט אף פארפולקומען די מעטאדן פון עקספלואטאציע, ניט אף ארויספירן קאפיטאל, נאר אף סיסטעמאטישן אויפהויבן די מאטעריעלע לאגע פון די ארבעטער און פויערים, וואלטן דאן ניט געווען קיין קריזיסן. אבער דאן וואלט אויך דער קאפיטאליזם ניט געווען קיין קאפיטאליזם. כדי צו פארניכטן די קריזיסן, דארף מען פארניכטן דעם קאפיטאליזם.

דאס איז דער יסוד פון די עקאנאמישע קריזיסן פון איבערפראדוקציע בכלל.

אבער די זאך קאן זיך דערמיט ניט באגרענעצן באם כאראקטעריזירן דעם איצטיקן קריזיס. דער איצטיקער קריזיס איז ניט קיין פשוטע איבערחזרונג פון די אלטע קריזיסן. ער קומט פאר און וויקלט זיך פאנאנדער אין געוויסע נייע באדינגונגען, וועלכע מע מוז אויפדעקן, כדי צו באקומען דאס פולע בילד פונעם קריזיס. ער ווערט קאמפליצירט און פארטיפט מיט א גאנצער ריי באזונדערע אומשטענדן, וואס ניט קלאר מאכנדיק זיי, איז אוממעגלעך זיך צו שאפן א קלארע פארשטעלונג וועגן דעם איצטיקן עקאנאמישן קריזיס.

וואס זיינען דאס פאר א באזונדערע אומשטענדן?

זיי, דידאזיקע באזונדערע אומשטענדן, באשטייען פון פאלגנדיקע כאראקטעריסטישע פאקטן:

1) דער קריזיס האט שטארקער פאר אלץ געטראפן דאס הויפט־לאנד פון קאפיטאליזם, זיין ציטאדעל, די צפון־אמעריקאנישע פאראייניקטע שטאטן, וועלכע קאנצענטרירן אין זייערע הענט ניט ווייניקער ווי א העלפט פון דער גאנצער פראדוקציע און געברויך פון אלע לענדער פון דער וועלט. פארשטייט זיך, אז דערדאזיקער אומשטאנד קאן ניט ניט פירן צו א קאלאסאלער פארברייטערונג פון דער ווירקונגס־ספערע פונם קריזיס, צו א פארשארפונג פונם קריזיס און צו אנזאמלונג פון אויסערגעוויינלעכע שוועריקייטן פארן וועלט־קאפיטאליזם.

2) אינם גאנג פון דער פאנאנדערוויקלונג פונם עקאנאמישן קריזיס איז דער אינדוסטריעלער קריזיס אין די קאפיטאליסטישע הויפט־לענדער ניט גלאט צונויפגעפאלן, נאר זיך איבערגעפלאכטן מיטן לאנדווירטשאפטלעכן קריזיס אין די אגראַרע לענדער, און דערמיט פארטיפט די שוועריקייטן און פארבאשטימט די אומפארמיידלעכקייט פון דער אלגעמיינער ווירטשאפטלעכער ירידע פון דער ווירטשאפטלעכער אקטיוויקייט. עס איז ניטא וואס צו ריידן, אז דער אינדוסטריעלער קריזיס וועט פארשטארקן דעם לאנדווירטשאפטלעכן, און דער לאנדווירטשאפטלעכער וועט פארציען דעם אינדוסטריעלן און דאס מוז ברענגען צו א פארטיפערונג פונם עקאנאמישן קריזיס אינגאנצן גענומען.

3) דער איצטיקער קאפיטאליזם אין אונטערשייד פונם אלטן קאפיטאליזם, איז א קאפיטאליזם א מאנאפאליסטישער, און דאס באשטימט פאראויס די אומפארמיידלעכקייט פונם קאמף צווישן די קאפיטאליסטישע פאראייניקונגען פאר איינהאלטן די הויכע מאנאפאלע פרייזן אף די סכוירעס, ניט געקוקט אף דער איבערפראדוקציע. פארשטייט זיך, אז דערדאזיקער אומשטאנד, וועלכער מאכט דעם קריזיס באזונדערס פיינלעך און רואינירנדיק פאר די

פאָלקס־מאַסן, וועלכע זיינען די הויפּט־געברויכער פון סכוירעס, מוז פירן צו א פאַרציאונג פונם קריזיס, מוז טאָרמאָזירן זיין פאַנאַנדערוויקלונג.

4) דער איצטיקער עקאָנאָמישער קריזיס וויקלט זיך פאַנאַנדער אויף דער באַזע פון אַלגעמיינעם קריזיס פונם קאַפּיטאַליזם, וועלכער איז אַנטשטאַנען נאָך אינם פעריאָד פון דער אימפּעריאַליסטישער מילכאָמע, וועלכער גראַבט אונטער די יעסוידעס פונם קאַפּיטאַליזם און האָט פאַרלייכטערט דאָס אָנקומען פונם עקאָנאָמישן קריזיס.

וואָס באַטייט דאָס?

דאָס באַטייט פריער פאַר אַלץ, אַז די אימפּעריאַליסטישע מילכאָמע און אירע פאָלגן האָבן פאַרשטאַרקט די פאַרפוילונג פונם קאַפּיטאַליזם און אונטערגעריסן זיין גלייכגעוויכט, אַז מיר לעבן איצט אין אַן עפּאָכע פון מילכאָמעס און רעוואָלוציעס, אַז דער קאַפּיטאַליזם שטעלט שוין ניט פאָר מיט זיך די איינציקע און אַלץ אַרומנעמענדיקע סיסטעם פון דער וועלט־ווירטשאַפט, אַז צוגלייך מיט דער קאַפּיטאַליסטישער ווירטשאַפט־סיסטעם עקזיסטירט די סאָציאַליסטישע סיסטעם, וועלכע וואַקסט, וועלכע אַנטוויקלט זיך, וועלכע שטייט קעגן דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם און וואָס מיטן עצעם פאַקט פון איר עקזיסטענץ דעמאָנסטרירט זי די פוילקייט פונם קאַפּיטאַליזם, צעוואַקלט זיינע יעסוידעס.

דאָס באַטייט, ווייטער, אַז די אימפּעריאַליסטישע מילכאָמע און דער זיג פון דער רעוואָלוציע אין פסס״ר האָבן צעטרייסלט די יעסוידעס פונם אימפּעריאַליזם אין די קאָלאָניאַלע און אָפּהענגיקע לענדער, אַז דער אויטאָריטעט פונם אימפּעריאַליזם אין די דאָזיקע לענדער איז שוין אונטערגעריסן, אַז ער איז שוין ניט אימשטאַנד מער צו באַלעבאַטעווען ווי פריער אין די דאָזיקע לענדער.

דאָס באַטייט ווייטער, אַז פאַר דער צייט פון דער מילכאָמע און נאָך איר האָט זיך אין די קאָלאָניאַלע און אָפּ־

הענגיקע לענדער באוויזן און אויסגעוואקסן אן אייגענער יונגער קאפיטאליזם, וועלכער קאָנקורירט מיט ערפאלג אף די מערק מיט די אלטע קאפיטאַליסטישע לענדער, פארשאַרפנדיק און פארקאָמפּליצירנדיק דעם קאמף פאר די אפזאץ־מערק.

דאס באטייט צולעצט, אז די מילכאָמע האָט איבערגעלאזן דער מערהייט קאפיטאליסטישע לענדער א שווערע ירושע אין דער פארם פון כראָנישער ניט געניגער אַנלאַדונג פון די אונטערנעמונגען און פון מיליאָניקע ארמייען ארבעטסלאָזע, וועלכע זיינען פארוואנדלט געווארן פון רעזערווע — אין שטענדיקע ארמייען ארבעטסלאָזע, וואס דאס האָט געשאפן פאר קאפיטאַליזם א מאכע שוועריקייטן נאָך פארן איצטיקן עקאָנאָמישן קריזיס און דאס דארף נאָך מער פארקאָמפּליצירן די זאך אין דער צייט פונם קריזיס.

דאס זיינען די אומשטענדן, וועלכע פארטיפערן און פארשארפן דעם עקאָנאָמישן וועלט־קריזיס.

מע דארף אַנערקענען, אז דער איצטיקער עקאָנאָמישער קריזיס איז דער סאמע ערנסטער און סאמע טיפער קריזיס פון אלע עקאָנאָמישע וועלט־קריזיסן, וועלכע האָבן ביז איצט עקזיסטירט.

2. די פארשארפונג פון די ווידערשפרוכן פונם קאפיטאליזם

דער וויכטיקסטער רעזולטאַט פונם עקאָנאָמישן וועלט־קריזיס איז די אַנטפּלעקונג און פארשארפונג פון די ווידערשפרוכן, וועלכע זיינען איינגעטימלעך פארן וועלט־קאפיטאַליזם.

א) עס ווערן אַנטפּלעקט און פארשארפט די ווידערשפרוכן צווישן די וויכטיקסטע אימפעריאליסטישע לענדער, דער קאמף פאר די אפזאץ־מערק, דער קאמף פאר רויווארג, דער קאמף פאר ארויספירן קאַפּיטאַל. איצט בא־

פּריקט שוין ניט קיינעם פון די קאַפּיטאַליסטישע מעלוכעס די אַלטע פאַנאַנדערטיילונג פון די ווירקונגס־ספערעס און פון די קאָלאָניעס. זיי זעען, אַז עס האָט זיך געענדערט די קרעפטן־פאַרהעלטעניש און מע דאַרף אין העסקעם דערמיט איבערפאַרטיילן די אָפּזאַץ־מערק, די רויוואַרג־קוואַלן, די ווירקונגס־ספערן א. א. וו. דער הויפּט־ווידערשפּרוך צווישן די דאָזיקע ווידערשפּרוכן איז דער ווידערשפּרוך צווישן די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן און ענגלאַנד.

סאַי אויפן געביט פון אַרויספירן פאַרטיקע סכוירעס, סאַי אויפן געביט פון אַרויספירן קאַפּיטאַל גייט דער קאַמף דעריקער צווישן די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן און ענגלאַנד. עס איז גענוג צו נעמען וועלכע ניט איז עקאָנאָמישע צייטונג, וועלכן ניט איז דאָקומענט וועגן אַרויספירן סכוירעס און קאַפּיטאַל, כדי זיך צו איבערצייגן דערין. די הויפּט־אַרענע פונם קאַמף איז דאָרעם־אַמעריקע, כינע, די קאָלאָניעס און די דאָמיניאָנען פון די אַלטע אימפּעריאַליסטישע מעלוכעס. דער איבערוואָג פון קרעפטן אינעם דאָזיקן קאַמף, דערביי אַן איבערוואָג אַ באַשטימטער, איז אויף דער זייט פון די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן. נאָכן הויפּט־ווידערשפּרוך גייען ווידערשפּרוכן ניט קיין הויפּטלעכע, נאָר גאַנץ מאַמאָשעסדיקע: צווישן אַמעריקע און יאַפּאַניע, צווישן דייטשלאַנד און פראַנקרייך, צווישן פראַנקרייך און איטאַליע, צווישן ענגלאַנד און פראַנקרייך און אַזוי ווייטער.

עס קאָן קיין שום ספק ניט זיין, אַז אין צוזאַמענהאַנג מיט דער אַנטוויקלונג פונם קריזיס וועט דער קאַמף פאַר די אָפּזאַץ־מערק, פאַר רויוואַרג, פאַר אַרויספירן קאַפּיטאַל זיך פאַרשטאַרקן מיט יעדן כוידעש, מיט יעדן טאָג.

די קאַמפס־מיטלען זיינען: טאַמאָזשנע־פּאָליטיק, ביליקע סכוירעס, ביליקער קרעדיט, איבערגרופּירונג פון די

קרעפטן און נייע מיליטעריש-פאליטישע בונדן, וואוקס פון די באוואפענונגען און צוגרייטונג צו נייע אימפעריאליסטישע מילכאָמעס, צולעצט — מילכאָמע. איך האָב גערעדט וועגן קריזיס, וועלכער האט ארומגעכאפט אלע פראדוצירצווייגן. אבער עס איז פאראן איין צווייג, וועלכן דער קריזיס האט ניט פארכאַפט. דערהאזיקער צווייג איז די מיליטערישע אינדוסטריע. זי וואקסט די גאנצע צייט, ניט געקוקט אפן קריזיס. די בורזשואזע רעגירונגען באוואפענען זיך און באוואפענען זיך איבער מעשוגענערווייז. צוליב וואס? פארשטייט זיך, ניט צוליב א געשפרעך, נאר צוליב מילכאָמע. און א מילכאָמע באדארפן די אימפעריאליסטן דערפאר, ווייל זי איז דאס איינציקע מיטל אף איבערפארמיילן די וועלט, אף איבערפארטיילן די אפזאץ-מערק, די רויווארג-קוואלן, די אַנוועדונג-ספערן פארן קאפיטאל.

עס איז פולקום פארשטענדלעך, אז אין דיזאזיקע באדינגונגען דערלעבט דער אזוי גערופענער פאציפיזם די לעצטע טעג, די פעלקער-ליגע פוילט לעבעדיקערהייט, די „אנטוואפענונגס-פראיעקטן“ פאלן דורך אין אַן אפגרונט און די קאָנפערענצן וועגן פארקירצן די מילכאָמע-באוואפענונגען ווערן פארוואנדלט אין קאָנפערענצן וועגן באנייען און פארברייטערן דעם יאם-פלאט.

דאס באטייט, אז די מילכאָמע-געפאר וועט אַנוואקסן מיט א פארשנעלערטן טעמפ.

זאלן פלאפלען די סאציאל-דעמאָקראטן וועגן פאציפיזם, וועגן שאָלעם, וועגן פרידלעכער אנטוויקלונג פונם קאפיטאליזם און אזוי ווייטער. די דערפארונג פונם געפינען זיך פון דער סאציאל-דעמאָקראטיע בא דער מאכט אין דייטשלאנד און אין ענגלאנד באווייזט, אז דער פאציפיזם איז בא זיי בלויז א מאַסקע, וואס איז נויטיק אף פאַרדעקן די צוגרייטונג פון נייע מילכאָמעס.

ב) עס ווערן אַנטבלויזט און עס וועלן זיך פארשארפן די ווידערשפרוכן צווישן די לענדער—זיגער און די לענ־

דער די באַזיגטע. פון די לעצטע פין איך אויסן דערי־
קער דייטשלאַנד. עס איז קיין ספק ניט, אז אין צוזאַמענ־
האַנג מיטן קריזיס און מיט דער פאַרשאַרפונג פון דער
מערק־פּראָבלעם וועט זיך פאַרשטאַרקן דער דרוק אַף דייט־
לאַנד, וואָס איז ניט נאָר א באַלכויוו, נאָר אויך אַן אַנ־
גזעעגער עקספּאָרטירער. די אָריגינעלע באַציאונגען, וואָס
האָבן זיך געשאַפן צווישן די לענדער זיגער און דייטשלאַנד,
וואָלט מען געקאָנט אויסמאָלן אין דער פאָרם פון א פּיראַ־
מידע, וואָס אויבן זיצן ווי די הארן אַמעריקע, פראַנקרייך,
ענגלאַנד א. א. וו. מיטן יונג־פּלאַן אין די הענט, מיט אַן
אויפשריפט „צאָלן“, און אונטן איז צעשפּרייט דייטשלאַנד,
וואָס שלאָגט זיך אַרויס פון די קוויכעס און איז געצוואונגען
אַרויסציען פון זיך אַלע קרעפטן, כדי אויסצופּילן דעם
באַפעל וועגן מיליאַרדיקע קאָנטריבוציעס. איר ווילט וויסן
וואָס דאָס איז? דאָס איז דער „לאָקאַרנאָ־גייסט“. מיינען
אַז אַזאַ לאַגע קאָן דורכגיין גלאַט פאַרן וועלט־קאַפּיטאַליזם,
הייסט גאָרניט פאַרשטיין אין לעבן. מיינען, אַז די דייטשי־
שע בורזשואַזיע וועט קאָנען באַצאָלן אין די נאָענטסטע 10
יאָר 20 מיליאַרד מאַרק, און דער דייטשישער פּראָלעטאַר־
יאַט, וועלכער לעבט אונטער א צווייענדיקן יאָך פון דער
„איינענער“ און „פרעמדער“ בורזשואַזיע, וועט לאָזן דער
דייטשישער בורזשואַזיע אויסקוועטשן פון זיינע אָדערן די־
דאָזיקע 20 מיליאַרד אָן ערנסטע שלאַכטן און אויפטרייס־
לונגען—הייסט, אַראָפּ פון זינען. זאָלן די דייטשישע און
פראַנצויזישע פּאָליטיקער מאַכן דעם אָנשטעל, אַז זיי
גלויבן אינם דאָזיקן נעס. מיר, באָלשעוויקעס, גלויבן ניט
אין קיין ניסים.

ג) עס ווערן אַנטבלויזט און פאַרשטאַרקט די ווידער־
שפּרוכן צווישן די אימפּעריאַליסטישע מעלוכעס און
די קאָלאָניאַלע און אָפּהענגיקע לענדער. דער וואַקסנדי־
קער עקאָנאָמישער קריזיס קאָן ניט פאַרשטאַרקן דעם
דרוק פון די אימפּעריאַליסטן אַף די קאָלאָניעס און אָפּהענ־

גיקע לענדער, וועלכע שטעלן פאר מיט זיך די הויפט־מערק פאר אפזאץ און רויוואַרג. און ווירקלעך, דער דרוק ווערט פארשטארקט ביזן לעצטן גראד. עס איז א פאקט, אז די אייראפעאישע בורזשואזיע געפינט זיך איצט אין א צושטאַנד פון מילכאָמע מיט „אירע" קאָלאָניעס אין אינדיע, אין אינדאָכינע, אין אינדאָנעזיע, אין צאפן־אפריקע. עס איז א פאקט, אז די „אומאָפהענגיקע" כינע איז שוין איינגעטיילט פאקטיש אף ווירקונגס־ספערן און די גענעראַלישע קליקעס פון די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע גאָמינדאַנער, וועלכע פירן מילכאָמע צווישן זיך און רואינירן דאס כינעזישע פאלק, פילן אויס דעם ווילן פון זייערע באלעבאטים פונם אימפעריאליסטישן לאַגער.

מע דאַרף האַלטן פאר ענדגילטיק דורכגעפאלן די פאלשע ווערסיע וועגן דעם, אז די מער פון די רוסישע געזאַנדטשאפטן אין כינע זיינען שולדיק אין שטערן די „רו און אָרדענונג" אין כינע. קיין רוסישע געזאַנדטשאַפטן זיינען שוין לאַנג ניטאָ ניט אין דאָרעם ניט אין מיטל־כינע. דערפאר אבער זיינען פאראן ענגלישע, יאפאנישע, דייטשישע, אמעריקאַנישע און אלערליי אַנדערע געזאַנדטשאפטן. קיין רוסישע געזאַנדטשאפטן זיינען שוין לאַנג ניטא ניט אין דאָרעם ניט און מיטל־כינע, דערפאַר אבער זיינען פאראַן דייטשישע, ענגלישע און יאפאנישע קריגס־ראטגעבער בא די מילכאָמע־האַלטנדיקע כינעזישע גענעראלן. קיין רוסישע געזאַנדטשאפטן זיינען שוין דאָרט לאַנג ניטא, דערפאר אבער זיינען דאָרט פאראַן ענגלישע, אמעריקאַנישע, דייטשישע, טשעכאָסלאָוואַקישע און אלערליי אַנדערע האַרמאַטן, ביקסן, עראָפּלאַנען, טאַנקען, גיפטיקע גאזן. און וואס באקומט זיך? אַנשטאַט „רו און אָרדענונג" האָבן מיר איצט אין דאָרעם און מיטל־כינע די סאמע צעלאָזענע און סאמע רואינירנדיקע גענעראַלן־מילכאָמע, וואס ווערט פינאַנסירט און אינסטרוקטירט פון די „ציוויליזירטע" מעלוכעס פון אייראָפּע און אמעריקע. עס באקומט זיך א גאַנץ

פּיקאַנט בילד פון „ציוויליזאַטאָרישער" אַרבעט פון די קאַפּיטאַליסטישע מעלוכעס. עס איז נאָר ניט באַוואוסט, וואָס פאַר אַ שאַיכעס עס האָבן דאָ די רוסישע באָלשעוויקעס.

עס וואָלט געווען לעכערלעך צו טראַכטן, אַז די דאָזיקע מאַסים־טאַטואַים פון די אימפּעריאַליסטן וועלן זיי דורכגיין אומזיסט. די כינעזישע אַרבעטער און פּויערים האָבן שוין געענטפערט אויף זיי מיט שאַפן ראַטן און אַ רויטע אַרמיי. מע זאָגט, אַז דאָרט האָט זיך געשאַפן אַ ראַטן־רעגירונג. איך מיין, אַז אויב דאָס איז ריכטיק, איז דערין ניטאָ קיין שום וואונדערלעכעס. עס קאָן ניט זיין קיין ספק, אַז בלויז ראַטן קאָנען ראַטעווען כינע פון ענדגילטיקער צעפאַלונג און פאַראָרעמונג.

וואָס איז שייך אינדיע, אינדאָכינע, אינדאָנעזיע, אַפריקע און אַזוי ווייטער, איז ניטאָ קיין שום ספק, אַז אין די דאָזיקע לענדער וואַקסט אָן אַ רעוואָלוציאָנערע באַוועגונג. וועלכע נעמט אָן צומאָל פאָרמען פון אַ נאַציאָנאַלער מילכאָמע פאַר באַפרייאונג. די הערן בורזשואַ רעכענען אויס צו פאַרגיסן די דאָזיקע לענדער מיט בלוט און זיך שטיצן אויף פּאָליציייאישע באַגנעטן, וועלנדיק צו הילף אַזעלכע מענטשן ווי גאַנדי. עס קאָן קיין ספק ניט זיין, אַז פּאָליציייאישע באַגנעטן זיינען אַ שלעכטע שטיצע. דער צאַריזם האָט זיך אויך באַמיט אין זיין צייט צו שטיצן זיך אויף פּאָליציייאישע באַגנעטן, נאָר וואָס פאַר אַ שטיצע עס איז דערפון אַרויסגעקומען איז אַלעמען באַוואוסט. וואָס איז שייך די העלפער פונעם טיפּ גאַנדי, האָט זיי דער צאַריזם געהאַט אַ גאַנצע טשערעדע אין דער פּערזאָן פון די ליבעראַלע פּשאָרעמאַכער פון יעדן מין, אָבער דערפון האָט זיך אויך אויסער קאָנפוז גאָרניט באַקומען.

ד) עס האָבן זיך אַנטבלויזט און פאַרשאַרפט די ווידערשפּרוכן צווישן דער בורזשואַזיע און דעם פּראָלעטאַריאַט אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער. דער קריזיס האָט

שוין באוויזן צו פאַרשטאַרקן דעם דרוק פון די קאַפּיטאַליסטן אפן ארבעטער־קלאַס. דער קריזיס האט שוין באוויזן ארויסצורופן א נייע כוואַליע קאַפּיטאַליסטישע ראַציאָנאַליזאַציע, א נייע פאַרערגערונג אין דער לאַגע פונם ארבעטער־קלאַס, א וואוקס פון דער אַרבעטסלאָזיקייט, א פאַרברייטערונג פון דער שטענדיקער ארמיי ארבעטסלאָזע, אַן אַראָפּזעצונג פונם ארבעטסלוין. עס איז קיין וואונדער ניט, אז די דאָזיקע אומשטענדן רעוואָלוציאָניזירן די סיטואַציע, פאַרשאַרפן דעם קלאַסן־קאַמף און שטויסן די אַרבעטער צו נייע קלאַסן־שלאַכטן.

אין צוזאַמענהאַנג דערמיט ווערן צעשטערט און צעפאַלן די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע אילוזיעס צווישן די ארבעטער־מאַסן. נאָך דער דערפאַרונג פונם געפינען זיך בא דער מאַכט פון די סאָציאַל־דעמאָקראַטן, וועלכע רייסן אַראָפּ די שטרייקן, אָרגאַניזירן לאָקאַוטן און צעשיסן ארבעטער־קלינגען, ווי א בייזער שפּאַס, אין די אויערן פון די אַרבעטער די פאַלשע צוזאָגן וועגן „פּראָדוציר־דעמאָקראַטיע“, „אינדוסטריעלן שאַלעם“, פרידלעכע מעטאָדן פון קאַמף. צי וועלן זיך איצט געפינען אסאך ארבעטער, וועלכע קאָנען גלויבן דער פאַלשער פריידיקונג פון די סאָציאַל־פאַשיסטן? די באַוואוסטע ארבעטער־דעמאָנסטראַציעס פונם 1־טן אויגוסט 1929 יאָר (קעגן דער מילכאָמע־געפאַר) און דעם 6־טן מאַרט 1930 (קעגן ארבעטסלאָזיקייט) באַוויזן, אז די בעסטע מענטשן פונם אַרבעטער־קלאַס האָבן זיך שוין אָפּגעקערט פון די סאָציאַל־פאַשיסטן. דער עקאָנאָמישער קריזיס וועט געבן א נייעם קלאַפּ איבער די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע אילוזיעס צווישן די ארבעטער. ווייניק וועלן זיך געפינען איצט ארבעטער, וואָס נאָך די באַנקראָטן און רואינירונגען אין צוזאַמענהאַנג מיטן קריזיס וועלן זיי מאַסקים זיין צו גלויבן אין דער מעגלעכקייט צו באַרייכערן „יעדן ארבעטער“ דורך אַנטייל אין „דעמאָקראַטיזירטע“ אַקציאָנערע קאָמפּאַניעס. עס איז ניטאָ וואָס צו ריידן, אז דער

קריזיס וועט געבן אַ צעשמעטערנדיקן קלאַפּ איבער אַלע אַזעלכע און ענלעכע צו זיי אילוזיעס.

אָבער דער אוועקגאַנג פון די אַרבעטער־מאַסן פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע באַטייט זייער קער צום קאָמוניזם. אַזוי קומט טאַקע אין דערעמעסן פאָר. דער וואוקס פון דער פּראָפאַריינישער באַוועגונג, וועלכע שליסט זיך אָן אָן דער קאָמפּאַרטיי; די וואַל־ניצכוינעס פון די קאָמפּאַרטייען; די כוואַליע שטרייקן, וועלכע קומען פאָר באַם אָנפירנדיקן אַנטייל פון די קאָמוניסטן; דאָס אַריבערוואַקסן פון עקאָנאָמישע שטרייקן אין פּאָליטישע פּראָטעסטן, וואָס די קאָמוניסטן אָרגאַניזירן; מאַסאָווע דעמאָנסטראַציעס פון אַרבעטער, וועלכע פילן מיט דעם קאָמוניזם, וואָס געפינען דעם לעבעדיקסטן אָפּקלאַנג אינעם אַרבעטער־קלאַס,—דאָס אַלץ רעדט וועגן דעם, אַז די אַרבעטער־מאַסן זעען אין דער קאָמפּאַרטיי די איינציקע פּאַרטיי, וועלכע איז פעאיק צו קעמפן מיטן קאַפּיטאַליזם, די איינציקע פּאַרטיי, וואָס איז ווערט דעם צוטרוי פון די אַרבעטער, די איינציקע פּאַרטיי, נאָך וועלכער מע קאָן און עס לוינט גיין אין קאַמף פאַר באַפרייען זיך פונעם קאַפּיטאַליזם. דאָס איז אַ קער פון די מאַסן אין דער זייט פונעם קאָמוניזם. דאָס איז אַ גאַראַנטיע פאַר דער פאַרוואַנדלונג פון אונדזערע ברידערלעכע קאָמפּאַרטייען אין גרויסע מאַסן־פּאַרטייען פונעם אַרבעטער־קלאַס. עס איז בלויז נויטיק, אַז די קאָמוניסטן זאָלן קאָנען אָפּשאַצן די סיטואַציע און אויסנוצן זי ווי געהעריק. פאַרנאַנדערוויקלענדיק דעם אומבעשאָלעמדיקן קאַמף קעגן דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע, וועלכע שטעלט פאָר מיט זיך די אַגענטור פונעם קאַפּיטאַל אינעם אַרבעטער־קלאַס און צעקלאַפּנדיק אַף שטויב אַלע און אַלערליי אָפּנייגן פונעם לעניניזם, וועלכע גיסן וואַסער אַף די מיל־רעדער פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע, האָבן די קאָמפּאַרטייען באַוויזן, אַז זיי שטייען אַפן ריכטיקן וועג. עס איז נויטיק, אַז זיי זאָלן זיך ענדגילטיק פאַרפעסטיקן אַפן דאָזיקן וועג. ווייל בלויז

בא דעם באַדינג קאָנען זיי רעכענען צו געווינען די מער־הייט פונם אַרבעטער־קלאַס און ערפאלגרייך צוגרייטן דעם פּראָלעטאַריאַט צו די קינפטיקע שלאַכטן. ווייל בלויז בא דעמדאָזיקן באַדינג קאָן מען אויסרעכענען אַפן ווייטערדיקן וואוקס פון דער ווירקונג און אויטאָריטעט פונם קאָמוניס־טישן אינטערנאַציאָנאַל.

אָט דאָס איז דער צושטאַנד פון די גרונט־ווידערשפּרוכן אינם וועלט־קאַפּיטאַליזם, וועלכע האָבן זיך ביז גאָר פאַר־שאַרפט אין צוזאַמענהאַנג מיטן עקאָנאָמישן וועלט־קריזיס.

וועגן וואָס רייַדן דיזאָזיקע אַלע פאַקטן?

וועגן דעם, אַז צו דער סטאַביליזאַציע פונם קאַפּיטאַליזם קומט אַ סאָף.

וועגן דעם, אַז דער אויפשטייג פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פון די מאַסן וועט אָנוואַקסן מיט אַ נייער קראַפט.

וועגן דעם, אַז דער עקאָנאָמישער וועלט־קריזיס וועט אַריבערוואַקסן אין אַ רייַ לענדער אין אַ פּאָליטישן קריזיס.

דאָס הייסט, ערשטנס, אַז די בורזשואַזיע וועט זוכן דעם אויסוועג פון דער לאַגע אין ווייטערדיקער פאַשיזאַציע אַפן געביט פון דער אינערלעכער פּאָליטיק, אויסנוצנדיק צוליב דעם אַלע רעאַקציאָנערע קרעפטן, דערונטער אויך די סאָציאַל־דעמאָקראַטיע.

דאָס הייסט, צווייטנס, אַז די בורזשואַזיע וועט זוכן דעם אויסוועג אין אַ נייער אימפּעריאַליסטישער מילכאָמע און אינטערווענציע אַפן געביט פון דער אויסערלעכער פּאָלי־טיק.

דאָס הייסט, לעצטנס, אַז דער פּראָלעטאַריאַט וועט, קעמפנדיק מיט דער קאַפּיטאַליסטישער עקספּלואַטאַציע און דער מילכאָמע־געפאַר, זוכן דעם אויסוועג אין אַ רעוואָלו־ציע.

3. די באַציאונגען צווישן פסס"ר און די קאַפּיטאַליסטישע מעלוכעס

א) איך האָב אויבן גערעדט וועגן די ווידערשפּרוכן פונם וועלט־קאַפּיטאַליזם. אָבער אויסער דידאָזיקע ווידערשפּרוכן עקזיסטירט נאָך איין ווידערשפּרוך. איך רייד וועגן דעם ווידערשפּרוך צווישן דער קאַפּיטאַליסטישער וועלט און דעם פסס"ר. עמעס, דערדאָזיקער ווידערשפּרוך איז ניט קיין ווידערשפּרוך פון אינערלעך־קאַפּיטאַליסטישן כאַראַקטער. דאָס איז אַ ווידערשפּרוך צווישן דעם קאַפּיטאַליזם אינגאַנצן גענומען און דעם לאַנד, וואו עס ווערט געבויט דער סאָציאַליזם. אָבער דאָס שטערט אים ניט צו צעלייגן און צעוואַקלען די סאַמע יעסוידעס פונם קאַפּיטאַליזם. נאָך מער, ער דעקט אויף ביז די וואָרצלען אַלע ווידערשפּרוכן פונם קאַפּיטאַליזם און קלייבט זיי צונויף אין איין בינטל, פאַרוואַנדלענדיק זיי אין אַ פראַגע פון לעבן און טויט פאַר דער קאַפּיטאַליסטישער אָרדענונג גופע. דעריבער איז יעדעס מאָל, ווען די קאַפּיטאַליסטישע ווידערשפּרוכן הויבן זיך אָן צו פאַרשאַרפן, ווענדעט די בורזשואַזיע אירע בליקן אין דער זייט פון פסס"ר: צי קאָן מען ניט לייזן דעם אָדער יענעם ווידערשפּרוך פונם קאַפּיטאַליזם, אָדער אַלע ווידערשפּרוכן צוזאַמען גענומען אַפן כעשבן פון פסס"ר, דעם דאָזיקן לאַנד פון די ראַטן, דער ציטאַדעל פון רעוואָלוציע, וועלכע רעוואָלוציאָניזירט מיט איר עקזיסטענץ גופע דעם אַרבעטער־קלאַס און די קאָלאָניעס, וועלכע שטערט צו מאַכן אַ נייע מילכאָמע, וועלכע שטערט איבערצוטיילן די וועלט אַף אַ נייעם אויפן, וועלכע שטערט צו באַלעבאַטעווען אַף איר גרויסן אינערלעכן מאַרק, וואָס דאָס איז אַזוי נויטיק פאַר די קאַפּיטאַליסטן, באַזונדערס איצט אין צוזאַמענהאַנג מיטן עקאָנאָמישן קריזיס.

דערפון נעמט זיך די טענדענץ צו אַוואַנטוריסטישע אָנפאַלן אַפן פסס"ר און צו אינטערווענציע, וועלכע (די

טענדענץ) דאַרף זיך פאַרשטאַרקן אין צוזאַמענהאַנג מיטן עקאָנאָמישן קריזיס, וואָס וויקלט זיך פאַנאַנדער.

דער סאַמע בולעטער אויסדריקער פון דער דאָזיקער טענדענץ אינם געגעבענעם מאָמענט איז דאָס איצטיקע בורזשואַזע פראַנקרייך, דאָס היימלאַנד פון דער ליבעפולער „פאַן־אייראָפּע“, „די וויג“ פונם קעלאָג־פּאַקט, דאָס סאַמע אַגרעסיווע און מיליטאַריסטישע לאַנד פון אַלע אַגרעסיווע און מיליטאַריסטישע לענדער אין דער וועלט.

אָבער אינטערווענציע איז אַ שטעקן מיט צוויי עקן. דאָס איז געווי באַוואוסט דער בורזשואַזיע. עס וועט זיין גוט, — טראַכט זי, — אויב די אינטערווענציע וועט דורכגיין גלאַט און וועט זיך ענדיקן מיט דער מאַפּאָלע פון פסס״ר. נו, און וואָס וועט זיין, אַז זי וועט זיך ענדיקן מיט דער מאַפּאָלע פון די קאַפּיטאַליסטן? עס איז דאָך שוין געווען איין אינטערווענציע, וועלכע האָט זיך געענדיקט מיט אַ מאַפּאָלע. אויב די ערשטע אינטערווענציע, ווען די באָלשעוויקעס זיינען געווען שוואַך, האָט זיך געענדיקט מיט אַ מאַפּאָלע, איז וואו איז די גאַראַנטיע, אַז די צווייטע וועט זיך אויך ניט ענדיקן מיט אַ מאַפּאָלע? אַלע זעען, אַז די באָלשעוויקעס זיינען איצט אַסאַך שטאַרקער אי עקאָנאָמיש, אי פּאָליטיש, אי אין זין פון צוגרייטן די שוצפעאיקייט פונם לאַנד. און וואָס זאָל מען טאָן מיט די אַרבעטער פון די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, וועלכע וועלן ניט לאָזן אינטערווענירן דעם פסס״ר, וועלכע וועלן קעמפן קעגן דער אינטערווענציע און וועלכע קאָנען אין אַ געוויסן פאַל אַ קלאַפּ טאָן די קאַפּיטאַליסטן אין רוקן? צי איז ניט בעסער צו גיין לויט דער ליניע פון פאַרשטאַרקן די האַנדלס־פאַרבינדונגען מיטן פסס״ר, קעגן וואָס די באָלשעוויקעס רעדווידערן אויך ניט?

דערפון נעמט זיך די טענדענץ צו פאָרזעצן די פרידלעכע באַציאונגען מיטן פסס״ר.

אַזוי אַרום האָבן מיר צוויי ריִען פאַקטאָרן און צוויי פאַרשיידענע טענדענצן, וועלכע ווירקן אין קעגנזעצלעכע ריכטונגען:

1) אַ פּאָליטיק פון אונטערייסן די עקאָנאָמישע פאַרבינדונג פונעם פסס"ר מיט די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, פּראָוואָצירנדיק אָנפאַלן אַפן פסס"ר, אָפענע און באַהאַלטענע אַרבעט אַף צוגרייטן אַן אינטערווענציע קעגן פסס"ר. דאָס זיינען פאַקטאָרן, וועלכע דראָען דער אינטערנאַציאָנאַלער לאַגע פון פסס"ר. די ווירקונגען פון די דאָזיקע פאַקטאָרן דערקלערן אַזעלכע פאַקטן, ווי דער איבעררייס פונעם ענגלישן קאָנסערוואַטיוון קאַבינעט מיטן פסס"ר, דאָס פאַרכאַפּן די מיזרעד־כינעזישע אייזנבאַן דורך די כינעזישע מיליטאַריסטן, די פינאַנציעלע בלאָקאַדע פון פסס"ר, דער „מאַרש" פון די קלעריקאַלן בעראָש מיטן פויפּסט קעגן פסס"ר, די שפּיאָנעריי פון אונדזערע ספּעצן, וואָס די אַגענטן פון די אויסלענדישע מעלוכעס אָרגאַניזירן, די אָרגאַניזירונג פון אויפרייסן און אונטערצינדונגען פון דעם מין, ווי עס האָבן דורכגעמאַכט אייניקע אָנגעשטעלטע פון „לענאַ־גאָלדפילדס", די אַטענטאַטן אַף די פאַרשטייער פון פסס"ר (פּוילן), דאָס טשעפּען זיך צו אונדזער עקספּאָרט (צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן, פּוילן) א.ד.גל.

2) דער מיטגעפיל און די שטיצע פון פסס"ר מיצאַד די אַרבעטער אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, דער וואוקס פון דער עקאָנאָמישער און פּאָליטישער מעכטיקייט פון פסס"ר, דער וואוקס פון דער שוצפעיִקייט פון פסס"ר, די שאָלעם־פּאָליטיק, וואָס די ראַטנמאַכט פירט דורך קעסיידער. דאָס זיינען פאַקטאָרן, וועלכע פאַרפעסטיקן די אינטערנאַציאָנאַלע לאַגע פון פסס"ר. מיט דער ווירקונג פון די דאָזיקע פאַקטאָרן דערקלערן זיך אַזעלכע פאַקטן, ווי די ערפאָלגרייכע ליקווידאַציע פונעם קאָנפליקט אַף דער מיזרעד־כינעזישער אייזנבאַן, די אויפשטעלונג פון די באַציאונגען מיט גרויס־בריטאַניע, דער וואוקס פון די עקאָנאָמישע

פאַרבינדונגען מיט די קאַפּיטאַליסטישע לענדער א. א. וו.

דער קאַמף פון דידאָזיקע צוויי פאַקטאָרן באַשטימט די אויסערלעכע לאַגע פון פסס"ר.

ב) מע זאָגט, אַז דער שטרויכל-שטיין פאַר דער פאַרבעסערונג פון די עקאָנאָמישע פאַרבינדונגען מיט די בורזשואַזע מעלוכעס איז די פראַגע וועגן די כויוועס. איך מיין, אַז דאָס איז ניט קיין אַרגומענט פאַר צאָלן די כויוועס, נאָר אַן אויסרייד בא די אַגרעסיווע עלעמענטן פאַר אינטערווענציאָניסטישער פּראָפּאַגאַנדע. אונזער פּאָליטיק אינם דאָזיקן געביט איז קלאָר און פולקום באַגרינדעט. בא דער באַדינגונג, אַז מע וועט אונז געבן קרעדיטן, זיינען מיר מאַסקים צו צאָלן אַ קליינעם טייל פאַרמילכאָמעדיקע כויוועס, באַטראַכטנדיק זיי אַלס צוגאָב-פּראָצענט פאַר די קרעדיטן. אָן דערדאָזיקער באַדינגונג קאָנען מיר ניט און דאַרפן ניט צאָלן. בא אונז פאָדערט מען מערער. אָף וואָס פאַר אַ גרונט? צי איז דען ניט באַוואוסט, אַז דידאָזיקע כויוועס האָט באַקומען די צאַרישע רעגירונג, וואָס די רעוואָלוציע האָט אַראָפּגעוואָרפן און וואָס פאַר אירע היסכאַיוועסן קאָן די ראַטן-רעגירונג ניט נעמען אָף זיך קיין פאַראַנטוואָרטלעכקייט? מע רעדט וועגן אינטערנאַציאָנאַלע היסכאַיוועסן. אָבער אָפן יעסאָד פון וועלכן אינטערנאַציאָנאַלן רעכט האָבן די הערן „פאַרבינדעטע" אָפּגעהאַקט פון פסס"ר בעסאַראַביע און אָפּגעגעבן זי אין קנעכטשאַפט די רומענישע באָיאַרן? לויט וועלכע אינטערנאַציאָנאַלע היסכאַיוועסן זיינען די קאַפּיטאַליסטן און די רעגירונגען פון פראַנקרייך, ענגלאַנד, אַמעריקע, יאַפּאָניע אָנגעפאַלן אָפן פסס"ר, אינטערווענירט אים, אים באַרויבט אין מעשעך פון גאַנצע דריי יאָר און רואינירט זיין באַפעלקערונג? אויב דאָס רופט זיך אָן אינטערנאַציאָנאַלע רעכט און אינטערנאַציאָנאַלע היסכאַיוועס, וואָס זשע הייסט דאַן רויבעריי? (געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן). צי איז דען ניט קלאָר, אַז דערלאָזנדיק דידאָזיקע רויבערישע אַקטן, האָבן

די הערן „פארבינדעטע“ אפגענומען בא זיך דאס רעכט זיך צו פארופן אף אינטערנאציאנאלע רעכט, אף אינטערנאציאנאלע היסכאיוועסן?

מע זאגט ווייטער, אז צו איינצושטעלן „נארמאלע“ באציאונגען שטערט די פראפאגאנדע פון די רוסישע באלשעוויקעס. מיטן ציל צו פארהיטן זיך פון דער שעדלעכער ווירקונג פון דער פראפאגאנדע פארצוימען זיך די הערן בורזשוא אלעמאל מיט „גרענעצן“, מיט „דראט־פארצוימונגען“, איבערגעבנדיק ליבלעך דעם קאוועד אפצוהיטן די „פארצוימונגען“ פוילן, רומעניע, פינלאנד א.א.וו. מע זאגט, אז דייטשלאנד כאפט אן א קינע דערפאר, וואס מע וויל איר קלוימערשט ניט איבערגעבן די שוץ פון די „גרענעצן“ און די „דראט־פארצוימונגען“. צי דארף מען דערוויזן, אז די פלאפלעריי וועגן פראפאגאנדע איז ניט קיין ארגומענט אף איינשטעלן „נארמאלע באציאונגען“, נאר א מאטיוו פאר אינטערווענציאניסטישער פראפאגאנדע? ווי קאנען מענטשן, וועלכע ווילן ניט זיין קאמיש, זיך „אפגרענעצן“ פון די אידייען פון באלשעוויזם, אויב אין לאנד גופא איז פאראן א באדן, וואס איז גינסטיק פאר דידאזיקע אידייען? דער צאריזם האט זיך אין זיין צייט געהאלטן אין „אפגרענעצן“ פונם באלשעוויזם, אבער ער האט זיך, ווי באוואוסט, ניט „אפגעגרענעצט“. ער האט זיך ניט אפגעגרענעצט, ווייל דער באלשעוויזם וואקסט אף שריט און טריט ניט פון אויסן, נאר פון אינעווייניק. עס זיינען, דאכט זיך, ניטא קיין מער „אפגעגרענעצטע“ פון די רוסישע באלשעוויקעס, ווי כינע, אינדיע, אינדאכינע. נו, איז וואס? דער באלשעוויזם וואקסט דארט און וועט וואקסן ניט געקוקט אף אלערליי „גרענעצן“, ווייל דארטן זיינען דא אפאנים באדינגונגען, וועלכע זיינען גינסטיק פארן באלשעוויזם. איז וואס איז דא שאיעך די פראפאגאנדע פון די רוסישע באלשעוויקעס? אט, ווען די הערן קאפיטאליסטן וואלטן זיך קאנען ווי עס איז „אפגרענעצן“ פון עקאנאמישן

קריזיס, פון דער אָרעמקייט בײַ די מאַסן, פון דער אַרבעטסלאָזיקייט, פון דעם נידעריקן אַרבעטסלוין, פון עקספּלואַטירן די אַרבעטנדיקע, — דעמאָלט איז אַן אַנדער זאַך, דעמאָלט וואָלט ניט געווען בײַ זיי אויך קיין באָלשעוויסטישע באַוועגונג. אָבער אין דעם גייט עס דאָך, וואָס יעדער מענגואוול זוכט צו באַרעכטיקן זיין שוואַכקייט, אָדער זיין אומפעאיקייט דערמיט, וואָס ער באַרופט זיך אַף דער פּראָפּאַגאַנדע פון די רוסישע באָלשעוויקעס.

מע זאָגט ווייטער, אַז דער שטיין אַפן וועג איז אונזער סאָוועטישער רעזשים, די קאָלעקטיוויזאַציע, דער קאַמף קעגן באַלעבאַטים, די אַנטירעליגיעזע פּראָפּאַגאַנדע, דער קאַמף קעגן די שעדיקער און קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן צווישן „וויסנשאַפטס־לייט", דאָס פאַרטרייבן די בעסעראַבסקיס, די דמיטריעווסקיס א.ד.גל. אָבער דאָס ווערט שוין גאָר קוריעז. עס ווייזט זיך אַרויס, אַז זיי געפעלט ניט דער ראַטן־רעזשים. אָבער אונז געפעלט ניט אויך דער קאַפּיטאַליסטישער רעזשים (געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן). אונז געפעלט ניט, וואָס צענדליקער מיליאָנען אַרבעטסלאָזע זיינען געצוואונגען בײַ זיי צו הונגערן און פאַראָרעמט צו ווערן, בעת אַ קליין הייפעלע קאַפּיטאַליסטן באַזיצט מיליאַרדישע רייכטומער. אָבער קוים האָבן מיר שוין מאַסקים געווען זיך ניט אַרייַנמישן אין די אינערלעכע איניאָנים פון אַנדערע לענדער, איז דען ניט קלאָר, אַז עס איז ניט קעדאַי זיך אומקערן צו דער דאָזיקער פראַגע? קאָלעקטיוויזאַציע, קאַמף קעגן באַלעבאַטים, קאַמף קעגן שעדיקער. אַנטירעליגיעזע פּראָפּאַגאַנדע א.ד.גל. זיינען דאָס ניט אָפּנעמבאַרע רעכט פון די אַרבעטער און פּויערים פון פסס"ר, וואָס איז פאַרפיקסירט אין אונזער קאָנסטיטוציע. די קאָנסטיטוציע פון פסס"ר דאַרפן מיר און מיר וועלן אויספילן מיט דער גאַנצער קאָנסעקווענטקייט. פאַרשטייט זיך, אַז ווער עס וויל זיך ניט רעכענען מיט אונזער קאָנסטיטוציע קאָן זיך גיין ווייטער אַף אַלע פיר זייטן. וואָס

אין שאַיער די בעסעראַוויסקיס, די דמיטריעוויסקים א.אַ.וו., וועלן מיר אויך ווייטער אַרויסוואַרפן אַזעלכע מענטשן, ווי בראַקירטע סכוירע, וואָס טויג ניט און וואָס איז שעדלעך פאַר דער רעוואָלוציע. זאָלן זיך גרויסן מיט זיי יענע, וועלכע האָבן באַזונדערע סימפּאַטיעס צו אָפּפאַל (געלעכטער).

די מילשטייגער פון אונזער רעוואָלוציע אַרבעטן גוט. זיי נעמען אַלץ, וואָס עס טויג, און גיבן עס אָפּ די ראַטן, און דעם אָפּפאַל שליידערן זיי אַרויס. מע זאָגט, אַז אין פראַנקרייך צווישן די פּאַריזער בורזשואַ איז דאָ אַ גרויסער נאָכפרעג אַף דעררעזיקער בראַקירטער סכוירע, איז זאָלן זיי זי אימפּאָרטירן צו געזונט. עמעס, דאָס וועט עטוואָס באַלעסטיקן די אימפּאָרט־אַרטיקלען פון פראַנקרייכס האַנדלס־באַלאַנס, קעגן וואָס עס פּראָטעסטירן שטענדיק די הערן בורזשואַ. אָבער דאָס איז שוין זייער זאַך. איז לאָמיר זיך ניט אַריינמישן אין די אינערלעכע איניאָנים פון פראַנקרייך (געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן).

אַזוי האַלט עס מיט די „שטערונגען", וועלכע לאָזן ניט אַיינשטעלן „נאָרמאַלע" באַציאונגען מיט אַנדערע לענדער.

עס באַקומט זיך, אַז די דאָזיקע „שטערונגען" זיינען קלוימערשטע „שטערונגען", וועלכע זיינען געלאָזט אין גאַנג, כדי צו האָבן אַ מאָטיוו פאַר אַנטיסאָוועטישער פּראָפּאַגאַנדע.

אונזער פּאָליטיק איז די פּאָליטיק פון שאָלעם און פון פאַרשטאַרקן די האַנדלס־פאַרבינדונגען מיט אַנדערע לענדער. דער רעזולטאַט פון דעררעזיקער פּאָליטיק איז די פאַרבעסערונג פון די באַציאונגען מיט אַ ריי לענדער און דאָס שליסן אַ ריי אָפּמאַכן וועגן האַנדל, טעכנישער הילף א.אַ.וו. איר רעזולטאַט איז אויך די פאַרייניקונג פון פּס"ר צום קעלאָג־פּאַקט, דאָס אונטערשרייבן דעם געוויסן פּראָטאָקאָל לויט דער ליניע פונם קעלאָג־פּאַקט מיט פּוילן, רומעניע, ליטע א.אַ.וו., דאָס אונטערשרייבן דעם פּראָטאָ־

קאָל וועגן פאַרלענגערן דעם אָפּמאַך מיט טערקיי וועגן פריינטשאַפט און נייטראַליטעט. צוליעצט איז דער רעזולטאַט פון דער דאָזיקער פּאָליטיק דער פאַקט, וואָס אונז איז געלונגען צו פאַרהיטן דעם שאָלעם, ניט לאָזנדיק די סאָנים אַריינציִען אונז אין קאָנפליקטן, ניט געקוקט אַף אַ רײ פּראָוואָצירנדיקע אַקטן און אַוואַנטיוריסטישע אָנפאַלן פון די מילכאָמע־אונטערציִנדער. די דאָזיקע שאָלעם־פּאָליטיק וועלן מיר פירן אויך ווייטער מיט אַלע קרעפטן, מיט אַלע מיטלען. קיין איין טראָט פרעמדע ערד ווילן מיר ניט. אָבער אויך אונזער ערד, קיין איין ווערשאָק פון אונזער ערד וועלן מיר קיינעם ניט אָפּגעבן. (אַפּלאָדיסמענטן).

דאָס איז אונזער אויסערלעכע פּאָליטיק.

די אויפגאַבע באַשטייט אין דורכפירן אויך ווייטער די־דאָזיקע פּאָליטיק מיט דער גאַנצער ענערגיע, וואָס איז אייגנשאַפטלעך פאַר באָלשעוויקעס.

II. דער וואַקסנדיקער אויפשטייג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג און די אינערלעכע לאַגע פון פסס״ר

מיר גייען איבער צו דער אינערלעכער לאַגע פון פסס״ר.

אין קעגנזאַץ צו די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, וואו עס הערשט איצט דער עקאָנאָמישער קריזיס און די וואַקסנדיקע אַרבעטסלאָזיקייט, שטעלט פאָר מיט זיך די אינערלעכע לאַגע פון אונזער לאַנד אַ בילד פון וואַקסנדיקן אויפשטייג פון דער פאָלקסווירטשאַפט און פון פּראָגרעסיווער פאַרקלענערונג פון דער אַרבעטסלאָזיקייט. עס איז אויסגעוואַקסן און האָט פאַרשנעלערט די טעמפּן פון איר אַנטוויקלונג די גרויסע אינדוסטריע. עס האָט זיך פאַרפעסטיקט די שווערע אינדוסטריע. דער סאָ־

ציאַליסטישער סעקטאָר פון דער אינדוסטריע האָט זיך אַ רוק געטאָן ווייט פאָרויס. עס איז אויסגעוואַקסן אַ נייע קראַפט אין דער לאַנדווירטשאַפט — די ראַטווירטן און די קאָלווירטן. אויב מיט צוויי יאָר צוריק האָבן מיר געהאַט אַ קריזיס פון דער טוואָרע-פּראָדוקציע און זיך געשטיצט אין אונזער ברויט-פאַרגרייטונגס-אַרבעט דעריקער אַף דער אינדיווידועלער ווירטשאַפט, האָט זיך איצט דער שווערפּונקט איבערגערוקט אַף די קאָלווירטן און ראַטווירטן, און דעם טוואָרע-קריזיס קאָן מען רעכענען אין גרונט פאַר געלייזט. די גרונט-מאַסן פּויערטום האָבן ענדגילטיק אַ קערעווע געטאָן צו די קאָלווירטן. דער ווידערשטאַנד פונם באַלעגופנטום איז אָפּגעשלאָגן. די אינערלעכע לאַגע פון פסס"ר האָט זיך נאָך מער פאַרפעסטיקט.

דאָס איז דאָס אַלגעמיינע בילד פון דער אינערלעכער לאַגע פון פסס"ר אינם געגעבענעם מאָמענט.

לאָמיר באַטראַכטן די קאָנקרעטע אָנגאַבן.

1. דער וואוקס פון דער פאלקסווירטשאפט אינגאנצן גענומען

א) אויב אין 1926—1927 יאָר, ד. ה. צום 15-טן פאַרטיי-צוזאַמענפאָר, האָבן מיר אין דער גאַנצער לאַנדווירטשאַפט, איינגעשלאָסן די וואַלד-ווירטשאַפט, דעם פישפאַנג א.אַ.וו., געהאַט אַ ברוטאָ-פּראָדוקציע אין פאַרמילכאָמע-רובלס אַף אַ סומע פון 12.370 מיליאָן רובל, ד. ה. 106,6 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ, איז אין פאָלגנדיקן יאָר, ד. ה. אין 1927—1928 יאָר, האָבן מיר געהאַט 107,2 פּראָצ. אין 1928—1929 יאָר — 109,1 פּראָצ., און אין לויפנדיקן 1929—1930 יאָר, אורטיילנדיק לויטן אַנטוויקלונגס-גאַנג פון דער לאַנדווירטשאַפט, וועלן מיר האָבן ניט ווייניקער פון 113—114 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ.

מיר האָבן דאָ אַ קעסיידערדיקן, האַגאַם פאַרהעלטניסמעסיק לאַנגזאַמען וואוקס פון דער לאַנדווירטשאַפטלעכער פּראָדוקציע אינגאַנצן גענומען.

אויב אין 1926—1927 יאָר, ד. ה. צום 15־טן פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר, האָבן מיר געהאַט אין דער גאַנצער אינדוסטריע, סײַ אין דער קליינער, סײַ אין דער גרויסער, רעכענענדיק אויך די מעל־אינדוסטריע, אַ ברוטאָ־פּראָדוקציע אין פאַרמילכאָמעדיקע רובלס אַף אַ סומע פון 8641 מיליאָן רובל, ד. ה. 102,5 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ, איז אין פאָלגנדיקן יאָר, ד. ה. אין יאָר 1927—1928, האָבן מיר געהאַט 122 פּראָצ., אין 1928—1929 יאָר — 142,5 פּראָצ. און אין לויפנדיקן, 1929—1930 יאָר, אורטיילנדיק לויטן אַנטוויקלונגס־גאַנג פון דער אינדוסטריע, וועלן מיר האָבן ניט ווייניקער פון 180 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ.

מיר האָבן דאָ אַן אומגעווייגלעך שנעלן וואוקס פון דער אינדוסטריעלער פּראָדוקציע אינגאַנצן גענומען.

ב) אויב אין 1926—1927 יאָר, ד. ה. צום 15־טן פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר האָבן מיר געהאַט אַ פּראַכט־אומזאַץ איבער אונזער גאַנצער אייזנבאַן־נעץ 81,7 מיליאַרד טאָן־קילאָמעטער, ד. ה. 127 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ, איז אין צווייטן, ד. ה. אין 1927—1928 יאָר, האָבן מיר געהאַט 134,2 פּראָצ., אין 1928—1929 יאָר — 162,4 פּראָצ. און אין לויפנדיקן 1929—1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן ניט ווייניקער פון 193 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ. וואָס איז שייעך די נייע אייזנבאַן־בּוּאונג, ווערט פאַרן באַריכט־פּעריאָד, ד. ה. רעכענענדיק פון 1927—1928 יאָר די אייזנבאַן־נעץ פאַרגרעסערט פון 76 טויזנט קילאָמעטער ביז 80 טויזנט קילאָמעטער, וואָס באַטרעפט 136,7 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ.

ג) אויב מע זאָל דעם צושטאַנד פונם האַנדלס־פאַרמיטלערישן אומזאַץ אין לאַנד אין 1926—1927 יאָר

אָנעמען פאַר 100 (31 מילאַרד רובל), קומט אויס, אַז פאַרן 1927—1928 יאָר זיינען די אומזאַץ-מאַסשטאַבן אויסגעוואַקסן ביז 124,6 פראָצ., אין 1928—1929 יאָר— ביז 160,4 פראָצ. און אין לויפנדיקן 1929—1930 יאָר, אורטיילנדיק לויט אַלע אָנגאַבן, וועלן די אומזאַץ-מאַסשטאַבן באַטרעפן 202 פראָצ., ד. ה. זיי וועלן פאַרדאָפּלט ווערן אין פאַרגלייך מיטן 1926—1927 יאָר.

ד) אויב מע זאָל די געמיינזאַמע באַלאַנסן פון אַלע אונזערע קרעדיט-אַנשטאַלטן אויפן 1-טן אָקטיאַבר 1927 יאָר אָננעמען פאַר 100 (9173 מיליאָן רובל) קומט אויס, אַז אויפן 1-טן אָקטיאַבר 1928 יאָר האָבן מיר געהאַט אַ וואוקס ביז 141 פראָצ. און אויפן 1-טן אָקטיאַבר 1929 — 201,1 פראָצ. ד. ה. אַ פאַרדאָפּלונג אין פאַרגלייך מיטן 1927 יאָר.

ה) אויב מע זאָל דעם אַלגעמיינעם מעלוכישן ביודזשעט אויפן 1926—1927 יאָר אָננעמען פאַר 100 (6371 מיליאָן רובל) קומט אויס, אַז אין 1927—1928 יאָר האָבן מיר אַ וואוקס פונעם מעלוכישן ביודזשעט ביז 125,5 פראָצ., אין 1928—1929 יאָר — ביז 146,7 פראָצ. און אין 1929—1930 יאָר — ביז 204,4 פראָצ., ד. ה. אַ פאַרדאָפּלונג אין פאַרגלייך מיטן ביודזשעט פונעם 1926—1927 יאָר (12.605 מיליאָן רובל).

ו) אויב אונזער אויסערלעכער האַנדלס-אומזאַץ (עקספּאָרט-אימפּאָרט) האָט באַטראָפן אין 1926—1927 יאָר 47,9 פראָצ. פונעם פאַרמילכאָמע-ניוואָ, איז אין 1927—1928 יאָר האָבן מיר אַ וואוקס פונעם אויסערלעכן האַנדלס-אומזאַץ ביז 56,8 פראָצ., אין 1928—1929 יאָר — ביז 67,9 פראָצ. און אין 1929—1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן ניט ווייניקער ווי 80 פראָצ. פונעם פאַרמילכאָמע-ניוואָ.

ז) אין סאַכאַקל האָבן מיר אַזאַ בילד פון וואוקס פון דער גאַנצער פאָלקס-האַכנאָסע פאַרן באַריכט-פּעריאָ-

(אין אומגעענדערטע פרייזן פונם 1926—1927 יאָר): אין 1926—1927 יאָר האָט די פאָלקס־האַכנאָסע לויט די אָנגאַבן פונם מעלוכע־פּלאַן באַטראָפן 23.127 מיליאָן רובל; אין 1927—1928 יאָר — 25.396 מיליאָן רובל — אַ צואַוואוקס אַף 9,8 פּראָצ.; אין 1928—1929 יאָר — 28.596 מיליאָן רובל — אַ צואַוואוקס אַף 12,6 פּראָצ.; אין 1929—1930 יאָר דאַרף די פאָלקס־האַכנאָסע, אורטיילנדיק לויט אַלע אָנגאַבן, באַטרעפן ניט ווייניקער פון 34 מיליאַרד רובל, ד. ה. אַ צואַוואוקס פאַרן יאָר אַף 20 פּראָצ. דער דורכשניטלעכער יאָר־צואַוואוקס פאַר די דריי באַריכט־יאָרן באַטרעפט אַזוי אַרום העכער 15 פּראָצ.

אויב מע זאָל נעמען אין אַכט, אַז דער דורכשניטלעכער יאָר־צואַוואוקס פון דער פאָלקס־האַכנאָסע אין אַזעלכע לענדער, ווי די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן, ענגלאַנד, דייטשלאַנד באַטרעפט ניט מער — ווי 3—8 פּראָצ., דאַרף מען אָנערקענען, אַז דער וואַוקס־טעמפּ פון דער פאָלקס־האַכנאָסע אין פסס"ר איז בעעמעס אַ רעקאָרדנער.

2. די ערפאָלגן פון דער אינדוסטריאַליזאַציע

דער וואוקס פון דער פאָלקסווירטשאַפט גייט בא אונז ניט סטיכיש, נאָר אין אַ באַשטימטער ריכטונג, דהײַנו, אין דער ריכטונג פון אינדוסטריאַליזאַציע, אונטערן צייכן פון אינדוסטריאַליזאַציע, אונטערן צייכן פון וואוקס פונם ספּעציפישן געוויכט פון דער אינדוסטריע אין דער אַלגעמיינער סיסטעם פון דער פאָלקסווירטשאַפט, אונטערן צייכן פון פאַרוואַנדלען אונזער לאַנד פון אַן אַגראַר־לאַנד אין אַ אינדוסטריעל לאַנד.

א) די דינאַמיק פון דער פאַרהעלטעניש צווישן דער אינדוסטריע אײַנגאַנצן גענומען און דער לאַנדווירטשאַפט אײַנגאַנצן גענומען, פונם שטאַנדפּונקט פונם ספּעציפישן געוויכט פון דער אינדוסטריע אין דער ברוטאָ־פּראָדוקציע פון דער

גאַנצער פאָלקסווירטשאַפט, איז פאַרן באַריכט־פעריאָד געוועזן אַזאַ: אין דער פאַרמילכאָמע־צייט האָט דער כיילעק פון דער אינדוסטריע אין דער ברוטאָ־פראָדוקציע פון דער פאָלקסווירטשאַפט באַטראָפן 42,1 פראָצ., דער כיילעק פון דער לאַנדווירטשאַפט — 57,9 פראָצ.; אין 1927—1928 יאָר באַטרעפט דער כיילעק פון דער אינדוסטריע — 45,2 פראָצ., פון דער לאַנדווירטשאַפט — 54,8 פראָצ.; אין 1928—1929 יאָר איז דער כיילעק פון דער אינדוסטריע 48,7 פראָצ., פון דער לאַנדווירטשאַפט — 51,3 פראָצ.; אין 1929—1930 יאָר דאַרף דער כיילעק פון דער אינדוסטריע לויט אַלע אָנגאַבן באַטרעפן ניט ווייניקער פון 53 פראָצ., און דער כיילעק פון דער לאַנדווירטשאַפט ניט מער פון 47 פראָצ.

דאָס באַטייט, אַז דער ספעציפישער געוויכט פון דער אינדוסטריע הייבט שוין אָן פרעוואַלירן איבערן ספעציפישן געוויכט פון דער לאַנדווירטשאַפט און מיר געפינען זיך ערעוו דער פאַרוואַנדלונג פון אַן אַגראַר־לאַנד אין אַ אינדוסטריעל לאַנד (אַפלאָדיסמענטן).

ב) נאָך אַ מער בולטער איבערוואָג באַקומט זיך לעטויוועם דער אינדוסטריע פונם שטאַנדפונקט פון איר ספעציפישן געוויכט אין דער סכוירישער פראָדוקציע פון דער פאָלקסווירטשאַפט. אויב אין 1926—1927 יאָר האָט דער כיילעק סכוירישע פראָדוקציע פון דער אינדוסטריע אינם אַלגעמיינעם באַלאַנס סכוירישע פראָדוקציע פון דער פאָלקסווירטשאַפט באַטראָפן 68,8 פראָצ., און דער כיילעק סכוירישע פראָדוקציע פון דער לאַנדווירטשאַפט — 31,2 פראָצ., האָבן מיר אין 1927—1928 יאָר געהאַט פאַר דער אינדוסטריע 71,2 פראָצ., פאַר דער לאַנדווירטשאַפט — 28,8 פראָצ.; אין 1928—1929 יאָר: פאַר דער אינדוסטריע — 72,4 פראָצ., פאַר דער לאַנדווירטשאַפט — 27,6 פר.; און פאַרן 1929—1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן

האָבן פאַר דער אינדוסטריע 76 פראָצ. און פאַר דער לאַנד־ווירטשאַפט — 24 פראָצ.

אין דערדאָזיקער באַזונדערס ניט גינסטיקער לאַגע פון דער לאַנדווירטשאַפט שפירט זיך צווישן אַנדערס דער קליינפויערישער און ווייניק סכוירישער כאַראַקטער פון דער לאַנדווירטשאַפט. דערביי, פאַרשטייט זיך, אַז די דאָזיקע לאַגע וועט זיך דאַרפן אין אַ געוויסער מאָס ענדערן, אַף וויפל עס וועט זיך גרעסערן די לאַנדווירטשאַפט לויט דער ליניע פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן, אַף וויפל עס וועט זיך גרעסערן איר סכוירישקייט.

ג) אָבער די אַנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע ביכלאַל גיט נאָך ניט דאָס פולע בילד פונם אינדוסטריאַליזאַציע־טעמפ. כדי צו קריגן אַ פול בילד דאַרף מען נאָך איינשטעלן די דינאַמיק פון דער פאַרהעלטעניש צווישן דער שווערער און לייכטער אינדוסטריע. דעריבער דאַרף מען אלס סאַמע בולטן צייגער אפן וואוקס פון דער אינדוסטריאַלי־זאַציע האַלטן דעם שטייגנדיקן וואוקס פונם ספעציפישן געוויכט פון דער פראָדוקציע, וואָס אַרבעט אויס געצייג און מיטלען פון פראָדוקציע (די שווערע אינדוסטריע) אין דער אַלגעמיינער פראָדוקציע פון דער אינדוסטריע. אויב אין 1927—28 יאָר האָט דער כיילעק פראָדוקציע פון געצייג און פראָדוציר־מיטלען אין דער אַלגעמיינער פראָדוקציע פון דער גאַנצער אינדוסטריע באַטראָפן 27,2 פראָצ. און דער כיילעק פראָדוקציע פון זאַכן פאַרן ברייטן געברויך — 72,8 פראָצ., גיט אין 1928—1929 יאָר דער כיילעק פראָדוקציע פון פראָדוציר־געצייג און פראָדוציר־מיטלען 28,7 פראָצ. קעגן 71,3 און אין 1929—1930 יאָר וועט דער כיילעק פראָדוקציע פון פראָדוציר־געצייג און פראָדוציר־מיטלען לויט אַלע אָנגאַבן שוין באַטרעפן 32,7 פראָצ. קעגן 67,3 פראָצ.

אויב מע זאָל אָבער נעמען ניט די גאַנצע אינדוסטריע. נאָר בלויז די פלאַנירטע פונם העכסטן פאָלקסווירטשאַפטס־

ראַט, וועלכע כאַפּט אַרום אַלע גרונט־צווייגן פון דער אינדוסטריע, איז דאָ די פּאַרהעלטעניש צווישן דער פּראָדוקציע פון פּראָדוציר־געצייג און פּראָדוציר־מיטלען און דער פּראָדוקציע פון זאַכן פאַרן ברייטן געברויך נאָך מער אַ גינסטיקע: אין 1927—1928 יאָר האָט דער כיילעק פּראָדוקציע פון פּראָדוציר־געצייג און פּראָדוציר־מיטלען באַטראָפן 42,7 פּראָצ. קעגן 57,3 פּראָצ.; אין 1928—1929 יאָר — 44,6 פּראָצ. קעגן 55,4 פּראָצ., אין 1929—1930 יאָר וועט ער לויט אַלע אָנגאַבן באַטרעפן ניט ווייניקער פון 48 פּראָצ. קעגן 52 פּראָצ. פּראָדוקציע פון זאַכן פאַרן ברייטן געברויך.

די אַנטוויקלונג פון אונזער פאָלקסווירטשאַפט גייט אונטערן צייכן פון אינדוסטריאַליזאַציע, אונטערן צייכן פון פּאַרפעסטיקן און אַנטוויקלען אונזער אייגענע שווערע אינדוסטריע.

דאָס באַטייט, אַז מיר האָבן שוין אויפגעהויבן און מיר אַנטוויקלען ווייטער דעם יעסאָד פון אונזער עקאָנאָמישער אומאָפּהענגיקייט, אונזער שווערע אינדוסטריע.

3. די קאַמאַנדיר־לאַגע פון דער סאַציאַלי־סטישער אינדוסטריע און דער טעמפּ פון איר וואוקס

די אַנטוויקלונג פון אונזער פאָלקסווירטשאַפט גייט אונטערן צייכן פון אינדוסטריאַליזאַציע. אָבער מיר דאַרפן ניט יעדע אינדוסטריאַליזאַציע. מיר דאַרפן אַזאַ אינדוסטריאַליזאַציע, וועלכע זיכערט דעם וואַקסנדיקן איבערוואָג פון די סאַציאַליסטישע פאַרמען פון דער אינדוסטריע איבער די פאָרמען די קליין־סכוירישע און אַוואַדע שוין קאַפּיטאַליסטישע. דער כאַראַקטעריסטישער שטריך פון אונזער אינדוסטריאַליזאַציע באַשטייט אין דעם, וואָס זי

איז אַ אינדוסטריאַליזאַציע א סאַציאַליסטישע, אַ אינדוסטריאַליזאַציע, וועלכע זיכערט דעם ניצאָכן פונעם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר פון דער אינדוסטריע איבער דעם פּריוואַט־ווירטשאַפטלעכן סעקטאָר, איבער דעם קליין־סכוירישן און קאַפּיטאַליסטישן סעקטאָר.

אָט זייַנען אייניקע אָנגאַבן וועגן דעם וואוקס פון די קאַפּיטאַלע אינוועסטיציעס און דער ברוטאָ־פּראָדוקציע לויט די סעקטאָרן.

א) אויב מע זאָל נעמען דעם וואוקס פון די קאַפּיטאַלע אינוועסטיציעס אין דער אינדוסטריע לויט די סעקטאָרן, באַקומען מיר אַזאַ בילד. דער פאַרגעזעלשאַפטלעכטער סעקטאָר: אין 1926—1927 יאָר — 1270 מילאָן רובל; אין 1927—1928 יאָר — 1614 מיליאָן רובל; אין 1928—1929 יאָר — 2046 מיליאָן רובל; אין 1929—1930 יאָר — 4275 מיליאָן רובל. דער פּריוואַט־ווירטשאַפטלעכער און קאַפּיטאַליסטישער סעקטאָר: אין 1926—1927 יאָר — 63 מיליאָן רובל, אין 1927—1928 יאָר — 64 מיליאָן רובל, אין 1928—1929 יאָר — 56 מיליאָן רובל, אין 1929—1930 יאָר — 51 מיליאָן רובל.

דאָס הייסט, ערשטנס, אַז די קאַפּיטאַלע אינוועסטיציעס אינעם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר פון דער אינדוסטריע זייַנען אויסגעוואַקסן פאַר דער דאָזיקער צייט מער ווי אין דריי מאָל (335 פּראָצ.).

דאָס הייסט, צווייטנס, אַז די קאַפּיטאַלע אינוועסטיציעס פונעם פּריוואַט־ווירטשאַפטלעכן און קאַפּיטאַליסטישן סעקטאָר זייַנען געפאַלן פאַר דער דאָזיקער צייט אַף איין פינפטל (81 פּראָצ.).

דער פּריוואַט־ווירטשאַפטלעכער און קאַפּיטאַליסטישער סעקטאָר לעבט אַפּן כעשבן פונעם אַלטן קאַפּיטאַל און גייט צו זייַן אונטערגאַנג.

ב) אויב מע זאָל נעמען דעם וואוקס פון דער ברוטאָ־פּראָדוקציע פון דער אינדוסטריע לויט די סעקטאָרן, באַ-

קומען מיר אַזאַ בילד. דער פֿאַרגעזעלשאַפֿטלעכטער סעקטאָר: אין 1926—1927 יאָר — 11.999 מיליאָן רובל, אין 1927—1928 — 15.389 מיליאן רובל, אין 1928—1929 יאר — 18.903 מיליאן רובל, אין 1929—1930 יאָר — 24.740 מיליאָן רובל. דער פּריוואַט־ווירטשאַפֿטלעכער און קאַפּיטאַליסטישער סעקטאָר: אין 1926—1927 יאר — 4.043 מיליאן רובל, אין 1927—1928 יאָר—3704 מיליאָן רובל, אין 1928—1929 יאָר — 3389 מיליאָן רובל, אין 1929—1930 יאָר — 3310 מיליאָן ר.

דאָס הייסט, ערשטנס, אַז די ברוטאָ־פּראָדוקציע אינם פֿאַרגעזעלשאַפֿטלעכטן סעקטאָר פֿון דער אינדוסטריע איז אויסגעוואַקסן פֿאַר די דריי יאָר מער ווי דאָפּלט (206,2%).

דאָס הייסט, צווייטנס, אַז די ברוטאָ־פּראָדוקציע פֿון דער אינדוסטריע אינם פּריוואַט־ווירטשאַפֿטלעכן און קאַפּיטאַליסטישן סעקטאָר איז געפֿאַלן פֿאַר דעמזעלבן פּעריאָד קימאַט אַף איין פֿינפֿטל (18,9 פּראָצ.)

אויב מע זאָל ווידער נעמען די פּראָדוקציע ניט פֿון דער גאַנצער אינדוסטריע, נאָר בלויז פֿון דער גרויסער (צענזאָווער) אינדוסטריע און באַטראַכטן זי לויט די סעקטאָרן, באַקומען מיר אַזאַ בילד פֿון די פֿאַרהעלטענישן צווישן דעם פֿאַרגעזעלשאַפֿטלעכטן און פּריוואַט־ווירטשאַפֿטלעכן סעקטאָרן. דער ספּעציפֿישער געוויכט פֿונם פֿאַרגעזעלשאַפֿטלעכטן סעקטאָר אין דער פּראָדוקציע פֿון דער גרויסער אינדוסטריע פֿונם לאַנד: אין 1926—1927 יאָר—97,7 פּראָצ., אין 1927—1928 יאָר — 98,6 פּראָצ., אין 1928—1929 יאָר — 99,1 פּראָצ., אין 1929—1930 יאָר — 99,3 פּראָצ. דער ספּעציפֿישער געוויכט פֿונם פּריוואַט־ווירטשאַפֿטלעכן סעקטאָר אין דער פּראָדוקציע פֿון דער גרויסער אינדוסטריע פֿונם לאַנד: 1926—1927 יאָר — 2,3 פּראָצ., אין 1927—1928 יאָר — 1,4 פּראָצ., אין 1928—1929 יאָר —0,9 פּראָצ., אין 1929—1930 יאָר — 0,7 פּראָצענט.

ווי איר זעט, זיינען די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון דער גרויסער אינדוסטריע שוין אוועק צו גרונט.

עס איז קלאָר, אַז די פראַגע „ווער—וועמען", די פראַגע וועגן דעם, צי דער סאָציאַליזם וועט באַזיגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן אין דער אינדוסטריע, אָדער זיי וועלן באַזיגן דעם סאָציאַליזם, איז שוין געלייזט אין גרונט לטובֿת די סאָציאַליסטישע פאָרמען פון דער אינדוסטריע. געלייזט ענדגילטיק און פעסט.

ג) באַזונדערס אינטערעסאַנט זיינען די אָנגאַבן פאַרן באַריכט־פעריאָד וועגן דעם אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון דער מעלוכישער אינדוסטריע, וואס דער העכסטער ראַט פאַר פאלקסווירטשאפט פלאנירט. אויב מע זאָל די ברוטאָ־פּראָדוקציע פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע, וואָס דער העכסטער ראַט פאַר פאָלקסווירטשאַפט פּלאַנירט, אָננעמען אין 1926—1927 יאָר פאַר 100, קומט אויס, אַז אין 1927—1928 יאָר איז די ברוטאָ־פּראָדוקציע פון דער־ראָזיקער אינדוסטריע אויסגעוואַקסן ביז 127,4 פּראָצ., אין 1928—1929 יאָר — ביז 158,6 פּראָצ., און אין 1929—1930 יאָר וואַקסט זי אויס ביז 209,8 פּראָצענט.

דאָס הייסט, אַז די סאָציאַליסטישע אינדוסטריע, וואָס דער העכסטער ראַט פאַר פאָלקס־ווירטשאַפט פּלאַנירט, וועלכע כאַפּט אַרום אַלע גרונט־צווייגן פון דער אינדוטריע און די גאַנצע שווערע אינדוסטריע, האָט זיך דערשלאָגן פאַר דריי יאָר מער ווי אַ פאַרדאָפּלונג.

מע מוז אָנערקענען, אַז קיין איין לאַנד אין דער וועלט ווייס נישט פון אַזעלכע ווילד־שנעלע אַנטוויקלונגס־טעמפּן פון איר גרויסער אינדוסטריע.

דער־דאָזיקער אומשטאַנד גיט אונז טאַקע דעם גרונט צו ריידן וועגן דעם פינפיאָר אין פיר יאָר.

ד) אייניקע כאַווייַרים קוקן סקעפּטיש אַפן לאָזונג „דעם פינפיאר אין פיר יאר". ערשט נאָך גאָר ניט לאַנג האָט איין טייל כאַוויירים אָפּגעשאַצט אונזער פינפיאָר,

וואָס איז באַשטעטיקט געוואָרן אַפן 5-טן ראַטן-צוזאַמענפאָר, ווי פאַנטאַסטיק. איך רייד שוין ניט וועגן די בורזשואַזע שרייבער, בא וועלכע די אויגן קריכן אַרויס אַפן שטערן בלויז פונם וואָרט אַליין „פינפיאָר“. און וואָס האָבן מיר ווירקלעך, אויב מע זאָל באַטראַכטן דעם פינפיאָר פונם שטאַנדפונקט פון זיין פאַרווירקלעכונג פאַר די ערשטע צוויי יאָר? וועגן וואָס זאָגט דער קאָנטראָל פונם אויספילן דעם פינפיאָר אין זיין אָפטימאַלן וואַריאַנט? ער זאָגט ניט נאָר וועגן דעם, אַז מיר קאָנען אויספילן דעם פינפיאָר אין פיר יאָר.

ער זאָגט נאָך וועגן דעם, אַז מיר קאָנען אים אויספילן אין אַ גאַנצער ריי אינדוסטריע-צווייגן אין דריי און אַפילע אין דריטהאַלבן יאָר. די סקעפטיקער פונם אָפאָרטוניסטישן לאַגער קאָן זיך אויסווייזן, אַז דאָס איז אומגלויבלעך. אָבער דאָס איז אַ פאַקט, וואָס באַשטרייטן אים וואָלט געווען נאַריש און קאָמיש.

אורטיילט אַליין.

לויטן פינפיאָר האָט די נאַפט-אינדוסטריע באַדאַרפט געבן אין 1932—1933 יאָר פראָדוקטן אַף 977 מיליאָן רובל. און פאַקטיש גיט זי שוין אין 1929—1930 יאָר פראָדוקציע אַף 809 מיליאָן רובל, ד. ה. 83 פראָצ. פון דער פראָדוקציע, וואָס איז אָנגעמערקט אינם פינפיאָר פאַרן 1932—1933 יאָר. הייסט עס, אַז מיר פילן אויס דעם פינפיאָריקן פלאַן פון דער נאַפט-אינדוסטריע אין אַ וועלכע דריטהאַלבן יאָר.

אין דער טאָרף-אינדוסטריע האָבן מיר באַדאַרפט באַקומען לויטן פינפיאָר אין 1932—1933 יאָר פראָדוקטן אַף 122 מיליאָן רובל. און פאַקטיש גיט זי שוין אין 1929—1930 יאָר פראָדוקטן אַף העכער 115 מיליאָן רובל. ד. ה. 96 פראָצ. פון דער פראָדוקציע, וואָס איז אָנגעמערקט אינם פינפיאָר פאַרן 1932—1933 יאָר. הייסט עס, אַז

מיר פילן אויס דעם פינפיאָריקן פלאַן פון דער טאָרף־אינדוסטריע אין דריטהאַלבן יאָר, אויב ניט פריער.

לויטן פינפיאָר האָט די אַלגעמיינע מאַשינבויאונג באַדאַרפט געבן אין 1932—1933 יאָר פראָדוקטן אַף 2058 מיליאָן רובל. און פאַקטיש גיט זי שוין אין 1929—1930 יאָר פראָדוקטן אַף 1458 מיליאָן רובל, ד. ה. 70 פראָצ. פון דער פראָדוקציע, וואָס דער פינפיאָר האָט אָנגעמערקט פאַרן 1932—1933 יאָר. הייסט עס, אַז מיר פילן אויס דעם פינפיאָריקן פלאַן פון אַלגעמיינער מאַשין־בויאונג אין דריטהאַלבן־דריי יאָר.

לויטן פינפיאָר האָט די לאַנדווירטשאַפטלעכע מאַשינבויאונג באַדאַרפט געבן אין 1932—1933 יאָר פראָדוקטן אַף 610 מיליאָן רובל. און פאַקטיש גיט זי שוין אין 1929—1930 יאָר פראָדוקטן אַף 400 מיליאָן רובל, ד. ה. העכער 60 פראָצ. פון דער פראָדוקציע, וואָס דער פינפיאָר האָט אָנגעמערקט פאַרן 1932—1933 יאָר. הייסט עס, אַז מיר פילן אויס דעם פינפיאָריקן פלאַן פון דער לאַנדווירטשאַפטלעכער מאַשינבויאונג אין דריי יאָר, אויב ניט פריער.

לויטן פינפיאָר האָט די עלעקטראטעכנישע אינדוסטריע באַדאַרפט געבן אין 1932—1933 יאָר פראָדוקציע אַף 896 מיליאָן רובל. און פאַקטיש גיט זי שוין אין 1929—1930 יאָר פראָדוקציע אַף 503 מיליאָן רובל, ד. ה. העכער 56 פראָצ. פון דער פראָדוקציע, וואָס דער פינפיאָר האָט אָנגעמערקט פאַרן 1932—1933 יאָר. הייסט עס, אַז מיר פילן אויס דעם פינפיאָריקן פלאַן פון דער עלעקטראָטעכנישער אינדוסטריע אין דריי יאָר.

אָט אַזוינע זיינען די אומגעווייניקלעכע אַנטוויקלונגס־טעמפּן פון אונדזער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע. מיר גייען פאָרויס מיט אַ פאַרשנעלערטן טעמפּ, דעריאָגנדיק אין דער טעכניש־עקאָנאָמישער הינזיכט די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

ה) דאָס הייסט ניט, פאַרשטייט זיך, אַז מיר האָבן זיי שוין דעריאָגט אינם זין פון דער גרויס פון דער פּראָדוקציע, אַז אונזער אינדוסטריע האָט שוין דערגרייכט דעם ניוואָ פון דער אינדוסטריעלער אַנטוויקלונג אין די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער. ניין, דאָס הייסט עס נאָך ווייט ניט. דעם אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון דער אינדוסטריע און דעם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער אינדוסטריע טאָר מען ניט צונויפמישן איינעם מיטן צווייטן. בא אונדז מישן דאָס אַסאַך צונויף, רעכנענדיק, אַז אויב מיר האָבן זיך דערשלאָגן אומגעווייגלעכע טעמפּן אין דער אַנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע, האָבן מיר שוין דערמיט גופא דערגרייכט דעם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער אינדוסטריע אין די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער. אָבער דאָס איז אין גרונט ניט ריכטיק.

אויב מיר זאָלן נעמען, לעמאָשל, די פּראָדוקציע פון עלעקטראָ־ענערגיע, וואו מיר האָבן זייער הויכע טעמפּן. לויט דער פּראָדוקציע פון דער עלעקטרישער ענערגיע האָבן מיר זיך דערשלאָגן אַ פאַרגרעסערונג פונם 1924 יאָר ביזן 1929 יאָר קימאַט ביז 600 פּראָצ., בעאיים די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן האָבן פאַרגרעסערט די פּראָדוקציע פון עלעקטראָ־ענערגיע פאַר דעמזעלבן פעריאָד ביז 181 פּראָצ., קאַנאַדע — ביז 218 פּראָצ., דייטשלאַנד — ביז 241 פּראָצ., איטאַליע — ביז 222 פּראָצ. ווי איר זעט, האָבן מיר דאָ אַ טעמפּ מאַמעש אַן אומגעווייגלעכן, וואָס שטייגט אַריבער די טעמפּן פון אַלע אַנדערע מעלוכעס.

אויב אָבער מע זאָל נעמען דעם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער פּראָדוקציע פון עלעקטרישער ענערגיע אין דידאָזיקע לענדער, לעמאָשל, אין 1929 יאָר און פאַרגלייכן אים מיטן אַנטוויקלונגס־ניוואָ אין פסס״ר, וועט זיך פאַרן פסס״ר באַקומען ווייט ניט קיין פריילעך בילד. ניט געקוקט אַפן אומגעווייגלעכן אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון דער פּראָדוקציע פון עלעקטראָ־ענערגיע, האָט די פּראָדוקציע פון עלעקטראָ־

ענערגיע אין פסס"ר אין 1929 יאָר באַטראָפן בלויז 6.465 מיליאָן קילאָוואַט־שאָ, בעאַיים די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן האָבן געהאַט 126.000 מיליאָן קילאָוואַט־שאָ, קאַנאַדע האָט געהאַט 17.628 מיליאָן קילאָוו.־שאָ, דייטשלאַנד — 33.000 מיליאָן קילאָוואַט־שאָ, איטאַליע — 10.850 מיליאָן קילאָוואַט־שאָ.

דער בילעק, ווי איר זעט, איז אַ קאָלאָסאַלער.

עס קומט אויס, אַז לויטן אַנטוויקלונגס־ניוואָ שטייען מיר הינטער די דאָזיקע אַלע מעלוכעס.

אָדער לאָמיר נעמען, לעמאָשל, די טשוהון־פּראָדוקציע באַ אונז. אויב מע זאָל אָננעמען די פּראָדוקציע פון טשוהון פאַרן 1926—1927 יאָר פאַר 100 (2,9 מיליאָן טאָן), איז פאַר די דאָזיקע דריי יאָר, ד. ה. פון 1927—1928 יאָר ביזן 1929—1930 יאָר ווערט די פּראָדוקציע פון טשוהון באַ אונז פאַרגרעסערט קימאַט אין צוויי מאָל, דערגייענדיק ביז 190 פּראָצ. (5,5 מיליאָן טאָן). דער אַנטוויקלונגס־טעמפּ איז, ווי איר זעט, אַ גאַנץ הויכער. אויב אָבער מע זאָל אַ קוק טאָן אַף דער זאַך פונם שטאַנדפּונקט פונם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער טשוהון־פּראָדוקציע באַ אונז און פאַרגלייכן די גרויס פון דער טשוהון־פּראָדוקציע אין פסס"ר מיט דער גרויס פון דער פּראָדוקציע באַ די פאַרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער, באַקומט זיך גאָר ניט קיין פריילעכער בילד. אָנהויבן דערפון, אַז דעם פאַרמילכאָמעדיקן ניוואָ פון טשוהון־פּראָדוקציע דערגרייכן מיר און וועלן איבערשטייגן ערשט אינם לויפנדיקן 1929—1930 יאָר. שוין דאָס אַליין צווינגט אונז צו קומען צו דעם אומדערבאַרעמדיקן אויספיר, אַז אָן דער ווייטערדיקער פאַרשנעלערונג פון די אַנטוויקלונגס־טעמפּן פון דער מעטאַלורגיע ריזיקירן מיר אַוועקצושטעלן אונטער אַ געפאַר דעם גורל פון אונזער גאַנצער אינדוסטריעלער פּראָדוקציע. וואָס איז שייַעך דעם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער טשוהון־אינדוסטריע באַ אונז און אין מאַירעוו, האָבן מיר

אַזאַ בילד: די טשוהון־פּראָדוקציע אין די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן האָט אין 1929 יאָר זיך אויסגעדריקט אין אַ ציפער 42,3 מיליאָן טאָן; אין דייטשלאַנד — 13,4 מיליאָן טאָן, אין פראַנקרייך — 10,45 מיליאָן טאָן, אין ענגלאַנד — 7,7 מיליאָן טאָן און אין פסס״ר וועט די טשוהון־פּראָדוקציע אין סאָף 1929—1930 באַטרעפן סאַכאַקל 5,5 מיליאָן טאָן.

דער בילעק איז, ווי איר זעט, ניט קיין קליינער.

עס קומט אַזוי אַרום אויס, אַז לויטן אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון דער טשוהון־פּראָדוקציע שטייען מיר הינטער די־ראָזיקע אַלע לענדער.

וואָס זאָגט דאָס אַלץ?

עס זאָגט, אַז:

1) מע טאָר ניט צונויפמישן דעם אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון דער אינדוסטריע מיט איר אַנטוויקלונגס־ניוואָ.

2) מיר זיינען שוידערלעך אָפּגעשטאַנען אינם זין פונם אַנטוויקלונגס־ניוואָ פון אונזער אינדוסטריע פון די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

3) בלויז די ווייטערדיקע פאַרשנעלערונג פונם אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון אונזער אינדוסטריע וועט אונז געבן די מעגלעכקייט צו דעריאָגן און אַריבעריאָגן אין טעכניש־עקאָנאָמישער הינזיכט די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

4) מענטשן, וועלכע פּלאַפּלען וועגן דער נויטיקייט צו פאַרקלענערן דעם אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון אונזער אינדוסטריע, זיינען סאָנים פונם סאָציאַליזם, אַגענטן פון אונזערע קלאַסן־פיינט (אָפּלאָדיסמענטן).

4. די לאַנדווירטשאַפט און די טוואָרע־פּראָבלעם

אויבן האָב איך גערעדט וועגן דעם צושטאַנד פון דער לאַנדווירטשאַפט אינגאַנצן גענומען, איינגעשלאָסן די וואַלדווירטשאַפט, דעם פישפאַנג א.אַ.וו. אָן דער פאַנאַנ־

רערטיילונג פון דער לאַנדווירטשאַפט אַף אירע גרונט־צווייגן. אויב מע זאָל אויסטיילן פון דער לאַנדווירטשאַפט אינגאַנצן גענומען אירע גרונט־צווייגן, ווי, למשל, די טוואַרע־ווירטשאַפט, די פיצוכט און די טעכנישע קולטורן, איז די לאַגע, לויט די אָנגאַבן פונעם מעלוכע־פלאַן און פון פאָלקאָמערד פון פסס"ר, אזא:

א) אויב מע זאָל אָננעמען די פאַרזיי־שעטאַכן פון די טוואַרע־קולטורן אין 1913 יאָר פאַר 100, באַקומען מיר אַזאַ בילד פון דער באַוועגונג פון די פאַרזיי־שעטאַכן מיט טוואַרע־קולטורן לויט די יאָרן: אין 1926—1927 יאָר — 96,9 פראָצ.; אין 1927—1928 יאָר — 94,7 פראָצ.; אין 1928—1929 יאָר — 98,2 פראָצ. און אינם לויפנדיקן 1929—1930 יאָר וועלן זיי לויט אַלע אָנגאַבן באַטרעפן 105,1 פראָצ. פונעם פאַרמילכאָמע־ניוואָ.

עס ציט צו זיך צו די אויפמערקזאַמקייט דער פאַקט, וואָס די פאַרזיי־שעטאַכן מיט טוואַרע־קולטורן זיינען אין 1927—1928 יאָר געפאַלן. דאָסדאָזיקע פאַלן דערקלערט זיך ניט מיט דער דעגראַדאַציע פון דער טוואַרע־ווירטשאַפט, ווי עס האָבן געפלאַפלט וועגן דעם די אַמעראַצים פונגם לאַגער פון די רעכטע אָפאָרטוניסטן, נאָר מיטן אומקום פון די ווינטער־פאַרזייאונגען אין פאַרנעם פון 7700 טויזנט העקטאַר (20 פראָצענט ווינטער־פאַרזייאונגען אין פסס"ר).

אויב מע זאָל אָננעמען, ווייטער, די ברוטאָ־פראָדוקציע פון די טוואַרע־קולטורן אין 1913 יאָר פאַר הונדערט, וועלן מיר באַקומען אַזאַ בילד: אין 1927 יאָר—91,9 פראָצ., אין 1928 יאָר — 90,8 פראָצענט, אין 1929 יאָר—94,4 פראָצ. און אין 1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן באַקומען ביז 110 פראָצ. פון דער פאַרמילכאָמעדיקער נאָרמע.

דאָ ציט אויך צו צו זיך די אויפמערקזאַמקייט דאָס פאַלן פון דער ברוטאָ־פראָדוקציע פון די טוואַרע־קולטורן אין 1928 י., וואָס ווערט דערקלערט מיטן אומקום פון די ווינטער־פאַרזייאונגען אין אוקראַינע און צאָפן־קאַווקאַז.

וואָס איז שאַיעד דעם סכווירישן טייל ברוטאָ־פּראָדוקציע פון די טוואוע־קולטורן (דעם אויסערדאָרפישן אומזאַץ) האָבן מיר דאָ נאָך אַ מער באַלערנד בילד. אויב מע זאָל אָנעמען דעם סכווירישן טייל טוואוע־פּראָדוקציע פונם 13־טן יאָר פאַר הונדערט, קומט אויס, אַז אין 1927 יאָר האָבן מיר געהאַט 37 פּראָצ. סכווירע־פּראָדוקציע, אין 1928 יאָר — 36,8 פּראָצ., אין 1929 יאָר — 58 פּראָצ. און אין לויפנדיקן 1930 יאָר וועלן מיר האָבן לויט אַלע אָנגאַבן ניט ווייניקער, ווי 73 פּראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ.

עס קומט אויס, אזוי ארום אז אין פּראט פון די פאַרזיי־שעטאַכן און פון דער ברוטאָ־פּראָדוקציע פון די טוואוע־קולטורן דערגרייכן מיר די פאַרמילכאָמע־נאָרמע און שטייגן זי איבער ערשט אינם לויפנדיקן 1930 י.

עס קומט אויס ווייטער, אז אין פּראט פון דער סכווירישער פּראָדוקציע פון די טוואוע־קולטורן האָבן מיר נאָך ווייט ניט דערגרייכט די פאַרמילכאָמע־נאָרמע און וועלן נאָך אָפּשטיין פון איר היינטיקס יאָר אַף אַ פּראָצענט 25.

דאָ ליגט דער יעסאָד פון אונזערע ברויט־שוועריקייטן, וועלכע האָבן זיך באַזונדערס פאַרשאַרפט אין 1928 יאר.

דאָ ליגט אויך דער יעסאָד פון אונזער טוואוע־פּראָבלעם.

ב) בעערעד אַזאַ בילד אַנטפּלעקט זיך, נאָר מיט נאָך מער אַליאַרמירנדיקע ציפערס אינם געביט פון פיצוכט.

אויב מע זאָל אָנעמען די צאָל פון אַלע מינים פי אין 1916 יאָר פאַר 100, וועט זיך באַקומען אַזאַ בילד לויט די יאָרן. אין 1927 יאָר איז געווען פערד 88,9 פּראָצ., גרויסע האָרנפי — 114,3 פּראָצ., שאָף און ציגן — 119,3 פּראָצ., כאַזיירים — 111,3 פּראָצ.; אין 1928 יאָר — פערד — 94,6 פּראָצ., גרויסע האָרנפי — 118,5 פּראָצ., שאָף

און ציגן — 126 פראָצ. כאַזיירים — 126,1 פראָצ.; אין 1929 יאָר — פערד — 96,9 פראָצ., גרויסע האָרנפי — 115,6 פראצ., שאָף און ציגן—127,8 פ־אצ, כאַזיירים— 103 פראָצ., אין 1930 יאָר—פערד — 88,6 פראָצענט, גרויסע האָרנפי — 89,1 פראָצ., שאָף און ציגן — 87,1 פראָצ., כאַזיירים — 60,1 פראָצ. פון דער נאָרמע פונם 1916 יאָר.

ווי איר זעט, איז אויב מע זאָל נעמען אין אַכט די אָנגאַבן פונם לעצטן יאָר, האָבן מיר בעפיירעשע סימאָנים פון אַן אָנגעהויבענער פאַרקירצונג פון דער פיצוכט־ווירטשאַפט.

נאָך אַ ווייניקער פריידיק בילד באַקומט זיך פונם שטאַנדפונקט פון סכוירישן אַרויסגאַנג פונם פיצוכט, באַזונדערס אין פראַט פון פלייש און פעטס. אויב מע זאָל אָננעמען די ברוטאָ־פראָדוקציע פון פלייש און פעטס לויט יעדן יאָר פאַר 100, באַטרעפט דער סכוירישער אַרויסגאַנג פון פלייש און פעטס אַנטשפרעכנדיק: אין 1926 יאָר — 33,4 פראָצ., אין 1927 יאָר — 32,9 פראָצ., אין 1928 יאָר — 30,4 פראָצ., אין 1929 יאָר — 29,2 פראָצ.

מיר האָבן אַזוי אַרום בעפיירעשע סימאָנים פון ניט שטאַנדהאַפטיקייט און עקאָנאָמישער ניט זיכערקייט פון דער קליינער און ווייניק־סכוירישער ווירטשאַפט אין געביט פון פיצוכט.

עס קומט אויס, אַז אַנשטאָט איבערשטייגן לויט דער פיצוכט די נאָרמעס פונם 1916 יאָר, האָבן מיר פאַרן לעצטן יאָר בעפיירעשע סימאָנים פון אָפּגיין פון דערדאָזיקער נאָרמע.

אַזוי אַרום איז נאָך דער טוואוע־פּראָבלעם, וועלכע מיר דערלייזן שוין אין גרונט מיט ערפאָלג, שטעלט זיך פאַר אונז די פלייש־פּראָבלעם, וואָס איר שאַרפקייט שפירט זיך שוין איצט און וועלכע וואַרט אַף איר דערלייזונג.

ג) אַן אַנדער בילד אַנטפּלעקט פאַר אונז די אַנט־

וויקלונג פון די טעכנישע קולטורן, וועלכע גיבן רויוואַרג פאַר אונזער אינדוסטריע. אויב מע זאָל אָנעמען דעם פאַרזיי־שטאַך פון די טעכנישע קולטורן אין 1913 יאָר פאַר 100, האָבן מיר: בוימוואָל אין 1927 יאָר — 107,1 פראָצ., אין 1928 יאָר — 131,4 פראָצ., אין 1929 יאָר — 151,4 פראָצ., אין 1930—217 פראָצענט פונם פאַר־מילכאָמע־ניוואָ; לײַן אין 1927 יאָר — 86,6 פראָצ. אין 1928 יאָר — 95,7 פראָצ., אין 1929 יאָר — 112,9 פראָצ. און אין 1930 יאָר — 125 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־דיקן ניוואָ; צוקער־בוריקעס אין 1927 יאָר — 106,6 פראָצ., אין 1928 יאָר — 124,2 פראָצ., אין 1929 יאָר — 125,8 פראָצ., אין 1930 יאָר — 169 פראָצ. פונם פאַר־מילכאָמע־ניוואָ; אייל־געוויקסן אין 1927 יאָר — 179,4 פראָצ., אין 1928 יאָר — 230,9 פראָצ., אין 1929 יאָר — 219,7 פראָצ., אין 1930 יאָר — ניט ווייניקער פון 260 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ.

דאָסזעלבע אין גרונט גינסטיקע בילד גיט די ברוטאָ־פראָדוקציע פון די טעכנישע קולטורן. אויב מע זאָל אָנע־מען די ברוטאָ־פראָדוקציע פונם 1913 יאָר פאַר הונדערט, האָבן מיר בוימוואָל אין 1928 יאָר — 110,5 פראָצ., אין 1929 — 119 פראָצ., אין 1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן 182,8 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ; לײַן אין 1928 יאָר — 71,6 פראָצ., אין 1929 יאָר — 81,5 פראָצ., אין 1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן 101,3 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ; צוקער־בוריקעס אין 1928 יאָר — 93 פראָצ., אין 1929 יאָר — 58 פראָצ., אין 1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן 139,4 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ; אייל־געוויקסן — אין 1928 יאָר — 161,9 פראָצ., אין 1929 — 149,8 פראָצ., אין 1930 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן 220 פראָצ. פונם פאַרמילכאָמע־ניוואָ.

לויט די טעכנישע קולטורן האָבן מיר אַזוי אַרום אַ

מער גינסטיק בילד, אויב מע זאָל ניט רעכענען דאָס 1929
יאָר פֿאַר בוריקעס, וואָס זייער גערעטעניש איז צעשעדיקט
געוואָרן פֿון אַ באַבעלע.

כאָטש אויך דאָ, אין געביט פֿון די טעכנישע קולטורן,
זיינען מעגלעך און וואַרשיינלעך אין דער צוקונפֿט ערנסטע
וואַקלונגען און אַנטפֿלעקונגען פֿון ניט שטאַנדהאַפֿטיקייט
צוליב דער איבערוואָג פֿון דער קליינער ווירטשאַפֿט, לויטן
מוסטער פֿון די וואַקלונגען און אַנטפֿלעקונגען פֿון ניט
שטאַנדהאַפֿטיקייט, וואָס ווערן דעמאָנסטרירט אין דיזאָ-
דיקע ציפֿערן בענוגעיע ליין און אייל-קולטורן, וועלכע זיינען
ווייניקער פֿאַר אַלץ אָנגערירט מיט דער ווירקונג פֿון קאָל-
ווירטן און ראַטווירטן.

פֿאַר אונז שטייען אַזוי אַרום פֿאָלגנדע פּראָבלעמען
פֿון דער לאַנדווירטשאַפֿט:

1) די פּראָבלעם פֿון פֿאַרפֿעסטיקן די לאַגע פֿון די
טעכנישע קולטורן דורכן פֿאַרזיכערן פֿאַר די אַנטשפּרע-
כנדיקע ראַיאָנען אַ גענוגע צאָל ביליקע ברויט-פּראָדוקטן.

2) די פּראָבלעם פֿון אויפֿהייבן די פּיצוכט און לייזן
די פֿלייש-פּראַגע דורך זיכערן פֿאַר די אַנטשפּרעכנדיקע
ראַיאָנען אַ גענוגע צאָל ביליקע טוואָרע-פּראָדוקטן און
פֿוראַזש.

3) די פּראָבלעם פֿון ענדגילטיקן דערלייזן די פּראַגע
וועגן דער טוואָרע-ווירטשאַפֿט, אַלס הויפּט-פּראַגע פֿון דער
לאַנדווירטשאַפֿט אינם געגעבענעם מאָמענט.

עס קומט אויס, אַז די טוואָרע-פּראָבלעם איז דער
גרונט-רינג אין דער סיסטעם פֿון דער לאַנדווירטשאַפֿט און
דער שליסל צו לייזן אַלע אַנדערע פּראָבלעמען אירע.

עס קומט אויס, אַז לייזן די טוואָרע-פּראָבלעם איז די
ערשטע אויפֿגאַבע אין דער ריי אַנדערע פּראָבלעמען
פֿון דער לאַנדווירטשאַפֿט.

אָבער דערלייזן די טוואָרע-פּראָבלעם און אַרויספֿירן
דערמיט גופֿא די לאַנדווירטשאַפֿט אַפֿן וועג פֿון ערנסטן

אויפשטייג הייסט ליקווידירן אין גרונט די אָפּגעשטאַנענקייט פון דער לאַנדווירטשאַפט, באַוואָפענען זי מיט טראַקטאָרן און לאַנדווירטשאַפטלעכע מאַשינעס, באַזאָרגן זי מיט נייע קאַדרען וויסנשאַפטלעכע טוער, אויפהייבן די אַרבעטס-פּראָדוקטיווקייט, פאַרגרעסערן די סכוירישקייט. אָן דיזאָזיקע באַדינגונגען איז אַפילע ניט שאַיעך צו טרוימען וועגן לייזן די טוואַרע-פּראָבלעם.

צי איז מעגלעך פאַרווירקלעכן דיזאָזיקע אַלע באַדינגונגען אַף דער באַזע פון דער קליינער אינדיווידועלער פּויערשער ווירטשאַפט? ניין, ניט מעגלעך. ניט מעגלעך, ווייל די קליינע פּויערשע ווירטשאַפט איז ניט בעקויעך אָנצונעמען און באַהערשן די נייע טעכניק, ניט בעקויעך אויפצוהייבן אין אַ גענוגער מאָס די אַרבעטס-פּראָדוקטיווקייט, ניט בעקויעך צו פאַרגרעסערן אין אַ גענוגער מאָס די סכוירישקייט פון דער לאַנדווירטשאַפט. עס בלייבט איין וועג, דער וועג צו פאַרגרעסערן די לאַנדווירטשאַפט, דער וועג פון איינפלאַנצן גרויסע ווירטשאַפטן, באַוואָפנטע מיט דער מאָדערנער טעכניק. אָבער דאָס ראַטנלאַנד קאָן זיך ניט שטעלן אַפן וועג פון אָרגאַניזירן גרויסע קאַפּיטאַליסטישע ווירטשאַפטן. עס קאָן און דאַרף גיין בלויז אַף אָרגאַניזירן גרויסע ווירטשאַפטן פון סאָציאַליסטישן טיפּ, באַוואָפנטע מיט דער נייער טעכניק. אַזעלכע ווירטשאַפטן זיינען בא אונז די ראַטווירטן און די קאָלווירטן.

דערפון שטאַמט די אויפגאַבע איינצופלאַנצן ראַט-ווירטן און פאַרייניקן די קליינע פּויערשע ווירטשאַפטן אין גרויסע קאָלעקטיווע ווירטשאַפטן, אלס איינציקער וועג צו לייזן די פּראָבלעם פון דער לאַנדווירטשאַפט בכלל, די טוואַרע-פּראָבלעם בפרט.

אַף דעמדאָזיקן וועג האָט זיך טאַקע געשטעלט די פּאַרטיי אין איר אַלטעגלעכער פּראַקטישער אַרבעט נאָכן 15-טן צוזאַמענפאָר, באַזונדערס נאָך דעם. ווי עס האָבן

זיך אַרויסגעוויזן די ערנסטע ברויט־שוועריקייטן אין אָנהויב 1928 יאָר.

מע דאַרף פאַרצייכענען, אַז די דיראָזיקע קאָרדינאַלע פּראָבלעם אַלס פּראַקטישע אויפגאַבע האָט אונזער פּאַרטיי אַוועקגעשטעלט אין טאָג־סיידער נאָך אַפן 15־טן צוזאַמענפאָר, ווען עס זיינען נאָך בײַ אונז ניט געווען קיין ערנסטע ברויט־שוועריקייטן. אין דער באַוואוסטער רעזאָלוציע פונם 15־טן צוזאַמענפאָר וועגן אַרבעט אין דאָרף ווערט גלייך געזאָגט, אַז:

„אינם איצטיקן פעריאָד דאַרף די אויפגאַבע צו פאַרייניקן און איבערגעשטאַלטן די קליינע אינדיווידועלע פויערשע ווירטשאַפטן אין גרויסע קאָלעקטיוון אַוועקגעשטעלט ווערן אַלס גרונט־אויפגאַבע פון דער פּאַרטיי אין דאָרף“.

עס וועט עפּשער ניט איבעריק זיין צו ברענגען אויך דאָס אַנטשפּרעכנדיקע אָרט פונם באַריכט־פאָרטראָג פונם צ״ק אַפן 15־טן צוזאַמענפאָר, וואו עס ווערט פונקט אַזוי שאַרף און קלאָר אַוועקגעשטעלט די פּראָבלעם פון ליקווידירן די אָפּגעשטאַנענקייט פון דער לאַנדווירטשאַפט אַף יעסוידעס פון קאָלעקטיוויזאַציע. אָט וואָס דאָרט איז געזאָגט:

„וואו זשע איז דער אויסוועג? דער אויסוועג איז אינם איבערגאַנג פון די קליינע און צעשמיסטע פּויערשע ווירטשאַפטן אין גרויסע און פאַראייניקטע ווירטשאַפטן אַפן יעסאָד פון געזעלשאַפטלעכער באַאַרבעטונג פון דער ערד, אינם איבערגאַנג צו קאָלעקטיווער ערד־באַאַרבעטונג אַף דער באַזע פון נייער העכערער טעכניק. דער אויסוועג איז אין דעם, אַז מע זאָל די קליינע און קלענסטע פּויערשע ווירטשאַפטן ביסלעכוויז, אָבער פעסט, ניט אין אָרדענונג פון דרוק, נאָר אין אָרדענונג פון באַווייזן און איבערציינגן פאַרייניקן אין גרויסע ווירטשאַפטן אַפן יעסאָד פון געזעלשאַפטלעכער, כאַווערישער, קאָלעקטיווער ערד־באַאַרבעטונג, מיט דער אָנווענדונג פון לאַנדווירטשאַפטלעכע

מאַשינעס און טראַקטאָרן, מיט דער אָנווענדונג פון וויסנשאַפטלעכע אינטענסיפיציר־מעטאָדן פון דער לאַנד־ווירטשאַפט. קיין אַנדערע אויסוועגן זיינען ניטאָ".

5. דער קער פונם פויערטום צום סאָציאַליזם און דער אַנטוויקלונגס־טעמפּ פון דער ראַטווירטיש־קאָלווירטישער בויאונג

דער קער פונם פויערטום צו קאָלעקטיוויזאַציע האָט זיך אָנגעהויבן ניט מיטאַמאָל. דערדאַזיקער קער האָט זיך גאָר ניט געקאָנט אָנהייבן מיטאַמאָל. עמעס, דער לאָזונג קאָלעקטיוויזאַציע האָט די פּאַרטיי פּראָקלאַמירט נאָך אויפן 15־טן צוזאַמענפאָר. אָבער פאַרן מאַסאָווין קער פונם פויערטום צום סאָציאַליזם איז נאָך ניט גענוג צו פּראָקלאַמירן אַ לאָזונג. פאַרן קער פאָדערט זיך ווייניקסטנס נאָך איין אומשטאַנד, דהיינו, אַז די פויערשע מאַסן אַליין זאָלן זיך איבערצייגן אין דער ריכטיקייט פונם פּראָקלאַמירטן לאָזונג און זאָלן אים אָננעמען ווי זייערן אַן אייגענעם לאָזונג.

דעריבער איז דערדאָזיקער קער צוגעגרייט געוואָרן ביסלעכווייז. ער איז צוגעגרייט געוואָרן מיטן גאַנצן גאַנג פון אונזער אַנטוויקלונג, מיטן גאַנצן אַנטוויקלונגס־גאַנג פון אונזער אינדוסטריע, און פריער פאַר אַלץ מיט דער אַנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע, וואָס שטעלט צו מאַשינעס און טראַקטאָרן פאַר דער לאַנדווירטשאַפט. ער איז צוגעגרייט געוואָרן דורך דער פּאָליטיק פון אַנטשיידענעם קאַמף קעגן באַלעבאַטים און דורכן גאַנג פון אונזערע ברויט־פאַרגרייטונגען אין זייער נייע פאָרמען פאַרן 1928—1929 יאָר, וועלכע שטעלן די באַלעבאַטישע ווירטשאַפט אונטערן קאָנטראָל פון די אָרעמפויערשע און מיטלפויערשע מאַסן. ער איז צוגעגרייט געוואָרן מיט דער אַנטוויקלונג פון דער לאַנדווירטשאַפטלעכער קאָאָפּעראַציע, וועלכע גע־

וואוינט צו דעם אינדיווידועלן פויער צו קאָלעקטיווער גע־
שעפטס־פירונג. ער איז צוגעגרייט געוואָרן דורך דער נעץ
קאָלווירטן, וואו דער פויער האָט קאָנטראָלירט די מאַשינעם
פון די קאָלעקטיווע ווירטשאַפטס־פאָרמען לעגאַבע דער
אינדיווידועלער ווירטשאַפט. ער איז, ענדלעך, צוגעגרייט
געוואָרן דורך דער נעץ ראַטווירטן, וועלכע זײַנען צעוואָרפן
געוואָרן איבערן גאַנצן ססס״ר און באַוואָפנט מיט נײַער
טעכניק, וואו דער פויער האָט געקראָגן די מעגלעכקייט זיך
צו איבערצייגן אין דער קראַפט און די מאַשינעם פון דער
נײַער טעכניק. עס וואָלט געווען אַ טעות צו זען אין אונ־
זערע ראַטווירטן בלויז אַ קוואַל פון ברויט־רעסורסן. פאַק־
טיש זײַנען די ראַטווירטן מיט זייער טעכניק, מיט זייער
הילף פאַר די אַרומיקע פויערים, מיט זייער אומגעזעענעם
ווירטשאַפטלעכן פאַרמעסט, געוואָרן די פירנדיקע קראַפט,
וואָס האָט פאַרלײַכטערט דעם קער פון די פויערשע מאַסן
און זיי אַ רוק געטאָן אַפן וועג פון קאָלעקטיוויזאַציע.

אָט אַף וואָס פאַר אַ יעסאָד עס איז אַנטשטאַנען יענע
מאַסאָווע קאָלווירטישע באַוועגונג פון מיליאָנען אָרעמפוי־
ערים און מיטלפויערים, וועלכע האָט זיך אָנגעהויבן אין
דער צווייטער העלפט 1929 יאָר און געעפנט מיט זיך דעם
פעריאָד פונם גרויסן איבערבראָך אינם לעבן פון אונזער
לאַנד.

וועלכע מאַסמיטלען האָט אָנגענומען דער צ״ק, קעדיי
צו באַגעגענען אין דער פולער באַוואָפענונג און זיך שטעלן
בעראָש פון דערדאָזיקער באַוועגונג?

די מאַסמיטלען פונם צ״ק גייען לויט דריי ליניעס:
לויט דער ליניע פון אָרגאַניזירן און פינאַנסירן די ראַט־
ווירטן, לויט דער ליניע פון אָרגאַניזירן און פינאַנסירן די
קאָלווירטן, צולעצט, לויט דער ליניע פון אָרגאַניזירן די
בויאונג פון טראַקטאָרן און לאַנדווירטשאַפטלעכע מאַשינעס
און באַזאָרגן מיט זיי דאָס דאָרף דורך מאַשין־טראַקטאָרי־
שע סטאַנציעס, דורך טראַקטאָר־קאָלאָנעס א.אַ.וו.

א) נאָך אין אַפּריל 1928 יאָר האָט די פּאָליט־ביוראָ פון צ״ק אָנגענומען אַ באַשלוס וועגן אָרגאַניזירן אין דריי־פיר יאָר נייע ראַטווירטן מיט אַזאַ כעשבן, אַז די דאָזיקע ראַטווירטן זאָלן קאָנען געבן צום סאָף פונם דאָזיקן טערמין ניט ווייניקער פון 100 מיליאָן פוד סכוריש ברויט. שפּעטער איז דער דאָזיקער באַשלוס באַשטעטיקט געוואָרן דורכן פּלענום פון צ״ק. עס איז אָרגאַניזירט געוואָרן דער טוואַרע־טרעסט, וועמען עס איז איבערגעגעבן געוואָרן די אויספילונג פונם דאָזיקן באַשלוס. צוגלייך דערמיט איז אָנגענומען געוואָרן אַ באַשלוס וועגן פאַרפעסטיקן די אַלטע ראַטווירטן און פאַרברייטערן זייערע פאַרזיי־פעלדער. עס איז אָרגאַניזירט געוואָרן דער ראַטווירטצענטער, וועמען עס איז איבערגעגעבן געוואָרן צו דורכפירן אין לעבן דעם דאָזיקן באַשלוס.

מע קאָן ניט פאַרצייכענען, אַז די דאָזיקע באַשלוסן זיינען אויפגענומען געוואָרן אַף מעסערם מיצאַד דעם אָפּאָרטוניסטישן טייל פון אונזער פאַרטיי. עס זיינען געווען רייד, אַז דאָס געלט, וואָס ווערט פאַרטאָן אין די ראַטווירטן, איז „אַרויסגעוואָרפן“ געלט. עס איז אויך געווען קריטיק מיצאַד מענטשן פון דער „וויסנשאַפט“, געשטיצט דורך די אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן פון דער פאַרטיי, מיקוייעד דער אומעגלעכקייט און אומזיניקייט צו אָרגאַניזירן גרויסע ראַטווירטן. אָבער דער צ״ק האָט געפירט זיין ליניע אין זי דערפירט ביזן סאָף, ניט געקוקט אַף קיין זאַך.

אין 1927—1928 יאָר איז אַרויסגעגעבן געוואָרן אַף פינאַנסירן די ראַטווירטן (ניט רעכענענדיק דעם קורצטערמיניקן אומזאַץ־קרעדיט) 65,7 מיליאָן רובל. אין 1928—1929 יאָר איז געגעבן געוואָרן 185,8 מיליאָן רובל. צולעצט, אינם לויפנדיקן יאָר איז געגעבן געוואָרן 856,2 מיליאָן רובל. עס איז אָפּגעגעבן געוואָרן אין רעשוס פון די

ראַטווירטן פאַרן באַריכט-פּעריאָד 18 טויזנט טראַקטאָרן פון 350 טויזנט פערד-קרעפטן.

וואָס זיינען די רעזולטאַטן פון דיזאָזיקע מאָסמיטלען?

דער פאַרזיי-שעטאַך פונם טוואָרע-טרעסט האָט באַטראָפן אין 1928—1929 יאָר 150 טויזנט העקטאַר, אין 1929—1930 יאָר — 1.060 טויזנט העקטאַר, אין 1930—1931 יאָר וועט ער באַטרעפן — 4.500 טויזנט העקטאַר, אין 1931—1932 יאָר וועט ער באַטרעפן 9.000 טויזנט העקטאַר און אין 1932—1933 יאָר, ד. ה. צום סאָף פינף-יאָר וועט ער באַטרעפן 14.000 טויזנט העקטאַר. דער פאַר-זיי-שעטאַך פונם ראַטווירטצענטר האָט באַטראָפן אין 1928—1929 יאָר 430 טויזנט העקטאַר, אין 1929—1930 יאָר — 860 טויזנט, אין 1930—1931 וועט ער באַטרעפן — 1.800 טויזנט העקטאַר, אין 1931—1932 וועט ער באַ-טרעפן 2.000 טויזנט העקטאַר און אין 1932—1933 וועט ער באַטרעפן 2.500 טויזנט העקטאַר.

דער פאַרזיי-שעטאַך פון דער אוקראַינישער ראַט-ווירט-פאַרייניקונג האָט באַטראָפן אין 1928—1929 יאָר — 170 טויזנט העקטאַר, אין 1929—1930 — 280 טויזנט העקטאַר, אין 1930—1931 וועט ער באַטרעפן — 500 טוי-זנט העקטאַר און אין 1932—1933 — וועט ער באַטרעפן 720 טויזנט העקטאַר. דער פאַרזיי-שעטאַך פון פאַרבאַנד-צוקער (אין געביט פון טוואָרע) האָט באַטראָפן אין 1928—1929 יאָר — 780 טויזנט העקטאַר, אין 1929—1930 — 820 טויזנט, אין 1930—1931 — 860 טויזנט העקטאַר, אין 1931—1932 וועט ער באַטרעפן — 980 טויזנט העק-טאַר און אין 1932—1933 יאָר וועט ער באַטרעפן — 990 טויזנט העקטאַר.

דאָס באַטייט, ערשטנס, אַז בלויז דער טוואָרע-טרעסט אליין וועט האָבן צום סאָף פינפיאָר אַזוי פיל פאַרזיי-שעטאַך טוואָרע, וויפל עס האָט איצט גאַנץ אַרגענטינע (אַפּלאַדיסמענטן) .

דאָס באַטייט, צווייטנס, אַז אַלע ראַטווירטן צוזאַמען גענומען וועלן האָבן צום סאָף פונם פינפיאָר אַף איין מיליאָן העקטאַר מערער פאַרזיי־שעטאַך טוואָוע, איידער עס האָט איצטער גאַנץ קאַנאַדע (אַפּלאָדיסמענטן).

וואָס איז שייעך די ברוטאָדיקע און סכוירעדיקע טוואָווע־פּראָדוקציע פון די ראַטווירטן, האָבן מיר אַזאַ באַוועגונגס־בילד לויט די יאָרן: אין 1927—28 יאָר האָבן מיר געהאַט פון אַלע ראַטווירטן ברוטאָ־פּראָדוקציע 9,5 מיליאָן צענטנער, פון זיי — סכוירעדיקע 6,4 מיליאָן צענטנער, אין 1928—1929 יאָר — 12,8 מיליאָן צענטנער, פון זיי — סכוירעדיקע 7,9 מיליאָן צענטנער; אין 1929—1930 יאָר וועלן מיר האָבן לויט אַלע אָנגאַבן 28,2 מיליאָן צענטנער, פון זיי — סכוירעדיקע 18 מיליאָן צענטנער (108 מיליאָן פּוד); אין 1930—1931 יאָר וועלן מיר האָבן 71,7 מיליאָן צענטנער, פון זיי — סכוירעדיקע — 61 מיליאָן צענטנער (370 מיליאָן פּוד) און אַזוי ווייטער א. ד. גל.

דאָס זיינען די פּאַראַגנענע און די דערוואַרטעטע רעזולטאַטן פון דער ראַטווירט־פּאָליטיק פון אונזער פּאַרטיי.

לויטן באַשלוס פון דער פּאָליט־ביוראָ פון צ״ק אין אַפּריל 1928 וועגן אָרגאַניזירן נייע ראַטווירטן האָט זיך באַקומען, אַז מיר דאַרפן באַקומען פון די נייע ראַטווירטן ניט ווייניקער פון 100 מיליאָן פּוד סכוירע־ברויט אין 1931—1932 יאָר. פּאַקטיש באַקומט זיך אָבער, אַז מיר וועלן האָבן שוין אין 1931—1932 יאָר בלויז פון די נייע ראַטווירטן העכער 100 מיליאָן פּוד. עס באַקומט זיך, אַז מיר האָבן איבערגעשטיגן די פּראָגראַם אין צוויי מאָל.

עס באַקומט זיך, אַז די מענטשן, וועלכע האָבן געלאַכט פון דער באַשטימונג פון דער פּאָליט־ביוראָ פון צ״ק, האָבן ביטער זיך אויסגעלאַכט אליין.

לויטן 5־יאָריקן פּלאַן, וואָס דער ראַטן־צוזאַמענפאָר האָט באַשטעטיקט, האָבן מיר געזאָלט האָבן צום סאָף פונם פינפיאָריקן פּלאַן פאַרזיי־שעטאַכן אין די ראַטווירטן פון אַלע

סיסטעמען 5 מיליאָן העקטאַר, און אין דערעמעס האָבן מיר פאַרזיי־שעטאַכן אין די ראַטווירטן שוין היינטיקס יאָר 3,8 מיליאָן העקטאַר. און אין קומענדיקן יאָר, ד. ה. אין דריטן יאָר פונם פינפיאָר, וועלן מיר האָבן 8 מיליאָן העקטאַר פאַרזיי־שעטאַכן.

דאָס באַטייט, אַז מיר פילן אויס, מיר שטייגן אַריבער די פינפיאָריקע פראָגראַם פון דער ראַטווירטנבויאונג אין דריי יאָר.

לויטן פינפיאָריקן פּלאַן האָבן מיר געדאַרפט האָבן ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואָוע אין די ראַטווירטן צום סאָף פונם פינפיאָר 54,3 מיליאָן צענטנער. און אין דערעמעס האָבן מיר ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואָוע אין די ראַטווירטן שוין היי־יאָר 28,2 מיליאָן צענטנער. און איבעראַיאָר וועלן מיר האָבן 71,7 מיליאָן צענטנער.

דאָס באַטייט, אַז לויט דער ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואָוע פילן מיר אויס און מיר שטייגן אַריבער דעם פינפיאָר אין דריי יאָר.

דעם פינפיאָריקן פּלאַן אין דריי יאָר.

זאָלן איצט פּלוידערן די בורזשואַזע שרייבאָרעס און זייערע אָפּאָרטוניסטישע צובאַמקער, אַז מע קאָן ניט אויספילן און אַריבערשטייגן דעם פינפיאָר־פּלאַן פון דער ראַטווירט־בויאונג אין דריי יאָר.

ב) וואָס איז שאַייעך די קאָלווירטישע בויאונג, האָבן מיר נאָך אַ מער גינסטיק בילד.

נאָך אין יולי 1928 האָט דער פּלענום פון צ״ק געהאַט אָנגענומען פאָלגנדיקע באַשטימונג וועגן דער קאָלווירט־בויאונג:

„קעסיידער דורכפירן אין לעבן די אויפגאַבע, וואָס עס האָט געשטעלט דער 15־טער צוזאַמענפאָר „צו פאַרייניקן און איבערגעשטאַלטן די קליינע אינדיווידועלע פויערישע ווירטשאַפטן אין גרויסע קאָלעקטיוון“, אַלס פריייוויליקע פאַראייניקונגען, וואָס זיינען געבויט אַף דער באַזע

פון דער נײַער טעכניק און וואָס שטעלן פאָר די העכערע פאָרם פון דער טאָוואַר-ווירטשאַפט סײַ אינם זין פון סאָציאַליסטישן איבערגעשטאַלטן די לאַנדווירטשאַפט, סײַ אויך אינם זין פון זיכערן די ראַדיקאַלע העכערונג פון איר פּראָדוקטיווקייט און סכוירעדיקייט" (זע די רעזאָלוציע פונם יולי-פלענום פון צ"ק „וועגן דער פּאָליטיק פון דער ברויט-פאַרגרייטונג אין צוזאַמענהאַנג מיט דער אַלגעמיינער ווירטשאַפטלעכער לאַגע". 1928 יאָר).

דערנאָך האָט די פּאַרטיי באַשטימונג באַקומען איר באַשטעטיקונג אין די רעזאָלוציעס פון דער 16-טער פּאַרטיי-קאָנפערענץ און אין דער ספּעציעלער רעזאָלוציע פונם נאָיאַבער-פלענום פון צ"ק אין 1929 יאָר וועגן דער קאָלווירט-באַוועגונג. אין דער צווייטער העלפט 1929 יאָר, ווען עס האָט זיך אָנגעמערקט דער גרונט-קער פונם פּויערטום צו די קאָלווירטן און ווען דער מיטלפּויער איז אין זײַן מאַסע אַוועק אין קאָלווירט, האָט די פּאָליט-ביוראָ פון צ"ק אָנגענומען די ספּעציעלע באַשטימונג פונם 5-טן יאַנוואַר 1930 „וועגן דעם קאָלעקטיוויזאַציע-טעמפּ און די מאָסמיטלען, מיט וועלכע די מלוכע דאַרף העלפן דער קאָלווירט-בויאונג".

אין דערמאָנטער רעזאָלוציע האָט דער צ"ק:

1) פעסטגעשטעלט, אַז עס איז פאַראַן אַ מאַסן-קער פונם פּויערטום אין דער זײַט צו די קאָלווירטן און די מעגלעכקייט איבערצושטײַגן דעם פינפיאָר פון דער קאָלווירט-בויאונג אין פרילינג 1930;

2) פעסטגעשטעלט, אַז עס זײַנען פאַראַן די מאַטעריעלע און אַנדערע באַדינגונגען, וואָס זײַנען נייטיק צו פאַרבײַטן די באַלעבאָטישע פּראָדוקציע מיט דער פּראָדוקציע פון די קאָלווירטן, און אין צוזאַמענהאַנג דערמיט האָט ער פּראָקלאַמירט די נייטיקייט איבערצוגיין פון דער באַגרעניצונגס-פּאָליטיק צו דער פּאָליטיק פון ליקווידירן דאָס באַלעבאָסטעווע קלאַס;

3) ער האט געגעבן די פערספעקטיוו וועגן דעם, אז שוין אין פרילינג 1930 יאר וועט דער פארזיי־שעטאך, וואס ווערט באארבעט אף פארגעזעלשאפטלעכטע יעסוידעס, באדייטנדיק אריבערשטייגן 30 מיליאן העקטאר;

4) ער האט צעטיילט פסס"ר אף דריי גרופעס ראיאנען און איינגעשטעלט פאר יעדן פון זיי אריענטיר־טערמינען צו פארענדיקן אין גרונט די קאלעקטיוויזאציע;

5) ער האט איבערגעקוקט דעם מעטאד פון דער ערד־איינארדענונג לעטויוועס די קאלווירטן און די פארמען צו פינאנסירן די לאנדווירטשאפט און האט באשטימט פאר די קאלווירטן אפן 1929—1930 יאר ניט ווייניקער פון 500 מיליאן רובל קרעדיט;

6) ער האט פעסטגעשטעלט די ארטעל־פארם פון דער קאלווירטישער באוועגונג אלס גרונט־רינג פון דער קאלווירט־סיסטעם אינם איצטיקן מאמענט;

7) ער האט געגעבן אן ענטפער די אפארטוניסטישע עלעמענטן אין דער פארטיי, וועלכע פרואוון זיך האמעווען די קאלווירט־באוועגונג צוליב דעם מאנגל אין מאשינעס און אין טראקטארן;

8) ער האט, ענדלעך, געווארנט די פארטיי־טוער פון מעגלעכע איבערבייגן אין דער קאלווירט־באוועגונג און פון דער געפאר צו דעקרעטירן די קאלווירט־בויאונג פון אויבן, פון דער געפאר, וואס באשאפט די דראונג צו פארבייטן די ווירקלעכע און מאסנהאפטע קלאווירט־באוועגונג אף א שפיל אין קאלעקטיוויזאציע.

מע דארף פארצייכענען, אז דידאזיקע באשטימונג פון צ"ק איז באגעגנט געווארן מער ווי אומפריינטלעך מיצאד די אפארטוניסטישע עלעמענטן אין אונזער פארטיי. מע האט געשמועסט און זיך געשושקעט מיקויעך דעם, אז דער צ"ק איז אריינגעפאלן אין פאנטאסטיק, אז ער „צעטרענצלט" פאלקס־געלט אף „ניט עקזיסטירנדיקע" קאלווירטן. די רעכטע עלעמענטן האבן געריבן די הענט פארויסזעענ־

דיק אַ „זיבערע“ מאַפּאַלע. אָבער דער צ״ק האָט געפירט זיין ליניע מיט דער גאַנצער אַקשאָנעם און ער האָט זי דערפירט ביזן סאָף, ניט געקוקט אַף קיין זאַך, ניט געקוקט אַף די באַלעבעסלדיקע געלעכטערלעך פון די רעכטע, ניט געקוקט אַף די איבערבויגן און קאָפּשווינדל בא די „לינקע“.

אין 1927—1928 יאָר איז אַרויסגעגעבן געוואָרן צו פינאַנסירן די קאָלווירטן 76 מיליאָן רובל, אין 1928—1929 יאָר — 170 מיליאָן רובל, ענדלעך, האַיאָר איז אַרויסגעגעבן געוואָרן 473 מיליאָן רובל. אויסער דעם האָט מען אַרויסגעגעבן 65 מיליאָן רובל פאַר דעם קאָלעקטיוויזאַציע־פאָנד. מע האָט פעסטגעשטעלט די לגאָטעס פאַר די קאָלווירטן, וואָס הויבן אויף די פינאַנציעלע רעסורסן פון די קאָלווירטן אַף 200 מיליאָן רובל. מע האָט פאַרזיכערט פאַר די קאָלווירטן דעם ווירטשאַפטלעכן פאַרמעגן פון די אויסגעבאַלעגופטע באַלעגופים, וואָס באַטרעפט העכער 400 מיליאָן רובל. מע האָט פאַרזיכערט אַף אויסנוצן פאַר די קאָלווירטישע פעלדער ניט ווייניקער פון 30 טויזנט טראַקטאָרן מיט אַ קראַפט מער פון 400 טויזנט פערד־קראַפט, ניט רעכענענדיק 7 טויזנט טראַקטאָרן פונם טראַקטאָרצענטר, וועלכע באַדינען די קאָלווירטן, און די הילף דורך טראַקטאָרן, וואָס די קאָלווירטן באַקומען פון דער ראַטווירטן־סיסטעם. מע האָט אַרויסגעגעבן די קאָלווירטן האַיאָר זריע־האַלוואַע און זריע־הילף 10 מיליאָן צענטנער טוואוע (61 מיליאָן פוד). ענדלעך, האָט מען געגעבן אומיטלבאַרע אָרגאַניזאַציאָנעלע הילף די קאָלווירטן אַף צו באַשאַפן מאַשין־פערדישע באַזעס, וואָס זייער צאָל שטייגט אַריבער 7 טויזנט און וואו עס וועט אויסגענוצט ווערן ניט ווייניקער פון 1.300 טויזנט פערד.

וועלכע רעזולטאַטן האָבן מיר פון דידאָזיקע מאַסמיטלען?

דער פאַרזיי־שעטאַך פון די קאָלווירטן האָט באַטראָפן אין 1927 יאָר 0,8 מיליאָן העקטאַר, אין 1928 יאָר — 1,4

מיליאָן העקטאַר, אין 1929 יאָר — 4,3 מיליאָן העקטאַר, אין 1930 יאָר — ניט ווייניקער פון 36 מיליאָן העקטאַר, רעכענענדיק דעם פריליגגדיקן און ווינטערדיקן פאַרזיי.

האָס באַטייט, ערשטנס, אַז פאַר דריי יאָר איז דער קאָלווירטישער פאַרזיי־שעטאַר אויסגעוואַקסן מער ווי אין 40 מאָל (אַפּלאָדיסמענטן).

האָס באַטייט, צווייטנס, אַז בײַ אונזערע קאָלווירטן איז איצט פאַראַן פונקט אַזוי פיל פאַרזיי־שעטאַר, וויפל בײַ פראַנקרייך און איטאַליע צוזאַמען גענומען (אַפּלאָדיסמענטן).

וואָס איז שאַיעך די ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואָרע און איר סכוירע־טייל האָבן מיר אַזאַ בילד. אין 1927 יאָר האָבן מיר געהאַט פון די קאָלווירטן 4,9 מיליאָן צענטנער. פון זיי סכוירעדיקע 2 מיליאָן צענטנער. אין 1928 יאָר — 8,4 מיליאָן צענטנער, פון זיי סכוירעדיקע — 3,6 מיליאָן צענטנער. אין 1929 יאָר — 29,1 מיליאָן צענטנער, פון זיי סכוירעדיקע—12,7 מיליאַן צענטנער. אין 1930 יאר וועלן מיר האָבן לויט אַלע אָנגאַבן 256 מיליאן צענטנער (1.550 מיליאָן פוד), פון זיי סכוירעדיקע ניט ווייניקער פון 82 מיליאָן צענטנער (העכער 500 מיליאָן פוד).

מע דאַרף אָנערקענען, אַז קיין איין צווייג פון אונזער אינדוסטריע, וועלכע אַנטוויקלט זיך בכלל מיט אַ גענוג שנעלן טעמפּ, האָט נאָך ניט געגעבן אַזעלכע ניט געוועזענע טעמפּן פון אויפשטייג, ווי די קאָלווירטישע באַוועגונג.

וועגן וואָס ריידן דיזאָזיקע ציפערן?

זיי ריידן פריער פאַר אַלץ וועגן דעם, אַז די ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואָרע אין די קאָלווירטן איז אויסגעוואַקסן פאַר דריי יאָר מער ווי אין 50 מאָל און די סכוירעדיקע מער ווי אין 40 מאָל.

זיי ריידן, צווייטנס, וועגן דעם, אַז מיר האָבן די מעגלעכקייט צו באַקומען דאָס יאָר פון די קאָלווירטן העכער

אַ העלפט פון דער גאַנצער סבוירע־פּראָדוקציע פון טוואָוע אין לאַנד.

זיי רײדן, דריטנס, וועגן דעם, אַז דעם גורל פון דער לאַנדווירטשאַפט און פון אירע גרונט־פּראָבלעמען וועלן פון איצט אָן באַשטימען ניט די אינדיווידועלע פּויערשע ווירטשאַפטן, נאָר די קאָלווירטן און די ראַטווירטן.

זיי רײדן, פערטנס, וועגן דעם, אַז דער פּראָצעס פון ליקווידירן דאָס באַלעבאַטישקייט קלאַס גייט בײַ אונז פאָרויס אין פולן גאַנג.

זיי רײדן, ענדלעך, וועגן דעם, אַז אינם לאַנד זײַנען שוין פאָרגעקומען אַזעלכע עקאָנאָמישע איבערוקן, וועלכע גיבן דעם פולן גרונט פעסטצושטעלן, אַז אונז האָט זיך אײַנגעגעבן אַ קער צו טאָן דאָס דאָרף אױף אַ נײַעם וועג, אױפן וועג פון קאָלעקטיוויזאַציע, וואָס דערמיט אַליין האָבן מיר פאַרזיכערט די ערפאָלגרײַכע בויאונג פונם סאָציאַליזם ניט נאָר אין שטאָט, נאָר אויך אין דאָרף.

אין איר באַשלוס פונם 5־טן יאַנוואַר 1930 האָט די פּאָליט־ביוראָ פון צ״ק באַשטימט צו פרילינג 1930 די פּראָגראַם פון די קאָלווירטישע פאַרזײ־שעטאַכן, וואָס װערן באַרעכנט אױף פאַרגעזעלשאַפטלעכטע יעסוידעס, אין 30 מיליאָן העקטאַר. אין דערעמעסן אָבער האָבן מיר 36 מיליאָן העקטאַר. באַקומט זיך, אַז מיר האָבן אַריבערגעשטיגן די פּראָגראַם פון צ״ק.

באַקומט זיך, אַז די מענטשן, וואָס האָבן געלאַכט פונם באַשלוס פון צ״ק, האָבן ביטער זיך אויסגעלאַכט פון זיך אַליין. עס האָט ניט געהאָלפן די אָפּאָרטוניסטישע פּלוידערזעק פון אונזער פּאַרטיי ניט די קלײנבירגערלעכע סטיכיע, ניט די איבערבויגן אין דער קאָלווירטישער באַוועגונג.

לויטן פינפיאָריקן פּלאַן האָבן מיר געזאָלט האָבן צום סאָף פונם פינפיאָר־פּלאַן פאַרזײ־שעטאַכן אין די קאָלווירטן 20,6 מיליאָן העקטאַר. אין דערעמעסן האָבן מיר

פאַרזיי־שטאַכן אין די קאָלווירטן שוין האַיאָר 36 מיליאָן העקטאַר.

דאָס באַטייט, אַז מיר האָבן שוין איבערגעשטיגן די פינפיאָריקע פראָגראַם פון דער קאָלווירט־בויאונג אין צוויי יאָר מער ווי אין אָנדערהאַלבן מאָל (אַפּלאָדיסמענטן).

לויטן פינפיאָריקן פּלאַן האָבן מיר געזאָלט האָבן צום סאָף פון די פינף יאָר אַ ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואוע אין די קאָלווירטן 190,5 מיליאָן צענטנער. אין דערעמעסן וועלן מיר האָבן אַ ברוטאָ־פּראָדוקציע פון טוואוע פון די קאָלווירטן שוין האַיאָר 256 מיליאָן צענטנער.

דאָס באַטייט, אַז מיר האָבן שוין איבערגעשטיגן די פינפיאָריקע פּראָגראַם פון דער קאָלווירטישער טוואוע־פּראָדוקציע אין צוויי יאָר מערער ווי אַף 30 פּראָצענט.

דעם פינפיאָר־פּלאַן אין צוויי יאָר (אַפּלאָדיסמענטן).

זאָלן איצט פּלוידערן די אָפּאָרטוניסטישע יענטעס, אַז מע קאָן ניט אויספילן און איבערשטייגן דעם פינף־יאָר־פּלאַן פון דער קאָלווירטישער בויאונג אין צוויי יאָר.

6. די פארבעסערונג פון דער מאטעריעלער און קולטורעלער לאגע פון די ארבעטער און פויערים

קומט אַזוי אַרויס, אַז דער פּראָגרעסירנדיקער וואוקס פון דעם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר סאַי אינם געביט פון אינדוסטריע, סאַי אינם געביט פון דער לאַנד־ווירטשאַפט איז אַ פאַקטאָר, וואָס געפינט זיך אויסער שום צווייפל.

וואָס קאָן דאָס באַטייטן פונם שטאַנדפּונקט פון דער מאַטעריעלער לאַגע פון די אַרבעטנדיקע?

דאָס באַטייט, אַז דערמיט גופא איז שוין פאַרלייגט דער יעסאָד פאַר דער ראַדיקאַלער פאַרבעסערונג פון דער

מאַטעריעלער און קולטורעלער לאַגע פון די אַרבעטער און פויערים.

פאַרוואָס, ווי אַזוי?

דערפאַר, ערשטנס, ווייל דער וואוקס פונם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר באַטייט פריער פון אַלץ אַ פאַרקירצונג פון די עקספּלואַטאַטאָרישע עלעמענטן פון שטאָט און דאָרף, דאָס באַטייט, אַז עס פאַלט זייער ספּעציפישער געוויכט אין דער פאָלקסווירטשאַפט. און דאָס באַטייט, אַז דער כיילעק פון די אַרבעטער און פויערים אין דער פאָלקס־האַכנאָסע מוז אומפאַרמיידלעך אויסוואַקסן אַפן כעשבן פון דעם, וואָס עס ווערט פאַרקירצט דער כיילעק פון די עקספּלואַטאַטאָרישע קלאַסן.

דערפאַר, צווייטנס, ווייל באַם וואוקס פונם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר דאַרף אַ טייל פון דער פאָלקס־האַכנאָסע, וואָס איז ביז איצט געגאַנגען אַף צו פיטערן די עקספּלואַטאַטאָרישע קלאַסן און זייער כעוורע, דאַרף עס פון איצט אָן בלייבן אין דער פּראָדוקציע גופא, אַף פאַרברייטערן די פּראָדוקציע, אַף דער בויאונג פון נייע פאַבריקן און זאַוואָדן, אַף פאַרבעסערן דעם שטייגער פון די אַרבעטנדיקע, און דאָס באַטייט, אַז די צאָליקייט און קראַפט פונם אַרבעטער־קלאַס דאַרפן אויסוואַקסן און די אַרבעטסלאָזיקייט פאַרקירצט און צעזוייגן ווערן.

דערפאַר, לעצטנס, ווייל דער וואוקס פונם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר, אַף וויפל ער פירט צום פאַרבעסערן די מאַטעריעלע לאַגע פונם אַרבעטער־קלאַס, באַטייט ער אַ פּראָגרעסירנדיקן וואוקס פון דער אויפנעם־פעאיקייט פונם אינערלעכן מאַרק, אַ פאַרגרעסערונג פונם נאָכפרעג אַף אינדוסטריעלע פּראָדוקטן מיצאַד די אַרבעטער און פויערים. און דאָס באַטייט, אַז דער וואוקס פונם אינערלעכן מאַרק וועט איבעריאָגן דעם וואוקס פון דער אינדוסטריע און וועט זי שטויסן פאָרויס, צו אָנויפהערלעכער פאַרברייטערונג.

די אַלע און ענלעכע אומשטענדן פירן צו דער קעסיידערדיקער פאַרבעסערונג פון דער מאַטעריעלער און קולטורלער לאַגע פון די אַרבעטער און פויערים.

א) לאָמיר אָנהייבן פון דער פראַגע וועגן דעם צאַליקן וואוקס פונם אַרבעטער־קלאַס און וועגן דער פאַרקלענערונג פון דער אַרבעטסלאָזיקייט.

אויב די צאָל פערזאָנען פון לוין־אַרבעט (אָן די אַרבעטסלאָזע) האָט באַטראָפן אין 1926—27 יאָר 10 מיליאָן 990 טויזנט, האָבן מיר אין 1927—28 יאָר געהאַט 11.456.000, אין 1928—29 יאָר — 11.997.000 און אין 1929—30 יאָר וועלן מיר לויט אַלע אָנגאַבן האָבן ניט ווייניקער ווי 13.129.000. פון זיי פערזאָנען פון פיזישער מי (איינגעשלאָסן די לאַנדווירטשאַפטלעכע אַרבעטער און די סעזאָנע אַרבעטער) אין 1926—27 יאָר 7.069.000, אין 1927—28 יאָר — 7.404.000 אין 1928—29 יאָר — 7.758.000, אין 1929—30 יאָר — 8.533.000. פון זיי אַרבעטער פון דער גרויסער אינדוסטריע (אָן די אָנגעשטעלטע) אינם 1926—27 יאָר — 2.439.000, אין 1927—28 יאָר — 2.632.000, אין 1928—29 יאָר — 2.858.000 און אין 1929—30 יאָר — 3.029.000.

דאָס הייסט, אַז מיר האָבן אַ בילד פון נאָכאַנאַנדיקן וואוקס אין דער צאָליקייט פונם אַרבעטער־קלאַס. דערביי איז, אויב דער פראָצענט וואוקס פון לוין־אַרבעט־פערזאָנען באַטרעפט פאַר דריי יאָר 19,5 פראָצ., און פערזאָנען פון פיזישער מי — 20,7 פראָצ., באַטרעפט דער פראָצענט וואוקס פון די אינדוסטריעלע אַרבעטער 24,2.

לאָמיר איבערגיין צו דער פראַגע וועגן אַרבעטסלאָזיקייט. מע דאַרף זאָגן, אַז אין דעמדאָזיקן געביט עקזיסטירט אַ גרויסער פלאָנטער סיי באַם פאָלקאָמאַרבעט, סיי באַם אַלפאַרבאַנדישן פראָפראַט. פון איין זייט קומט אויס, לויט די אָנגאַבן פון דידאָזיקע אַנשטאַלטן, אַז מיר האָבן אַרבעטסלאָזע באַ אַ מיליאָן מענטשן, פון זיי באַטרעפן די

מינימאַל קוואַליפיצירטע מאַכאַקל 14,3 פראָצ. און בא 73 פראָצ. באַטרעפן פערזאָנען פון אַזוי גערופענער אינטעליגענטער מי און ניט קוואַליפיצירטע, דערביי בילדן די ריזיקע מערהייט פון דידאָזיקע לעצטע די פרויען און מינדעריעריקע, וועלכע האָבן ניט געהאַט קיין שאַיכעס צו אינדוסטריעלער פראָדוקציע. פון דער אַנדערער זייט, איז לויט דיזעלבע אָנגאַבן, לעבן מיר איבער אַ שווידערלעכן הונגער אין קוואַליפיצירטער אַרבעטס־קראַפט, די אַרבעטס־בירזשעס באַפרידיקן ניט דעם נאָכפרעג פון אונזערע אונטערנעמונגען אַף אַרבעטס־קראַפט אַף אַ פראָצענט 80 און מיר זיינען געצוואונגען אַזוי אַרום, אַף גיך, בוכשטעבלעך אין גאַנג, איבערלערנען די אַבסאָלוט ניט קוואַליפיצירטע מענטשן און צוגרייטן פון זיי קוואַליפיצירטע אַף באַפרידיקן כאָטש די מינימאַלע באַדערפענישן פון אונזערע אונטערנעמונגען. זייט אַ בעריע זיך פאַנאַנדערקלייבן אין דעמדאָזיקן פלאָנטער. עס איז קלאָר יעדנפאַלס, אַז דידאָזיקע אַרבעטסלאָזע בילדן ניט קיין רעזערווע און אַוואַדע ניט קיין שטענדיקע אַרמיי אַרבעטסלאָזע פון אונזער אינדוסטריע. הייסט עס, וואָס? אפילע לויט די אָנגאַבן פונם פאָלקאָמאַרבעט קומט אויס, אַז פאַר דער לעצטער צייט האָט זיך די צאָל אַרבעטסלאָזע פאַרקלענערט אין פאַרגלייך מיט פאַראַיאָרן מער ווי אַף 700.000 מענטשן. דאָס באַטייט אַ פאַרקלענערונג פון דער צאָל אַרבעטסלאָזע צום 1־טן מאַי דאָס יאָר מער ווי אַף 42 פראָצענט.

דאָס האָט איר אייך נאָך איין רעזולטאַט פונם וואוקס פונם סאָציאַליסטישן סעקטאָר אין אונזער פאָלקס־ווירטשאַפט.

ב) נאָך אַ מער איבעראַשנדיקער רעזולטאַט באַקומט זיך, ווען מע באַטראַכט די זאַך פונם שטאַנדפונקט פון דער פאַנאַנדערטיילונג פון דער פאָלקס־האַכנאָסע צווישן די קלאַסן. די פראַגע ווענן פאַנאַנדערטיילן די פאָלקס־האַכנאָסע צווישן די קלאַסן איז אַ קאַרדינאַלע פראַגע פונם שטאַנדפונקט

פון דער מאַטעריעלער און קולטורעלער לאַגע פון די אַרבעטער און פויערים. ניט אומזיסט סטאַרען זיך די בורזשואַזע עקאָנאָמיסטן פון דייטשלאַנד, ענגלאַנד, צפון-אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן פאַרפּלאָנטען דיזאָזיקע פראַגע לעטויוועס דער בורזשואַזיע, פובליקירנדיק אַלעמאָל זייערע „אַבסאָלוט אָביעקטיווע“ אויספאָרשונגען מיקויעד דעם.

לויט די אָנגאַבן פון דער אַלדייטשישער סטאַטיסטישער פאַרוואַלטונג האָט דער כיילעק פונם אַרבעטסלוין אין דער פאָלקס-האַכנאָסע פון דייטשלאַנד באַטראָפן אין 1929 יאָר 70 פראָצענט און דער כיילעק פון דער בורזשואַזיע — 30 פראָצענט. לויט די אָנגאַבן פון דער פעדעראַלער האַנדלסקאָמיסיע און נאַציאָנאַלער ביוראָ פון עקאָנאָמישע אויספאָרשונגען, האָט דער כיילעק פון די אַרבעטער אין דער פאָלקס-האַכנאָסע פון די צפון-אַמעריקאַנישע פאַרייניקטע שטאַטן פאַרן 1923 יאָר באַטראָפן העכער 54 פראָצענט און דער כיילעק פון די קאַפּיטאַליסטן אַריבער 45 פראָצענט. צולעצט, לויט די אָנגאַבן פון די עקאָנאָמיסטן באָליי און סטעמפ האָט דער כיילעק פונם אַרבעטער-קלאַס אין דער פאָלקס-האַכנאָסע פון ענגלאַנד פאַרן 1924 יאָר באַטראָפן עטוואָס ווייניקער פון 50 פראָצענט און דער כיילעק פון די קאַפּיטאַליסטן עטוואָס העכער 50 פראָצענט פון דער פאָלקס-האַכנאָסע אין ענגלאַנד.

פאַרשטייט זיך, אַז מע טאָר ניט אָננעמען די רעזולטאַטן פון דיזאָזיקע אויספאָרשונגען אַף נעמאָנעס. מע טאָר ניט, ווייל אויסער גרייזן ריין-עקאָנאָמישע זיינען אין דיזאָזיקע אויספאָרשונגען פאַראַן נאָך אַנדערע מינים טאָעסן, וועלכע האָבן דעם ציל טיילווייז צו באַהאַלטן די האַכנאָסעס פון די קאַפּיטאַליסטן און פאַרמינערן זיי, טיילווייז צעבלאָזן און איבערטרייבן די האַכנאָסעס פונם אַרבעטער-קלאַס, ציי רעכענענדיק צו די אַרבעטער די באַאַמטע, וועלכע קריגן קאָלאָסאַלע געהאַלטן. איך רייד שוין ניט וועגן דעם, אַז אין דיזאָזיקע אויספאָרשונגען ווערן אָפטמאָל ניט דיסקאָנטירט

די האַכנאָסעס פון די פערמערס און ביכלאַל דאָרפישע קאַפּיטאַליסטן.

דער כאַווער וואַרגאַ האָט גענומען אונטער אַ קריטישן אַנאַליז דידאָזיקע אָנגאַבן. און אָט וואָס עס האָט זיך באַ אים באַקומען. עס ווייזט זיך אַרויס, אַז דער כייַלעק פון די אַרבעטער און אַנדערע אַרבעטנדיקע פון שטאָט און דאָרף, וועלכע עקספּלואַטירן ניט קיין פרעמדע מי, האָט באַטראָפן אין דייטשלאַנד 55 פראָצענט פון דער פאָלקס־האַכנאָסע, אין די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן 54 פראָצענט, אין ענגלאַנד 45 פראָצענט און דער כייַלעק פון די קאַפּיטאַליסטן אין דייטשלאַנד 45 פראָצענט, אין די צאָפן־אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן 46 פראָצענט, אין ענגלאַנד 55 פראָצענט.

אַזוי האַלט עס אין די גרעסטע קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

און ווי האַלט עס אין פסס"ר?

אָט האָט איר די אָנגאַבן פונם מעלוכע־פּלאַן ווייזט זיך אַרויס, אַז:

א) דער כייַלעק פון אַרבעטער און אַרבעטנדיקע פויערים, וועלכע עקספּלואַטירן ניט קיין פרעמדע מי, האָט באַטראָפן באַ אונז אין 1927—28 יאָר 75,2 פראָצענט פון דער גאַנצער פאָלקס־האַכנאָסע (דערונטער דער כייַלעק פון די שטאָטישע און דאָרפישע אַרבעטער 33,3 פראָצענט), אין 1928—29 יאָר — 76,5 פראָצענט (דערונטער דער כייַלעק פון די שטאָטישע און דאָרפישע אַרבעטער 33,2 פראָצענט), אין 1929—30 יאָר — 77,1 פראָצענט (דערונטער דער כייַלעק פון די שטאָטישע און דאָרפישע אַרבעטער 33,5 פראָצענט).

ב) דער כייַלעק פון באַלעגופים און שטאָטישע קאַפּיטאַליסטן האָט באַטראָפן אין 1927—28 יאָר — 8,1 פראָצענט, אין 1928—29 יאָר — 6,5 פראָצענט, אין 1929—30 יאָר — 1,8 פראָצענט.

ג) דער כיילעק פון קוסטארן, וואָס זייער מערהייט שטעלט פאָר אַן אַרבעטנדיקן עלעמענט, האָט באַטראָפן אין 1927—28 יאָר 6,5 פראָצענט, אין 1928—29 יאָר 5,4 פראָצענט, אין 1929—30 יאָר 4,4 פראָצענט.

ד) דער כיילעק פונם מעלוכישן סעקטאר, וועמעס האַכנאָסעס זיינען האַכנאָסעס פונם אַרבעטער-קלאַס און ביכלאַל פון די אַרבעטנדיקע מאַסן, האָט באַטראָפן אין 1927—28 יאָר 8,4 פראָצענט, אין 1928—29 יאָר 10 פראָצענט, אין 1929—30 יאָר 15,2 פראָצענט.

ה) צולעצט דער כיילעק פון די אַזוי גערופענע אַנדערע (מע מיינט פענסיעס) האָט באַטראָפן אין 1927—28 יאָר 1,8 פראָצענט, אין 1928—29 יאָר 1,6 פראָצענט, אין 1929—30 יאָר 1,5 פראָצענט.

אזוי ארום קומט אויס, אז אין דער צייט, ווען אין די פאָרגעשריטענע קאַפיטאַליסטישע לענדער באַטרעפט דער כיילעק פון די עקספלואַטאַטאָרישע קלאַסן אין דער פאָלקס-האַכנאָסע באַ 50 פראָצענט און עפשער נאָך מער, איז באַ אונז אין פסס"ר באַטרעפט דער כיילעק פון די עקספלואַטאַטאָרישע קלאַסן ניט מער ווי 2 פראָצענט פון דער פאָלקס-האַכנאָסע.

דערמיט אייגנטלעך דערקלערט זיך דער מערקווירדיקער פאַקט, וואָס אין די צפון-אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן האָט אין 1922 יאָר לויט די ווערטער פונם אַמעריקאַנישן בורזשואַזן שרייבער דעני „1 פראָצענט אייגנטימער קאָנצענטרירט אין זייערע הענט 59 פראָצענט פונם גאַנצן פאָלקס-רייכטום“ און אין ענגלאַנד אין 1920—21 יאָר האָט לויט די ווערטער פון דעמזעלבן דעני, „ניט ווייניקער פון 2 פראָצענט פון דער גאַנצער צאָל אייגנטימער באַזעסן 64 פראָצענט פון דעם גאַנצן נאַציאָנאַלן רייכטום“ (זע דענים ביכל „אַמעריקע דעראָבערט ענגלאַנד“).

צי קאָנען טרעפן אַזעלכע פאַקטן באַ אונז אין פסס"ר, אינם לאַנד פון די ראַטן?

עס איז קלאָר, אַז זיי קאָנען ניט. אין פסס"ר איז שוין לאַנג ניטאָ און קאָנען ניט זיין אַזעלכע „אייגנטימער".

אָבער אויב אין פסס"ר פאַלט אויס אין 1929—30 יאָר סאַכאַקל בא 2 פראָצענט פון דער פאָלקס-האַכנאָסע אַפן כיילעק פון די עקספלואַטאַטאָרישע קלאַסן, איז וואוהין קומט אַהין די איבעריקע מאַסע פאָלקס-האַכנאָסע?

עס איז קלאָר, אַז זי בלייבט אין די הענט פון די אַרבעטער און אַרבעטנדיקע פויערים.

אָט וואו עס איז דער קוואַל פון קראַפט און אויטאָריטעט פון דער ראַטנמאַכט צווישן די מיליאָנען אַרבעטער-קלאַס און פויערטום.

אָט וואו עס ליגט דער יעסאָד פונם סיסטעמאַטישן וואוקס פונם מאַטעריעלן וואוילשטאַנד פון די אַרבעטער און פויערים אין פסס"ר.

ג) אין שיין פון די דאָזיקע באַשליסנדיקע פאַקטן ווערן פולקום פאַרשטענדלעך די סיסטעמאַטישע פאַרגרעסערונג פונם רעאַלן אַרבעטסלוין פון די אַרבעטער, דער וואוקס פונם ביודזשעט פון דער סאָציאַלער פאַרזיכערונג פון די אַרבעטער, די פאַרשטאַרקונג פון דער הילף פאַר די אָרעמ-פויערשע און מיטלפויערשע ווירטשאַפטן, די פאַרגרעסערונג פון די אַסיגנירונגען פאַר אַרבעטערשער וואוינונגס-בויאונג, אַף פאַרבעסערן דעם שטייגער פון די אַרבעטער, אַף מוטער און קינד און אין צוזאַמענהאַנג דערמיט דער שטייגנדיקער וואוקס פון דער באַפעלקערונג אין פסס"ר בא דער פאַרקלענערונג פון דער שטערבלעכקייט, באַזונדערס פון דער קינדער-שטערבלעכקייט.

עס איז באַוואוסט, למשל, אַז דער רעאַלער אַרבעטסלוין פון די אַרבעטער, רעכענענדיק דעם סאָצסטראַך און די אָפּרעכענונגען פון די רעוואָכים אין פאָנד אַף פאַרבעסערן דעם אַרבעטער-שטייגער, איז אויסגעוואַקסן לעגאַבע דעם פאַרמילכאָמע-ניוואָ ביז 167 פראָצ. בלויז דער ביודזשעט פון סאָציאַלער סטראַכירונג פון די אַרבע-

טער איז אויסגעוואַקסן פאַר די לעצטע דריי יאָר פון 980 מיליאָן רובל אין 1927—28 יאָר ביז 1.400 מיליאָן רובל אין 1929—30 יאָר. אַף אָפהיטן מוטער און קינד איז אוועקגעגאַנגען פאר די לעצטע דריי יאָר (27—1928—29—1930) 494 מיליאן רובל. אַף פאַרשול־דערציאונג (קינדער גערטנער, פלעצער און אַזוי ווייטער) איז אַוועקגעגאַנגען פאַר דעמזעלבן פעריאָד 204 מיליאָן רובל. אַף אַרבעטער־שער וואוינונגס־בויאונג 1880 מיליאָן רובל.

דאָס הייסט, פאַרשטייט זיך, ניט, אַז עס איז שוין געטאָן געוואָרן אַלץ דאָס נויטיקע פאַר דער ערנסטער פאַרגרעסערונג פונם אַרבעטסלוין, אַז מע האָט ניט געקאָנט אויפהויבן דעם רעאַלן אַרבעטסלוין אַף אַ העכערן שטאַפל. און אויב דאָס איז ניט געטאָן געוואָרן, איז דערין שולדיק דער ביוראָקראַטיזם פון אונזער באַזאָרגערישן אַפאַראַט בכלל, דער ביוראָקראַטיזם פון דער געברויך־קאָאָפעראַציע פריער פאַר אַלץ און באַזונדערס.

לויט די אָנגאַבן פונם מעלוכע־פלאַן כאַפט אַרום דער פאַרגעזעלשאַפטלעכטער סעקטאָר דעם אינערלעכן האַנדל אין 1929—30 יאָר אין הורט העכער 99 פראָצענט און אין לאַכאָדים העכער 89 פראָצענט. דאָס הייסט, אַז די קאָאָפעראַציע שלאָגט סיסטעמאַטיש דעם פריוואַטן סעקטאָר און ווערט אַ מאָנאָפאָליסט אין געביט פון האַנדל. דאָס איז, פאַרשטייט זיך, גוט. אָבער שלעכט איז דאָס, וואָס די דאָזיקע מאָנאָפאָליע גייט אין אַ ריי פאַלן צום שאָדן פונם געברויכער. עס ווייזט זיך אַרויס, אַז ניט געקוקט אַף איר קימאַט מאָנאָפאָלער לאַגע אינם האַנדל, האַלט די קאָאָפעראַציע פאַר ליבער צו באַזאָרגן די אַרבעטער מיט מער „האַכנאָסעדיקע“ סכוירעס, וועלכע גיבן מער רעוואָכים (גאַלאַנטעריי און אַזוי ווייטער) און מיידט אויס צו באַזאָרגן זיי מיט סכוירעס ווייניקער „האַכנאָסעדיקע“, האַגאַם מער נויטיקע פאַר די אַרבעטער (לאַנדווירטשאַפטלעכע פראָדוקטן). אין צוזאַמענהאַנג דערמיט זיינען די אַרבעטער

געצוואונגען באַ 25 פּראָצענט פון זייערע באַדערפענישן אין לאַנדווירטשאַפטלעכע פּראָדוקטן צו באַפרידיקן אַפן פרי= וואַטן מאַרק, איבערצאָלנדיק אין די פרייזן. איך רייד שוין ניט וועגן דעם, אַז דער אַפּאַראַט פון דער קאָאָפּעראַציע זאָרגט זיך מער פאַר אַלץ וועגן באַלאַנס און צוליב דעם גייט ער זייער שווער אַף אַראָפּזעצן די לאַכאָדים=פרייזן, ניט געקוקט אַף די קאַטעגאָרישע דירעקטיוון מיצאַד די אָנ- פירנדיקע צענטרען. עס קומט אויס, אַז די קאָאָפּעראַציע אַרבעט אין געגעבענעם פאַל ניט ווי אַ סאָציאַליסטישער סעקטאָר, נאָר ווי אַן אייגנאַרטיקער סעקטאָר, וועלכער איז אָנגעשטעקט מיט אַ מין נעפּמאַנישן גייסט. פרעגט זיך, ווער דאַרף האָבן אַזאַ קאָאָפּעראַציע און וואָס פאַר אַ נוצן קומט אַרויס די אַרבעטער פון איר מאָנאָפּאָליע, אויב זי פילט ניט אויס די אויפגאַבע פון ערגסטן פאַרבעסערן דעם רעאַלן ארבעטסלוין פון די ארבעטער?

און אויב, ניט געקוקט דערויף, שטייגט באַ אונז דאָך דער אַרבעטסלוין קעסיידער פון יאָר צו יאָר, הייסט עס, אַז אונזער רעזשים, די סיסטעם פון פאַרטיילן די פאָלקס- האַכנאָסע און די גאַנצע איינשטעלונג לויט דער ליניע פון אַרבעטסלוין זיינען אַזעלכע, אַז זיי האָבן די מעגלעכקייט צו פאַראַליזירן און אַריבערדעקן אַלע און אַלערליי מינוסן, וועלכע גייען פון דער קאָאָפּעראַציע.

אויב מע זאָל צוגעבן צו דערמאָזייקן אומשטאַנד אַ ריי אַנדערע פאַקטאָרן, ווי די פאַרגרעסערונג פון דער ראָלע פון דער געזעלשאַפטלעכער דערנערונג, די פאַרביליקערונג פון די וואוינונגען פאַר אַרבעטער, די קאָלאָסאַלע צאָל סטי= פענדיעס פאַר אַרבעטער און קינדער פון אַרבעטער, די קולטורעלע באַדינונג און אַזוי ווייטער, קאָן מען דרייסט זאָגן, אַז די פאַרגרעסערונג פונם אַרבעטסלוין באַ די אַר= בעטער וועט באַטרעפן אַ פיל גרעסערן פּראָצענט, איידער דאָס ווערט אָנגעוויזן אין דער סטאַטיסטיק פון אייניקע אונזערע אַנשטאַלטן.

דאָס אַלץ צוזאַמען גענומען, פּלוס דעם איבערגאַנג פון העכער 830 טויזנט אינדוסטריעלע אַרבעטער (33,5 פּראָצענט) אַף אַ 7-שאָיִקן אַרבעטס-טאָג, פּלוס דעם אַריבערפירן אַף אַ 5-טאָגיקער וואָך העכער אַנדערהאַלבן מיליאָן אינדוסטריעלע אַרבעטער (63,4 פּראָצענט), פּלוס דער ברייטער נעץ אָפּרו-הייזער, סאַנאַטאָריעס און קוראָרטן פאַר אַרבעטער, דורך וועלכע עס זיינען דורכגעלאָזט געוואָרן פאַר די לעצטע דריי יאָר העכער 1.700.000 אַרבעטער, — שאַפט דאָס אַלץ אַזאַ סיטואַציע פאַר דער אַרבעט און שטייגער פונם אַרבעטער-קלאַס, וועלכע גיבן אונז אַ מעגלעכקייט אויפציען אַ נייעם דאָר אַרבעטער, געזונטע און לעבנסלוסטיקע, וועלכע זיינען פעאיק אויפצוהייבן די מעכטיקייט פונם ראַטנלאַנד אַף דער געהעריקער הויך און באַשיצן עס מיט דער ברוסט קעגן די אַטענטאַטן פון די סאָנים (אַפּלאָדיסמענטן).

וואס איז שייך די הילף פאַר די פּויערים, סאַי פאַר די אינדיווידועלע סאַי די קאָלעקטיוויזירטע, האָבנדיק אין זינען אויך די הילף דער אָרעמשאַפט, האָט זי זיך אויסגעדריקט פאַר די לעצטע דריי יאָר (27—1928—29—1930) אין אַ סומע ניט ווייניקער פון 4 מיליאַרד רובל, וועלכע זיינען געגעבן געוואָרן לויט דער ליניע פון קרעדיט און פון מעלוכישן ביודזשעט. עס איז באַוואוסט, אַז בלויז זריע-הילף איז אַרויסגעגעבן געוואָרן די פּויערים פאַר דיזאָזיקע דריי יאָר ניט ווייניקער פון 154 מיליאָן פּוד זריע.

עס איז ניט קיין וואונדער, וואָס די אַרבעטער און פּויערים לעבן בּאַ אונז אין אַלגעמיין ניט שלעכט, די שטערבלעכקייט פון דער באַפעלקערונג האָט זיך פאַרקלענערט אין פאַרגלייך מיט דער פאַרמילכאָמע-צייט אַף 36 פּראָצ. לויט דער אַלגעמיינער און אַף 42,5 פּראָצ. לויט דער קינדער-ליניע, און דער יערלעכער צואוואוקס פון דער באַפעלקערונג באַטרעפט בּאַ אונז העכער 3 מיליאָן נעפאַ-

שעם (אַפּלאָדיסמענטן). וואָס איז שײַעך דער קולטורעלער לאַגע פון די אַרבעטער און פויערים, האָבן מיר אויך אין דעם געביט אייניקע דערגרייכונגען, וועלכע קאָנען אָבער אין קיין פאַל אונז ניט באַפרידיקן איבער זייער אומבאַדייטנדיקייט. אויב מע זאָל ניט רעכענען די פאַרשיידנערליי אַרבעטער־קלובן, די לייענשטיבלעך, ביבליאָטעקן און ליקפּונקטן, וועלכע כאַפּן אַרום הײַנטיקס יאָר 10,5 מיליאָן מענטשן, איז די לאַגע מיטן קולטור־בילדונגס־וועזן אַזאַ: די שולן פאַר אָנפאַנגלעכער בילדונג כאַפּן אַרום אין לויפנדיקן יאָר 11.638.000 שילער; די שולן פון דער צווייטער שטופע — 1.945.000; די אינדוסטריעל־טעכנישע, טראַנספּאָרטלעכע, לאַנדווירטשאַפטלעכע שולן און פּראָדוציר־קורסן פון מאַסאָווער קוואַליפיקאַציע — 333.100; די טעכניקומס און גלייכע צו זיי פּראָפשולן — 238.700; די הויכשולן און די טעכנישע הויכשולן — 190.400. דאָס אַלץ האָט געגעבן די מעגלעכקייט צו דערהייבן דעם פּראָצענט איוורעדיקע אין פסס״ר ביז 62,6 קעגן די 33 פּראָצ. פאַר דער מילכאָמע.

דער איקער איז איצט איבערצוגיין צו אָבליגאַטאָרישער אָנפאַנגס־בילדונג. איך זאָג „דער איקער“, ווייל אַזאַ איבערגאַנג וואָלט באַטייט אַ באַשליסנדיקן טראָט אין דער קולטור־רעוואָלוציע. און איבערגיין צו דעם איז שוין לאַנג צייט, ווייל מיר האָבן איצט אַלץ דאָס נויטיקע אַף אָרגאַניזירן די אַלגעמיינע אָנפאַנגלעכע בילדונג אין דער איבערוועגנדיקער מערהייט ראַיאָנען פון פסס״ר. ביז איצט זיינען מיר געווען געצוואונגען „צו שפּאָרן אַף אַלץ, אַפילע אַף שולן“, קעדיי „צו ראַטעווען, אויפשטעלן די שווערע אינדוסטריע“ (לענין). פאַר דער לעצטער צייט אָבער האָבן מיר שוין אויפגעשטעלט די שווערע אינדוסטריע און רוקן זי ווייטער. הייסט עס, אַז עס איז געקומען די צייט, ווען מיר דאַרפן זיך נעמען פאַר דער אָרגאַניזאַציע פון דער אַלגעמיינער אָבליגאַטאָרישער אָנפאַנגס־בילדונג.

איך מיין, אַז דער צוזאַמענפּאַר וועט האַנדלען ריכ־טיק, אויב ער וועט אָננעמען וועגן דעם אַ באַשטימטן און גאַנץ קאַטעגאָרישן באַשלוס. (אַפּלאָדיסמענטן).

7. די שוועריקייטן פון וואוקס, דער קלאסנקאמף און דער אנגריף פונם סאציאליזם אפן גאנצן פראָנט

איך האָב גערעדט וועגן אונזערע דערגרייכונגען אין דער אַנטוויקלונג פון דער פאָלקסווירטשאַפט. איך האָב גערעדט וועגן די דערגרייכונגען אין געביט פון דער אינ־דוסטריע, אין געביט פון דער לאַנדווירטשאַפט, אין געביט פון רעקאָנסטרואירן די גאַנצע פאָלקסווירטשאַפט אַף יע־סוידעס פון סאָציאַליזם. איך האָב גערעדט לעצטנס וועגן די דערגרייכונגען לויט דער ליניע פון פאַרבעסערן די מאַ־טעריעלע לאַגע פון די אַרבעטער און פּויערים.

אָבער עס וואָלט געווען אַ פעלער צו טראַכטן, אַז מיר האָבן זיך דערשלאָגן די־דאָזיקע דערגרייכונגען „גרינג און רואיק", אין דער אָרדענונג, אַזוי צו זאָגן, פון סטיכישקייט, אָן באַזונדערע אָנשטרענגונגען און ווילנס־אָנשטרענגונגען, אָן קאַמף און אויפטרייסלונג. אַזעלכע דערגרייכונגען גיבן זיך ניט פון זיך אליין. אינדערעמעסן האָבן מיר זיך דער־שלאָגן די־דאָזיקע דערגרייכונגען אין אַנטשיידענעם קאַמף קעגן שוועריקייטן, אין ערנסטן און דוירהאַפטן קאַמף פאַרן בייקומען די שוועריקייטן.

וועגן שוועריקייטן ריידן בײַ אונז אַלע, אָבער ניט אַלע גיבן זיך אָפּ אַ חשבון איבער כאַראַקטער פון די־דאָזיקע שוועריקייטן. אָבער די פּראָבלעם פון די שוועריקייטן האָט פאַר אונז די סאַמע ערנסטע באַדייטונג.

דערפון קומט די פראַגע: אין וואָס באַשטייען די כאַראַקטעריסטישע שטריכן פון אונזערע שוועריקייטן, וועל־

כע פײנטלעכע קרעפטן באַהאַלטן זיך הינטער זײ און װי אַזױ באַקעמפן מיר זײ?

א) באַ דער כאַראַקטעריסטיק פון אונזערע שװעריקײטן דאַרף מען האָבן אין זין װײניקסטנס פאָלגנדע אומשטענדן:

פריער פאַר אַלץ דאַרף מען דיסקאָנטירן דעם אומשטאַנד, אַז אונזערע איצטיקע שװעריקײטן זײנען שװעריקײטן פונם רעקאנסטרוקטיון פעריאָד. װאָס הײסט דאָס? דאָס הײסט, אַז זײ אונטערשײדן זיך ראַדיקאַל פון די שװעריקײטן פונם אױפשטעלונגס־פעריאָד פון אונזער װירטשאַפט. אױב באַם אױפשטעלונגס־פעריאָד האָט זיך געהאַנדלט װעגן אָנלאָדן די אַלטע זאַװאָדן און העלפן דער לאַנדװירטשאַפט אַף איר אַלטער באַזע, האַנדלט זיך איצט װעגן דעם, מע זאָל ראַדיקאַל איבערבױען, רעקאָנסטרואירן סײ די אינדוסטריע, סײ די לאַנדװירטשאַפט, ענדערנדיק זײער טעכנישע באַזע, באַװאָפנענדיק זײ מיט מאָדערנער טעכניק. דאָס הײסט, אַז פאַר אונז שטײט די אױפגאַבע צו איבערבױען די גאַנצע טעכנישע באַזע פון דער פאָלקס־װירטשאַפט. און דאָס פאָדערט נײע, מער גענײטע, קאַדרען, װעלכע זאָלן זײן פעאיק צו באַהערשן די נײע טעכניק און זי אַ רוק טאָן פאָרױס.

מע דאַרף האָבן אין זינען, צװײטנס, דעם אומשטאַנד, אַז די רעקאָנסטרוקציע פון דער פאָלקסװירטשאַפט באַגרענעצט זיך ניט באַ אונז מיטן איבערבױען איר טעכנישע באַזע, נאָר פאַרקערט, זי פאָדערט צוזאַמען דערמיט אַן איבערבױאונג פון די סאָציאַל־עקאָנאָמישע פאַרהעלטענישן. איך האָב אין זין דעריקער די לאַנדװירטשאַפט. אין דער אינדוסטריע, װעלכע איז שױן פאַראײניקט און סאָציאַליזירט, האָט שױן די טעכנישע רעקאָנסטרוקציע אין גרונט אַ גרױסע סאָציאַל־עקאָנאָמישע באַזע. די אױפגאַבע פון דער רעקאָנסטרוקציע באַשטײט דאָ אין פאַרשטאַרקן דעם פּראָצעס פון אַרױסשטױסן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן

אין דער אינדוסטריע. ניט אַזוי פּאַשעט האַלט עס אין דער לאַנדווירטשאַפט. די רעקאָנסטרוקציע פון דער טעכנישער באַזע פון דער לאַנדווירטשאַפט פאַרפאָלגט, פאַרשטייט זיך, דיזעלבע צילן. אָבער די באַזונדערקייט פון דער לאַנדווירטשאַפט באַשטייט באַ אונז אין דעם, וואָס אין איר פּרעוואַלירט נאָך אַלץ די קליינע פּויערשע ווירטשאַפט, וואָס די קליינע ווירטשאַפט האָט ניט קיין מעגלעכקייט צו באַהערשן די נייע טעכניק, וואָס צוליב דעם איז די איבערבויאונג פון דער טעכנישער באַזע פון דער לאַנדווירטשאַפט אומעגלעך אָן דער גלייכצייטיקער איבערבויאונג פונעם אַלטן סאָציאַל-עקאָנאָמישן שטייגער, אָן דער פאַרייניקונג פון די קליינע ווירטשאַפטן אין גרויסע קאָלעקטיווע ווירטשאַפטן, אָן דעם אויסקאָרטשעווען די וואָרצלען פונעם קאַפּיטאַליזם אין דער לאַנדווירטשאַפט. פאַרשטייט זיך, אַז דיזאָזיקע אומשטענדן קאָנען ניט ניט פאַרקאָמפּליצירן אונזערע שוועריקייטן, קאָנען ניט ניט פאַרקאָמפּליצירן אונזער אַרבעט אַף בייקומען דיזאָזיקע שוועריקייטן.

מע דאַרף האָבן אין זינען, דריטנס, דעם אומשטאַנד, אַז אונזער אַרבעט פאַר דער סאָציאַליסטישער רעקאָנסטרוקציע פון דער פאָלקסווירטשאַפט, וועלכע רייסט די עקאָנאָמישע פאַרבינדונגען פונעם קאַפּיטאַליזם און קערט איבער מיטן קאָפּ אַראָפּ אַלע קרעפטן פון דער אַלטער וועלט, מוז אַרויסרופן אַ פאַרצווייפלטן ווידערשטאַנד פון דיזאָזיקע קרעפטן. און, ווי באַוואוסט, איז עס טאַקע אַזוי. בייזוויליקע שעדיקונג פונעם אויבערשיכט פון דער בורזשואַזער אינטעליגענץ אין אַלע צווייגן פון אונזער אינדוסטריע, דער כּאַיעשער קאַמף פונעם באַלעגופנטום קעגן די קאָלעקטיווע ווירטשאַפטס-פאָרמען אין דאָרף, דער סאַבאָטאַזש פון די מאָסמיטלען פון דער ראַטנמאַכט מיצאַד די ביוראָקראַטישע עלעמענטן פונעם אַפּאַראַט, וועלכע זיינען די אַגענטור פונעם קלאַסן-פּיינט, — דאָס זיינען דערווייל די הויפּט-פאָרמען פון ווידערשטאַנד מיצאַד די אָפּ-

שטאַרבנדיקע קלאַסן אין אונזער לאַנד. עס איז קלאָר, אַז די
דאָזיקע אומשטענדן קאָנען ניט דינען אַף פאַרלייכטערן
אונזער אַרבעט איבער דער רעקאָנסטרוקציע פון דער
פאָלקסווירטשאַפט.

מע דאַרף האָבן אין זינען, פערטנס, דעם אומשטאַנד,
אַז דער ווידערשטאַנד פון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן אין
אונזער לאַנד קומט פאַר ניט איזאָלירט פון דער אויסערלע־
כער וועלט, נאָר ער באַגעגנט שטיצע מיצאַד דער קאַפּי־
טאַליסטישער אַרומרינגלונג. די קאַפּיטאַליסטישע אַרומ־
רינגלונג איז ניט קיין פּאָשעטער געאָגראַפישער באַגריף.
די קאַפּיטאַליסטישע אַרומרינגלונג הייסט, אַז אַרום דעם
פסס"ר זיינען פאַראַן פיינטלעכע קלאַסן־קרעפטן, וועלכע
זיינען גרייט צו שטיצן אונזערע קלאַסן־סאָנים אין פסס"ר
סײַ מאָראַליש, סײַ מאַטעריעל, סײַ דורך אַ פינאַנץ־
בלאָקאַדע און בײַ אַ געלעגנהייט אויך דורך אַ מילכאָמע־
אינטערווענציע. עס איז דערוויזן, אַז די שעדיקונג פון אונ־
זערע ספּעצן, די אַנטיסאָוועטישע אַרויסטרעטונגען פונם
באַלעגופנים, די אונטערצינדונגען און אויפרייסן פון
אונזערע אונטערנעמונגען און אייַנריכטונגען ווערן סובסי־
דירט און באַגייסטערט פון אויסן. די אימפּעריאַליסטישע
וועלט איז ניט פאַראינטערעסירט, אַז דער פסס"ר זאָל זיך
שטעלן אַף די פיס און זאָל קריגן אַ מעגלעכקייט צו דער־
יאָגן און איבעריאָגן די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע
לענדער. דערפון נעמט זיך איר הילף די קרעפטן פון דער
אַלטער וועלט אין פסס"ר. פאַרשטייט זיך, אַז דעראָזיקער
אומשטאַנד קאָן אויך ניט דינען אַף פאַרלייכטערן אונזער
רעקאָנסטרוקטיווע אַרבעט.

אָבער די כאַראַקטעריסטיק פון אונזערע שוועריקייטן
וועט זיין ניט קיין פולע, אויב מע זאָל ניט נעמען אין אַכט
נאָך איין אומשטאַנד. עס האַנדלט זיך וועגן דעם באַזונ־
דערן כאַראַקטער פון אונזערע שוועריקייטן. עס האַנדלט זיך
וועגן דעם, אַז אונזערע שוועריקייטן, זיינען ניט קיין שווע־

ריקייטן פון יערידע אָדער שווערעקייטן פון שטילשטאַנד, נאָר שווערעקייטן פון וואוקס, שווערעקייטן פון אויפשטייג, שווערעקייטן פון באַוועגן זיך ווייטער. דאָס הייסט, אַז אונזערע שווערעקייטן אונטערשיידן זיך ראַדיקאַל פון די שווערעקייטן בײַ די קאַפּיטאַליסטישע לענדער. ווען מע רעדט וועגן שווערעקייטן אין די פאַרייניקטע שטאַטן, האָט מען אין זינען שווערעקייטן פון יערידע, ווײַל אַמעריקע לעבט איצט איבער אַ קריזיס, ד. ה. אַ יערידע פון דער ווירטשאַפט. ווען מע רעדט וועגן שווערעקייטן אין ענגלאַנד, האָט מען אין זינען שווערעקייטן פון שטילשטאַנד, ווײַל ענגלאַנד לעבט שוין איבער עטלעכע יאָר אַ שטילשטאַנד. ד. ה. אַז אָפּשטעל אינם גאַנג פאָרויס. און ווען מיר ריידן וועגן אונזערע שווערעקייטן, מיינען מיר ניט קיין יערידע און ניט קיין שטילשטאַנד אין דער אַנטוויקלונג, נאָר אַ וואוקס פון אונזערע קרעפטן, אַז אויפשטייג פון אונזערע קרעפטן, אַ פאָרויסבאַוועגונג פון אונזער עקאָנאָמיק. אַף וויפל פונקטן זיך אַ רוק טאָן פאָרויס צו אַזאַ און אַזאַ טערמין, אַף וויפל פּראָצענטן אויסאַרבעטן מערער פּראָדוקטן, אַף וויפל מיליאָן העקטאַר פאַרזייען מערער, אַף וויפל כאַדאָשים פריער אויסבויען אַ זאַוואָד, אַ פאַבריק, אַן אייזנבאַן — אָט וועלכע פראַגן מע האָט בײַ אונז אין זינען, ווען מע רעדט וועגן שווערעקייטן. הייסט עס, אַז אונזערע שווערעקייטן צום אונטערשייד, לאָמיר זאָגן, פון אַמעריקעס און ענגלאַנדס שווערעקייטן, זיינען שווערעקייטן פון וואוקס, שווערעקייטן פון פאָרויסבאַוועגונג.

וואָס זשע באַטייט דאָס? דאָס באַטייט, אַז אונזערע שווערעקייטן, זיינען אַזעלכע שווערעקייטן, וועלכע אַנטהאלטן אליין אין זיך די מעגלעכקייט בייצוקומען זיי. דאָס הייסט, אַז דער שטריך, וואָס צייכנט אויס אונזערע שווערעקייטן, באַשטייט אין דעם, וואָס זיי גיבן אונז אליין א באזע פאר בייקומען זיי.

וואָס דרינגט פון דעם אַלעמען ארויס?

פון דעם דרינגט קוידעמקאָל אַרויס, אַז אונזערע שוועריקייטן זיינען ניט קיין שוועריקייטן פון קליינע און צופעליקע „ניט גלאַטקייטן", נאָר שוועריקייטן פון קלאַסנקאַמף.

דערפון דרינגט אַרויס, צווייטנס, אַז הינטער אונזערע שוועריקייטן באַהאַלטן זיך אונזערע קלאַסן־פיינט, אַז די דאָזיקע שוועריקייטן ווערן פאַרקאָמפליצירט דורכן פאַרצווייפלטן ווידערשטאַנד פון די אָפשטאַרבנדיקע קלאַסן אין אונזער לאַנד, דורך דער שטיצע פאַר די דאָזיקע קלאַסן פון אויסן, דורך דער אַנוועזנהייט פון ביוראָקראַטישע עלעמענטן אין אונזערע אייגענע אַנשטאַלטן, דורך דער אומזיכערקייט און רוטינע אין אייניקע צווישנשיכטן פון אונזער פאַרטיי.

דערפון דרינגט אַרויס, דריטנס, אַז קעדיי בייצוקומען די שוועריקייטן, איז נויטיק פריער פאַר אַלץ אָפשלאָגן די אַטאַקעס פון די קאַפיטאַליסטישע עלעמענטן, דערשטיקן זייער ווידערשטאַנד און אָפרייניקן אַזוי אַרום דעם וועג פאַר שנעלער באַוועגונג פאָרויס.

דערפון דרינגט אַרויס לעצטנס, אַז דער עצעם־כאַראַקטער פון אונזערע שוועריקייטן, וועלכע זיינען שוועריקייטן פון וואוקס, גיט אונז מעגלעכקייטן, וועלכע זיינען נויטיק צו דערשטיקן די קלאַסן־סאָנים.

אָבער קעדיי אויסצונוצן די דאָזיקע מעגלעכקייטן און פאַרוואַנדלען זיי אין ווירקלעכקייט, קעדיי צו דערשטיקן דעם ווידערשטאַנד פון די קלאַסן־סאָנים און זיך דערשלאָגן דאָס בייקומען די שוועריקייטן, דערויף עקזיסטירט בלויז איין מיטל: אָרגאַניזירן דעם אַנגריף אַף די קאַפיטאַליסטישע עלעמענטן איבערן גאַנצן פראַנט און איזאָלירן די אָפאָרטוניסטישע עלעמענטן אין אונזערע אייגענע רייען, וועלכע שטערן דעם אָנגריף, וועלכע וואַרפן זיך אין פאַניק פון איין זייט אין דער צווייטער און טראָגן אַריין אין דער פאַרטיי אומזיכערקייט אינעם ניצאָכן (אַפלאָדיסמענטן).

קיין אַנדערע מיטלען זיינען ניטאָ.

בלויז מענטשן, וואָס האָבן פאַרלאָרן דעם קאָפּ, קאָנען זוכן דעם אויסוועג אין כאַוואַער בוכאַרינס קינדערשער פאָרמולע וועגן פרידלעכן אריינוואקסן פון די קאפּיטאַליסטישע עלעמענטן אינם סאָציאַליזם. די אַנטוויקלונג איז בא אונז געגאַנגען און גייט ווייטער ניט לויט כאַוואַער בוכאַרינס פאָרמולע. די אַנטוויקלונג איז געגאַנגען און גייט ווייטער לויט לענינס פאָרמולע „ווער — וועמען". צי מיר וועלן זיי, די עקספּלואַטאַטאָרן, צעריבן און דערשטיקן אָדער זיי וועלן אונז, די ארבעטער און פּויערים פון פסס"ר, צעריבן און דערשטיקן — אַזוי שטייט די פראַגע, כאַוואַרים.

אַלזאָ, ארגאַניזירן דעם אנגריף פונם סאָציאַליזם אפן גאַנצן פראָנט — אָט וואָס פאַר אַן אויפגאַבע עס האָט זיך געשטעלט פאַר אונז באַם פאַנאַנדערוויקלען די אַרבעט איבער דער רעקאָנסטרוקציע פון דער גאַנצער פאָלקס-ווירטשאַפט.

די פּאַרטיי האָט טאַקע אַזוי פאַרשטאַנען איר מיסיע, ווען זי האָט אָרגאַניזירט דעם אָנגריף קעגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון אונזער לאַנד.

ב) אָבער צי איז דערלאָזבאַר ביכלאַל אַן אָנגריף און דערביי אַן אָנגריף איבערן גאַנצן פראָנט אין באַדינגונגען פון דער עקזיסטענץ פון נעפּ?

אַנדערע מיינען, אַז אָנגריף פּאָרט זיך ניט מיט נעפּ, אַז נעפּ איז אין טאָך געוועזט א צוריקטריט, אַז וויבאַלד דער צוריקטריט איז פאַרענדיקט, דאַרף דער נעפּ אָפּגעשאַפט ווערן. דאָס איז, פאַרשטייט זיך, אַ נאַרישקייט. אַ נאַרישקייט, וואָס שטאַמט אָדער פון די טראָצקיסטן, וועלכע האָבן גאָרניט פאַרשטאַנען אין לעניניזם און מיינען „אָפּשאַפן" דעם נעפּ „איינס און צוויי", אָדער פון די רעכטע אפּאָרטוניסטן, וועלכע האָבן אויך אין לעניניזם גאָרניט פאַרשטאַנען און מיט דער פּלאַפּלעריי וועגן „דער געפאַר אָפּצושאַפן דעם נעפּ" רעכענען זיי אויסדינגען זיך

אַן אָפּזאָג פון אָנגריף. ווען דער נעפּ זאָל זיך אויסשעפּן מיט צוריקטריט, וואָלט לענין ניט געזאָגט אויפן 11=טן פאַרטיי=צוזאַמענפאָר, ווען מע האָט געהאַלטן באַם דורכפירן דעם נעפּ מיט דער גאַנצער קאָנסעקווענטקייט, אַז „דער צוריקטריט איז פאַרענדיקט“. צי דען האָט לענין, ווען ער האָט גערעדט וועגן דעם סאָף פון צוריקטריט, ניט דערקלערט צוזאַמען דערמיט, אַז מיר רעכענען דורכפירן דעם נעפּ „ערנסט און אויף לאַנג“? עס איז גענוג נאָר אַוועקצושטעלן דיזאָזיקע פראַגע, כדי צו פאַרשטיין דעם גאַנצן אַבסורד פון דער פּלאַפּלערײַ וועגן דעם, אַז נעפּ בינדט זיך ניט מיט אָנגריף. אינדערעמעסן איז נעפּ מעכאַניזם ניט נאָר אַ צוריקטריט און אַ דערלאָזן אַן אויפלעבונג פונעם פּריוואַטן האַנדל, דערלאָזן אַן אויפלעבונג פונעם קאַפּיטאַליזם באַם באַוואָרענען די רעגולירנדיקע ראָלע פון דער מלוכה (די אָנפאַנגלעכע סטאַדיע פון נעפּ). אינדערעמעסן איז דער נעפּ מעכאַניזם צוזאַמען דערמיט אויף אַ געוויסער אַנטוויקלונגס=סטאַדיע אַן אָנגריף פונעם סאָציאַליזם אויף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן, אַ פאַרשמעלערונג פונעם טעטיקייטס=פעלד פאַרן פּריוואַטן האַנדל, אַ פאַרהעלטנישמעסיקע און אַבסאָלוטע פאַרקלענערונג פונעם קאַפּיטאַליזם, אַ וואַקסנדיקן איבערוואָג פונעם פאַרגעזעלשאַפטלעכטן סעקטאָר איבערן ניט פאַרגעזעלשאַפטלעכטן, דעם ניצחון פונעם סאָציאַליזם איבערן קאַפּיטאַליזם (די איצטיקע סטאַדיע פון נעפּ). דער נעפּ איז אײַנגעפירט געוואָרן צוליבן ניצחון פונעם סאָציאַליזם איבער די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן. אַריבערגייענדיק אין אָנגריף אויפן גאַנצן פראָנט, שאַפן מיר נאָך ניט אָפּ דעם נעפּ, ווײַל דער פּריוואַטער האַנדל און די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן בלײַבן נאָך, — אָבער מיר שאַפן אויף געוויס אָפּ די אָנפאַנגלעכע סטאַדיע פון נעפּ, פאַנאַנדערוויקלענדיק זײַן ווײַטערדיקע סטאַדיע, די איצטיקע סטאַדיע פון נעפּ, וועלכע איז די לעצטע סטאַדיע פון נעפּ.

אָט וואָס לענין האָט געזאָגט אין 1922 יאָר, אין אַ יאָר אַרום נאָכן איינפירן דעם נעפּ:

„מיר טרעטן איצט אָפּ צוריק, אָבער מיר טוען דאָס, כּדי צוערשט אָפּטרעטן און דערנאָך זיך פאַנאַנדערלויפן און שטאַרקער אַ שפּרונג טאָן פאָרויס. בלויז אונטער דעם־דאָזיקן איינציקן באַדינג זיינען מיר אָפּגעטראָטן צוריק אינם דורכפירן אונזער נייע עקאָנאָמישע פּאָליטיק. וואו און ווי אַזוי מיר דאַרפן זיך איצט איבערבויען, צופּאַסן זיך, רעאָרגאַניזירן זיך, כּדי נאָכן צוריקטריט אָנהויבן דעם סאַמע פאַרצאַקשנטן אָנגריף פאָרויס, — ווייסן מיר נאָך ניט. כּדי דורכפירן די־דאָזיקע אַלע אָפּעראַציעס אין אַ נאָר־מאַלער אָרדענונג, דאַרף מען, ווי עס זאָגט דאָס שפּריכוואָרט, ניט צען מאָל, נאָר הונדערט מאָל צומעסטן פאַרן באַשליסן“ (באַנד 18, טייל 2, זייט 103).

דאַכט זיך, קלאָר.

נאָר עס פרעגט זיך: צי איז שוין אָנגעקומען די צייט אַף אַריבער אין אָנגריף, צי איז שוין רייף געוואָרן דער מאָ־מענט פאַרן אָנגריף?

לענין האָט געזאָגט אין אַ צווייט אָרט, אין דעמזעלבן 1922 יאָר וועגן דער נויטיקייט:

„זיך צונויפשליסן מיט דער פּויערשער מאַסע, מיטן פּשוטן האָרעפּאַשנעם פּויערטום און אָנהויבן זיך באַוועגן פאָרויס ניט דער ערעד, אומענדלעך לאַנגזאַמער, איידער מיר האָבן געטרוימט, דערפאַר אָבער אַזוי, אַז עס וועט זיךווירקלעך באַוועגן מיט אונז די גאַנצע מאַסע“... אַז „דאַן וועט די פאַרשנעלערונג פון דער־דאָזיקער באַוועגונג אין דער רעכטער צייט אָנקומען אַזאַ, וועגן וועלכער מיר קאָנען איצט אַפילע ניט טרוימען“. (באַנד 18; טייל 2, זייט 29—30).

און אָט שטעלט זיך אַלײן די־זעלבע פראַגע: צי איז שוין געקומען די צייט פאַר אַזאַ פאַרשנעלערונג פון דער באַוועגונג, פאַר פאַרשנעלערן דעם טעמפּ פון אונזער אַנטוויק־

לונג, צי האָבן מיר ריכטיק אויסגעקליבן דעם מאָמענט, אַריבערגייענדיק אין אַנטשיידענעם אָנגריף אַפן גאַנצן פראָנט אין דער צווייטער העלפט 1929 יאָר?

אַף דעראָזיקער פּראַגע האָט די פּאַרטיי שוין געגעבן אַ קלאָרן און באַשטימטן ענטפער.

יאָ, אַזאַ מאָמענט איז שוין געקומען.

יאָ, די פּאַרטיי האָט ריכטיק אויסגעקליבן דעם מאָמענט, אַריבערגייענדיק אין אָנגריף אַפן גאַנצן פראָנט.

וועגן דעם רעדט די וואַקסנדיקע אַקטיוויקייט פונם אַרבעטער-קלאַס און דער אומגעוועזענער וואוקס פון דער פּאַרטיי אַווטאָריטעט צווישן די מיליאָניקע מאַסן אַרבעטנדיקע.

וועגן דעם רעדט די וואַקסנדיקע אַקטיוויקייט פון די אָרעמפּויערשע און מיטלפּויערשע מאַסן און דער ראַדיקאַלער קער פון דידאָזיקע מאַסן צו דער קאָלווירטישער בויאונג.

וועגן דעם ריידן אונזערע דערגרייכונגען סיי אין דער אַנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע, סיי אין דער בויאונג פון ראַטווירטן און קאָלווירטן.

וועגן דעם רעדט דער פאַקט, וואָס מיר האָבן איצט אַ מעגלעכקייט ניט נאָר צו פאַרבייטן די באַלעגופישע פּראָדוקציע מיט דער פּראָדוקציע פון די קאָלווירטן און ראַטווירטן, נאָר זי אויך איבערשטייגן אין עטלעכע מאָל.

וועגן דעם רעדט דער פאַקט, וואָס מיר האָבן שוין באַוויזן צו לייזן אין גרונט די טוואוע-פּראָבלעם און אָנזאַמלען געוויסע ברויט-רעזערוון, אַריבערטראָגנדיק דעם שווערפּונקט פון דער סכוירישער טוואוע-פּראָדוקציע פון דער אינדיווידועלער פּראָדוקציע אין דער קאָלווירטיש-ראַטווירטישער פּראָדוקציע.

אָט וואו עס איז דער באַווייז דערפון, אַז די פּאַרטיי האָט ריכטיק אויסגעקליבן דעם מאָמענט, אַריבערגייענדיק

אין אָנגריף אַפן גאַנצן פראָנט און פראָקלאַמירנדיק דעם לאָזונג צו ליקווידירן דאָס באַלעבאָטים אַלס קלאַס.

וואָס וואָלט געווען, ווען מיר זאָלן געווען פאָלגן די רעכטע אָפּאָרטוניסטן פון כאַווער בוכארינס גרופּע, ווען מיר זאָלן זיך געווען אָפּזאָגן פונם אָנגריף, איינשרומפּן דעם אַנטוויקלונגס-טעמפּ פון דער אינדוסטריע, פאַרהאַלטן די אַנטוויקלונג פון די קאָלווירטן און ראַטווירטן און זיך באַזירן אַף דער אינדיווידועלער פויערשער ווירטשאַפט?

מיר וואָלטן אַף געוויס אָראָפּגעריסן אונזער אינדוסטריע, געפּאַטערט די סאָציאַליסטישע רעקאָנסטרוקציע פון דער לאַנדווירטשאַפט, געבליבן אָן ברויט און אָפּגערייניקט דעם וועג פאַר דער הערשאַפט פונם באַלעבאָטים. מיר וואָלטן געזעסן באַ א צעבראָכענער קאָרעטע.

וואָס וואָלט געווען, ווען מיר זאָלן געווען פאָלגן די „לינקע“ אָפּאָרטוניסטן פון טראָצקי-זינאָוויעווס גרופּע און וואָלטן אָנגעהויבן דעם אָנגריף אין 1926—27 יאָר, ווען מיר האָבן ניט געהאַט קיין שום מעגלעכקייט צו פאַרבייטן די באַלעבאָטישע פּראָדוקציע אַף דער פּראָדוקציע פון קאָלווירטן און ראַטווירטן?

מיר וואָלטן געוויס אין דעם איניען דורכגעפאַלן, וואָלטן דעמאָנסטרירט אונזער שוואַכקייט, וואָלטן פאַרשטאַרקט די פּאָזיציעס פונם באַלעבאָטים און פון די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן בכלל, מיר וואָלטן געשטויסן דעם מיטלפויער אין די אָרעמס פונם באַלעבאָטים, אַראָפּגעריסן אונזער סאָציאַליסטישע בויאונג און געבליבן אָן ברויט. מיר וואָלטן געזעסן באַ אַ צעבראָכענער קאָרעטע.

די רעזולטאַטן — דיזעלבע.

ניט אומזיסט זאָגן באַ אונז די אַרבעטער: „וועסט גיין „לינקס“, וועסטו קומען אַף רעכטס“ (אַפּלאָדיסמענטן).

איניקע כאַווירים מיינען, אַז די הויפּט־זאַך אינם אָנגריף פונם סאָציאַליזם זיינען רעפּרעסיעס, און אויב די רעפּרעסיעס וואַקסן ניט אָן, איז אויך ניטאָ קיין אָנגריף.

צי איז דאָס ריכטיק? דאָס איז, פאַרשטייט זיך, ניט ריכטיק.

רעפּרעסיעס זיינען אַ נויטיקער עלעמענט פון אָנגריף, אָבער אַן עלעמענט אַ באַהילפיקער און ניט דער איקער. דער איקער אין אָנגריף פונם סאָציאַליזם בײַ אונזערע איצטיקע באַדינגונגען באַשטייט אין פאַרשטאַרקן דעם אַנטוויקלונגס-טעמפּ פון אונזער אינדוסטריע, אין פאַרשטאַרקן דעם אַנטוויקלונגס-טעמפּ פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן, אין פאַרשטאַרקן דעם טעמפּ פון עקאָנאָמישן אַרויסשטויסן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון שטאָט און דאָרף, אין מאָביליזירן די מאַסן אַרום דער סאָציאַליסטישער בויאונג, אין מאָביליזירן די מאַסן קעגן דעם קאַפּיטאַליזם. איר קאָנט אַרעסטירן און אַרויסשיקן צענדליקער און הונדערטער טויזנטער באַלעגופים, אָבער אויב איר וועט גלײַכצײַטיק דערמיט ניט טאָן אַלץ דאָס נויטיקע צו פאַרשנעלערן די בויאונג פון די נײַע ווירטשאַפטס-פאָרמען, צו פאַרבײַטן מיט נײַע ווירטשאַפטס-פאָרמען די אַלטע קאַפּיטאַליסטישע פאָרמען, אַרונטערצורײַסן און ליקווידירן די פּראָדוציר-קוואַלן פאַר דער עקאָנאָמישער עקזיסטענץ און אַנטוויקלונג פון די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן אין דאָרף, — וועט דאָס באַלעגופנטום אַלצײַגס אויפלעבן און וועט וואַקסן.

אַנדערע מיינען, אַז דער אָנגריף פונם סאָציאַליזם איז דורכויס אַ באַוועגונג פאָרויס, אָן אַנטשפּרעכנדיקער צוגרייטונג, אָן אַ קרעפטן-איבערגרופּירונג אינם גאַנג פונם אָנגריף, אָן אַ פאַרפעסטיקונג פון די דעראָבערטע פּאָזיציעס, אָן אַן אויסנוצן די רעזערוון צו אַנטוויקלען די ערפאָלגן, און אויב עס האָבן זיך באַוויזן סימאָנים, לאָמיר זאָגן, פון אָפּפלוס פון די קאָלווירטן בײַ אַ טייל פּויערים, הייסט דאָס, אַז מיר האָבן שוין אַן „אָפּפלוס פון דער רעוואָלוציע“, אַ פאַל פון דער באַוועגונג, אַן אָפּשטעל פונם אָנגריף.

צי איז דאָס ריכטיק? דאָס איז, פאַרשטייט זיך, ניט ריכטיק.

ערשטנס, איז קיין איין אָנגריף, עס זאָל אַפילע זיין דער סאַמע ערפאָלגרייכער, באַגייט זיך ניט אָן אייניקע דורכרייסן און פאַרלויפענישן אַף באַזונדערע טיילן פראָנט. רייִדן אַף דעם גרונט וועגן אַן אָפּשטעל אָדער דורכפאַל פונם אָנגריף הייסט ניט פאַרשטיין דעם טאָך פונם אָנגריף.

צווייטנס, איז ניט געווען און עס קאָן ניט זיין קיין דערפאָלגרייכער אָנגריף אָן אַן איבערגרופּירונג פון די קרעפטן אינם גאַנג פונם אָנגריף גופא, אָן אַ פאַרפעסטיקונג פון די פאַרכאַפּטע פּאָזיציעס, אָן דעם אויסנוצן די רעזערוון צו אַנטוויקלען דעם דערפאָלג און דערפירן דעם אָנגריף ביזן סאָף. באַ דורכויסיקער באַוועגונג פאָרויס, ד. ה. ווען מע היט ניט אָפּ די דאָזיקע באַדינגונג, מוז דער אָנגריף זיך אומפאַרמיידלעך אויסוועפּן און דורכפאַלן. דורכויסיקע באַוועגונג פאָרויס איז אַ טויט פאַרן אָנגריף. וועגן דעם רעדט די רייכע דערפאַרונג פון אונזער בירגער־קריג.

דריטנס, ווי קאָן מען דורכפירן אַן אַנאַלאָגיע צווישן „אָפּפלוס פון דער רעוואָלוציע“, וועלכער אַנטשטייט געוויינלעך אַף דער באַזע פון דער באַוועגונגס יערידע, און דעם אָפּפלוס פון די קאָלווירטן באַ אַ טייל פויערים, וועלכער איז אַנטשטאַנען אַף דער באַזע פון דער באַוועגונגס ווייטערדיקן אויפשטייג, אַף דער באַזע פון ווייטערדיקן אויפשטייג אין אונזער גאַנצער סאָציאַליסטישער בויונג, סאַי אינדוסטריעלער, סאַי קאָלווירטישער, אַף דער באַזע פון אונזער רעוואָלוציעס ווייטערדיקן אויפשטייג? וואָס פאַר אַ שײַכעס קאָן זיין צווישן די דאָזיקע צוויי אַבסאָלוט פאַרשיידענע דערשיינונגען?

ג) אין וואָס באַשטייט דער טאָך פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף אין אונזערע איצטיקע באַדינגונגען?

דער טאָך פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף באַשטייט קוי־

רעמקאָל אין מאָביליזירן די קלאַסן־וואַכזאַמקייט און די רעוואָלוציאָנערע אַקטיווקייט פון די מאַסן קעגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון אונזער לאַנד; מאָביליזירן די שעפערישע איניציאַטיוו און די זעלבסטטעטיקייט פון די מאַסן קעגן דעם ביוראָקראַטיזם פון אונזערע אַנשטאַלטן און אָרגאַניזאַציעס, וועלכער לאָזט ניט אַרויס אַף דער ליכטיקער שיין די קאָלאָסאַלע רעזערוון, וואָס ליגן פאַרבאָרגן אין די טיפענישן פון אונזער אָרדענונג און לאָזט זיי ניט אויסנוצן; אָרגאַניזירן דעם געוועט און דעם אַרבעטס־אויפשטייג פון די מאַסן פאַר אויפהייבן די אַרבעטס־פּראָדוקטיווקייט, פאַר פאַנאַנדערוויקלען די סאָציאַליסטישע בויאונג.

דער טאָך פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף באַשטייט, צווייטנס, אין אָרגאַניזירן די איבערבויאונג פון דער גאַנצער פּראַקטישער אַרבעט פון די פּראָפאַריינישע, קאָאָפּעראַטיווע, סאָוועטישע און אַלערליי אַנדערע מאַסאָווע אָרגאַניזאַציעס אין העסקעם מיט די באַדערפענישן פונם רעקאָנסטרוקטיוון פּעריאָד; שאַפן אין זיי אַ קערן פון די סאַמע אַקטיווע און רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער, אָפּשטויסנדיק און איזאָלירנדיק די אָפּאָרטוניסטישע, טרעדיוניאָניסטישע, ביוראָקראַטישע עלעמענטן; אַרויסשמייסן פון זיי די פרעמדע און איבערגעבוירענע עלעמענטן און אַרויסרוקן נייע טוער פון אונטן.

דער טאָך פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף באַשטייט, ווייטער, אין מאָביליזירן דעם מאַקסימום מיטלען אַף פינאַנסירן אונזער אינדוסטריע, אַף פינאַנסירן אונזערע ראַטווירטן און קאָלווירטן און ווענדן אַף דער פאַנאַנדערוויקלונג פון דעראָזיקער גאַנצער אַרבעט די בעסטע מענטשן פון אונזער פאַרטיי.

דער טאָך פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף באַשטייט, לעצטנס אין מאָביליזירן די פאַרטיי גופע פאַר דער אָרגאַניזאַציע פונם גאַנצן אָנגריף; פאַרפעסטיקן און אָפּשלייפן

די פאַרטייאישע אָרגאַניזאַציע, אַרויסטרייבנדיק פון זיי די עלעמענטן פון ביוראָקראַטיזם און איבערגעבורט; איזאָלירן און אָפּשטויסן די אויסדריקער פונם רעכטן און „לינקן" אָפּנויגן פון דער לענינשער פאַרטיי, אַרויסרוקנדיק אַפן פאָדער־גרונט עכטע, פעסטע לענינצעס.

דאָס זיינען די יעסוידעס פונם באָלשעוויסטישן אָנגריף אין געגעבענעם מאָמענט.

ווי האָט פאַרווירקלעכט די פאַרטיי דעם־אָזיקן פלאַן פון אָנגריף?

איר ווייסט, אַז די פאַרטיי האָט פאַרווירקלעכט דעם־אָזיקן פלאַן מיט דער גאַנצער קאָנסעקווענטקייט.

אָנגעהויבן האָט זיך עס דערמיט, וואָס די פאַרטיי האָט פאַנאַנדערגעוויקלט אַ ברייטע זעלבסטקריטיק, קאָנצענטרירנדיק די אויפמערקזאַמקייט פון די מאַסן אַף די כעסרוינעס פון אונזער בויאונג, אַף די כעסרוינעס פון אונזערע אָרגאַניזאַציעס און אַנשטאַלטן. נאָך אַפן 15 צוזאַמענפאָר איז פראָקלאַמירט געוואָרן די נויטיקייט צו פאַרשטאַרקן די זעלבסטקריטיק. דער שאַכטער פראָצעס און די שעדיקונג אין פאַרשיידענע אינדוסטריע־צווייגן, וועלכע האָבן אויפגעדעקט, אַז עס פעלט רעוואָלוציאָנערער כוש אין באַזונדערע פאַרטיי־רינגען, פון איין זייט, דער קאַמף קעגן באַלעגופנטום און די אויפגעדעקטע כעסרוינעס פון אונזערע דאָרפישע אָרגאַניזאַציעס, פון דער צווייטער זייט, האָבן געגעבן אַ ווייטערדיקן שטויס דער זעלבסטקריטיק. אין זיין ווענדונג פונם 2־טן יוני 1928, האָט דער צ. ק. געגעבן אַן ענדגילטיקע אויספורעמונג דער קאַמפּאַניע פאַר זעלבסטקריטיק, רופנדיק אַלע קרעפטן פון דער פאַרטיי און פונם אַרבעטער־קלאַס צו פאַנאַנדערוויקלען די זעלבסטקריטיק „פון אויבן ביז אַראָפּ און פון אונטן ביז אַרויף", ניט „געשוינט פערזאָנען". אָפּגרענעצנדיק זיך פון דער טראָצקיסטישער „קריטיק", וועלכע גייט פון יענער זייט באַריקאַדע און וועלכע האָט דעם ציל צו דיסקרע־

דיטירן און אָפשוואַכן די ראַטנמאַכט, האָט די פאַרטיי דערקלערט פאַר דער אויפגאַבע פון דער זעלבסטקריטיק אויפצודעקן אַז ראַכמאָנעס די כעסרוינעס פון אונזער אַרבעט, קעדיי פאַרבעסערן אונזער בויאונג, קעדיי פאַרפעסטיקן די ראַטנמאַכט. עס איז באַוואוסט, אַז דער רוף פון דער פאַרטיי האָט געפונען דעם לעבעדיקסטן אָפקלאַנג אין די מאַסן פונם אַרבעטער־קלאַס און פויערטום.

די פאַרטיי האָט אָרגאַניזירט ווייטער אַ ברייטע קאַמפאַניע פון קאַמף קעגן ביוראָקראַטיזם, געבנדיק דעם לאָזונג דורכצופירן דאָס רייניקן די פאַרטייאישע, פראָפאַריינישע, קאָאָפעראַטיווע און סאָוועטישע אָרגאַניזאַציעס פון פרעמדע פאַרביוראָקראַטעוועטע עלעמענטן. די פאָרזעצונג פון דערדאָזיקער קאַמפאַניע איז די באַוואוסטע באַשטימונג פון צ.ק. און צק״ק דעם 16 מאַרט 1930 יאָר וועגן אַרויסרוקן אַרבעטער אין מעלוכע־אַפאַראַט און וועגן מאַסאָוון אַרבעטער־קאָנטראָל איבער דעם סאָוועטישן אַפאַראַט (שעפטום פון די זאַוואָדן). עס איז באַוואוסט, אַז דידאָזיקע קאַמפאַניע האָט אַרויסגערופן דעם גרעסטן אויפשטייג און אַקטיווקייט באַ די אַרבעטער־מאַסן. דער רעזולטאַט פון דערדאָזיקער קאַמפאַניע איז דער קאָלאָסאַלער אויפשטייג פון דער פאַרטייס אויטאָריטעט צווישן די אַרבעטנדיקע מאַסן, דער וואוקס פון צוטרוי צו איר באַם אַרבעטער־קלאַס, דאָס אַריינטרעטן פון נייע הונדערטער טויזנטער אַרבעטער אין דער פאַרטיי, די רעזאָלוציעס פון די אַרבעטער וועגן דעם פאַרלאַנג אַריינצוטרעטן אין דער פאַרטיי גאַנצע צעכנווייז און זאַוואָדנווייז. צולעצט, איז דער רעזולטאַט פון דערדאָזיקער קאַמפאַניע דאָס, וואָס אונזערע אָרגאַניזאַציעס האָבן זיך באַפרייט פון אַ ריי פאַרגליווערטע און ביוראָקראַטישע עלעמענטן, וואָס דער אַלפאַרבאַנדישער צענטראַלער ראַט פון די פראָפאַריינען האָט זיך באַפרייט פון דער אַלטער אָפאָרטוניסטישער אָנפירונג.

די פאַרטיי האָט אָרגאַניזירט ווייטער אַ ברייטן סאַ־

ציאַליסטישן געוועט און מאַסאָווין אַרבעטס־אויפשטייג אין די פאַבריקן און זאַוואָדן. דער אויפרוף פון דער 16־טער פאַרטיי־קאָנפערענץ וועגן געוועט האָט אַוועקגעשטעלט די זאַך אַף רעלסן. די שלאָג־בריגאַדעס רוקן זי ווייטער. דער לעניגישער קאָמיוג און די אַרבעטער־יוגנט, מיט וועלכע ער פירט אָן, באַקרויגען די זאַך פונם געוועט און פון דער שלאָגלעריי מיט באַשליסנדיקע דערפאָלגן. מע דאַרף אָנערקענען, אַז אונזער רעוואָלוציאָנערע יוגנט האָט אָפגעשפילט אין דערדאָזיקער זאַך אַן אויסשליסלעכע ראָליע. עס קאָן שוין איצט קיין ספק ניט זיין, אַז איינער פון די סאַמע וויכטיקע פאַקטן, אויב ניט דער סאַמע וויכטיקער פאַקט פון אונזער בויאונג אין געגעבענעם מאָמענט, איז דער סאָציאַליסטישער געוועט פון די פאַבריקן און זאַוואָדן, דער איבערוף פון הונדערטער טויזנטער אַרבעטער וועגן די דערגרייכטע רעזולטאַטן אין געוועט, די ברייטע אַנטוויקלונג פון דער שלאָגלעריי. בלויז בלינדע זעען ניט, אַז אין דער פסיכאָלאָגיע פון די מאַסן און אין זייער באַציאונג צו אַרבעט איז פאָרגעקומען אַ קאָלאָסאַלער איבערבראָך, וועלכער האָט אין גרונט געענדערט דעם אויסזען פון אונזערע זאַוואָדן און פאַבריקן. ערשט ניט לאַנג האָבן זיך באַ אונז געהערט שטימען וועגן דער „אויסגעטראַכטקייט“ און „ניט אויסגעהאַלטנקייט“ פונם געוועט און פון דער שלאָגלעריי. איצט באַערט מען דידאָזיקע „קלוגע“ מענטשן אַפילע מיט קיין שפאַס ניט, — מע האַלט זיי פאָשעט פאַר „כאַכאָמים“, וועלכע האָבן אָפגעלעבט זייער צייט. איצט איז דער געוועט און שלאָגלעריי אַ זאַך אַ דעראָבערטע און אַ פאַרפעסטיקטע. עס איז אַ פאַקט, אַז דער סאָציאַליסטישער געוועט כאַפט אַרום באַ אונז ניט ווייניקער פון צוויי מיליאָן אַרבעטער און אין שלאָג־בריגאַדעס איז אַריינגעצויגן העכער אַ מיליאָן אַרבעטער.

דאָס סאַמע מערקווירדיקע אינם געוועט באַשטייט אין דעם, וואָס ער מאַכט אַ ראַדיקאַלע איבערקערעניש אין די

אָנשויאונגען פון מענטשן אַף אַרבעט, ווייל ער פאַרוואַנדלט די אַרבעט פון אַ ביזאָיענדיקער און שווערער לאַסט, ווי זי האָט זיך גערעכנט פריער, אין אַ זאַך פון ערע, אין אַ זאַך פון רום, אין אַ זאַך פון מוט און העלדנטאַט. קיין שום ענלעכעס איז ניטאָ און קאָן ניט זיין אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער. דאָרט, באַ זיי, באַ די קאַפּיטאַליסטן, איז דאָס סאַמע געוואונשענע, וואָס פאַרדינט געזעלשאַפטלעכע באַוויליקונג — האָבן רענטע, לעבן אַף פּראָצענטן, זיין פריי פון אַרבעט, וואָס רעכנט זיך פאַר אַ מיעסער באַשעפטיקונג. באַ אונז אין פסס״ר איז פאַרקערט — די סאַמע געוואונשענע זאַך, וואָס פאַרדינט געזעלשאַפטלעכע באַוויליקונג, ווערט די מעגלעכקייט צו זיין אַן אַרבעטס־העלד, די מעגלעכקייט צו זיין אַ שלאָגלער־העלד, וועלכער איז אַרומגערינגלט מיט קאָוועד, מיט אָרעאָל צווישן מיליאָנען אַרבעטנדיקע.

פאַר ניט ווייניקער מערקווירדיק אינם געוועט דאַרף מען האַלטן דעם פאַקט, וואָס ער הויבט זיך אָן פאַרשפּרייטן אויך אין דאָרף און האָט שוין פאַרכאַפּט אונזערע ראַטווירטן און קאָלווירטן. אַלעמען זיינען באַוואוסט די פּילצאָליקע פאַקטן פון עכטן אַרבעטס־ענטוזיאַזם אין די מיליאָניקע מאַסן ראַטווירטניקעס און קאָלווירטניקעס.

ווער האָט געקאָנט טרוימען מיט צוויי יאָר צוריק וועגן אַזעלכע דערפאָלגן פונם געוועט און פון דער שלאָגלעריי?

די פּאַרטיי האָט מאָביליזירט, ווייטער, די פינאַנציעלע רעסורסן פונם לאַנד אַף פאַנאַנדערוויקלען די ראַטווירטן און קאָלווירטן, באַזאָרגט די ראַטווירטן מיט די בעסטע ארגאניזאטאָרס, געגעבן צוהילף די קאָלווירטן 25 טויזנט פאָרגעשריטענע אַרבעטער, אַרויסגערוקט די בעסטע מענטשן פון די קאָלווירטישע פויערים אַף אָנפירן מיט די קאָלווירטן, אָרגאַניזירט אַ נעץ קורסן פאַר קאָלווירטניקעס און אַזוי אַרום געלייגט די יסודות פאַר אויסאַר=

בעטן פּעסטע און אויסגעפּראָוועטע קאַדרען פאַר דער קאָלווירטישער באַוועגונג.

צוליעצט, האָט די פּאַרטיי איבערגעבויט אירע אייגענע רייען אויף אַ שלאַכט־אויפן, איבערבאַוואָפנט די פּרעסע, אָרגאַניזירט דעם קאַמף אַף צוויי פראָנטן, צעשמעטערט די רעשטן טראָצקיזם, צעקלאַפּט אַף פּיצלעך די רעכטע אָפּנויגלער, איזאָלירט די טאָלעראַנטלער, געזיכערט אַזוי אַרום די אייניקייט פון אירע רייען אַף דער באַזע פון דער לענינישער ליניע, וואָס איז נויטיק פאַרן דערפאָלגרייכן אָנגריף, און האָט דורכגעפירט אַ ריכטיקע אָנפירונג מיטן אָנגריף, איינצוימענדיק און אַוועקשטעלנדיק אַפן אָרט סאַי די פּאַוואָלי־גייער פון לאַגער פון די רעכטע, סאַי די „לינקע“ איבערבויגער אין געביט פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג.

דאָס זיינען די גרונטיקע מאָמענטלעך, וואָס די פּאַרטיי האָט דורכגעפירט, קעדיי צו פאַרווירקלעכן דעם אָנגריף אַפן גאַנצן פראָנט.

אַלעמען איז באַוואוסט, אַז דערדאָזיקער אָנגריף איז באַקרוינט געוואָרן מיט דערפאָלג אין אַלע געביטן פון אונזער אַרבעט.

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס אונז איז געלונגען בייצוקומען אַ גאַנצע ריי שוועריקייטן פונם רעקאָנסטרוקטיוון פּעריאָד פון אונזער פאָלקסווירטשאַפט.

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס אונז גיט זיך איין בייצוקומען מיט דערפאָלג די סאַמע גרעסטע שוועריקייט פון אונזער בויאונג, די שוועריקייט אויסצוקערעווען די גרונט־מאַסן פויערטום צום סאָציאַליזם.

אויסלענדער פרעגן צומאָל וועגן דער אינערלעכער לאַגע פון פסס“ר. אָבער צי קאָן זיין אַ ספק אין דעם, אַז די אינערלעכע לאַגע פון פסס“ר איז אַ פעסטע און ניט אומצוואַקלען? גיט אַ קוק אַף די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, אַפן וואוקס פונם קריזיס און אַרבעטסלאָזיקייט אין

דידאָזיקע לענדער, אַף די שטרייקן און לאָקאַוטן, אַף די רעגירונגס-פיינטלעכע דעמאָנסטראַציעס, — וואָס פאַר אַ פאַרגלייך קאָן זיין צווישן דער אינערלעכער לאַגע אין דידאָזיקע לענדער און אינערלעכער לאַגע אין פסס"ר?

מע דאַרף אַנערקענען, אַז די ראַטנמאַכט איז איצט די סאַמע פעסטע מאַכט פון אַלע עקזיסטירנדיקע מאַכטן אין דער גאַנצער וועלט.

8. די קאפיטאליסטישע אדער סאציאליסטישע ווירטשאפט-סיסטעם?

מיר האָבן אַזוי אַרום אַ בילד פון דער אינערלעכער לאַגע אין פסס"ר.

מיר האָבן צוזאַמען דערמיט אַ בילד פון דער אינערלעכער לאַגע אין די וויכטיקסטע קאַפיטאַליסטישע לענדער.

ניט ווילנדיק קומט אויף די פראַגע: וואָס זשע זיינען די סאַכאַקלען, אויב מע זאָל דידאָזיקע צוויי בילדער פאַרגלייכן און שטעלן זיי איינס קעגן דעם אַנדערן?

דידאָזיקע פראַגע איז נאָך מער אינטערעסאַנט, ווייל די בורזשואַזע טוער פון אַלע לענדער, די בורזשואַזע פרעסע פון אַלע גראַדן און ראַנגען, פון העל-קאַפיטאַליסטישע ביז מענשעוויסטיש-טראָצקיסטישע שרייען אין איין קאָל וועגן דער „בליאונג" פון די קאַפיטאַליסטישע לענדער, וועגן דעם „אומקום" פון פסס"ר, וועגן דעם „פינאַנציעלן און ווירטשאַפטלעכן קראַך" פון פסס"ר און אַז. וו.

אַלזאָ, איז וואָס זשע זיינען די סאַכאַקלען פונם אַנאַליז פון דער לאַגע באַ אונז אין פסס"ר און באַ זיי אין די קאַפיטאַליסטישע לענדער?

לאָמיר פאַרצייכענען די וויכטיקסטע אַלגעמיין-באַוואוסטע פאַקטן.

באַ זיי, באַ די קאַפיטאַליסטן, איז אַן עקאָנאָמישער קריזיס און ירידע פון דער פראָדוקציע סיי אין געביט

פון דער אינדוסטריע, סײַ אין געביט פון דער לאַנד־ווירטשאַפט.

באַ אונדז אין פסס"ר איז אַן עקאָנאָמישער אויפשטייג און וואוקס פון דער פּראָדוקציע אין אַלע געביטן פון דער פאָלקסווירטשאַפט.

באַ זיי, באַ די קאַפיטאַליסטן, איז אַ פאַרערגערונג פון דער מאַטעריעלער לאַגע פון די אַרבעטנדיקע, אַן אַראָפּזעצונג פונם אַרבעטסלוין באַ די אַרבעטער און א וואוקס פון דער אַרבעטסלאָזיקייט.

באַ אונדז אין פסס"ר איז אַ אויפשטייג פון דער מאַטעריעלער לאַגע פון די אַרבעטנדיקע, אַ העכערונג פונם אַרבעטסלוין באַ די אַרבעטער און אַ פאַרקלענערונג פון דער אַרבעטסלאָזיקייט.

באַ זיי, באַ די קאַפיטאַליסטן, איז אַ וואוקס פון שטרייקן און דעמאָנסטראַציעס, וואָס פירט צום פאַרלירן מיליאָנען אַרבעטס־טעג.

באַ אונדז אין פסס"ר איז ניטאָ קיין שטרייקן און עס איז פאַראַן אַ וואוקס פונם אַרבעט־אויפשטייג באַ די אַרבעטער און פויערים, וועלכער גיט אונזער אָרדענונג מיליאָנען צוגאָביקע אַרבעטס־טעג.

באַ זיי, באַ די קאַפיטאַליסטן, איז אַ פאַרשאַרפונג פון דער אינערלעכער לאַגע און אַן אָנוואוקס פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פונם אַרבעטער־קלאַס קעגן דעם קאַפיטאַליסטישן רעזשים.

באַ אונדז אין פסס"ר איז אַ פאַרפעסטיקונג פון דער אינערלעכער לאַגע און א באַהעפטונג פון די מיליאָניקע מאַסן אַרבעטער־קלאַס אַרום דער ראַטנמאַכט.

באַ זיי, באַ די קאַפיטאַליסטן, איז אַ פאַרשאַרפונג פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע און אַ וואוקס פון דער נאַציאָנאַל־באַפרייענדיקער באַוועגונג אין אינדיע, אין אינדאָכינע, אין אינדאָנעזיע, אַף די פיליפין־אינזלען א.א.וו., וועלכע גייט אַריבער אין אַ נאַציאָנאַלער מילכאָמע.

בא אונז אין פסס״ר איז א פארפעסטיקונג פון די יעסוידעס פון נאציאנאלער ברודערשאפט, א געזיכערטער נאציאנאלער שאלעם און באהעפטונג פון די מיליאניקע מאסן פעלקער פון פסס״ר ארום דער ראטנמאכט.

בא זיי, בא די קאפיטאליסטן, הערשט פארלארנקייט און א פערספעקטיוו אף ווייטערדיקער פארערגערונג פון דער לאגע.

בא אונז אין פסס״ר הערשט גלויבן אין אונזערע קרעפטן און א פערספעקטיוו פון ווייטערדיקער פארבעסערונג פון דער לאגע.

מע פלאפלט וועגן „אומקום“ פון פסס״ר, וועגן „אויפבלי“ פון די קאפיטאליסטישע לענדער א. ד. גל. צי וועט ניט זיין ריכטיקער צו ריידן וועגן דעם אומפארמיידלעכן אומקום פון די, וועלכע זיינען אריינגעפאלן אזוי „אומגעריכט“ אין קעסל-גרוב פונם עקאנאמישן קריזיס און קאנען נאך אלץ ניט ארויסקריכן פונם יערידע-זומפ?

וואו זיינען די סיבעס פון אזא ערנסטן דורכפאל בא זיי, בא די קאפיטאליסטן, און פון די ערנסטע דערפאלגן בא אונז אין פסס״ר?

מע זאגט, אז דער צושטאנד פון דער פאלקסווירטשאפט הענגט אסאך אפ פון דער שעפע אדער פונם מאנגל אין קאפיטאל. דאס איז, פארשטייט זיך, ריכטיק. צי דערקלערט זיך דער קריזיס אין די קאפיטאליסטישע לענדער און דער אויפשטייג אין פסס״ר מיט דער שעפע קאפיטאלן בא אונז און מיטן מאנגל אין קאפיטאלן בא זיי? ניין, פארשטייט זיך, אז ניט. יעדן איז באוואוסט, אז קאפיטאלן אין פסס״ר איז פאראן אסאך ווייניקער, איידער אין די קאפיטאליסטישע לענדער. ווען די זאך זאל געלייזט ווערן אין געגעבענעם פאל מיטן צושטאנד פון דער אנזאמלונג, וואלטן מיר געהאט א קריזיס, און די קאפיטאליסטישע לענדער אן אויפשטייג.

מע זאגט, אז דער צושטאנד פון דער ווירטשאפט

הענגט אַסאַך אָפּ פון דער טעכנישער און אָרגאַניזאַציאָנעלער אונטערגעשמידטקייט פון די ווירטשאַפטלעכע קאַדרען. דאָס איז, פאַרשטייט זיך, ריכטיק. צי דערקלערט זיך ניט דער קריזיס אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער און דער אויפשטייג אין פסס"ר מיטן מאַנגל אין טעכנישע קאַדרען בײַ זיי און מיט זייער שעפע בײַ אונז? ניין, פאַרשטייט זיך, אַז ניט. יעדן איז באַוואוסט, אַז טעכניש אויסגעפּרואוווטע קאַדרען איז אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער פאַראַן אַסאַך מער, ווי בײַ אונז אין פסס"ר. מיר האָבן קיינמאָל ניט באַהאַלטן און טראַכטן ניט צו באַהאַלטן, אַז אין געביט פון טעכניק זײַנען מיר שילער בײַ די דייטשן, ענגלענדער, פראַנצויזן, איטאַליענער און פריער פאַר אַלץ און דעריקער בײַ די אַמעריקאַנער. ניין, דאָ ווערט די זאַך ניט געלייזט מיט דער שעפע אָדער מאַנגל אין טעכנישע קאַדרען, הגאַם די קאַדרען-פּראָבלעם האָט אַן ערנסטע באַדייטונג פאַר דער אַנטוויקלונג פון דער פאָלקסווירטשאַפט.

עפּשער באַשטייט דער באַשייד פון דער פראַגע אין דעם, וואָס דער ניוואָ פונם קולטורעלן צושטאַנד איז בײַ אונז העכער ווי אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער? ווידער אַמאָל—ניין. יעדן איז באַוואוסט, אַז דער אַלגעמיין-קולטורעלער ניוואָ פון די מאַסן איז בײַ אונז נידעריקער, ווי אין די צפון-אַמעריקאַנישע פאַראייניקטע שטאַטן, אין ענגלאַנד, אין דייטשלאַנד א.א.וו. ניין, די זאַך איז ניט אין דער קולטורעלקייט פון די מאַסן, הגאַם זי האָט טאַקע אַ קאָלאָסאַלע באַדייטונג פאַר דער אַנטוויקלונג פון דער פאָלקסווירטשאַפט.

עפּשער ליגט דאָ די סיבה אין די פערזענלעכע מאַיעלעס פון די אָנפירער מיט די קאַפּיטאַליסטישע לענדער? ווידער אַ מאָל—ניין. די קריזיסן זײַנען געבאָרן געוואָרן צוזאַמען מיטן אָנקום פון דער הערשאַפט פונם קאַפּיטאַליזם. שוין העכער אַ יאָרהונדערט קומען פאָר פעריאָדישע

עקאָנאָמישע קריזיסן פונם קאַפּיטאַליזם, איבערכאַזערנדיק זיך יעדע 12, 10, 8, און ווייניקער יאָר. אַלע פּאַרטייען פונם קאַפּיטאַליזם, אַלע וויפל ניט איז אָנגעזעענע טוער פונם קאַפּיטאַליזם (פון די סאַמע „געניאַלע“ ביז די סאַמע מיטלמעסיקע) האָבן געפּרוּווט זייערע קרעפטן אינגאַנצן פון „אויסמיידן“ אָדער „פאַרגיכטן“ דעם קריזיס. אָבער זיי אַלע האָבן געליטן אַ מאַפּאַלע. וואָס זשע איז דאָ פאַר אַ וואונדער אין דעם, וואָס הואווער מיט זיין גרופּע האָט אויך געליטן אַ מאַפּאַלע? ניין, די זאַך איז דאָ ניט אין די אָנפירער אָדער פּאַרטייען פונם קאַפּיטאַליזם, האַנאַם אויך די אָנפירער און די פּאַרטייען פונם קאַפּיטאַליזם האָבן דאָ ניט קיין קליינע באַדייטונג.

אין וואָס זשע גייט עס, אויב אַזוי?

וואו ליגט די סיבע דערפון, וואָס דער פסס"ר, ניט געקוקט אַף זיין קולטורעלער אָפּגעשטאַנענקייט, ניט געקוקט אַפן מאַנגל אין קאַפּיטאַלן, ניט געקוקט אַפן מאַנגל אין טעכניש־אויסגעשמידטע ווירטשאַפטלעכע קאַדרען, געפינט זיך אין צושטאַנד פון וואַקסנדיקן עקאָנאָמישן אויפשטייג און האָט אַפן פראָנט פון דער עקאָנאָמישער בויאונג באַשליסנדיקע דערפאָלגן, און די פאַרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער, ניט געקוקט אַף דער קאַפּיטאַלן־שעפע, אַף דער שעפע אין טעכנישע קאַדרען און אַפן פיל העכערן ניוואָ פון קולטורעלקייט, געפינען זיך אין צושטאַנד פון וואַקסנדיקן עקאָנאָמישן קריזיס און ליידן אין געביט פון ווירטשאַפטלעכער אַנטוויקלונג אַ מאַפּאַלע נאָך אַ מאַפּאַלע?

די סיבע איז אינם אונטערשייד פון די עקאָנאָמישע ווירטשאַפט־סיסטעמען בא אונז און בא די קאַפּיטאַליסטן.

די סיבע איז אינם באַנקראָט פון דער קאַפּיטאַליסטישער ווירטשאַפט־סיסטעם.

די סיבע איז אין די פאַרצוגן פון דער סאָוועטישער

ווירטשאַפט־סיסטעם לעגאַבע דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם.

וואָס איז אַזוינס די סאָוועטישע ווירטשאַפט־סיסטעם?

די סאָוועטישע ווירטשאַפט־סיסטעם באַטייט, אַז:

1) די מאַכט פונם קלאַס קאַפּיטאַליסטן איז אַראָפּגעוואָרפן און פאַרביטן מיט דער מאַכט פונם אַרבעטער־קלאַס.

2) די געצייג און מיטלען פון דער פּראָדוקציע — די ערד, די פאַבריקן, די זאַוואָדן און אַזוי ווייטער זייַנען אָפּגענומען באַ די קאַפּיטאַליסטן און איבערגעגעבן אין אייגנטום דעם אַרבעטער־קלאַס און די אַרבעטנדיקע מאַסן פויערטום.

3) די אַנטוויקלונג פון דער פּראָדוקציע איז אונטערגעוואָרפן ניט דעם פּרינציפּ פון קאָנקורענץ און פון זיכערן דעם קאַפּיטאַליסטישן רעוואַח, נאָר דעם פּרינציפּ פון פּלאַנאָווער אָנפירונג און פון סיסטעמאַטישן אויפהויבן דעם מאַטעריעלן און קולטורעלן ניוואָ פון די אַרבעטנדיקע.

4) די פאַרטיילונג פון דער פאָלקס־האַכנאָסע קומט פאָר ניט אין די אינטערעסן פון באַרייַכערן די עקספּלואַטאַטאָרישע קלאַסן און פון זייערע פּילצאָליקע פּאַראַזיטישע געזינדלער, נאָר אין די אינטערעסן פונם סיסטעמאַטישן העכערן די מאַטעריעלע לאַגע פון די אַרבעטער און פויערים און פון פאַרברייטערן די סאָציאַליסטישע פּראָדוקציע אין שטאָט און אין דאָרף.

5) די סיסטעמאַטישע פאַרבעסערונג פון דער מאַטעריעלער לאַגע פון די אַרבעטנדיקע און דער קעסיידערדיקער וואוקס פון זייערע באַדערפענישן (קויף־פעאיקייט), וועלכע זייַנען אַ שטענדיק־וואַקסנדיקער קוואַל פאַר דער פאַרברייטערונג פון דער פּראָדוקציע, גאַראַנטירן דעם אַרבעטער־קלאַס פון קריזיסן פון איבערפּראָדוקציע, פון וואוקס פון דער אַרבעטסלאָזיקייט און אַזוי ווייטער.

6) דער אַרבעטער־קלאַס איז דער באַלעבאָס פונם לאַנד, וועלכער אַרבעט ניט פאַר די קאַפּיטאַליסטן, נאָר פאַר זיין אייגענעם קלאַס.

וואָס איז אַזוינס די קאַפּיטאַליסטישע ווירטשאַפט־סיסטעם?

די קאַפּיטאַליסטישע ווירטשאַפט־סיסטעם באַטייט, אַז:

1) די מאַכט אין לאַנד געהערט די קאַפּיטאַליסטן.

2) די געצייג און מיטלען פון דער פּראָדוקציע זיינען קאָנצענטרירט אין די הענט בײַ די עקספּלואַטאַטאָרן.

3) די פּראָדוקציע איז אונטערגעוואָרפן ניט דעם פּרינציפּ פון פאַרבעסערן די מאַטעריעלע לאַגע פון די אַרבעטנדיקע מאַסן, נאָר דער פּרינציפּ פון זיכערן הויכן קאַפּיטאַליסטישן רעוואַך.

4) די פאַרטיילונג פון דער פאָלקס־האַכנאָסע קומט פאָר ניט אין די אינטערעסן פון פאַרבעסערן די מאַטעריעלע לאַגע פון די אַרבעטנדיקע, נאָר אין די אינטערעסן פון זיכערן דעם מאַקסימום רעוואָכים פאַר די עקספּלואַטאַטאָרן.

5) די קאַפּיטאַליסטישע ראַציאָנאַליזאַציע און דער שנעלער וואוקס פון דער פּראָדוקציע, וועלכע האָבן דעם ציל צו זיכערן הויכע רעוואָכים פאַר די קאַפּיטאַליסטן, שטויסט זיך אָן, ווי אָן א פאַרצוימונג, אָן דעם דאַלעס און פאַרמינערונג פון דער מאַטעריעלער געזיכערטקייט בײַ די מיליאָנען מאַסן אַרבעטנדיקע, וועלכע האָבן ניט שטענדיק די מעגלעכקייט צו באַפרידיקן זייערע באַדערפענישן אַפילע אין די ראַמען פון קלענסטן מינימום, און דאָס שאַפט אומבאַדינגט אַ באָדן פאַר אומפאַרמיידלעכע קריזיסן פון איבערפּראָדוקציע, פאַרן וואוקס פון דער אַרבעטסלאָזיקייט און אַזוי ווייטער.

6) דער אַרבעטער־קלאַס איז אַ קלאַס אַן עקספּלואַטירטער, וועלכער אַרבעט ניט פאַר זיך, נאָר פאַר אַ פרעמדן קלאַס, פאַרן קלאַס עקספּלואַטאַטאָרן.

דאָס זיינען די פאָרצוגן פון דער סאָוועטישער ווירטשאַפט-סיסטעם לעגאַבע דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם.

דאָס זיינען די פאָרצוגן פון דער סאָציאַליסטישער ווירטשאַפט-אָרגאַניזאַציע לעגאַבע דער קאַפּיטאַליסטישער אָרגאַניזאַציע.

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס באַ אונז אין ססס"ר איז א וואַקסנדיקער עקאָנאָמישער אויפשטייג, און באַ זיי, באַ די קאַפּיטאַליסטן—אַ וואַקסנדיקער עקאָנאָמישער קריזיס.

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס באַ אונז אין ססס"ר יאָגט דער וואוקס פון געברויך (קויף-פעאיקייט) באַ די מאַסן די גאַנצע צייט אַריבער דעם וואוקס פון דער פּראָדוקציע און שטויסט זי פאָרויס און באַ זיי, באַ די קאַפּיטאַליסטן איז, פאַרקערט, קאָן דער וואוקס פון געברויך באַ די מאַסן (קויף-פעאיקייט) קיינמאָל ניט אָניאָגן נאָכן וואוקס פון דער פּראָדוקציע און שטייט די גאַנצע צייט אָפּ פון איר, פאַרורטיילנדיק די גאַנצע צייט די פּראָדוקציע אַף קריזיסן.

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס באַ זיי, באַ די קאַפּיטאַליסטן, רעכנט זיך פאַר פּולקום נאָרמאַל צו פאַרניכטן בעשאַס קריזיסן „די מויסרעס“ סכוירעס און פאַרברענען „די איבעריקע“ לאַנדווירטשאַפטלעכע פּראָדוקטן, קעדיי אונטערצוהאַלטן די הויכע פרייזן און זיכערן הויכע רעוואָכים, ווען באַ אונז אין ססס"ר וואָלט מען די שולדיקע אין אַזעלכע פאַרברעכנס געשיקט אין מעשוגאָים-הויז (אַפּלאָדיסמענטן).

אָט וואו עס ליגט די סיבע דערפון, וואָס דאָרט, באַ די קאַפּיטאַליסטן, שטרייקן די אַרבעטער און דעמאָנסטרירן, אָרגאַניזירנדיק דעם רעוואָלוציאָנערן קאַמף קעגן דער עקזיסטירנדיקער קאַפּיטאַליסטישער מאַכט, בעאיים באַ אונז אין ססס"ר האָבן מיר אַ בילד פון גרויסן אַר-

בעטס-געוועט צווישן מיליאָנען אַרבעטער און פּויערים, וועלכע זיינען גרייט מיט דער ברוסט צו פאַרטיידיקן די ראַטנמאַכט.

אָט וואו עס ליגט די סיבע פון דער שטאַנדהאַפטיקייט און פעסטקייט פון דער אינערלעכער לאַגע פון פסס״ר, פון דער ניטשטאַנדהאַפטיקייט און וואַקלדיקייט פון דער אינערלעכער לאַגע אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

מע דאַרף אַנערקענען, אַז די ווירטשאַפטס־סיסטעם, וועלכע ווייסט ניט וואו אַהינצוטאָן די „מויסרעס“ פון איר פּראָדוקציע, איז געצוואונגען זיי צו פאַרברענען אין א מאָמענט, ווען אין די מאַסן הערשט נויט און אַרבעטסלאָזיקייט, הונגער און רואינירונג, — אַזאַ ווירטשאַפט־סיסטעם שרייבט זיך אַליין אונטער איר טויט־אורטייל.

די לעצטע יאָרן זיינען געווען א פּעריאָד פון אויספּרואוון אַף דער פּראַקטיק, א פּעריאָד פון עקזאַמען פאַר צוויי קעגנזעצלעכע ווירטשאַפט־סיסטעמען — דער סאָוועטישער און דער קאַפּיטאַליסטישער. פאַר די דאָזיקע יאָרן זיינען געוויעסן וועגן „אומקום“ און „קראַך“ פון דער סאָוועטישער סיסטעם געווען איבערגענוג. רייד און לויב־געזאַנגען וועגן דער „בליאונג“ פונם קאַפּיטאַליזם — נאָך מער. און וואָס האָט זיך באַקומען? די דאָזיקע יאָרן האָבן אַן איבעריק מאָל באַוויזן, אַז די קאַפּיטאַליסטישע ווירטשאַפט־סיסטעם איז א באַנקראָטירטע סיסטעם, אַז די סאָוועטישע ווירטשאַפט־סיסטעם פאַרמאָגט אַזעלכע פאָרצוגן, וועגן וועלכע עס וואגט ניט צו טרוימען קיין איין בורזשואזע מעלוכע, זאָל זי זיין די סאַמע „דעמאָקראַטישע“, „אַלגעמיין־פאָלקישע“ און אַז. וו.

אין זיין רעדע אַף דער קאָנפערענץ פון דער רק״פּ אין מאַי 1921 האָט לענין געזאָגט:

„איצט ווירקן מיר אויף אַף דער אינטערנאַציאָנאַלער רעוואָלוציע דעריקער מיט אונזער ווירטשאַפטלעכער פּאָליטיק. אַלע קוקן אַף דער סאָוועטישער רוסלענדישער רע־

פּובליק, אַלע אַרבעטנדיקע און אַלע לענדער פון דער וועלט, אַלע אָן אויסנאַם און אָן שום גוזמע. דאָס איז דערגרייכט. פאַרשווייגן, באַהאַלטן קאָנען די קאַפּיטאַליסטן גאָרניט, זיי כאַפּן מער פאַר אַלץ אונטער דעריבער אונזערע ווירטשאַפטלעכע פעלערן און אונזער שוואַכקייט. אַף דערדאָזיקער אַרענע איז דער קאַמף אַריבערגעטראָגן געוואָרן אין אַלוועלטלעכן מאַסשטאַב. וועלן מיר לייזן די־דאָזיקע אויפגאַבע, האָבן מיר דאַן געוואונען אין צווישנפעלקערלעכן מאַסשטאַב אַף געווים און ענדגילטיק" (באַנד 18, טייל 1, זייט 282).

מע דאַרף אנערקענען, אַז די אויפגאַבע, וואָס לענין האָט אַוועקגעשטעלט, פילט אונזער פּאַרטיי אויס מיט דערפאָלג.

9. די ארדנטלעכע אויפגאבן

א) אלגעמיינע

1) פריער פאַר אַלץ, די פּראָבלעם ריכטיק פאַנאַנדערצוטיילן די אינדוסטריע איבער פסס"ר. ווי מיר זאָלן ניט אַנטוויקלען די פאָלקסווירטשאַפט, קאָנען מיר זיך ניט באַגיין אָן דער פראַגע וועגן דעם, ווי אַזוי ריכטיק פאַרטיילן די אינדוסטריע אַלס פירנדיקן צווייג פון דער פאָלקסווירטשאַפט. איצט האַלט דאָס אַזוי, אַז אונזער אינדוסטריע, ווי אויך אונזער פאָלקסווירטשאַפט, שפאַרט זיך אָן אין גרונט אַף דער קויל־מעטאַלורגישער באַזע אין אוקראַינע. פאַרשטייט זיך, אַז אָן אַ באַזע איז ניט דענקבאַר די אינדוסטריאַליזאַציע פונם לאַנד. און אָט אַזאַ באַזע איז בּאַ אונז די אוקראַינישע הייצוואַרג־מעטאַלורגישע באַזע. אָבער צי קאָן אַף ווייטער בלויז דידאָזיקע איינע באַזע באַפרידיקן סאַי דעם דארעם, סאַ דעם צענטראַלן טייל פסס"ר, סאַי דעם צאָפן, סאַי דעם צאָפן־מיזרעך און דעם ווייטן מיזרעך און טורקעסטאַן? אַלע אָנגאַבן זאָגן אונז, אַז זי

קאָן ניט. דאָס נייע אין דער אַנטוויקלונג פון אונזער
פאָלקסווירטשאַפט באַשטייט צווישן אַנדערס אין דעם,
וואָס דיזאָזיקע באַזע איז שוין געוואָרן פאַר אונז קנאַפ.
דאָס נייע באַשטייט אין דעם, אַז אַלמעגלעך אַנטוויקלענדיק
דיזאָזיקע באַזע אויך ווייטער, זאָלן מיר צוזאַמען דערמיט
אָנהויבן טייקעף שאַפן אַ צווייטע קוילן־מעטאַלורגישע באַ=
זע. דיזאָזיקע באַזע דאַרף זיין דער אוראַל=קוזנעצקער קאָמ=
בינאַט, די פאַרייניקונג פון די קוזנעצקער קאָקסירנדיקע
קוילן מיטן אוראַלער אַרץ (אַפלאָדיסמענטן). די בויאונג
פונם אויטאָזאַוואָד אין נ״זשני, פונם טראַקטאָר=זאַוואָד אין
טשעליאַבינסק, פונם מאַשינבויערשן זאַוואָד אין סווערד־
לאָווסק, פון די קאָמבאַין=זאַוואָדן אין סאַראַטאָוו און נאָ־
וואָסיבירסק; די וואַקסנדיקע קאָלירטע מעטאַלורגיע אין
סיביר און קאַזאַקסטאַן, וועלכע פאָדערט די באַשאַפונג פון
אַ גאַנץ רעמאָנט=וואַרשטאַטן און אַ ריי גרונטיקע מעטאַל־
זאַוואָדן אין מיזרעך; צוזעצט, דער באַשלוס וועגן אויס־
בויען טעקסטיל־פאַבריקן אין נאָוואָסיבירסק און אין
טורקעסטאַן, — דאָס אַלץ באַפוילט, מע זאָל טייקעף צו־
טרעטן צו שאַפן אַ צווייטע קוילן=מעטאַלורגישע באַזע אַף
אוראַל.
איר ווייסט, אַז דער צ. ק. פון אונזער פאַרטיי האָט
זיך טאַקע אַרויסגעזאָגט אין דעמדאָזיקן גייסט אין זיין רע=
זאָלוציע וועגן אוראַלמעט.
2) ווייטער גייט די פראָבלעם פון ריכטיקן פאַרטיי=
לן די גרונט־צווייגן פון דער לאַנדווירטשאַפט איבער
פס״סר, די פראָבלעם פון ספּעציאַליזירן אונזערע געגנ־
טן לויט לאַנדווירטשאַפטלעכע קולטורן און צווייגן.
פאַרשטייט זיך, אַז בא דער קליינפויערשער ווירטשאַפט איז
קיין ערנסטע דורכפירונג פון ספּעציאַליזאַציע ניט מעג־
לעך. ניט מעגלעך, ווייל די קליינע ווירטשאַפט, אַלס אַ
ניטשטאַנדהאַפטיקע ווירטשאַפט, וועלכע האָט ניט קיין נוי=
טיקע רעזערוון, איז געצוואונגען צו פלאַנצן בא זיך אַלע

און אַלערליי קולטורן, קעדיי באַ א דורכפאַל פון איינציקע קולטורן זאָל מען קענען אַרויספאָרן אַף אַנדערע. עס איז אויך פאַרשטענדלעך, אז ניט זיכערנדיק אין די הענט באַ דער מעלוכע קיין געוויסע טוואַרע־רעזערוון, איז אוממעגלעך אַוועקצושטעלן די ספּעציאַליזאַציע. איצט, ווען מיר זיינען אריבערגעגאַנגען צו גרויסער ווירטשאַפט און געזיכערט אין די הענט באַ דער מעלוכע טוואַרע־רעזערוון, קאָנען מיר און דאַרפן זיך שטעלן די אויפגאַבע צו אָרגאַניזירן ריכטיק די ספּעציאַליזאַציע לויט קולטורן און צווייגן. דער אויסגאַנג־פּונקט פאַר דערדאָזיקער זאַך איז דערביי די ענדגילטיקע לייזונג פון דער טוואַרע־פּראָבלעם. איך זאָג „אויסגאַנגס־פּונקט“, ווייל אָן דער לייזונג פון דער טוואַרע־פּראָבלעם, אָן דער אָרגאַניזירונג פון אַ רייכער נעץ טוואַרע־לאַגערן אין די ראַיאָנען פון פיצוכט, פון בוימוואָל, פון בורעקעס, ליין, טאַבאַק איז אוממעגלעך א רוק טאָן פאָרויס די פיצוכט און די טעכנישע קולטורן, איז אוממעגלעך צו זיכערן די אָרגאַניזירונג פון דער ספּעציאַליזאַציע פון אונזערע געגנטן לויט די קולטורן און צווייגן.

די אויפגאַבע באַשטייט אין אויסנוצן די געשאַפענע מעגלעכקייטן און אַ רוק טאָן פאָרויס דידאָזיקע זאַך.

3) ווייטער גייט די פּראָבלעם פון קאַדרען סיי אין געביט פון דער אינדוסטריע סיי אין געביט פון דער לאַנדווירטשאַפט. אַלעמען איז באַוואוסט די שוואַכע טעכנישע אונטערגעשמידטקייט פון אונזערע ווירטשאַפטלעכע קאַדרען, פון אונזערע ספּעציאַליסטן, טעכניקער און ווירטשאַפטלעכע טוער. די זאַך ווערט פאַרקאָמפּליצירט דערמיט, וואָס איין טייל ספּעציאַליסטן, וואָס איז פאַרבונדן מיט די געוועזענע באַלעבאַטים און סטימולירט פון אויסלאַנד, האָט זיך אַרויסגעוויזן בעראָש פון דער שעדיקונגס־אַרבעט. די זאַך ווערט נאָך מער פאַרקאָמפּליצירט דערמיט, וואָס אַ גאַנצע ריי ווירטשאַפטלער־קאָמוניסטן אונזערע האָבן דערביי ניט אַרויסגעוויזן קיין רעוואָלוציאַ־

נערע וואַכזאַמקייט און זיינען אָפּטמאָל אַרייַנגעפאַלן אין גייסטיקער געפענגעניש צו די שעדיקונג־עלעמענטן. און פאַר אונז שטייען דאָך קאָלאָסאַלע אויפגאַבן צו רעקאָנסטרויִרן די גאַנצע פאָלקסווירטשאַפט, וועלכע פאָדערן אַ גרויסע צאָל נייע קאַדרען, וואָס זאָלן זיין פעאיק צו באַהערשן די נייע טעכניק. אין צוזאַמענהאַנג דערמיט איז די קאַדרען־פראָבלעם בא אונז פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ בעמעס ברענענדיקע פראָבלעם.

די לייזונג פון דער דאָזיקער פראָבלעם גייט בא אונז לויט דער ליניע פון פאָלגנדיקע מאָסמיטלען: 1) אַנטשיידענער קאַמף קעגן די שעדיקער; 2) מאַקסימום זאָרג און כוש בענוגייע דער ריזיקער מערהייט ספעציאַליסטן און טעכניקער, וועלכע האָבן זיך אָפּגעגרענעצט פון די שעדיקער (איך האָב אין זינען ניט שיינריידער און קונצנמאַכער פונעם אוסטריאַלאָוו־טיפּ, נאָר ווירקלעכע וויסנשאַפטלעכע טוער, וועלכע אַרבעטן צוזאַמען מיטן אַרבעטער־קלאַס אָן כאָכמעס); 3) אָרגאַניזירן טעכנישע הילף פון אויסלאַנד; 4) שיקן אונזערע ווירטשאַפטלער קיין אויסלאַנד זיך לערנען און ביכלאַל קריגן דערפאַרונג אין טעכניק; 5) איבערגעבן די טעכנישע וויסנשאַפטלעכע לערן־אַנשטאַלטן די אַנטשפּרעכנדיקע ווירטשאַפטלעכע אָרגאַניזאַציעס, קעדיי אויסצואַרבעטן שנעלער פון מענטשן פונעם אַרבעטער־קלאַס אַ גענוגע צאָל טעכניקער און ספעציאַליסטן.

די אויפגאַבע באַשטייט אין פאַנאַנדערוויקלען די אַרבעט צו פאַרווירקלעכן דידאָזיקע מאָסמיטלען.

4) די פראָבלעם פון קאַמף קעגן ביוראָקראַטיזם. די געפאַר פון ביוראָקראַטיזם באַשטייט פריער פאַר אַלץ אין דעם, וואָס ער לאָזט ניט אַרויס אַף דער ליכטיקער שיין קאָלאָסאַלע רעזערוון, וועלכע ליגן פאַרבאָרגן אין די טיפענישן פון אונזער אָרדענונג, ניט לאָזנדיק זיי אויסנוצן, סטאַרעט ער זיך מאַכן צו נישט די שעפערישע איניציאַטיוו פון די מאַסן, פאַרפּענטענדיק זיי מיט קאַנצעליאַרעריי און

פירט דערצו, אַז דער פּאַרטייִס יעדער נייער אָנהויב זאָל פֿאַרוואַנדלט ווערן אין אַ קלענערער אָן נישטיקער גריבּלעריי. די געפֿאַר פֿון ביוראָקראַטיזם באַשטייט, צווישן אַנדערן, אין דעם, וואָס ער דולדעט נישט קיין קאָנטראָל איבער דער אויספֿילונג און פּרוּווט זיך פֿאַרוואַנדלען די גרונטאָנווייזונגען פֿון די אָנפֿירנדיקע אָרגאַניזאַציעס אין אַ פּוסט פּאַפּיר, וואָס איז אָפּגעריסן פֿונעם לעבעדיקן לעבן. אַ געפֿאַר שטעלן פֿאָר נישט בלויז און נישט אַזוי פֿיל די אַלטע ביוראָקראַטן, וועלכע זייַנען געבליבן שטעקן אין אונדזערע אַנשטאַלטן, נאָר אויך — באַזונדערס — די נייַע ביוראָקראַטן, די סאָוועטישע ביוראָקראַטן, צווישן וועלכע קאָמוניסטן־ביוראָקראַטן שפּילן ווייַט נישט די לעצטע ראָליע.

איך בין אויסן די „קאָמוניסטן“, וועלכע סטאַרען זיך מיט קאַנצעליאַרישע פֿאַראָרדענונגען און „דעקרעטן“, וואָס אין זייער קראַפֿט גלייבן זיי ווי אין אַ פֿעטיש, פֿאַרבייַטן די שעפֿערישע איניציאַטיוו און זעלבסטשטענדיקייט פֿון די מיליאָנען מאַסן אַרבעטער־קלאַס און פּויערטום.

די אויפֿגאַבע באַשטייט אין צעקלאַפּן דעם ביוראָקראַטיזם אין אונדזערע אַנשטאַלטן און אָרגאַניזאַציעס, ליקווידירן די ביוראָקראַטישע „זיטן“ און „געוווינהייטן“ און אָפּרייניקן דעם וועג פֿאַר אויסנוצן די רעזערוון פֿון אונדזער אָרדענונג, פֿאַר פֿאַנאַנדערוויקלען די שעפֿערישע איניציאַטיוו און די זעלבסטשטענדיקייט פֿון די מאַסן.

די דאָזיקע אויפֿגאַבע איז נישט קיין לייַכטע. מע קאָן זי נישט לייזן „איינס און צוויי“, אָבער מע מוז זי לייזן אום יעדן פּרייַז, אויב מיר ווילן ווירקלעך איבערגעשטאַלטן אונדזער לאַנד אויף יעסוידעס פֿון סאָציאַליזם.

אין קאַמף קעגן ביוראָקראַטיזם גייט די אַרבעט פֿון דער פּאַרטיי לויט פֿיר ליניעס: לויט דער ליניע פֿון פֿאַנאַנדערוויקלען די זעלבסטקריטיק, לויט דער ליניע פֿון אָרגאַניזירן דעם קאָנטראָל איבער דער אויספֿילונג, לויט דער ליניע פֿון רייניקן דעם אַפּאַראַט און צולעצט לויט

דער ליניע פון ארויסרוקן פון אונטן אין אפאראט א ריי איבערגעגעבענע טוער פון מענטשן פונם ארבעטער־קלאס.

די אויפגאבע באשטייט אין אנווענדן אלע קרעפטן אף אויספילן דיראזיקע אלע מאסמיטלען.

5) די פראבלעם פון וואוקס פון ארבעטס־פראדוקטיווקייט. אן סיסטעמאטישן וואוקס פון דער ארבעטס־פראדוקטיווקייט סאי אין געביט פון דער אינדוסטריע, סאי אין געביט פון דער לאנדווירטשאפט קאנען מיר גיט לייזן די אויפגאבן פון רעקאנסטרוקציע, קאנען מיר ניט נאר ניט דעריאגן און אריבעריאגן די פארגעשריטענע קאפיטאליסטישע לענדער, נאר אפילו פארהיטן די זעלבשטענדיקע עקזיסטענץ. דעריבער האט די פראבלעם פון וואוקס פון דער ארבעטס־פראדוקטיווקייט פאר אונז אן ערשטראנגיקע באדייטונג.

די מאסמיטלען פון דער פארטיי צו לייזן דיראזיקע פראבלעם גייען לויט דריי ליניעס: לויט דער ליניע פון סיסטעמאטישן פארבעסערן די מאטעריעלע לאגע פון די ארבעטנדיקע, לויט דער ליניע פון איינפירן כאווערשע ארבעטס־דיסציפלין אין די אונטערנעמונגען פון דער אינדוסטריע און פון דער לאנדווירטשאפט, לויט דער ליניע פון ארגאניזירן דעם סאציאליסטישן געוועט און שלאגלעריי. דאס אלץ אף דער באזע פון פארבעסערטער טעכניק און ראציאנעלער ארבעטס־ארגאניזאציע. די אויפגאבע באשטייט אין פאנאנדערוויקלען ווייטער די מאסאווע קאמפאניע צו פארווירקלעכן דיראזיקע מאסמיטלען.

6) די פראבלעם פון באזארגונג. אהער באציט זיך די פראגע וועגן גענוגנדיקן באזארגן די ארבעטנדיקע פון שטאט און דארף מיט די נויטיקע פראדוקטן, די פראגע וועגן צופאסן דעם קאאפעראטיוון אפאראט צו די נויטן פון די ארבעטער און פויערים, די פראגע וועגן סיסטעמאטישן פארגרעסערן דעם רעאלן ארבעטסלוין פון די ארבעטער, די פראגע וועגן פארקלענערן די פרייזן אף די

אינדוסטריעלע סכוירעס און לאנדווירטשאפטלעכע פּראָדוקטן. וועגן די כעסרוינעס פון דער געטרייד־קאָאָפעראַציע האָב איך שוין גערעדט. מע מוז ליקווידירן דידאָזיקע כעסרוינעס און זיך דערשלאָגן די דורכפירונג פון דער פּאָליטיק אראפצואווארפן די פרייזן. וואָס איז שייך דעם מאַנגל אין סכוירעס (סכוירע־הונגער), האָבן מיר איצט אַ מעגלעכקייט צו פאַנאַנדערוויקלען די רויוואַרג־באַזע פון דער לייכטער אינדוסטריע און אַ רוק טאָן פאָרויס די פּראָדוקציע פון שטאָטישע סכוירעס פון מאַסאָווען געברויך. די באַזאָרגונג מיט ברויט קאָן מען האַלטן שוין פאַר געזיכערט. שווערער האַלט עס מיט פלייש, מילך־פּראָדוקטן און גרינס. דידאָזיקע שוועריקייט קאָן צום באַדויערן ניט ליקווידירט ווערן אין משך פון עטלעכע כאָדאָשים. קענדיי בייצוקומען דידאָזיקע שוועריקייט דאַרף מען האָבן ווייניקסטנס אַ יאָר. אין אַ יאָר אַרום וועלן מיר האָבן אַ מעגלעכקייט, פריער פאַר אַלץ אדאנק די אָרגאַניזירטע דערצו ראַטווירטן און קאָלווירטן, צו באַווארענען פולשטענדיק די באַזאָרגונג מיט פלייש, מילך־פּראַדוקטן און גרינס. און וואָס הייסט באַהערשן די באַזאָרגונג מיט דידאָזיקע פּראָדוקטן, ווען מיר האָבן שוין אין אונזערע הענט ברויט־רעזערוון, מאָנאָפּאָל אויף מאַנופאַקטור, פאַרשטאַרקטע וואוינונגס־בויאונג פאַר אַרבעטער און ביליקע קאָמונאַלע באַדינונג? דאָס הייסט באַהערשן די אַלע גרונט־פאַקטאָרן, וועלכע באַשטימען דעם ביודזשעט פונם אַרבעטער און זיין רעאַלן אַרבעטסלוין, דאָס הייסט זיכערן דעם שנעלן וואוקס פונם רעאַלן אַרבעטסלוין פון די אַרבעטער אַף געוויס און ענדגילטיק.

די אויפגאַבע באַשטייט אין פאַנאַנדערוויקלען די אַרבעט פון אַלע אונזערע אָרגאַניזאַציעס אין דערדאָזיקער ריכטונג.

7) די פּראָבלעם פון קרעדיט און געלט־צירקוליאַציע. די ראַציאָנעלע אָרגאַניזאַציע פונם קרעדיט־וועזן און

די ריכטיקע מאַנעוורירונג מיט די געלט־רעזערוון האָבן אַ קאָלאָסאַלע באַדײַטונג פֿאַר דער אַנטוויקלונג פֿון דער פֿאָלקס־ווירטשאַפֿט. די מאָסמיטלען פֿון דער פּאַרטיי צו לייזן דיזאָזיקע פּראָבלעם גייען לויט צוויי ליניעס: לויט דער ליניע פֿון קאָנצענטרירן די גאַנצע זאַך פֿון קורצטערמיניקן קרעדיט אין מעלוכע־באַנק און לויט דער ליניע פֿון אָר־גאַניזירן די אָנמעזומענע צערעכענונג אין פֿאַרגעזעלשאַפֿט־לעכטן סעקטאָר. דערמיט אַליין ווערט, ערשטנס, דער מע־לוכע־באַנק פֿאַרוואַנדלט אין אַן אַלגעמיין־מעלוכישן אַפּאַ־ראַט פֿאַר פּראָדוקציע־דיסקאָנט און פֿאַר פּראָדוקטן־פֿאַר־טיילונג, צווייטנס, ווערן פֿון דער צירקולאַציע באַפֿרײַט גאַנ־צע מאַסן געלט. עס קאָן ניט זײַן קיין שום ספֿק, אַז די־זע מאָסמיטלען וועלן ברענגען (זיי ברענגען שוין) צו דער אייַנרעגולירונג פֿונם גאַנצן קרעדיט־וועזן און צו דער פֿאַרפֿעסטיקונג פֿון אונזער טשערוואָנעץ.

8) די פּראָבלעם פֿון רעזערוון. עס איז שוין גערעדט געוואָרן עטלעכע מאָל און ס'איז ניט שאַטעד איבערצוכאַ־זערן, אַז אַ מעלוכע בכלל, אונזער מעלוכע באַזונדערס, קאָן זיך ניט באַגיין אָן רעזערוון. מיר האָבן געוויסע רע־זערוון פֿון ברויט, סכוירעס, וואַלוטע. אונזערע כאַווייריִם האָבן געהאַט די מעגלעכקייט צו פֿילן פֿאַר דערדאָזיקער צייט די גינסטיקע ווירקונג פֿון דידאָזיקע רעזערוון. אָבער „געוויסע" רעזערוון איז פֿאַר אונז ניט גענוג. מיר דאַרפֿן האָבן מער סאָלידע רעזערוון לויט אַלע ליניעס.
דערפֿון דרינגט די אויפֿגאַבע אָנצוזאַמלען רעזערוון.

ב) אין דער אינדוסטריע

1) די הויפּט־פּראָבלעם איז די פֿאָרסירטע אַנטוויק־לונג פֿון דער שוואַרצער מעטאַלורגיע. געמט אין אַכט, אַז מיר האָבן דערגרייכט די פֿאַרמילכאָמעדיקע נאָרמע טשוהון־פּראָדוקציע און מיר שטייגן זי אַריבער ערשט אין

לויפנדיקן 1929-30 י. דאָס איז א גרויסע געפאַר פאַר אונזער גאַנצער פאָלקסווירטשאַפט. קעדיי צו ליקווידירן די דאָזיקע געפאַר, דאַרף מען אײַנרעגולירן די פאָרסירטע אַנטוויקלונג פון דער שוואַרצער מעטאַלורגיע. מיר דאַרפן צום סאָף פינפיאָר ניט צען מיליאָן טשוהון, ווי דאָס פאָדערט דער פינפיאָר, נאָר 17 מיליאָן טאָן. די דאָזיקע אויפגאַבע דאַרפן מיר אויספילן אום יעדן פּרייז, אויב מיר ווילן, ווי ס׳דאַרף צו זיין, פאַנאַנדערוויקלען די אינדוסטריאַליזאַציע פון אונזער לאַנד.

באָלשעוויקעס דאַרפן באַווייזן, אַז זיי וועלן קאָנען זיך ספּראַווען מיט דער דאָזיקער אויפגאַבע.

דאָס הייסט, פאַרשטייט זיך, ניט, אַז מיר דאַרפן פאַרוואַרפן די לייכטע אינדוסטריע. ניין, דאָס הייסט עס ניט. ביז איצט האָבן מיר געשפּאָרט אף אלץ, דערונטער אויך אף דער לייכטער אינדוסטריע, אָבער די שווערע אינדוסטריע האָבן מיר שוין אויפגעשטעלט, מע דאַרף זי בלויז פאַנאַנדערוויקלען ווייטער. איצט קאָנען מיר זיך אויסקערעווען צו דער לייכטער אינדוסטריע און זי אַ רוק טאָן פאָרויס מיט אַ פאַרשנעלערטן טעמפּ. דאָס נייע אין דער אַנטוויקלונג פון אונזער אינדוסטריע באַשטייט, צווישן אַנדערע, אין דעם, וואָס מיר האָבן איצט די מעגלעכקייט צו אַנטוויקלען מיט א פאַרשנעלערטן טעמפּ סאי די שווערע סאי די לייכטע אינדוסטריע. דאָס איבערשטייגן די פּלענער פון די בוימוואָל, ליין און בורעקעס-פאַרזייאונגען דאָס יאָר, די דערפאָלגרייכע לייזונג פון דער קענדיר-פּראָבלעם און קינסטלעכן זייד, — דאָס אַלץ רעדט וועגן דעם, אַז מיר האָבן אַ מעגלעכקייט ווירקלעך אַ רוק צו טאָן פאָרויס די לייכטע אינדוסטריע.

2. די פּראָבלעם פון ראַציאָנאַליזאַציע, אראָפּזעצונג פונם קערנקאסט און פאַרבעסערונג פון דער קוואַליטעט פון דער פּראָדוקציע. מע קאָן ווייטער ניט דולדן די לעכער אין געביט פון ראַציאָנאַליזאַציע, די ניטאויספילונג

פונם פּלאַן פון אַראָפּזעצן דעם קערנקאָסט און די העסלעכע קוואַליטעט פון דער פּראָדוקציע באַ אַ ריי אונזערע אונטערנעמונגען. דידאָזיקע לעכער און כעסרוינעס דריקן אַף אונזער גאַנצער פאָלקסווירטשאַפט און לאָזן זי ניט רוקן זיך פאָרויס. עס איז צייט, לאַנג צייט צו פאַרענדיקן מיט דעמדאָזיקן שענדלעכן פלעק.

באָלשעוויקעס דאַרפן וויזן, אַז זיי קאָנען זיך ספּראַווען מיט דערדאָזיקער אויפגאַבע.

3) די פּראָבלעם פון איינפערזאָניקייט. ניט צו דולדן ווערן אויך די ברוכן אין געביט פון דורכפירן די איינפערזאָניקייט אין די אונטערנעמונגען. די אַרבעטער קלאָגן זיך אַליץ: „ס'איז ניטאָ קיין באַלעבאָס אין זאַוואָד“, „ניטאָ קיין אָרדענונג אין דער אַרבעט“. מע קאָן ווייטער ניט דולדן, אַז אונזערע אונטערנעמונגען זאָלן פאַרוואַנדלט ווערן פון פּראָדוציר־אָרגאַניזמען אין פּאַרלאַמענטן. אונזערע פּאַרטייאישע און פּראָפעסיאָנעלע אָרגאַניזאַציעס דאַרפן סאָמאָקאָלאָס פאַרשטיין, אַז ניט באַוואָרענענדיק די איינפערזאָניקייט און ניט האָבנדיק איינגעשטעלט אַ שטרענגע פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַרן גאַנג פון דער אַרבעט, קאָנען מיר ניט לייזן די אויפגאַבן צו רעקאָנסטרואירן די אינדוסטריע.

ג) אין דער לאַנדווירטשאַפט

1) די פּראָבלעם פון פיצוכט און טעכנישע קולטורן. איצט, ווען מיר האָבן שוין געלייזט אין גרונט די טוואָוע־פּראָבלעם, קאָנען מיר צוטרעטן צום גלייכצייטיקן לייזן אויך די פּראָבלעם פון פיצוכט, וואָס איז אינם איצטיקן מאָמענט אַ צאַפּלדיקע פּראָבלעם, און די פּראָבלעם פון טעכנישע קולטורן. באַ דער לייזונג פון דידאָזיקע פּראָבלעמעס דאַרף מען גיין מיט דעמזעלבן וועג, מיט וועלכן מיר זיינען געגאַנגען אין געביט פון לייזן די טוואָוע־פּראָבלעם. דאָס הייסט דורך אָרגאַניזירן ראַטווירטן און

קאָלווירטן, וועלכע זיינען די שטיצפּונקטן פון אונזער פּאָליטיק, בײסלעכווייז איבערגעשטאַלטן דעם טעכנישן און עקאָנאָמישן יעסאָד פון דער איצטיקער קליינפּויערשער פּיצוכט און פון די טעכנישע קולטורן. דער „פּיציכטלער", „שעפּסנציכטלער", „כאַזערציכטלער", דער „פּוטער און מילך־טרעסט" פּליוס די קאָלווירטן אין געביט פון פּיצוכט; די עקזיסטירנדיקע ראַטווירטן און קאָלווירטן אין געביט פון טעכנישע קולטורן, — דאָס זיינען די אויסגאַנגס־פּונקטן פאַר דער ליזונג פון די פּראָבלעמען, וואָס שטייען פאַר אונז.

2) די פּראָבלעם פון ווייטערדיקן פאַנאַנדערוויקלען די ראַטווירטישע און קאָלווירטישע בויאונג. ס'איז קוים נייטיק צו מאַריך זיין וועגן דעם, אַז די דאָזיקע פּראָבלעם איז פאַר אונז אַן ערשטראַנגיקע פּראָבלעם פון אונזער גאַנצער בויאונג אין דאָרף. איצט זעען אַפילו בלינדע, אַז דאָס פּויערטום האָט געמאַכט אַ קאָלאָסאַלן, אַ ראַדיקאַלן קער פונעם אַלטן צום נייעם, פון באַלעגופּישער פאַרשקלאַפונג צו פרייען קאָלווירטישן לעבן. מע קאָן שוין זיך ניט אומקערן צום אַלטן. דאָס באַלעגופנטום איז פאַרורטיילט און וועט ליקווידירט ווערן. עס בלייבט בלויז איין וועג — דער קאָלווירטן־וועג, און דער קאָלווירטן־וועג איז שוין ניט קיין אומבאַוואוסטער און ניט אויספּרובירטער. ער איז אויספּרובירט און דורכקאָנטראָלירט אַף טויזנטער אויפאַנים דורך די פּויערשע מאַסן גופא. ער איז אויסגעפּרוווט און אָפּגעשאַצט ווי אַ נייס, וואָס גיט די פּויערים אַ באַפרייאונג פון דער באַלעגופישער פאַרשקלאַפונג פון נויט, פון פינסטערניש. אין דעם איז דער יעסאָד פון אונזערע דערגרייכונגען.

ווי אַזוי וועט זיך פאַנאַנדערוויקלען ווייטער די נייע באַוועגונג אין דאָרף? פאַרנט וועלן גיין די ראַטווירטן, ווי דער רוקנביין פון דער איבערבויאונג פונעם אַלטן דאָרף־שטייגער. נאָך זיי וועלן זיך ציען די פילצאָליקע קאָלווירטן,

אַלס שטיץ-פונקטן פאַר דער נייער באַוועגונג אין דאָרף. די פאַרייניקטע אַרבעט פון די דאָזיקע צוויי סיסטעמען שאַפט באַדינגונגען פאַר דער פולער קאָלעקטיוויזאַציע פון אַלע געגנטן פון פסס"ר.

איינע פון די סאַמע מערקווירדיקע דעראָבערונגען פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג באַשטייט אין דעם, וואָס זי האָט שוין באַוויזן אַרויסצורוקן טויזנטער אָרגאַניזאַטאָרן און צענדליקער טויזנטער אַגיטאַטאָרן פאַר דער קאָלווירטישער זאַך פון צווישן די פויערים גופע. איצט וועלן שוין ניט מיר אַליין, קוואַליפיצירטע באַלשעוויקעס, נאָר די פויערים פון די קאָלווירטן, צענדליקער טויזנטער פויערים אָרגאַניזאַטאָרן און אַגיטאַטאָרן פון דער קאָלווירטישער זאַך טראָגן פאָרויס די פאָן פון קאָלעקטיוויזאַציע. און די פויערים-אַגיטאַטאָרן זײַנען אויסגעצייכנטע אַגיטאַטאָרן פאַר דער קאָלווירטישער באַוועגונג, ווײַל זיי וועלן געפינען אַזעלכע אַרגומענטן לעטויוועס די קאָלווירטן, פאַרשטענדלעכע און אָנעמבאַרע פאַר דער איבעריקער מאַסע פויערים, וועגן וועלכע מיר, קוואַליפיצירטע באַלשעוויקעס, קאָנען אַפילע ניט טרוימען.

עס הערן זיך דאָ און דאָרט שטימען וועגן דער נויטיקייט אָפּצוזאָגן זיך פון דער פאָליטיק פון דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע. עס זײַנען דאָ ידיעות, אַז אַפילע אין אונדזער פאַרטיי זײַנען פאַראַן אָנהענגער פון דער דאָזיקער „אידייע“. אָבער אַזוי קאָנען ריידן בלויז מענטשן, וועלכע האָבן זיך צונויפגעשלאָסן ווילנדיק אָדער ניט ווילנדיק מיט די סאָנים פון קאָמוניזם. דער מעטאָד פון דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע איז דער נויטיקער מעטאָד, אָן וועלכן עס איז אוממעגלעך אויסצופילן דעם פינפיאָריקן קאָלעקטיוויזאַציע-פלאַן פון אַלע געגנטן אין פסס"ר. ווי קאָן מען זיך אָפּזאָגן פון אים, ניט פאַראַטנדיק דעם קאָמוניזם ניט פאַראַטנדיק די אינטערעסן פונם אַרבעטער-קלאַס און פויערטום?

דאָס הייסט ניט, פאַרשטייט זיך, אַז אין געביט פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג וועט בײַ אונדז אַלץ דורכגיין „גלאַט“ און „נאָרמאַל“. וואַקלונגען אינעווייניק אין די קאָלווירטן וועלן נאָך זײַן. צופלוסן און אָפּפלוסן וועלן נאָך זײַן. אָבער דאָס קאָן ניט און דאַרף ניט ברענגען אין פאַרלעגנהייט די בויער פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג. דאָס קאָן אַוואַדע ניט דינען אַלס ערנסטע שטערונג פאַר דער מעכטיקער אַנטוויקלונג פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג. אַזאַ געזונטע באַוועגונג, ווי עס איז אָן ספק די קאָלווירטישע באַוועגונג, וועט זיך אַלציינס דערשלאָגן אירס, ניט געקוקט אַף קיין זאַך, ניט געקוקט אַף אײַנצלנע שטערונגען און שוועריקייטן.

די אויפגאַבע באַשטייט אין צוגרייטן די קרעפטן און אַוועקשטעלן די זאַך פאַר דער ווייטערדיקונג פאַנאַנדערוויקלונג פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג.

3) די פּראָבלעם פון דערנענטערן וואָס מער דעם אַפּאַראַט צו די ראַיאָנען און דערפער. עס קאָן קיין ספק ניט זײַן, אַז מיר וואָלטן ניט געקאָנט אויפהויבן די קאָלאָסאַלע אַרבעט איבערצובויען די לאַנדווירטשאַפט און אַנטוויקלען די קאָלווירטישע באַוועגונג, ווען מיר זאָלן ניט געווען דורכפירן די ראַיאָנירונג. די פאַרגרעסערונג פון די געגנטן און זייער איבערגעשטאַלטונג אין ראַיאָנען, די פאַרניכטונג פון די גובערניעס און זייער איבערגעשטאַלטונג אין קלענערע אייגסן (קרייזן), צולעצט די באַשאַפונג פון געגנטן, אַלס דירעקטע שטיצפונקטן פונם צ. ק. — דאָס איז דער אַלגעמיינער אויסזען פון דער ראַיאָנירונג. דער ציל פון דער ראַיאָנירונג איז צו דערנענטערן דעם פּאַרטיי־סאָוועטישן און ווירטשאַפטלעך־קאָאָפּעראַטיוון אַפּאַראַט צום ראַיאָן און צום דאָרף, קעדיי צו קריגן אַ מעגלעכקייט באַצײַטנס צו לייזן די אָנגעווייטיקטסטע פראַגן פון דער לאַנדווירטשאַפט, פון איר אויפשטייג, פון איר רעקאָנ=

סטרוקציע. אין דעם זין, כאַזער איך איבער, האָט די ראַיאָנירונג געגעבן אַ ריזיקן פּליוס אונזער גאַנצער בויאונג.

אָבער צי איז אַלץ געטאָן געוואָרן, קעדיי ווירקלעך צו דערנעענטערן און ווי ס'דאַרף צו זיין דערנעענטערן דעם אַפּאַראַט צו די ראַיאָנען און דערפער? ניין, ניט אַלץ איז געטאָן געוואָרן. איצט איז דער שווערפּונקט פון דער קאָלווירטישער בויאונג אַריבערגעטראָגן אין די ראַיאָנע אָרגאַניזאַציעס. אַהער ציען זיך צונויף די פעדים פון דער קאָלווירטישער בויאונג און פון יעדער אַנדער ווירטשאַפטלעכער אַרבעט אין דאָרף, סאַי לויט דער ליניע פון קאָאָפּעראַציע, סאַי לויט דער ליניע פון די ראַטן, סאַי לויט דער ליניע פון קרעדיט, סאַי לויט דער ליניע פון די פאַרגרייטונגען. צי זיינען די ראַיאָנע אָרגאַניזאַציעס גענוג באַזאָרגט מיט די נויטיקע טוער אַף אויפהויבן דידאָזיקע גאַנצע פאַרשיידנאַרטיקע אַרבעט? עס קאָן ניט זיין קיין סאָפעק, אַז זיי זיינען באַזאָרגט מיט טוער זייער קנאַפּ. וואוזשע איז דער אויסוועג? וואָס דאַרף מען טאָן, קעדיי צו פאַריכטן דעמדאָזיקן דעפעקט און פאַרזיכערן די ראַיאָנע אָרגאַניזאַציעס אין אַלע צווייגן פון אונזער אַרבעט מיט דער גענוגער צאָל נויטיקע טוער? צוליב דעם דאַרף מען טאָן ווייניקסטנס צוויי זאַכן: 1) אָפּשאַפן די קרייזן (אַפּלאָדיסמענטן), וועלכע ווערן פאַרוואַנדלט אין אַן אומנויטיקע מעכיצע צווישן דער געגנט און די ראַיאָנען, און אַפן כעשבן פון די באַפרייטע קרייזישע טוער פאַרשטאַרקן די ראַיאָנע אָרגאַניזאַציעס; 2) פאַרבינדן די ראַיאָנע אָרגאַניזאַציעס דירעקט מיט דער געגנט (קאַנטקאָם, נאַצ. צ. ק.). אַט דאָס וועט טאַקע הייסן דערפירן ביזן סאָף די ראַיאָנירונגס־אַרבעט, דערפירן ביזן סאָף די דערנעענטערונג פונם אַפּאַראַט צו די ראַיאָנען און צו די דערפער.

דאָ האָט מען אַפּלאָדירט באַם ריידן וועגן דער פּערספּעקטיוו אָפּצושאַפן די קרייזן. נאַטירלעך, אַז די קרייזן דאַרף מען ליקווידירן. אָבער עס וואָלט געווען אַ פעלער צו

מיינען, אַז דאָס גיט אונז דאָס רעכט מאַכן מיט דער בלאָטע די קרייזן, ווי עס באַגייען זיך אייניקע כ"כ אין „פּראַוודאַ". מע דאַרף ניט פאַרגעסן, אַז די קרייזן האָבן אַרויסגעטראָגן אַף זייערע פּלייצעס אַ קאָלאָסאַלע אַרבעט און האָבן אָפּגעשפּילט אין זייער צייט אַ גרויסע היסטאָרישע ראָליע (אָפּלאָדיסמענטן). אויך האַלט איך, אַז עס וואָלט געווען אַ פעלער אַרויסצואווייזן צו פיל איילעקייט אין פראַגע פון אָפּשאַפן די קרייזן. דער צ"ק האָט אָנגענומען אַ באַשלוס וועגן אָפּשאַפן די קרייזן, אָבער ער טראַכט קלאָל ניט, אַז מע דאַרף דאָס דורכפירן מייקעף. ס'איז קלאָר, אַז עס וועט נאָך אויסקומען דורכמאַכן די נויטיקע צוגרייטונגס־אַרבעט פאַרן אָפּשאַפן די קרייזן.

ד) אינם טראַנספּאָרט

צולעצט די פּראָבלעם פון טראַנספּאָרט. עס איז ניט נויטיק מאַריך זיין וועגן דער ריזיקער באַדייטונג פונם טראַנספּאָרט פאַר דער גאַנצער פאָלקסווירטשאַפט. און ניט נאָר פאַר דער פאָלקסווירטשאַפט. ווי באַוואוסט, האָט דער טראַנספּאָרט די סאַמע ערנסטע באַדייטונג אויך פאַר דער לאַנדשוץ. און אָט, ניט געקוקט אַף דער קאָלאָסאַלער באַדייטונג פונם טראַנספּאָרט, שטייט די טראַנספּאָרט־ווירטשאַפט, די רעקאָנסטרוקציע פון דערדאָזיקער ווירטשאַפט נאָך אַלץ אָפּ פון דעם אַלגעמיינעם אַנטוויקלונגס־טעמפּ. צי דאַרף מען נאָך דערווייזן, אַז בא אַזאַ לאַגע ריזיקירן מיר צו פאַרוואַנדלען דעם טראַנספּאָרט אין אַ „שמאָל אָרט" פון דער פאָלקסווירטשאַפט, וואָס קאָן פאַרטאָרמאָזירן אונזער באַוועגונג פאָרויס? צי איז שוין ניט צייט צו מאַכן אַ סאָף צו אַזאַ לאַגע?

באַזונדערס שלעכט האַלט עס מיטן טייך־טראַנספּאָרט. ס'איז אַ פאַקט, אַז דער וואָלגער שיפגאַנג האָט זיך קוים דערשלאָגן 60 פּראָצ., און דער דנעפּרישער 40

פראָצ. פון פאַר דער מילכאָמע. 60 און 40 פראָצ. פון פאַר דער מילכאָמע — דאָס איז אַלץ וואָס דער טייד־טראַנספּאָרט קאָן אריינטראָגן אין צעטל פון זיינע „דער־גרייכונגען". ניט שאַיעד צו ריידן — אַ גרויסע „דערגריי־כונג". צי איז ניט צייט צו פאַרענדיקן מיט דערדאָזיקער שאַנד? (שטימען: „צייט").

די אויפגאַבע באַשטייט אין נעמען זיך סאַפּקאָלסאָף באָלשעוויסטיש פאַרן טראַנספּאָרט און אים אַ רוק טאָן פאָרויס.

דאָס זיינען די אָרדנטלעכע אויפגאַבן פון דער פּאַרטיי.

וואָס פאָדערט זיך צו פאַרווירקלעכן דידאָזיקע אויפ־גאַבן?

צוליב דעם פאָדערט זיך פריער פאַר אַלץ און דעריקער פאַרזעצן דעם פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף אַף די קאַפּי־טאַליסטישע עלעמענטן אַפן גאַנצן פראָנט און דערפירן אים ביזן סאָף.

דערין ליגט דער צענטר און דער יעסאָד פון אונ־זער פּאָליטיק אינם געגנוואַרטיקן מאָמענט. (אַפּלאָדיסמענטן).

III. די פּאַרטיי

איך גיי אַריבער צו דער פראַגע וועגן דער פּאַרטיי.

איך האָב אויבן גערעדט וועגן די פאָרצוגן פון דער סאָוועטישער ווירטשאַפט־סיסטעם לעגאַבע דער קאַפּיטאַ־ליסטישער סיסטעם. איך האָב גערעדט וועגן יענע קאָלאָ־סאַלע מעגלעכקייטן, וועלכע עס גיט אונדז אונדזער אָרדע־נונג אין דער זאַך פון קאַמף פאַרן פולשטענדיקן ניצאָכן פונם סאָציאַליזם. איך האָב גערעדט וועגן דעם, אַז אָן דידאָזיקע מעגלעכקייטן, אָן דער אויסנוצונג פון דידאָזי־

קע מעגלעכקייטן וואָלטן מיר זיך ניט דערשלאָגן יענע ערפאָלגן, וועלכע מיר האָבן דעראָבערט פאַרן פאַרגאַנגענעם פעריאָד.

אָבער אָט איז אַ פראַגע: צי האָט אונזער פאַרטיי באַוויזן ריכטיק אויסצונוצן די מעגלעכקייטן, וועלכע עס גיט אונז די סאָוועטישע אָרדענונג; צי האָט זי ניט געהאַלטן דידאָזיקע מעגלעכקייטן ערגעץ וואו באַהאַלטן און אַזוי אַרום געשטערט דעם אַרבעטער־קלאַס פאַנאַנדערצואוויקלען ביזן סאָף זיין רעוואָלוציאָנערע מעכטיקייט; צי האָט זי באַוויזן אַרויסצופרעסן פון דידאָזיקע מעגלעכקייטן דאָס אַלץ, וואָס מע האָט געקאָנט אַרויספרעסן, קעדיי פאַנאַנדערצואוויקלען איבערן גאַנצן פראָנט די סאָציאַליסטישע בויאונג?

די ראַטן־אָרדענונג גיט קאָלאָסאַלע מעגלעכקייטן פאַרן פולן ניצאָכן פונעם סאָציאַליזם. אָבער אַ מעגלעכקייט איז נאָך ניט קיין ווירקלעכקייט. קעדיי צו פאַרוואַנדלען די מעגלעכקייט אין אַ ווירקלעכקייט איז נויטיק אַ גאַנצע ריי באַדינגונגען, וואָס צווישן זיי שפילט די ליניע פון דער פאַרטיי און די ריכטיקע דורכפירונג פון דערדאָזיקער ליניע ווייט ניט די לעצטע ראָלע.

עטלעכע ביישפילן.

די רעכטע אָפאָרטוניסטן באַהויפטן, אַז דער נעפ זיכערט אונז דעם ניצאָכן פונעם סאָציאַליזם, — הייסט עס, אַז מע קאָן ניט באַאומרואיקן זיך מיקוויעד דעם טעמפ פון דער אינדוסטריאַליזאַציע, דער אַנטוויקלונג פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן א. ד. גל., ווייל דאָס קומען פונעם ניצאָכן איז סאַי ווי געזיכערט אין דער אָרדענונג, אַזוי צו זאָגן, פון סטיכישקייט. דאָס איז, פאַרשטייט זיך, ניט ריכטיק און נאַריש. ריידן אַזוי, — הייסט אָפלייקענען די ראָלע פון דער פאַרטיי אין דער בויאונג פונעם סאָציאַליזם, אָפלייקענען די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון דער פאַרטיי פאַר דערדאָזיקער בויאונג. לענין האָט קלאָר ניט

געזאָגט, אַז דער נעפּ גאַראַנטירט אונז דעם ניצחון פונם סאָציאַליזם. לענין האָט בלויז גערעדט וועגן דעם, אַז „עקאָנאָמיש און פּאָליטיש זיכערט אונז דער נעפּ פולשטענדיק די מעגלעכקייט אויסצובויען דעם פונדאַמענט פון דער סאָציאַליסטישער עקאָנאָמיק“. אָבער אַ מעגלעכקייט איז נאָך ניט קיין ווירקלעכקייט. כדי צו פאַרוואַנדלען די מעגלעכקייט אין אַ ווירקלעכקייט, דאַרף מען פריער פון אַלץ אָפּוואַרפן די טעאָריע פון סטיכישקייט, מע דאַרף איבערבויען (רעקאָנסטרואירן) די פאָלקסווירטשאַפט און פירן אַן אַנטשיידענעם אָנגריף אַף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון שטאָט און דאָרף.

די רעכטע אָפּאָרטוניסטן באַהויפּטן ווייטער, אַז אין אונזער אָרדענונג זיינען ניט פאַרליגט קיין גרונטן פאַר אַ שפּאַלטונג צווישן דעם אַרבעטער־קלאַס און דעם פּויערטום, — הייסט עס, אַז מע קאָן זיך ניט באַאומרואיקן מיקויעך איינשטעלן אַ ריכטיקע פּאָליטיק בענוגע צו די סאָציאַלע גרופּן פונם דאָרף, ווייל דער באַלעגוף וועט כאַי ווי אַריינוואַקסן אין סאָציאַליזם, און דער בונד פון די אַרבעטער און פּויערים וועט געזיכערט זיין אין סיידער, אַזוי צו זאָגן, פון סטיכישקייט. דאָס איז אויך ניט ריכטיק און נאַריש. אַזוי קאָנען ריידן נאָר מענטשן, וועלכע פאַרשטייען ניט, אַז די פּאָליטיק פון דער פּאַרטיי און דערצו נאָך פון אַזאַ פּאַרטיי, וואָס שטייט בײַ דער מאַכט, איז דאָך דער גרונט־מאָמענט, וועלכער באַשטימט דעם גוירל פונם בונד צווישן די אַרבעטער און פּויערים. לענין האָט קלאָל ניט געהאַלטן פאַר אויסגעשלאָסן די געפאַר פון אַ שפּאַלטונג צווישן דעם אַרבעטער־קלאַס און דעם פּויערטום. לענין האָט גערעדט וועגן דעם, אַז „אין אונזער סאָציאַלער אָרדענונג זיינען ניט פאַרליגט מיט קיין נייטווענדיקייט די גרונטן פון אַזאַ שפּאַלטונג“, נאָר „אויב עס וועלן אַנטשטיין ערנסטע קלאַסן־סטירעס צווישן די דאָזיקע קלאַסן, דעמאָלט וועט די שפּאַלטונג זיין

אומפּאַרמיידלעך". אין צוזאַמענהאַנג מיט דעם האָט לענין געהאַלטן, אַז:

„די הויפּט־אויפגאַבע פון אונזער צ"ק און צק"ק, ווי פון אונזער פּאַרטיי אינגאַנצן גענומען, באַשטייט דערין, אַז מע זאָל אויפמערקזאַם נאָכ־שפּירן נאָך די אומשטענדן, פון וועלכע עס קאָן אַרויסקומען אַ שפּאַלטונג, און וואָרענען זיך קעגן זיי, ווייל אין לעצטן סאַכאַקל וועט דער גורל פון אונזער רעפּובליק אָפּהענגיק זיין דערפון, צי די פּויערישע מאַסע וועט גיין מיטן אַרבעטער־קלאַס, היטנדיק טרייהייט דעם בונד מיט אים, אָדער זי וועט לאָזן די „נעפּלייט", דאָס הייסט דער נייער בורזשואַזיע, צעשיידן זי מיט די אַרבעטער, צע־שפּאַלטן זי מיט זיי".

הייסט עס, אַז אַ שפּאַלטונג צווישן דעם אַר־בעטער־קלאַס און דעם פּויערטום איז ניט אויסגעשלאָסן, אָבער זי איז קלאָר ניט קיין כויוו, ווייל אין אונזער אָר־דענונג איז פאַרליגט די מעגלעכקייט אויסצומיידן די־דאָזיקע שפּאַלטונג און פאַרפעסטיקן דעם בונד פונם אַר־בעטער־קלאַס מיטן פּויערטום. און וואָס פאָדערט זיך קעדיי דידאָזיקע מעגלעכקייט צו פאַרוואַנדלען אין אַ ווירק־לעכקייט? קעדיי די מעגלעכקייט ניט צו דערלאָזן צו קיין שפּאַלטונג פאַרוואַנדלען אין אַ ווירקלעכקייט, דאַרף מען פריער פון אַלץ באַגראָבן די טעאָריע פון סמיכיש־קייט, מע דאַרף אַרויסרייסן די וואָרצלען פונם קאַפּיטאַ־ליזם, אָרגאַניזירנדיק קאָלווירטן און ראַטווירטן, און אַרי־בערגיין פון דער פּאָליטיק פון באַגרענעצן די עקספּלואַטאַ־טאָרישע טענדענצן פונם באַלעבאַטום צו דער פּאָליטיק פון ליקווידירן דאָס באַלעבאַטום אַלס קלאַס.

עס קומט אַזוי אַרום אַרויס, אַז מע דאַרף שטרענג אונטערשיידן צווישן די מעגלעכקייטן, וואָס זיינען פאַראַן אין אונזער אָרדענונג, און דער אויסנוצונג פון דידאָזיקע

מעגלעכקייטן, דער פֿאַרוואַנדלונג פֿון דידאַזיקע מעגלעכ־קייטן אין אַווירקלעכקייט.

עס קומט אַרויס, אַז עס זײַנען פֿולשטענדיק דענק־באַר פֿאַלן, ווען מעגלעכקייטן פֿאַר אַ ניצאָכן זײַנען פֿאַ־ראַן, אָבער די פּאַרטיי זעט ניט דידאָזיקע מעגלעכקייטן אָדער זי קאָן זיי ניט ריכטיק אויסנוצן און דעריבער קאָן זיך אָנשטאָט אַ ניצאָכן באַקומען אַ מאַפּאָלע.

און אָט איז אַלץ דיזעלביקע פֿראַגע: צי האָט די פּאַרטיי באַוויזן ריכטיק אויסצונוצן די מעגלעכקייטן און פֿאַרצונגן, וועלכע עס גיט אונז די ראַטן־אָרדענונג; צי האָט זי אַלץ געטאָן קעדיי צו פֿאַרוואַנדלען דידאַזיקע מעגלעכקייטן אין אַ ווירקלעכקייט און זיכערן אַזוי אַרום פֿאַר אונזער בויאונג דעם מאַקסימום ערפֿאָלגן?

אַנדערש גערעדט: צי האָבן די פּאַרטיי און איר צ״ק ריכטיק אָנגעפֿירט מיט דער בויאונג פֿונם סאָציאַליזם פֿאַרן פֿאַרגאַנגענעם פּעריאָד?

וואָס פֿאָדערט זיך פֿאַר אַ ריכטיקער פּאַרטיי־אָנפֿירונג אין אונזערע היינטצייטיקע באַדינגונגען?

פֿאַר אַ ריכטיקער פּאַרטיי־אָנפֿירונג איז נויטיק, כוץ אַלעם איבעריקן, אַז די ליניע פֿון דער פּאַרטיי זאָל זײַן אַ ריכטיקע, אַז די מאַסן זאָלן פֿאַרשטיין די ריכטיקייט פֿון דער פּאַרטיי־ליניע און זאָלן זי אַקטיוו שטיצן, אַז די פּאַרטיי זאָל זיך ניט באַגרענעצן מיט אויסאַרבעטן אַ גענעראַלע ליניע, נאָר זי זאָל טאָג איין טאָג אויס אָנפֿירן מיט דער דורכפֿירונג פֿון דער ליניע אין לעבן, אַז די פּאַרטיי זאָל פֿירן אַן אַנטשיידענעם קאַמף קעגן די אָפּ־נייגן פֿון דער גענעראַלער ליניע און דער טאָלעראַנטקייט צו זיי, אַז אינם קאַמף קעגן די אָפּנייגן זאָל די פּאַרטיי שמידן די איינהייט פֿון אירע רייען און די אײַזערנע דיס־ציפּלין.

וואָס האָט די פּאַרטיי און איר צ״ק געטאָן צו פֿאַר־ווירקלעכן דידאָזיקע באַדינגונגען?

1. פראגן פון אנפירונג מיט דער סאציאליסטישער בויאונג

א) די גרונטיקע איינשטעלונג פון דער פארטיי אינם געגעבענעם מאמענט באשטייט אין אריבערגיין פונם אנגריף פונם סאציאליזם אף באזונדערע טיילן פונם ווירטשאפטלעכן פראנט צו אן אנגריף אפן גאנצן פראנט, סאי אין געביט פון דער אינדוסטריע, סאי אין געביט פון דער לאנדווירטשאפט. דער 14־טער צוזאמענפאר איז געווען דעריקער א צוזאמענפאר פון אינדוסטריאליזאציע. דער 15־טער צוזאמענפאר איז געווען דעריקער א צוזאמענפאר פון קאלעקטיוויזאציע. דאס איז געווען די צוגרייטונג צום אלגעמיינעם אנגריף. אלס אונטערשייד פון די דורכגעגאנגענע עטאפן איז דער פעריאד פארן 16־טן צוזאמענפאר א פעריאד פון גרויסן אלגעמיינעם אנגריף פונם סאציאליזם איבערן גאנצן פראנט, א פעריאד פון פארשטארקטער בויאונג פונם סאציאליזם סאי אינם געביט פון דער אינדוסטריע, סאי אינם געביט פון דער לאנדווירטשאפט. דער 16־טער צוזאמענפאר איז א צוזאמענפאר פון פאנאנדערגעוויקלטן אנגריף פונם סאציאליזם אפן גאנצן פראנט, פון ליקווידירן דאס באלעגופנטום אלס קלאס און דורכפירן אין לעבן די דורכויסיקע קאלעקטיוויזאציע

אט דאס האט איר אין צוויי ווערטער דעם טאך פון דער גענעראלער ליניע פון אונזער פארטיי.

צי איז ריכטיק דידאזיקע ליניע?

יא, ריכטיק. די פאקטן זאגן, אז די גענעראלע ליניע פון אונזער פארטיי איז די איינציק־ריכטיקע ליניע. (אפלאדיסמענטן).

דערויף זאגן איידעס די ערפאלגן און דערגרייכונגען, וועלכע מיר האבן אפן פראנט פון סאציאליסטישער בויאונג. עס האט ניט געטראפן און עס קאן ניט זיין, אז

דער אַנטשיידענער ניצאָכן, וועלכן די פּאַרטיי האָט אָפּ־געהאַלטן פאַרן פאַרגאַנגענעם פעריאָד אָפן פראָנט פון סאָציאַליסטישער בויאונג אין שטאָט און אין דאָרף, זאָל זיין אַ רעזולטאַט פון ניט קיין ריכטיקער פּאָליטיק. נאָר די ריכטיקע גענעראַלע ליניע האָט אונז געקאָנט געבן אַזאַ ניצאָכן.

דערויף זאָגט איידעם אָט די ציעוישעטע וואיענישקע קעגן דער פּאָליטיק פון אונזער פּאַרטיי, וועלכע עס האָבן די לעצטע צייט אויפגעהויבן אונזערע קלאַסן־פיינט, די קאַפּיטאַליסטן און זייער פרעסע, דער פּויפּסט און די בישאָפן פון אַלערליי מינים, די סאָציאַל־דעמאָקראַטן און די „רוסישע“ מענשעוויקעס פונם טיפּ אַבראַמאָוויטש און דאַן. די קאַפּיטאַליסטן און זייערע לאַקייען זידלען אונ־זער פּאַרטיי, — הייסט עס, אַז די גענעראַלע ליניע פון דער פּאַרטיי איז ריכטיק. (אַפּלאָדיסמענטן).

דערויף זאָגט איידעם דער גורל פונם טראָצקיזם, וואָס איז איצט אַלעמען באַקאַנט. די הערן פונם טראָצ־קיסטישן לאַגער האָבן געפּלוידערט וועגן „איבערגעבורט“ פון דער ראַטנמאַכט, וועגן „טערמידאָר“, וועגן דעם „אומ־פאַרמיידלעכן ניצאָכן“ פונם טראָצקיזם א. א. וו. און וואָס האָט זיך באַקומען אין דערווירקלעכקייט? עס האָט זיך באַקומען די צעפּאַלונג, דער סאָף פונם טראָצקיזם. איין טייל טראָצקיסטן האָט, ווי באַוואוסט, איינגעריסן מיטן טראָצקיזם און האָט אין פילצאָליקע דערקלערונגען פון זיינע פאָרשטייער אָנערקענט די גערעכטיקייט פון דער פּאַרטיי און זיך צעשריבן אין דער קאָנטער־רעוואָלוציאָנע־רישקייט פונם טראָצקיזם. אַ צווייטער טייל טראָצקיסטן איז ווירקלעך איבערגעבוירן געוואָרן אין טיפּישע קליינ־בירגערלעכע קאָנטער־רעוואָלוציאָנערן און זיך פאַרוואַנדלט פּאַקטיש אין אַ אינפאָרמיר־ביוראָ פון דער קאַפּיטאַליס־טישער פרעסע איבער די אינייאָנים פון דער אלק"פּ. און די ראַטנמאַכט, וועלכע האָט געדאַרפט „איבערגעבאָרן“

ווערן (אָדער „איז שוין איבערגעבוירן געוואָרן“), איז זיך געזונט און שטאַרק און בויט ווייטער דעם סאָציאַליזם, מיט ערפאָלג ברעכנדיק דעם רוקנביין די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן פון אונזער לאַנד און זייערע קליינבירגערלעכע אונטערזינגערס.

דערויף זאָגט איידעס דער גורל פון די רעכטע אָפּנויגלער, וואָס איז איצט אַלעמען באַקאַנט. זיי האָבן געפּלוידערט און געשריען, וועגן דער „אומברענגערישקייט“ פון דער פּאַרטיי־ליניע, וועגן אַ „וואַרשיינלעכער קאַטאַסטראָפע“ אין פסס"ר, וועגן דער נויטיקייט צו „ראַטעווען“ דאָס לאַנד פון דער פּאַרטיי און פון איר אָנפירונג א.א.וו. און וואָס האָט זיך פאַקטיש באַקומען? פאַקטיש האָט זיך באַקומען, אַז די פּאַרטיי האָט אָפּגעהאַלטן די גרעסטע ניצחונות אַף אַלע פראָנטן פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג, און די גרופּע רעכטע אָפּנויגלער, וועלכע האָט געוואָלט „ראַטעווען“ דאָס לאַנד, האָט דערנאָך אָנערקענט די פעלערהאַפטיקייט פון איר אָנשויאונגען און איז פאַרקראָכן אין אַ זומפּ.

דערויף זאָגט איידעס די וואַקסנדיקע רעוואָלוציאָנערע אַקטיווקייט פונעם אַרבעטער־קלאַס און פויערטום, די אַקטיווע אונטערשטיצונג פון דער פּאַרטיי־פּאָליטיק מיצאַד די מיליאָניקע מאַסן אַרבעטנדיקע און, צולעצט, יענער אויסערגעוויינלעכער אַרבעט־ענטוזיאַזם פון די אַרבעטער און פויערים־קאָלווירטניקעס, וועלכער איבעראַשט מיט זיין גראַנדיעזקייט אי די סאָנים אי די פריינט פון אונזער לאַנד.

איך רייד שוין ניט וועגן אַזוינע סימאָנים פון וואוקס פונעם צוטרוי צו דער פּאַרטיי, ווי די מעלדונגען פון אַרבעטער וועגן אַריינטרעטן אין דער פּאַרטיי גאַנצע צעכנווייז און זאַוואָדנווייז, דער וואוקס פון דער צאָל פּאַרטיי־מיטגלידער אין דער צווישנצייט פונעם 15־טן ביזן 16־טן פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר אַף העכער 600 טויזנט מאַן, דאָס,

וואָס בלויז פאַרן האַיאָריקן ערשטן קוואַרטל זיינען אריינגעטראָטן אין דער פאַרטיי 200 טויזנט נייע מיטגלידער. וואָס באַווייזט דאָס אַלץ, אויב ניט דאָס, אַז די מיליאָניקע מאַסן אַרבעטנדיקע באַנעמען די ריכטיקייט פון דער פּאָליטיק פון אונזער פאַרטיי און זיינען גרייט צו אונטערשטיצן זי?

מע דאַרף אָנערקענען, אַז דידאָזיקע פאַקטן וואָלטן ניט געווען, ווען די גענעראַלע ליניע פון אונזער פאַרטיי וואָלט ניט געווען די איינציק־ריכטיקע ליניע.

ב) אָבער די פאַרטיי קאָן זיך ניט באַגרענעצן מיט אויסאַרבעטן די גענעראַלע ליניע. זי דאַרף נאָך קאָנטראָלירן טאָג איין טאָג אויס, ווי אַזוי די גענעראַלע ליניע ווערט דורכגעפירט אין דער פּראַקטיק, זי דאַרף אָנפירן מיטן דורכפירן די גענעראַלע ליניע, פאַרבעסערנדיק און פאַרפולקומענדיק אינם גאַנג פון דער אַרבעט די אָנגענומענע פּלענער פון דער ווירטשאַפטלעכער בויאונג, פאַריכטנדיק און אויסמיידנדיק פעלערן.

ווי אַזוי האָט דידאָזיקע אַרבעט אויסגעפילט דער צ״ק פון אונזער פאַרטיי?

די אַרבעט פונם צ״ק אין דעמדאָזיקן געביט איז געגאַנגען דעריקער לויט דער ליניע פון אויסבעסערן און פאַרפינקטלעכערן דעם פינפיאָריקן פּלאַן אינם זין פון פאַרגרעסערן די טעמפּן און פאַרקירצן די טערמינען, לויט דער ליניע פון קאָנטראָלירן, ווי אַזוי די ווירטשאַפטלעכע אָרגאַניזאַציעס פילן אויס די איינגעשטעלטע אויפגעבונגען.

אָט זיינען עטלעכע גרונט־באַשטימונגען פונם צ״ק, וואָס בעסערן אויס דעם פינפיאָריקן פּלאַן אינם גייסט פון אויפהויבן די בויאונגס־טעמפּן און פון פאַרקלענערן די אויספילונגס־טערמינען.

פאַר דער שוואַרצער מעטאַלורגיע: דער פינפיאָריקער פּלאַן זעט פאָרויס צו דערפירן די טשוהון־פּראָ־

דוקציע אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר ביז 10 מיליאָן טאָן; אָבער דער באַשלוס פונם צ״ק געפינט אויס, אַז דידאָזיקע נאָרמע איז ניט גענוג און האַלט, אַז די טשוהון־פּראָדוקציע דאַרף אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר אויפגעהויבן ווערן ביז 17 מיליאָן טאָן.

פאַר טראַקטאָר־בויאונג: דער פינפיאָריקער פּלאַן זעט פאָרויס צו דערפירן די טראַקטאָרן־פּראָדוקציע אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר ביז 55 טויזנט שטיק; דער באַשלוס אָבער פון צ״ק געפינט אויס, אַז דידאָזיקע אויפגעבונג איז ניט גענוג און האַלט, אַז די טראַקטאָרן־פּראָדוקציע אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר דאַרף אויפגעהויבן ווערן ביז 170 טויזנט שטיק.

דאָסזעלבע דאַרף מען זאָגן וועגן דער אויטאָבויאונג, וואו אָנשטאָט צו פּראָדוצירן הונדערט טויזנט אויטאָמאָבילן (פּראַכט־אויטאָמאָבילן און לייכטע) אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר, ווי דאָס איז פאָרויסגעזען אינם פינפיאָריקן פּלאַן, איז באַשלאָסן געוואָרן אויפצוהויבן די אויטאָמאָבילן־פּראָדוקציע ביז 200 טויזנט שטיק.

דאָסזעלבע קומט פאָר בענויגייע דער קאָלירטער מעטאַלורגיע, וואו די ציפערן פונם פינפיאָר־פּלאַן זיינען פאַרגרעסערט געוואָרן מער ווי אַף הונדערט פּראָצענט און פון דער לאַנדווירטשאַפטלעכער מאַשין־בויאונג, וואו די ציפערן פונם פינפיאָריקן פּלאַן זיינען אויך פאַרגרעסערט געוואָרן אַף העכער הונדערט פּראָצענט.

איך רייד שוין ניט וועגן דער בויאונג פון קאָמבאַינען, וואָס איז ביכלאַל ניט דיסקאָנטירט געוואָרן אינם פינפיאָריקן פּלאַן און וואָס זייער פּראָדוקציע דאַרף דערפירט ווערן אינם לעצטן יאָר פונם פינפיאָר מינימום ביז 40 טויזנט שטיק.

פאַר דער ראַטווירטישער בויאונג: דער פינפיאָריקער פּלאַן זעט פאָרויס צו פאַרברייטערן דעם פאַרזיישעטאַד צום סאָף פינפיאָר ביז 5 מיליאָן העקטאַר; אָבער

דער באַשלוס פונם צ"ק געפינט, אַז דידאָזיקע נאָרמע איז ניט גענוג און האַלט, אַז דער פאַרזיי־שעטאַך פון די ראַטווירטן דאַרף צום סאָף פינפיאָר דערפירט ווערן ביז 16 מיליאָן העקטאַר.

פאַר דער קאָלווירטישער בויאונג: דער פינפיאָריקער פּלאַן זעט פאָרויס די פאַרברייטערונג פונם פאַרזיי־שעטאַך צום סאָף פינפיאָר ביז 20 מיליאָן העקטאַר; אָבער דער באַשלוס פון צ"ק געפינט, אַז דידאָזיקע נאָרמע איז בעפּירעש ניט גענוג (זי איז האַיאָר אַריבערגעשטיגן געוואָרן) און האַלט, אַז צום סאָף פינפיאָר דאַרף די קאָלעקטיוויזירונג פונם ראַטנפאַרבאַנד אין גרונט געגומען פאַרענדיקט ווערן און דער פאַרזיי־שעטאַך פון די קאָלווירטן דאַרף צו דעמדאָזיקן טערמין דעקן ניין צענטל פון דער גאַנצער פאַרזיי־טעריטאָריע פונם ראַטנפאַרבאַנד, וואָס איצט ווערט זי באַאַרבעט דורך די אינדיווידועלע באַלעבאַטים. (אַפּלאָדיסמענטן).

און אַזוי ווייטער און דאָס גלייכן.

אָט אַזוי איז אין אַלגעמיין דאָס בילד פון דער אָנפירונג פונם צ"ק מיט דער דורכפירונג פון דער גענעראַלער פּאַרטיי־ליניע, מיט דער פּלאַנירונג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג.

מע קאָן זאָגן, אַז מיטן ענדערן אַזוי גרינטלעך די אָנמערקונגען פונם פינפיאָר־פּלאַן איז דער צ"ק אויוועק אַפן פּלאַנירונגס־פּרינציפּ און שאַדט דעם אויטאָריטעט פון די פּלאַנירנדיקע אָרגאַנען. אָבער אַזוי זאָגן קאָנען בלויז האָפנונגסלאָזע ביוראָקראַטן. פאַר אונז, פאַר די באָלשעוויקעס, איז דער פינפיאָריקער פּלאַן ניט עפּעס אַ פאַרענדיקטעס און איינמאָל פאַר אַלעמאָל געגעבענעס. פאַר אונז איז דער פינפיאָריקער פּלאַן, פּונקט ווי יעטווידער פּלאַן, בלויז אַ פּלאַן, וואָס איז אָנגענומען אין סיידער פון ערשטער דערנענטערונג, וואָס מע דאַרף פאַרפינקטלעכן, ענדערן און פאַרפולקומען אַפן גרונט פון דער אָרטיקער־

דערפאַרונג, אויפן גרונט פון דער דערפאַרונג באַם אויספילן דעם פּלאַן. קיין שום פינפיאָריקער פּלאַן קאָן ניט דיסקאָנטירן אַלע יענע מעגלעכקייטן, וועלכע ליגן באַהאַלטן אין די טיפענישן פון אונזער אָרדענונג און וועלכע עפענען זיך בלויז אין גאַנג פון דער אַרבעט, אין גאַנג פון פאַרווירקלעכן דעם פּלאַן אין דער פאַבריק, אין דעם זאַוואָד, אין קאָלווירט, אין ראַטווירט, אין ראַיאָן א. א. וו. בלויז ביוראָקראַטן קאָנען מיינען, אַז די פּלאַנאָווע אַרבעט פאַרענדיקט זיך מיטן צונויפשטעלן דעם פּלאַן. דאָס צונויפשטעלן דעם פּלאַן איז בלויז דער אנהויב פון דער פּלאַנירונג. די עמעסע פּלאַנאָווע אָנפירונג וויקלט זיך פאַנאַנדער ערשט נאָכן צונויפשטעלן דעם פּלאַן, נאָכן רעווידירן אַף די ערטער, אין גאַנג פון פאַרווירקלעכן, אויסבעסערן און פאַרפינקטלעכערן דעם פּלאַן.

אָט פאַרוואָס דער צ"ק און די צקק"ק האָבן צוזאַמען מיט די פּלאַנאָווע אָרגאַנען פון דער רעפּובליק געהאַלטן פאַר נויטיק צו פאַריכטן און אויסצובעסערן דעם פינפיאָר־פּלאַן אויפן סמאַך פון די מאַטעריאַלן פון דער דערפאַרונג אין גייסט פון אויפהויבן די בויאונגס־טעמפּן און פאַרקלענערן די אויספיל־טערמינען.

אָט וואָס לענין האָט געזאָגט וועגן דעם פּלאַניר־פּרינציפּ און וועגן דער פּלאַנאָווער אָנפירונג אויפן 8־טן ראַטן־צוזאַמענפאָר באַם באַהאַנדלען דעם צעניאָריקן פּלאַן פון "גאָעלרא":

„אונזער פּאַרטיי־פּראָגראַם קאָן ניט פאַרבלייבן בלויז אַ פּאַרטיי־פּראָגראַם. זי דאַרף פאַרוואַנדלט ווערן אין דער פּראָגראַם פון אונזערווירטשאַפטלעכער בויאונג. אַנדערש טויג זי אויך ניט אַלס פּאַרטיי־פּראָגראַם. זי דאַרף דערגאַנצט ווערן מיט אַ צווייטער פּאַרטיי־פּראָגראַם, מיט אַ פּלאַן פון די אַרבעטן אַף צוריקשאַפן די גאַנצע פאָלקס־ווירטשאַפט און דערפירן זי ביז דער מאָדערנער טעכניק... מיר דאַרפן

קומען דערצו, אַז מיר זאָלן אָננעמען אַ געוויסן פּלאַן. פאַרשטייט זיך, דאָס וועט זיין אַ פּלאַן, וואָס וועט אָנגענומען בלויז אין סיידער פון ערשטער דערנענטערונג. דידאָזיקע פּאַרטיי־פּראָגראַם וועט ניט זיין אַזוי אומענדערלעך, ווי אונזער איצטיקע פּראָגראַם, וואָס קאָן געענדערט ווערן בלויז אַף די פּאַרטיי־צוזאַמענפאָרן. ניין, דידאָזיקע פּראָגראַם וועט יעדן טאָג, אין יעדן וואַרשטאַט, אין יעדער וואָלאָסט אויסגעבעסערט ווערן, פאַנאַנדערגעאַרבעט ווערן, פאַרפולקומט ווערן און געענדערט ווערן... נאָכפאָלגנדיק נאָך דער דערפאַרונג פון דער וויסנשאַפט און פון דער פּראַקטיק דאַרף מען אַף די ערטער קעסיידער שטרעבן דערצו, אַז דער פּלאַן זאָל אויסגעפילט ווערן גיכער איידער ס'איז באַשטימט געוואָרן, קעדיי די מאַסן זאָלן זען, אַז דער לאַנגער פּעריאָד, וועלכער טיילט אונז אָפּ פון דער פולער אויפשטעלונג פון דער אינדוסטריע, קאָן די דערפאַרונג פאַרקירצן. דאָס הענגט אָפּ פון אונז. לאָמיר אין יעדן וואַרשטאַט, אין יעדער דעפּאָ, אין יעדן געביט פאַרבעסערן די ווירטשאַפט, — און דאַן וועלן מיר דעם טערמין פאַרקירצן. און מיר פאַרקירצן אים" (באַנד 17, זייט 423—427).

איר זעט, אַז דער צ"ק איז געגאַנגען מיטן וועג, וואָס לענין האָט אָנגעוויזן, ענדערנדיק און פאַרבעסערנדיק דעם פינפיאָריקן פּלאַן, פאַרקירצנדיק די טערמינען און אויפהייבנדיק די בויאונגס־טעמפּן.

אַף וואָס פאַר אַ מעגלעכקייטן האָט זיך אָנגעשפּאַרט דער צ"ק, אויפהייבנדיק די בויאונגס־טעמפּן און פאַרקירצנדיק די טערמינען צום אויספילן דעם פינפיאָריקן פּלאַן? אַף די רעזערוון, וואָס זיינען באַהאַלטן אין די טיפענישן פון אונזער אָרדענונג און וואָס עפענען זיך בלויז אין דעם גאַנג פון דער אַרבעט, אַף די מעגלעכקייטן, וואָס דער

רעקאָנסטרוקטיווער פעריאָד גיט אונז. דער צ״ק האָט, אַז די איבערבויאונג פון דער טעכנישער באַזע פון דער אינדוסטריע און לאַנדווירטשאַפט באַ דער סאָציאַליסטישער אָרגאַניזירונג פון דער פּראָדוקציע עפנט אַזוינע מעגלעכקייטן צו פאַרגיכערן די טעמפּן, וואָס וועגן זיי קאָן ניט כאָלעמען קיין קאַפּיטאַליסטיש לאַנד.

בלויז מיט דידאָזיקע אומשטענדן קאָן מען דערקלערן דעם פאַקט, וואָס אונזער סאָציאַליסטישע אינדוסטריע האָט פאַר די לעצטע דריי יאָר פאַרגרעסערט איר פּראָדוקציע מער ווי אין צווייען, און דער צואוואוקס פון דער פּראָדוקציע פון דערדאָזיקער אינדוסטריע אין יאָר 1930—31 יאָר דאַרף לעגאַבע דעם לויפנדיקן יאָר אויסוואַקסן אַף 47 פּראָצ., דערביי וועט בלויז דערדאזיקער צואוואוקס אליין לויט זיין פאַרנעם באַטרעפן פונקט אַזויפיל, וויפל דער פאַרנעם פון דער פּראָדוקציע פון דער גאַנצער גרויסער אינדוסטריע פון פאַר דער מילכאָמע־צייט.

בלויז מיט דידאָזיקע אומשטענדן קאָן מען דערקלערן דעם פאַקט, וואָס די ראַטווירטישע בויאונג שטייגט אַריבער דעם פינפיאָריקן פּלאַן אין דרייען און די קאָלווירטישע בויאונג האָט שוין אַריבערגעשטיגן דעם פינפיאָר־פּלאַן אין צווייען.

עס איז פאַראַן אַ טעאָריע, לויט וועלכער די הויכע אַנטוויקלונגס־טעמפּן זיינען דערלאָזבאַר בלויז אינם אויפשטעלונגס־פעריאָד, אָבער מיטן אריבערגיין אין רעקאָנסטרוקטיוון פעריאָד דאַרפן די בויאונגס־טעמפּן פאַלן שאַרף פון יאָר צו יאָר. דידאָזיקע טעאָריע איז באַוואוסט אַלס די טעאָריע פון דער „פאַלנדיקער קרומער“. דידאָזיקע טעאָריע איז די טעאָריע, וואָס איז אויסגערעכנט צו באַרעכטיקן די אָפּגעשטאַנענקייט פון אונזער לאַנד. פון די מענטשן, וואָס האָבן געהאַט אָדער וואָס האָבן אַ שאַיכעס צו אונזער פאַרטיי, פאַרטיידיקן דידאָזיקע טעאָריע און פריידיקן זי

בלויז די טראָצקיסטן און, מע קאָן זאָגן, די רעכטע אָפּנויגלער.

ווען די טראַצקיסטן איז פאראן א מיינונג, ווי ווען איבער־אינדוסטריאַליסטן. אָבער דידאָזיקע מיינונג איז ריכטיק בלויז טיילווייז. זי איז ריכטיק בלויז אַף אַזויפיל, אַף וויפיל עס האַנדלט זיך וועגן דעם סאָף פונם אויפשטעלונג־פעריאָד, ווען די טראָצקיסטן האָבן ווירקלעך אַנטוויקלט איבער־אינדוסטריאַליסטישע פאַנטאַזיעס, וואָס איז שאַיעך דעם רעקאַנסטרוקטיוון פעריאָד, זיינען די טראַצקיסטן, פונם שטאַנדפונקט פון די טעמפּן, די עקסטרעמסטע מינימאַליסטן און עקלהאַפטע קאַפּיטולאַנטן (געלעכטער. אַפּלאָדיסמענטן). אין זייערע פּלאַטפאָרמעס און דעקלאַראַציעס האָבן די טראָצקיסטן ניט געגעבן קיין ציפער־מאַטעריאַלן וועגן די טעמפּן, זיי האָבן זיך באַגרענעצט בלויז מיט אַלגעמיינער פּלוידעריי וועגן טעמפּן. עס איז אָבער פאַראַן איין דאָקומענט, וואו די טראָצקיסטן האָבן אין ציפערן געשילדערט זייער באַנעמען די אַנטוויקלונגס־טעמפּן פון דער מעלוכע־אינדוסטריע. איך מיין דעם מעמאָראנדום פון דער „ספּעציעלער באַראַטונג וועגן אויפשטעלן דעם גרונט־קאַפּיטאַל“ פון דער מעלוכע־אינדוסטריע („אָסוואָק“), וואָס איז געווען געבויט אַף די פּרינציפּן פון טראָצקיזם. עס איז אינטערעסאַנט צו באַטראַכטן אין צוויי ווערטער דעמדאָזיקן דאָקומענט, וואָס באַציט זיך צום יאָר 1925—26. עס איז אינטערעסאַנט, ווייל ער שפּיגלט אינגאַנצן אָפּ די טראָצקיסטישע סכעמע פון דער פאַלגדער קרומער.

לויט דעמדאָזיקן דאָקומענט איז פאָרגעלייגט געוואָרן צו אינוועסטירן אין דער מעלוכע־אינדוסטריע אינם יאָר 1926—27 — 1543 מיליאָן רובל, אין יאָר 1927—28 — 1490 מיליאָן רובל; אין 1928—29 — 1320 מיליאָן רובל; אינם יאָר 1929—30 — 1060 מיליאָן רובל (לויט די פּרייזן פון 1926—27 יאָר).

אָט דאָס איז דאָס בילד פון דער פּאָלניקער טראַצ־
קיסטישער קרומער.

אָבער וויפל האָבן מיר אינוועסטירט אין דער עמעסן?
אין דערעמעסן האָבן מיר אינוועסטירט אין דער מעלוכע־
אינדוסטריע אינם 1926—27 יאָר 1065 מיליאָן רובל; אין
1927—28 יאָר — 1304 מיליאָן רובל; אין 1928—29 יאָר
— 1819 מיליאָן רובל; אין 1929—30 יאָר — 4775 מי־
ליאָן רובל (לויט די פּרייזן פון 1926—27 יאָר).

אָט דאָס איז דאָס בילד פון דער שטייגנדיקער באָל־
שעוויסטישער קרומער.

לויט דעמדאָזיקן דאָקומענט האָט די פּראָדוקציע
פון דער מעלוכע־אינדוסטריע געדאַרפט אויסוואַקסן אין
1926—27 יאָר אַף 31,6 פּראָצ.; אין 1927—28 יאָר —
אַף 22,9 פּראָצ.; אין 1928—29 יאָר — אַף 15,5 פּראָצ.;
אין 1929—30 יאָר — אַף 15 פּראָצענט.

אָט דאָס איז דאָס בילד פון דער פּאַלנדיקער
טראָצקיסטישער קרומער.

וואָס האָט זיך אָבער בײַ אונז באַקומען אין דער
עמעסן? אין דער עמעסן האָט דער צוואוואוקס פון דער
פּראָדוקציע אין דער מעלוכע־אינדוסטריע באַטראָפן אין
1926—27 יאָר—19,7 פּראָצענט; אין 1927—28 יאָר—
26,3 פּראָצענט; אין 1928—29 יאָר—24,3 פּראָצענט; אין
1929—30 יאָר—32 פּראָצענט; און אין 1930—31 יאָר
וועט באַטרעפן 47 פּראָצענט צוואוואוקס.

אָט דאָס איז דאָס בילד פון דער שטייגנדיקער
באָלשעוויסטישער קרומער.

עס איז באַוואוסט, אַז טראָצקי פּאַרטיידיקט ספּעציעל
די דאָזיקע קאַפּיטוליאַנטישע טעאָריע פון דער פּאַלנדיקער
קרומער אין זיין ביכל „צום סאָציאַליזם אָדער צום קאַ־
פּיטאַליזם". ער זאָגט האַרטן אָפן, אַז אַזוי ווי „ביז דער
מילכאָמע איז די פּאַרברייטערונג פון דער אינדוסטריע

אין גרונט גענומען באַשטאַנען אין אויסבויען נייע זאַוואָדן", און „אין אונזער צייט באַשטייט די פאַרברייטערונג אין אַסאַך אַ גרעסערער מאָס אין אויסנוצן די אַלטע זאַוואָדן און אָנלאָדן די אַלטע אויסשטאַטונג", איז „נאַטירלעך מעמיילע, אַז מיטן פאַרענדיקן דעם אויפשטעלונגס־פּראָצעס וועט דער קאָעפיציענט פונם וואוקס דאַרפן באַדייטנדיק פאַלן", דערביי לייגט ער פאָר „אין די נאָענטסטע יאָרן אויפצוהויבן דעם קאָעפיציענט פונם אינדוסטריעלן וואוקס ניט בלויז אין צוויי נאָר אויך אין דריי מאָל העכער פון די פאַרמילכאָמעדיקע 6 פּראָצ. און עפּשער אויך מער פון דעם".

אַלזאָ, דריי מאָל זעקס פּראָצענט פונם יערלעכן צואוואוקס פון דער אינדוסטריע. וויפל זשע וועט עס באַטרעפן? סאַכאַקל 18 פּראָצ. פאַרן יאָר. דאָס הייסט 18 פּראָצענט יערלעכן צואוואוקס פון דער פּראָדוקציע פון דער מעלוכע־אינדוסטריע איז לויט דער מיינונג פון די טראָצקיסטן יענער העכסטער גרענעץ פאַר דער פּלאַנירונג פונם פאַרשנעלערטן אַנטוויקלונגס־טעמפּ אינם רעקאָנסטרוקציע־פּעריאָד, וואָס צו אים דאַרף מען שטרעבן ווי צו אַ אידעאַל. פאַרגלייכט אַצינד דידאָזיקע פּילפּלדיקע כאָכמע פון די טראָצקיסטן מיטן ווירקלעכן צואוואוקס פון דער פּראָדוקציע, וואָס מיר האָבן פאַר די לעצטע דריי יאָר (אין 1927—28 יאָר—26,3 פּראָצענט, 1928—29 יאָר—24,3 פּראָצענט, 1929—30 יאָר—32 פּראָצענט). פאַרגלייכט דידאָזיקע קאַפּיטוליאַנטישע פילאָזאָפיע פון די טראָצקיסטן מיט די אָנמערקונגען אין די קאָנטראָל־ציפערן פונם מעלוכע־פּלאַן אַפן 1930—31 יאָר אַף 47 פּראָצענט צואוואוקס, וואָס שטייגט איבער די העכסטע צואוואוקס־טעמפּן פון דער פּראָדוקציע אינם אויפשטעלונגס־פּעריאָד, — און איר וועט פאַרשטיין די גאַנצע רעאַקציאָנערישקייט פון דער טראָצקיסטישער טעאָריע פון דער „פאַלנדיקער קרומער", די גאַנצע טיפקייט פון דעם

ניט גלויבן באַ די טראָצקיסטן אין דער מעגלעכקייט פֿון דעם רעקאנסטרוקטיוון פּעריאָד.

אָט וואו עס איז די סיבע דערפֿון, וואָס די טראָצקיסטן זינגען אַצינד וועגן די „צו גרויסע“ באָלשעוויסטישע אַנטוויקלונגס־טעמפּן פֿון דער אינדוסטריע און פֿון דער קאָלווירטישער בויאונג.

אָט וואו עס איז די סיבע דערפֿון, וואָס די טראצקיסטן ווערטן אַצינד ניט אונטערשיידן פֿון אונזערע רעכטע אפנויגלער.

עס פֿאַרשטייט זיך, אַז ווען מיר מאַכן ניט קיין טעל פֿון דער טראָצקיסטיש־רעכט־אָפּנויגלערישער טעאָריע פֿון דער „פֿאַלנדיקער קרומער“, וואָלטן מיר ניט געקאָנט פֿאַנאַנדערוויקלען ניט די ווירקלעכע פּלאַנירונג, ניט דעם איפּשטייג פֿון די טעמפּן און די פֿאַרקירצונג פֿון די בויאונגס־טערמינען. קעדיי אָנצופֿירן מיטן דורכפֿירן אין לעבן די גענעראַלע פּאַרטיי־ליניע, קעדיי צו פֿאַריכטן און אויסצובעסערן דעם פֿינפֿיאָריקן בויאונגס־פּלאַן, קעדיי אויפֿצוהייבן די טעמפּן און אויסצומיידן די פֿעלערן אין דער בויאונג, דאַרף מען קוידעמקאָל צעקלאַפּן און ליקווידירן די טעאָריע פֿון דער „פֿאַלנדיקער קרומער“.

דער צ. ק. האָט טאַקע אַזוי געטאָן, ווי איך האָב שוין אויבן געזאָגט.

2. פֿראגן פֿון דער אנפֿירונג מיט די אינערלעך־פּארטייאישע איניאנים

מע קאָן מיינען, אַז די אַרבעט פֿון אָנפֿירן מיט דער סאָציאַליסטישער בויאונג, די אַרבעט פֿון דורכפֿירן אין לעבן די גענעראַלע פּאַרטיי־ליניע איז באַ אונדז אין דער פּאַרטיי דורכגעגאַנגען רואיק און גלאַטיק, אָן קאַמף און ווילן־אָנשטרענגונג. אָבער דאָס איז ניט ריכטיק, כאַווערים. אין דער עמעסן איז דידאָזיקע אַרבעט געגאַנגען אין

קאַמף קעגן די אינערלעך־פּאַרטייאישע שוועריקייטן, אין קאַמף קעגן די קאַלעריי אָפּנויגן פונם לעניניזם סאַי אין געביט פון דער אַלגעמיינער פּאָליטיק און סאַי אין געביט פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע. אונזער פּאַרטיי לעבט און קעמפט ניט אָן רוים און אָן לופט. זי לעבט און קעמפט אין דער סאַמע געדיכטעניש פונם לעבן, וואו עס איז פאַראַן אַן איינפלוס פון דער אַרומיקער סוויווע. און די סוויווע, ווי באַוואוסט, באַשטייט פון פאַרשיידענע קלאַסן און סאָציאַלע גרופּעס. מיר האָבן אונטערגענומען אַ פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף אויף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן, מיר האָבן אַ רוק געטאָן ווייט פאָרויס אונזער סאָציאַליסטישע אינדוסטריע, מיר האָבן פאַנאַנדערגעוויקלט די בויאונג פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן. אָבער אַזוינע דערשיינונגען קאָנען ניט פאַרבייגיין אומזיסט פאַר די עקספּלואַטאַטאָרישע קלאַסן. אַזוינע דערשיינונגען ווערן געוויינלעך באַגלייט מיט דער רואינירונג פון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן, מיט דער רואינירונג פונם באַלעגופנטום אין דאָרף, מיטן פאַרשמעלערן דאָס טעטיקייטס־פעלד פון די קליינבירגערלעכע שיכטן אין דאָרף. פאַרשטייט זיך, אַז דאָס אַלץ מוז פאַרשאַרפן דעם קלאַסן־קאַמף, דעם ווידערשטאַנד פון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן קעגן דער פּאָליטיק פון דער ראַטנמאַכט. עס וואָלט געווען לעכערלעך צו מיינען, אַז דער ווידערשטאַנד פון דידאָזיקע קלאַסן וועט ניט געפינען די אָדער יענע אָפּשפּיגלונג אין די רייען פון אונזער פּאַרטיי. און ער געפינט טאַקע אין דער פּאַרטיי זיין אָפּשפּיגלונג. די אָפּשפּיגלונג פונם ווידערשטאַנד מיצאַד די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן זיינען עם יענע קאָלעריי אָפּנויגן פון דער לעניניסטישער ליניע, וואָס זיינען פאַראַן אין די רייען פון אונזער פּאַרטיי.

צי קאָן מען פירן אַן ערפאָלגרייכן קאַמף קעגן די קלאַסן־סאָנים, ניט קעמפנדיק גלייכצייטיק קעגן די אָפּנויגן אין אונזער פּאַרטיי, ניט בייקומענדיק דידאָזיקע אָפּנויגן?

ניין, מע קאָן נישט. מע קאָן נישט דערפאַר, ווייל ס'איז אומעגלעך צו פאַנאַנדערוויקלען אַן עמעסן קאַמף קעגן די קלאַסן-סאָנים, ווען מע האָט אינעם הינטערלאַנד זייער אָפּשפּיגלונג אין דער פּאַרטיי, ווען מע לאָזט איבער אינעם הינטערלאַנד מענטשן, וואָס גלייבן נישט אין אונזער זאַך און באַמיען זיך מיט אַלע מיטלען צו פאַרהאַמעווען אונזער באַוועגונג פאָרויס.

פון דאַנען נעמט זיך דער אומקאָמפּראָמיסלעכער קאַמף קעגן די אָפּנייגן פון דער לענינישער ליניע, אַלם די אָרדנטלעכע אויפגאַבע פון דער פּאַרטיי.

פאַרוואָס איז דער רעכטער אָפּנייג אַצינד די הויפּט-געפאַר אין דער פּאַרטיי? ווייל ער שפּיגלט אָפּ די באַלעבאַטישע געפאַר, און די באַלעבאַטישע געפאַר אינעם געגעבענעם מאָמענט, אינעם מאָמענט פונעם פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף און אויסקאָרטשעווען די וואָרצלען פון קאַפּיטאַליזם, איז די גרונט-געפאַר אין לאַנד.

וואָס האָט געדאַרפט טאָן דער צ"ק כדי בייצוקומען דעם רעכטן אָפּנייג, כדי צו מאַכן אַ סאָף מיטן „ליניקן" און אָפּרייניקן דעם וועג פאַר דער מאַקסימאַלער באַהעפטונג פון דער פּאַרטיי אַרום דער לענינישער ליניע?

א) מע האָט געדאַרפט קודעמקאָל מאַכן אַ סאָף מיט די רעשטלעך טראָצקיזם אין דער פּאַרטיי, מיט די איבערבלייבעכצן פון טראָצקיסטישער טעאָריע. די טראָצקיסטישע גרופּע אַלם אָפּאָזיציע האָבן מיר שוין לאַנג צעקלאַפּט און אַרויסגעשלײדערט. אַצינד איז די טראָצקיסטישע גרופּע אַן אַנטיפּראָלעטאַרישע און אַנטיסאָוועטישע קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע גרופּע, וואָס אינפאָרמירט פלייסיק די בורזשואַזיע וועגן די אינייאָנים פון אונזער פּאַרטיי. אָבער די רעשטלעך פון דער טראָצקיסטישער טעאָריע, די איבערבלייבעכצן פונעם טראָצקיזם, זיינען נאָך נישט אינגאַנצן אויסגערייניקט געוואָרן פון דער פּאַרטיי. איז אָט

האָט מען קוידעמקאָל געהאַרפט מאַכן אַ סאָף מיט די דאָזיקע איבערבלייבעכצן.

אין וואָס באַשטייט דער טאָך פון דעם טראָצקיזם?

דער טאָך פון דעם טראָצקיזם באַשטייט קוידעמקאָל אין אָפּלייקענען די מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין פסס״ר דורך די קרעפטן פונם אַרבעטער־קלאַס און פויערטום פון אונזער לאַנד. וואָס מיינט דאָס? דאָס מיינט, אַז אויב אין דער נאָענטסטער צייט וועט ניט אונטערקומען קיין הילף פון דער זיגרייכער וועלט־רעוואָלוציע, וועלן מיר דאַרפן קאַפּיטולירן פאַר דער בורזשואַזיע און אָפּרייניקן דעם וועג פאַר דער בורזשואַז־דעמאָקראַטישער רעפּובליק.

הייסט עס, אַז מיר האָבן דאָ אַ בורזשואַזע אָפּלייקענונג פון דער מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין אונזער לאַנד, פאַרדעקט מיט דער „רעוואָלוציאָנערער“ פראַזע וועגן דעם ניצאָכן פון דער וועלט־רעוואָלוציע. צי קאָן מען בײַ אַזוינע אָנשויאונגען אויפהייבן די מיליאָנען מאַסן פונם אַרבעטער־קלאַס צו אַרבעטס־ענטוזיאַזם, צו סאָציאַליסטישן געוועט, צו מאַסאָווער שלאָגעריי, צו פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף קעגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן? קלאָר, אַז מע קאָן ניט. עס וואָלט געווען נאַריש צו מיינען, אַז אונזער אַרבעטער־קלאַס, וואָס האָט דורכגעמאַכט דריי רעוואָלוציעס, וועט גיין צו אַן אַרבעטס־ענטוזיאַזם און צו אַ מאַסאָווער שלאָגעריי, קעדיי צו באַמיסטיקן דעם באָדן פאַרן קאַפּיטאַליזם. אונזער אַרבעטער גייט צום אַרבעטס־אויפשטייג ניט צוליבן קאַפּיטאַליזם, נאָר צוליב דעם, קעדיי ענדגילטיק צו באַגראָבן דעם קאַפּיטאַליזם און אויסבויען אין ראַטנפאַרבאַנד דעם סאָציאַליזם. נעמט אָפּ בײַ אים די זיכערקייט אין דער מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם און איר וועט פאַרניכטן יעטווידער באָדן פאַרן געוועט, פאַרן אַרבעטס־אויפשטייג, פאַר דער שלאָגעריי.

פון דאַנען איז דער אויספיר: קעדיי אויפצוהייבן דעם אַרבעטער־קלאַס צום אַרבעטס־אויפשטייג און צום געוועט און אָרגאַניזירן דעם פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף, האָט מען קודעמקאָל געדאַרפט באַגראָבן די בורזשואַזע טעאָריע פונם טראָצקיזם וועגן דער אומעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין אונזער לאַנד.

דער טאָד פון דעם טראָצקיזם באַשטייט, צווייטנס, אין אָפּלייקענען די מעגלעכקייט אַריינצוציִען די גרונט־מאַסן פויערטום אין דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין דאָרף. וואָס מיינט דאָס? דאָס מיינט, אַז דער אַרבעטער־קלאַס איז ניט בעקוויעד צו פירן נאָך זיך דאָס פויערטום אין פראַט פון אַריבערפירן די אינדיווידועלע פויערשעווירטשאַפטן אַף קאָלעקטיווע רעלסן, אַז אויב אין דער נאָענטסטער צוקונפט וועט צו הילף דעם אַרבעטער־קלאַס ניט אונטערקומען דער ניצאָכן פון דער וועלט־רעוואָלוציע וועט דאָס פויערטום אויפשטעלן די אַלטע בורזשואַזע אָרדענונג. דאָס הייסט, מיר האָבן דאָ אַ בורזשואַזע אָפּלייקענונג פון די קרעפטן און מעגלעכקייטן פון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור צו פירן דאָס פויערטום צום סאָציאַליזם, פאַרדעקט מיט דער מאַסקע פון „רעוואָלוציאָנערע“ פראַזן וועגן דעם ניצאָכן פון דער וועלט־רעוואָלוציע. צי קאָן מען באַ אַזוינע אָנשויאונגען אויפהייבן די פויערשע מאַסן צו דער קאָלווירטיישער באַוועגונג, אָרגאַניזירן די מאַסאָווע קאָלווירטיישע באַוועגונג, אָרגאַניזירן די ליקווידירונג פונם באַלעגופנטום אַלס קלאַס־? קלאָר, אַז ניין!

פון דאַנען איז דער אויספיר: קעדיי צו אָרגאַניזירן די מאַסאָווע קאָלווירטיישע באַוועגונג פונם פויערטום און צו ליקווידירן דאָס באַלעגופנטום, האָט מען קודעמקאָל געדאַרפט באַגראָבן די רעאַקציאָנערע טעאָריע פונם טראָצקיזם וועגן דער אומעגלעכקייט צו באַהעפטן די אַרבעטנדיקע מאַסן פויערטום צום סאָציאַליזם.

דער טאַך פונעם טראָצקיזם באַשטייט, ענדלעך, אין אָפּלייקענען די נויטווענדיקייט פון אַן אייזערנער דיסציפּלין אין דער פּאַרטיי, אין אָנערקענען די פרייהייט פון פראַקציאָנעלע גרופּירונגען אין דער פּאַרטיי, אין אָנערקענען די נויטווענדיקייט צו שאַפן אַ טראָצקיסטישע פּאַרטיי. פאַרן טראָצקיזם האָט די אַלק"פּ געדאַרפט זיין ניט קיין איינהייטלעכע און באַהעפטע שלאַכט-פּאַרטיי, נאָר אַ פאַרזאַמלונג פון גרופּעס און פראַקציעס מיט זייערע צענטרען, מיט זייער פּרעסע א.א.וו. אָבער וואָס מיינט דאָס? דאָס מיינט, פּראָקלאַמירן די פרייהייט פון פּאָליטישע פראַקציעס אין דער פּאַרטיי. דאָס מיינט, אַז גלייך נאָך דער פרייהייט פון פּאָליטישע גרופּירונגען אין דער פּאַרטיי, דאַרף קומען די פרייהייט פאַר פּאָליטישע פּאַרטייען אין לאַנד, ד. ה. אַ בורזשואַזע דעמאָקראַטיע. הייסט עס, אַז מיר האָבן דאָ די אָנערקענונג פון דער פרייהייט פאַר פראַקציאָנערע גרופּירונגען אין דער פּאַרטיי ביז דעם, אַז מיר זאָלן דערלאָזן פּאָליטישע פּאַרטייען אינעם לאַנד פון דעם פּראָלעטאַריאַטס דיקטאַטור, פאַרדעקט מיט דער פראַזע וועגן דער „אינערלעך-פּאַרטייאישער דעמאָקראַטיע“ וועגן „פאַרבעסערן דעם רעזשים“ אין דער פּאַרטיי. אַז די פרייהייט פון פראַקציאָנעלער רייסעריי בײַ די אינטעליגענטישע גרופּעס איז נאָך ניט קיין אינערלעך-פּאַרטייאישע דעמאָקראַטיע, אַז די זעלבסטקריטיק, וואָס די פּאַרטיי האָט פאַנאַנדערגעוויקלט, און די קאָלאָסאַלע אַקטיווקייט פון די פּאַרטיי-מאַסן, זיינען אַן אויסדרוק פון ווירקלעכער און עכטער אינערלעך-פּאַרטייאישער דעמאָקראַטיע — דאָס איז ניט פאַרן טראָצקיזם צו פאַרשטיין. צי קאָן מען בײַ אַזוינע אָנשויאונגען אַף דער פּאַרטיי באַוואָרענען די אייזערנע דיסציפּלין אין דער פּאַרטיי, באַוואָרענען די אייזערנע פּאַרטיי-איינהייט, וואָס איז נויטיק פאַרן ערפאָלגרייכן קאַמף קעגן די קלאַסן-סאָנים? קלאָר, אַז מע קאָן ניט.

פון דאַנען איז דער אויספיר: קעדיי צו באַוואָרענען די

אייזערנע אייגנהייט פון דער פארטיי און די פראלעטארישע דיסציפלין אין איר, האָט מען קוידעמקאָל געדארפט באַגראָבן די אָרגאַניזאַציאָנעלע טעאָריע פונעם טראצקיזם.

קאַפּיטוליאַנטישקייט אין דער פּראַקטיק, אַלס איינהאַלט, „לינקע“ פראַזן און „רעוואָלוציאָנער“-אַוואַנטיוריסטישע מאַנערן, אַלס פארם, וואָס פאַרדעקט און רעקלאַמירט דעם קאַפּיטוליאַנטישן איינהאַלט, — אָט דאָס איז דער טאָך פון טראָצקיזם.

דידאָזיקע צווייאיקייט פון דעם טראָצקיזם שפּיגלט אָפּ די צווייאיקע לאַגע פון דעם שטאָטישן קלייןבירגערטום, וואס האַלט באַם רואינירט ווערן, וואס קאָן ניט דולדן דעם „רעזשים“ פון דעם פּראָלעטאַריאַטס דיקטאַטור און וואָס באַמיט זיך אָדער אַריבערשפּרינגען „מיטאַמאָל“ אין סאציאַליזם, קעדיי ארויסצודרייען זיך פון דער רואינירונג (פון דאַנען נעמט זיך דער אַוואַנטיוריזם און די היסטעריקע אין דער פּאָליטיק), אָדער, אויב דאָס איז אוממעגלעך, איינצוגיין אַף יעטווידער האַנאָכע דעם קאַפּיטאַליזם (פון דאַנען נעמט זיך די קאַפּיטוליאַנטישקייט אין דער פּאָליטיק).

מיט דערדאָזיקער צווייאיקייט פונעם טראָצקיזם דערקלערט זיך דער פאקט, וואס זיינע „ווילדע“ קלוימערשט אַטאַקעס קעגן די רעכטע אָפּנייגלער, באַקרוינט געוויינלעך דער טראָצקיזם מיט אַ בלאק מיט זיי, ווי מיט קאַפּיטוליאַנטן אָן אַ מאַסקע.

און וואָס שטעלן מיט זיך פאָר די „לינקע“ קנייטשן, וואָס זיינען געווען אין דער פּאַרטיי אין געביט פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג? זיי שטעלן פאָר אַ געוויסן, עמעס אומבאַוואוסטזיניקן, פּרוואוו אויפצולעבן בא אונז די טראדיציעס פונעם טראצקיזם אין דער פּארקטיק, אויפצולעבן די טראָצקיסטישע באַציאונג צום מיטל-פּויערטום. זיי זיינען אַ רעזולטאַט פון דעם פעלער אין דער פּאָליטיק, וואָס לענין רופט אָן „איבער-אַדמיניסטרירונג“.

דאָס באַטייט, אַז אייניקע כאַווײרים אונדזערע, וואָס זײַנען פאַרכאַפּט געוואָרן מיט די ערפאָלגן אין דער קאָלווירטישער בויאונג, האָבן גענומען צוגיין צו דער פּראָבלעם פון דער קאָלווירטישער בויאונג ניט ווי בויער, נאָר ווי אַדמיניסטראַטאָרן דעריקער, און האָבן צוליב דעם געמאַכט אַ רײַ זייער גראָבע פעלערן.

באַ אונדז אין דער פּאַרטיי זײַנען פאַראַן מענטשן, וואָס מיינען, אַז מע האָט ניט געדאַרפט אַ צופּ טאָן די „לינקע" קנייטשער. זיי האַלטן, אַז מע האָט ניט געדאַרפט באַליידיקן אונדזערע טוער און שטערן זייער פלײַס, אויב אַפילו דערדאָזיקער פלײַס האָט געבראַכט צו פעלערן. דאָס איז אַן אַבסורד, כאַווײרים. אַזוי קאָנען ריידן בלויז אַזוינע מענטשן, וועלכע ווילן אומבאַדינגט שווימען מיטן שטראָם. דאָס זײַנען דיזעלבע מענטשן, וועלכע וועלן קיינמאָל ניט קאָנען באַנעמען די לענינשע ליניע צו גיין קעגן שטראָם, ווען דאָס פאָדערט די סיטואַציע, ווען דאָס פאָדערן די אינטערעסן פון דער פּאַרטיי. דאָס זײַנען נאָכשלעפּער, אָבער ניט קיין לענינצעס. דער פּאַרטיי האָט זיך טאַקע דעריבער אײַנגעגעבן אַ קערעווע צו טאָן גאַנצע מאַכנעס כאַווײרים אונדזערע אויפן ריכטיקן וועג, דער פּאַרטיי האָט זיך טאַקע דעריבער אײַנגעגעבן פאַריכטן די פעלערן און צו דערשלאָגן זיך ערפאָלגן, ווײַל זי איז אַנטשיידן אַוועק קעגן שטראָם, קעדיי דורכצופירן אין לעבן די גענעראַלע ליניע. אָט דאָס איז טאַקע לעניניזם אין דער פּראַקטיק, לעניניזם אין דער אָנפירונג.

אָט פאַרוואָס איך מיין, אַז ווען מיר וואָלטן ניט בײַגעקומען די „לינקע" קנייטשן, וואָלטן מיר ניט געקאָנט דערשלאָגן זיך יענע ערפאָלגן אין דער קאָלווירטישער באַוועגונג, וועלכע מיר האָבן אַצינד.

אַזוי האַלט עס מיטן קאַמף קעגן די רעשטלעך

טראָצקיזם און קעגן זייערע אָפּגרעבצעניש אין דער פּראַקטיק.

אַפּיסל אַנדערש האַלט עס מיט דער פראַגע וועגן רעכטן אָפּאָרטוניזם, וואָס בעראָש פון אים זיינען געשטאַנען אָדער עס שטייען די כאַווייריס בוכאַרין, ריקאָוו און טאָמסקי.

וועגן די רעכטע אָפּנויגלער קאָן מען ניט זאָגן, אַז זיי אָנערקענען ניט די מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין האַטנפאַרבאַנד. ניין, זיי אָנערקענען זי, און דערין באַשטייט זייער אונטערשייד פון די טראָצקיסטן. אָבער די צאָרע פון די רעכטע אָפּנויגלער איז דערין, וואָס אָנערקענענדיק פאָרמעל די מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין איין לאַנד, ווילן זיי ניט אָנערקענען יענע וועגן און קאַמפּס-מיטלען, וואָס אָן זיי איז אוממעגלעך אויסצובויען דעם סאָציאַליזם. זיי ווילן ניט אָנערקענען, אַז די אַלמעגלעכע אַנטוויקלונג פון דער אינדוסטריע איז דער שליסל צו איבערבויען די גאַנצע פאָלקסווירטשאַפט אַף די יעסוידעס פון סאָציאַליזם. זיי ווילן ניט אָנערקענען דעם אומקאָמפּראָמיסלעכן קלאַסן-קאַמף קעגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן און דעם פאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף פונם סאציאליזם אפן קאפיטאליזם, זיי פארשטייען ניט אז דידאזיקע אלע וועגן און מיטלען זיינען עס יענע סיסטעם מאָסמיטלען, וואָס אָן זיי איז אוממעגלעך איינצוהאַלטן די דיקטאַטור פונם פראלעטאריאט און אויסבויען דעם סאָציאַליזם אין אונזער לאַנד. זיי מיינען, אַז דעם סאָציאַליזם קאָן מען אויסבויען פאַמעלעך, סטיכיש, אָן קלאַסן-קאַמף, אָן אַן אָנגריף אַף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן. זיי מיינען, אַז די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן וועלן אָדער אַליין אָפּשטאַרבן אומבאַמערקבאַר, אָדער זיי וועלן אריינוואַקסן אין סאָציאַליזם. אָבער אַזוי ווי אַזעלכע ניסים טרעפן ניט אין דער געשיכטע, קומט אויס, אַז די רעכטע אפנויגלער קייקלען זיך אין דער עמעסן אראפּ

צום שטאַנדפונקט, וואָס לייקנט אָפּ די מעגלעכקייט אויסצובויען דעם סאָציאַליזם אין אונזער לאַנד.

וועגן די רעכטע אָפּנייגלער קאָן מען אויך ניט זאָגן, אַז זיי לייקענען אָפּ די מעגלעכקייט אַריינצוציען די גרונט־מאַסן פויערטום אין דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין דאָרף. ניין, זיי אָנערקענען זי יאָ, און אין דעם איז זייער אונטערשייד פון די טראָצקיסטן. אָבער אָנערקענענדיק זי פאָרמעל, לייקענען זיי צוזאַמען דערמיט אָפּ יענע וועגן און מיטלען, וואָס אָן זיי איז אוממעגלעך אַריינצוציען דאָס פויערטום אין דער סאָציאַליסטישער בויאונג. זיי ווילן ניט אָנערקענען, אַז ראַטווירטן און קאָלווירטן זיינען דאָס גרונט־מיטל און דער „שליאַך" אַריינצוציען די גרונט־מאַסן פויערטום אין דער סאָציאַליסטישער בויאונג. זיי ווילן ניט אָנערקענען, אַז ניט דורכפירנדיק אין לעבן די פּאָליטיק צו ליקווידירן דאָס באַלעגופנטום אַלס קלאַס איז אוממעגלעך צו דערשלאָגן זיך איבערצובויען דאָס דאָרף אַף די יעסוידעס פון סאָציאַליזם. זיי מיינען, אַז דאָס דאָרף קאָן מען אַריבערפירן אַף די רעלסן פון סאָציאַליזם פאַמעלעך, סטיכיש, אָן קלאַסן־קאַמף, בלויז דורך דער פאַרזאָרגעריש־אָפּזעצערישער קאָאָפּעראַציע, ווייל זיי זיינען זיכער, אַז דער באַלעגוף וועט אַליין אַריינוואַקסן אין סאָציאַליזם. זיי מיינען, אַז דער איקער איז אַצינד ניט די הויכע אַנטוויקלונגס־טעמפּן פון דער אינדוסטריע און ניט די קאָלווירטן און ראַטווירטן, נאָר אַז מע זאָל „פאַנאַנדערבינדן" די מאַרק־סטיכיע, „אַנטקנעכטן" דעם מאַרק און „אַראָפּנעמען די פּענטעס" פון די אינדיווידועלע ווירטשאַפטן אַפילע פון די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן אין דאָרף. אָבער אַזוי ווי דער באַלעגוף קאָן ניט אַריינוואַקסן אין סאָציאַליזם, און די „אַנטקנעכטונג" פון דעם מאַרק באַטייט די באַוואָפעונג פונם באַלעגופנטום און די אַנטוואָפעונג פונם אַרבעטער־קלאַס, קומט אויס, אַז די רעכטע אָפּנייגלער קייקלען זיך אין דער

עמעסן אַראָפ צום שטאַנדפונקט, וואָס לייקנט אָפ די מעגלעכקייט אַריינצוציִען די גרונט־מאַסן פויערטום אין דער אויסבויאונג פונם סאָציאַליזם.

דערמיט אייגנטלעך דערקלערט זיך טאַקע דער פאַקט, וואָס זייערע העגער־שלאַכטן קעגן די טראָצקיסטן באַקרוינען געוויינלעך די רעכטע אָפנויגלער מיט הינטער־קוליסן־אונטערהאַנדלונגען מיט די טראָצקיסטן וועגן אַ בלאָק מיט זיי.

די הויפט־צאָרע אינם רעכטן אָפאָרטוניזם באַשטייט אין דעם, וואָס ער רייסט איין מיטן לענינישן באַנעם פונם קלאַסן־קאַמף און קייקלט זיך אַראָפ אַפן שטאַנד־פונקט פונם קליינבירגערלעכן ליבעראַליזם.

עס קאָן קיין סאָפעק ניט זיין, אַז דער ניצאָכן פונם רעכטן אָפנויג אין אונדזער פאַרטיי, וואָלט באַטייט די פולע אַנטוואָפענונג פונם אַרבעטער־קלאַס, די באַוואָפענונג פון די קאַפיטאַליסטישע עלעמענטן אין דאָרף און דאָס אָנוואַקסן פון די שאַנסן פאַר דער רעסטאַווירונג פונם קאַפיטאַליזם אין ראַטנפאַרבאַנד.

די רעכטע אָפנויגלער שטייען ניט אַפן שטאַנדפונקט פון שאַפן אַ צווייטע פאַרטיי, און דערין איז נאָך איין אונטערשייד זייערער פון די טראָצקיסטן. די לידערס פון די רעכטע אָפנויגלער האָבן אָפן אָנערקענט זייערע פעלערן און האָבן קאַפיטולירט פאַר דער פאַרטיי. אָבער עס וואָלט געווען נאַריש צו מיינען אַף דעם דאָזיקן גרונט, אַז דער רעכטער אָפאָרטוניזם איז שוין באַגראָבן. די קראַפט פון דעם רעכטן אָפאָרטוניזם ווערט ניט געמאָסטן מיט דעם דאָזיקן אומשטאַנד. די קראַפט פונם רעכטן אָפאָרטוניזם ליגט אין דער קליינבירגערלעכער סטיכיע, אין דער קראַפט פונם דרוק אַף דער פאַרטיי מיצאַד די קאַפיטאַליסטישע עלעמענטן ביכלאַל, מיצאַד דעם באַלעגופנטום ביפראַט. און טאַקע דערפאַר, ווייל דער רעכטער אָפנויג שפיגלט אָפ דעם ווידערשטאַנד פון די גרונט־עלעמענטן פון די אָפ־

שטאַרבנדיקע קלאַסן, טאַקע דערפאַר איז דער רעכטער אָפּנוייג די גרונט־געפאַר פון אונזער צייט אין דער פּאַרטיי.

אַט פאַרוואָס די פּאַרטיי האָט געהאַלטן פאַר נויטיק צו פירן אַן אַנטשיידנעם און אומקאָמפּראָמיסלעכן קאַמף קעגן רעכטן אָפּנויג.

עס קאָן קיין ספק ניט זיין, אַז אָן דעם אַנטשיידנעם קאַמף קעגן רעכטן אָפּנויג, ניט איזאָלירנדיק זייַנע אָנפירנדיקע עלעמענטן, וואָלטן מיר ניט געקאָנט זיך דערשלאָגן צו מאָביליזירן די קרעפטן פון דער פּאַרטיי און פונם אַרבעטער־קלאַס, צו מאָביליזירן די קרעפטן פון דער אָרעמשאַפט און פון די מיטלפויערשע מאַסן פאַר דעם פּאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף פונם סאָציאַליזם, פאַר דער אָרגאַניזירונג פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן, פאַר דער אויפשטעלונג פון דער שווערער אינדוסטריע, פאַר דער ליקווידירונג פונם באַלעבאָטישן קולאַקן־קלאַס.

אַזוי האַלט עס מיטן „לינקן" און רעכטן אָפּנויג אין דער פּאַרטיי.

די אויפגאַבע באַשטייט אין פאָרזעצן אויך אַף ווייטער דעם אומקאָמפּראָמיסלעכן קאַמף אַף צוויי פראָנטן, סיי קעגן די „לינקע", וואָס שטעלן פאַר דעם קלייַנבירגער־לעכן ראַדיקאַליזם, און סיי קעגן די רעכטע, וואָס שטעלן פאַר דעם קלייַנבירגערלעכן ליבעראַליזם.

די אויפגאַבע באַשטייט אין פאָרזעצן אויך אַף ווייטער דעם אומקאָמפּראָמיסלעכן קאַמף קעגן יענע טאָלע־ראַנטלעכע עלעמענטן אין דער פּאַרטיי, וועלכע פאַר־שטייען ניט אָדער מאַכן דעם אָנשטעל, אַז זיי פאַרשטייען ניט די נויטיקייט צו קעמפן אַנטשיידן אַף צוויי פראָנטן.

ב) דאָס בילד פונם קאַמף קעגן די אָפּנויגן אין דער פּאַרטיי וועט זיין ניט קיין פולס, אויב מיר וועלן ניט באַ־רירן די אָפּנויגן, וואָס זייַנען פאַראַן אין דער פּאַרטיי אַפן געביט פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע. איך מיין, ערשטנס, דעם אָפּנויג צום גרויסרוסישן שאָוויניזם און, צווייטנס,

דעם אָפּנויג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם. דידאָזיקע אָפּנויגן זײַנען ניט אַזוי קענטיק און שאַרף ניט אַזוי, ווי דער „לינקער“ אָדער דער רעכטער אָפּנויג. זיי וואָלט מען געקאָנט אָנרופן קריכנדיקע אָפּנויגן. אָבער דאָס באַטײַט ניט, אַז זיי עקזיסטירן ניט. ניין, זיי עקזיסטירן יאָ און, דעריקער,—זיי וואַקסן. דערין קאָן קיין שום ספֿק ניט זײַן. עס קאָן קיין שום ספֿק ניט זײַן דערפֿאַר, ווײַל די אַלגעמיינע אַטמאָספֿער פֿון דער פֿאַרשאַרפֿונג פֿונם קלאַסן־קאַמף מוז פֿירן צו אַ געווּסער פֿאַרשאַרפֿונג פֿון די נאַציאָנאַלע רייבונגען, וואָס האָבן זייער אָפּשפּיגלונג אין דער פּאַרטיי. דעריבער וואָלט מען געדאַרפֿט אויפֿדעקן און אַרויסשטעלן אַף דער ליכטיקער וועלט די פֿיזיאָגנאָמיע פֿון דידאָזיקע אָפּנויגן.

וואָס איז דער טאָך פֿונם אָפּנויג צו דעם גרויסרוסישן שאָוויניזם אין אונזערע הײַנטצײַטיקע באַדינגונגען?

דער טאָך פֿונם אָפּנויג צו דעם גרויסרוסישן שאָוויניזם באַשטייט אין דער שטרעבונג פֿאַרבײַצוגיין די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן פֿון דער שפּראַך, קולטור, שטייגער; אין דער שטרעבונג צוצוגרייטן די ליקווידירונג פֿון די נאַציאָנאַלע רעפּובליקן און געגנטן; אין דער שטרעבונג אַרונטערצורײַסן דעם פּרינציפּ פֿון דער נאַציאָנאַלער גלײַכבאַרעכטיקונג און צו אַנטקריוונען די פּאָליטיק פֿון דער פּאַרטיי צו נאַציאָנאַליזירן דעם אַפּאַראַט, נאַציאָנאַליזירן די פּרעסע, די שול און אַנדערע מעלוכישע און געזעלשאַפֿטלעכע אָרגאַניזאַציעס.

די אָפּנויגלער פֿון דעמדאָזיקן טיפּ גייען דערבײַ אַרויס דערפֿון, וואָס הײַנטיקס באַם נצחון פֿונם סאָציאַליזם דאַרפֿן די נאַציעס צונויפֿגיסן זיך אין איינער און זייערע נאַציאָנאַלע שפּראַכן דאַרפֿן זיך פֿאַרוואַנדלען אין איין געמיינזאַמער שפּראַך, איז שוין געקומען די צײַט צו ליקווידירן די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן און אָפּזאָגן זיך פֿון דער פּאָליטיק צו אונטערשטיצן די אַנטוויקלונג פֿון דער

נאַציאָנאַלער קולטור בײַ די פריער אונטערדריקטע פעלקער. זיי פאַרופן זיך דערבײַ אַף לעניגען, ציטירנדיק אים ניט ריכטיק, און צומאָל פּאָשעט פאַרקריפּלענדיק און טרייבנדיק רעכילעס אַף לעניגען. לענין האָט געזאָגט, אַז אינם סאָציאַליזם וועלן זיך צונויפגיסן די אינטערעסן פון די נאַציאָנאַליטעטן אין איין גאַנצעס — צי איז דען דערפון ניט געדרונגען, אַז עס איז שוין צייט צו מאַכן אַ סאָף מיט די נאַציאָנאַלע רעפּובליקן און געגנטן אין די אינטערעסן פון דעם... אינטערנאַציאָנאַליזם? לענין האָט געזאָגט אין 1913 יאָר, אין דער פּאָלעמיק מיט די בונדאָווצעס, אַז דער לאָזונג נאַציאָנאַלע קולטור איז אַ בורזשואַזער לאָזונג, — צי איז דען דערפון ניט געדרונגען, אַז ס'איז צייט צו מאַכן אַ סאָף מיט דער נאַציאָנאַלער קולטור פון די פעלקער אינם ראַטנפאַרבאַנד אין די אינטערעסן פון דעם... אינטערנאַציאָנאַליזם? לענין האָט געזאָגט, אַז דער נאַציאָנאַלער יאָך און די נאַציאָנאַלע מעכיצעס ווערן פאַרניכטעט באַם סאָציאַליזם, — צי איז דען דערפון ניט געדרונגען, אַז ס'איז שוין צייט צו מאַכן אַ סאָף צום דיסקאָנטירן די נאַציאָנאַלע אייגנטימלעכקייטן פון די פעלקער אין ראַטנפאַרבאַנד און איבערצוגיין צו דער פּאָליטיק פון אַסימילאַציע אין די אינטערעסן פון... אינטערנאַציאָנאַליזם? און אַזוי ווייטער און דאָס גלייכן.

עס קאָן קיין ספק ניט זיין, אַז דערדאָזיקער אָפּנויג אין דער נאַציאָנאַלער פראַגע, וואָס פאַרדעקט זיך נאָך דערצו מיט דער מאַסקע פון אינטערנאַציאָנאַליזם און מיט לעניגס נאָמען איז דער סאַמע ראַפינירטער און דערצו דער סאַמע געפערלעכער מין פון גרויסרוסישן נאַציאָנאַליזם.

ערשטנס, האָט לענין קיינמאָל ניט געזאָגט, אַז די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן דאַרפן פאַרשוואונדן ווערן, און די נאַציאָנאַלע שפּראַכן דאַרפן זיך צונויפגיסן אין איין געמיינזאַמער שפּראַך אין די ראַמען פון איין מעלוכע

ביז ניצאָכן פֿונם סאָציאַליזם אין אַלוועלטלעכן מאַסשטאַב. לעניִן האָט, פֿאַרקערט, געזאָגט פּונקט דעם היפּעך, דערהאַיינע, אַז „די נאַציאָנאַלע און מעלוכישע אונטערשיידן צווישן די פֿעלקער און לענדער... וועלן זיך נאָך האַלטן זייער און זייער לאַנג אַפֿילע נאָך דער פֿאַרווירקלעכונג פֿון דער דיקטאַטור פֿונם פּראָלעטאַריאַט אין אַלוועלטלעכן מאַסשטאַב“. (באַנד 17, זייט 178). ווי אַזוי קאָן מען זיך פֿאַרופֿן אַף לעניִנען, פֿאַרגעסנדיק וועגן דער דאָזיקער גרונט־אָנווייזונג זייִנער?

עמעס, אייִנער פֿון די געוועזענע מאַרקסיסטן, און איצט דער רענעגאַט און רעפֿאָרמיסט, הער קאַוטסקי, באַהויפּט עפּעס אַזוינס, וואָס איז פּונקט דער היפּעך דערפֿון, וואָס לעניִן לערנט אונדז. ער באַהויפּט, לעהייפּעך צו לעניִנען, אַז דער ניצאָכן פֿון דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע אין דער עסטרייך־דייטשישער פֿאַרייניקטער מעלוכע אין מיטן פֿונם פֿאַריקן יאָרהונדערט, וואָלט געבראַכט צו דער אויסבילדונג פֿון איין אַלגעמיינער דייטשישער שפּראַך און צו דער פֿאַרדייטשערונג פֿון די טשעכן, ווייל „בלויז אַליין די קראַפֿט פֿונם אויסטויש, וואָס האָט זיך באַפֿרייט פֿון די פּענטעס, אַליין די קראַפֿט פֿון דער מאָדערנער קולטור, וואָס די דייטשן האָבן מיט זיך געטראָגן, אָן שום געצוואונגענער גערמאַניזאַציע וואָלט פֿאַרוואַנדלט אין דייטשן די אָפּגעשטאַנענע טשעכישע קלייִנבירגער, פּויערים און פּראָלעטאַריער, וועמעז זייער נעבעכדיקע נאַציאָנאַליטעט האָט גאָרניט געקאָנט געבן“. (זע דאָס פֿאָרוואָרט צו דער דייטשישער אויסגאַבע „רעוואָלוציע און קאָנטר־רעוואָלוציע“).

עס איז פֿאַרשטענדלעך, אַז אַזאַ „קאָנצעפּציע“ האַרמאָנירט ביז גאָר מיט קאַוטסקיס נאַציאָנאַל־שאָוויניזם. קעגן די דאָזיקע קאַוטסקיס אָנשויאונגען האָב איך טאַקע געקעמפֿט אין 1925 יאָר אין מייִן אויסטרעטונג אינעם אוניווערסיטעט פֿאַר די מיזרעך־פֿעלקער. אָבער ניט שוין

זשע קאָן פֿאַר אונז, פֿאַר מאַרקסיסטן, וואָס ווילן פֿאַרבלייבן ביזן סאָף אינטערנאַציאָנאַליסטן, האָבן אַ וואָסערע ס'ניט איז פּאָזיטיווע באַדייטונג די דאָזיקע אַנטימאַרקסיסטישע פּלוידערייען פֿון דעם דאָזיקן כוצפּעדיקן דייטשישן סאָציאַל־שאָוויניסט. ווער איז גערעכט: קאַוטסקי אָדער לענין? אויב גערעכט איז קאַוטסקי, איז מיט וואָס זאָל מען דאַן דערקלערן דעם פֿאַקט, וואָס אַזוינע לעפּיערעך אָפּגעשטאַנענע נאַציאָנאַליטעטן, ווי די ווייסרוסן און אוקראַינער, וואָס זיינען נענטער צו די גרויסרוסן, ווי די טשעכן צו די דייטשן, זיינען ניט רוסיפֿיצירט געוואָרן אַלס רעזולטאַט פֿונם ניצחון פֿון דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע אין ראַטנפֿאַרבאַנד, נאָר פֿאַרקערט, זיי זיינען אויפֿגעלעבט געוואָרן און זיך אַנטוויקלט אַלס זעלבשטענדיקע נאַציעס? מיט וואָס זאָל מען דערקלערן, וואָס אַזוינע נאַציעס, ווי די טורקמענער, קירגיזן, אוזבעקן, טאַדזשיקן (שוין ניט ריידנדיק וועגן די גרוזינער, אַרמענער, אַזערבײַדזשאַנער א.א.וו.) זיינען, ניט געקוקט אויף זייער אָפּגעשטאַנענקייט, ניט נאָר ניט רוסיפֿיצירט געוואָרן אין צוזאַמענהאַנג מיטן ניצחון פֿונם סאָציאַליזם אין ראַטנפֿאַרבאַנד, נאָר פֿאַרקערט, זיי האָבן אויפֿגעלעבט און האָבן זיך אַנטוויקלט אין זעלבשטענדיקע נאַציעס? צי איז דען ניט קלאָר, אַז אונזערע געערטע אָפּנויגלער זיינען, יאָגנדיק זיך נאָכן לעפּאָנעמדיקן אינטערנאַציאָנאַליזם, אַרייַנגעפֿאַלן צום קאַוטסקיאַנישן סאָציאַל־שאָוויניזם אין די לאַפּעס? צי איז דען ניט קלאָר, אַז קעמפֿנדיק פֿאַר איין אַלגעמיינער שפּראַך אין די ראַמען פֿון איין מעלוכע, אין די ראַמען פֿון ראַטנפֿאַרבאַנד, שטרעבן זיי אין טאָך גענומען אויפֿצושטעלן די פּריווילעגיעס פֿון דער שפּראַך, וואָס האָט פֿריער געהערשט, נעמלעך, פֿון דער גרויסרוסישער שפּראַך? וואו זשע איז דאָ דער אינטערנאַציאָנאַליזם?

צווייטנס, לענין האָט קיינמאָל ניט געזאָגט, אַז די

פאַרניכטונג פונם נאַציאָנאַלן יאָך און דאָס צונויפגיסן די אינטערעסן פון די נאַציאָנאַליטעטן אין איין נאַציע, איז פונקט דאָסזעלבע, ווי דאָס פאַרניכטן די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן. מיר האָבן פאַרניכטעט דעם נאַציאָנאַלן יאָך. מיר האָבן פאַרניכטעט די נאַציאָנאַלע פּריווילעגיעס און איינגעשטעלט נאַציאָנאַלע גלייכבאַרעכטיקונג. מיר האָבן פאַרניכטעט די מעלוכע־גרענעצן אינם אלטן זין פון דעם וואָרט, די גרענעץ־סלופּעס און די טאַמאָזשנע־מעכיצעס צווישן די נאַציאָנאַליטעטן פונם ראַטנפאַרבאַנד. מיר האָבן איינגעשטעלט די איינהייט פון די עקאָנאָמישע און פּאָליטישע אינטערעסן בא די פעלקער אין ראַטנפאַרבאַנד.

אָבער, צי באַטייט דאָס, אַז מיר האָבן דערמיט גופע פאַרניכטעט די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן: די נאַציאָנאַלע שפּראַכן, די קולטור, דעם שטייגער א.א.וו.? קלאָר, אַז דאָס באַטייט ניט. אָבער אויב די נאַציאָנאַלע אונטערשיידן: די שפּראַך, די קולטור, דער שטייגער א.א.וו. פאַרבלייבן, איז דען ניט קלאָר, אַז די פאָדערונג צו פאַרניכטן די רע־פּובליקן און געגנטן אין דעם געגעבענעם היסטאָרישן פּע־ריאָד איז אַ רעאַקציאָנערע פאָדערונג, וואָס איז געצילט קעגן די אינטערעסן פון דער דיקטאַטור פונם פּראָלעטאַ־ריאַט? צי פאַרשטייען אונזערע אָפּנויגלער, אַז פאַרניכטן אַצינד די נאַצרעפּובליקן און געגנטן באַטייט אָפּנעמען בא די מיליאָניקע מאַסן פעלקער פונם ראַטנפאַרבאַנד די מעגלעכקייט צו באַקומען בילדונג אַף דער מוטער־שפּראַך, אָפּנעמען בא זיי די מעגלעכקייט צו האָבן די שול, דעם געריכט, די אַדמיניסטראַציע, די געזעלשאַפטלעכע און אַנדערע אָרגאַניזאַציעס און אַנשטאַלטן אַף דער מוטער־שפּראַך, אָפּנעמען בא זיי די מעגלעכקייט זיך צו באַ־העפטן צו דער סאָציאַליסטישער בויאונג? צי איז דען ניט קלאָר, אַז יאָגנדיק זיך נאָך דעם לעפּאָנעמדיקן אינ־טערנאַציאָנאַליזם, זיינען אונזערע אָפּנויגלער אריינגעפאַלן

צו די רעאַקציאָנערע גרויסרוסישע שאָוויניסטן אין די לאַפּעס און האָבן פאַרגעסן, אינגאַנצן פאַרגעסן וועגן דעם לאָזונג קולטור־רעוואָלוציע אינעם פּעריאָד פון דעם פּראָלעטאַריאַטס דיקטאַטור, וואָס האָט אַ גלייכע קראַפט פאַר אַלע פעלקער פונעם ראַטנפאַרבאַנד, צי פאַר די גרויסרוסן, צי פאַר די ניט גרויסרוסן?

דריטנס, לענין האָט קיינמאָל ניט געזאָגט, אַז דער לאָזונג צו אַנטוויקלען די נאַציאָנאַלע קולטור אין די באַדינגונגען פון דער דיקטאַטור פונם פּראָלעטאַריאַט איז אַ רעאַקציאָנערער לאָזונג. פאַרקערט, לענין איז שטענדיק געשטאַנען פאַר דעם, אַז מע זאָל העלפן די פעלקער פון ראַטנפאַרבאַנד צו אַנטוויקלען זייער נאַציאָנאַלע קולטור. אונטער לענינס אָנפירונג, און ניט אונטער וועמעס ניט איז אַן אַנדערנס, איז צונויפגעשטעלט און אָנגענומען געוואָרן אַפן 10־טן פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר די רעזאָלוציע וועגן דער נאַציאָנאַלער פראַגע, וואו עס ווערט אפן געזאָגט, אַז:

„די אויפגאַבע פון דער פּאַרטיי איז צו העלפן די האָרעפּאַשנע מאַסן פון די ניט גרויסרוסישע פעלקער צו דעריאָגן צענטראַל־רוסלאַנד, וואָס איז אַוועקגעגאַנגען פאָרויס, צו העלפן זיי א) אַנטוויקלען און פאַרפעסטיקן בײַ זיך די סאָוועטישע מעלוכישקייט, אין די פאָרמען, וועלכע אַנטשפּרעכן די נאַציאָנאַל־שטייגערישע באַדינגונגען פון די דאָזיקע פעלקער; ב) אַנטוויקלען און פאַרפעסטיקן בײַ זיך דעם געריכט, די אַדמיניסטראַציע, די ווירטשאַפטס־אָרגאַנען, די מאַכט־אָרגאַנען, וואָס אַרבעטן אַף דער מוטער־שפּראַך און וואָס זיינען צונויפגעשטעלט פון אָרטיקע מענטשן, וועלכע ווייסן דעם שטייגער און די פּסיכאָלאָגיע פון דער אָרטיקער באַפעלקערונג; ג) אַנטוויקלען בײַ זיך די פּרעסע, די שול, דעם טעאַטער, דעם קלוב־וועזן, און בכלל די קולטור־אויפקלערערישע אַנשטאַלטן אַף דער מוטער־שפּראַך; ד)

אַוועקשטעלן אַ ברייטע נעץ קורסן און שולן סאַי פאַר אַלגעמיינער בילדונג, און סאַי פאַר פראָפעסיאָנעל-טעכנישער אַף דער מוטער-שפראַך"?

צי איז דען ניט קלאָר, אַז לענין איז געשטאַנען איינגאַנצן און פולשטענדיק פאַרן לאָזונג צו אַנטוויקלען די נאַציאָנאַלע קולטור אין די באַדינגונגען פון דער דיקטאַטור פונם פראָלעטאַריאַט?

צי איז דען ניט קלאָר, אַז דאָס אָפּלייקענען דעם לאָזונג פון דער נאַציאָנאַלער קולטור אין די באַדינגונגען פון דער דיקטאַטור פונם פראָלעטאַריאַט, באַטייט אָפּלייקענען די נויטיקייט פון קולטורעלן אויפשטייג בײַ די ניט-גרויסרוסישע פעלקער אין ראַטנפאַרבאַנד, אָפּלייקענען די נויטיקייט פון דער אַלגעמיינער אָבליגאַטאָרישער בילדונג פאַר די דאָזיקע פעלקער, אָפּגעבן די דאָזיקע פעלקער אין גייסטיקער קנעכטשאַפט צו די רעאַקציאָנערע נאַציאָנאַליסטן?

לענין האָט ווירקלעך קוואַליפיצירט דעם לאָזונג נאַציאָנאַלע קולטור בײַ דער הערשאַפט פון דער בורזשואַזיע אַלס רעאַקציאָנערן לאָזונג, אָבער צי האָט דען געקאָנט זיין אַנדעריש? וואָס איז אַזוינס נאַציאָנאַלע קולטור בײַ דער הערשאַפט פון דער נאַציאָנאַלער בורזשואַזיע? אַ קולטור, וואָס איז אַ בורזשואַזע לויט איר אינהאַלט און אַ נאַציאָנאַלע לויט איר פאָרם, וואָס איר ציל איז צו פאַרסאַמען די מאַסן מיטן גיפט פון נאַציאָנאַליזם און צו פאַרשטאַרקן די הערשאַפט פון דער בורזשואַזיע.

וואָס איז אַזוינס נאַציאָנאַלע קולטור בײַ דער דיקטאַטור פונם פראָלעטאַריאַט? אַ קולטור, וואָס איז אַ סאָציאַליסטישע לויט איר אינהאַלט און אַ נאַציאָנאַלע לויט איר פאָרם, און וואָס איר ציל איז צו דערציען די מאַסן אין גייסט פון אינטערנאַציאָנאַליזם און צו פאַרשטאַרקן די דיקטאַטור פונם פראָלעטאַריאַט. ווי אַזוי קאָן

מען צונויפמישן דידאָזיקע צוויי פּרינציפּיעל פאַרשידענע דערשיינונגען, ניט איינרייסנדיק מיטן מאַרקסיזם? צי איז דען ניט קלאָר, אַז קעמפנדיק קעגן דעם לאָזונג נאַציאָנאַלע קולטור באַ דער בורזשואַזער אָרדענונג, האָט לענין געקלאַפּט איבערן בורזשואַזן אינהאַלט פון דער נאַציאָנאַלער קולטור און ניט איבער איר נאַציאָנאַלער פאָרם? עס וואָלט געווען נאַריש מעשוגער צו זיין, אַז לענין האָט באַטראַכט די סאָציאַליסטישע קולטור אַלס נאַציאָנאַלאָזע קולטור, וואָס האָט ניט די אָדער יענע נאַציאָנאַלע פאָרם. די בונדאָווצעס האָבן ווירקלעך אַמאָל געהאַט צוגעשריבן לענינען דעמדאָזיקן אַבסורד. אָבער פון לענינס ווערק איז באַוואוסט, אַז ער האָט שאַרף פּראָטעסטירט קעגן אַזאַ בילבול און האָט זיך אַנטשיידן אָפּגעגרענעצט פון דעמדאָזיקן אַבסורד. שוין זשע האָבן אונדזערע געערטע אָפּנויגלער זיך טאַקע אָוועקגעשלעפּט נאָך די בונדאָווצעס?

וואָס זשע איז געבליבן נאָך דעם אַלעם, וואָס עס איז געזאָגט געוואָרן, פון די אַרגומענטן באַ אונדזערע אָפּנויגלער?

גאָרניט, אַחוץ די זשאָנגלירונג מיט דער פאָן פון אינטערנאַציאָנאַליזם און אַחוץ די רעכילעסן אַף לענינען.

די, וואָס נייגן זיך אָפּ אין דער ריכטונג צום גרויסרוסישן שאָוויניזם, האָבן אַ טיפן טאָעס, ווען זיי מיינען, אַז דער פעריאָד פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין ראַטנפאַרבאַנד איז אַ פעריאָד, ווען עס ווערן צעפאַלן און ליקווידירט די נאַציאָנאַלע קולטורן. די זאַך איז פּונקט קאַפּויר. אין דער עמעסן איז דער פעריאָד פון דער דיקטאַטור פונם פּראָלעטאַריאַט און פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין ראַטנפאַרבאַנד אַ פעריאָד פון אויפבלי פון די נאַציאָנאַלע קולטורן, סאָציאַליסטישע לויט זייער אינהאַלט און נאַציאָנאַלע לויט זייער פאָרם. זיי פאַרשטייען אַפּאָנים ניט, אַז די אַנטוויקלונג פון די נאַציאָנאַלע קולטורן דאַרף זיך פאַנאַנדערוויקלען מיט אַ נייער קראַפט,

ווען עס ווערט איינגעפירט און איינגעוואָרצלט די אַלגעמיין־אָבליגאַטאָרישע אָנפאַנגס־בילדונג אַף דער מוטערשפּראַך, זיי פאַרשטייען ניט, אַז בלויז באַ דער באַדינגונג, ווען ס'וועלן זיך אַנטוויקלען די נאַציאָנאַלע קולטורן, וועט מען קאָנען באַהעפטן, ווי ס'געהער צו זיין, די אָפּגעשטאַנענע נאַציאָנאַליטעטן צו דער סאָציאַליסטישער בויאונג. זיי פאַרשטייען ניט, אַז גראַד דערין באַשטייט טאַקע דער יעסאָד פון דער לענינישער פּאָליטיק צו העלפן און אונטערשטיצן די אַנטוויקלונג פון די נאַציאָנאַלע קולטורן באַ די פעלקער אין ראַטנפאַרבאַנד.

עס קאָן זיך אויסדוכטן מעשונעדיק, וואָס מיר, אָנהענגער פון צונויפגיסן אין דער צוקונפט די נאַציאָנאַלע קולטורן אין איין אַלגעמיינער (אי לויט דער פאָרם, אי לויט דעם אינהאַלט) קולטור מיט איין אַלגעמיינער שפּראַך, זיינען צוזאַמען דערמיט אָנהענגער פונם אויפבלי פון די נאַציאָנאַלע קולטורן אינם געגעבענעם מאָמענט, אינם פעריאָד פון דער דיקטאַטור פונם פּראָלעטאַריאַט. אָבער דערין איז ניטאָ קיין שום מעשונעדיקייט. מע דאַרף לאָזן די נאַציאָנאַלע קולטורן זיך אַנטוויקלען און פונאַנדערוויקלען, אַרויסברענגענדיק אַלע זייערע פּאָטענצן, קעדיי צו שאַפן די באַדינגונגען פאַר זייער צונויפגיסן זיך אין איין אַלגעמיינער קולטור מיט איין אַלגעמיינער שפּראַך. דער אויפבלי פון די נאַציאָנאַלע קולטורן לויט דער פאָרם און סאָציאַליסטישע לויטן אינהאַלט, אין די באַדינגונגען פון דער דיקטאַטור פונם פּראָלעטאַריאַט אין איין לאַנד צוליב זייער צונויפגיסן זיך אין איין אַלגעמיינער סאָציאַליסטישער (אי לויט דער פאָרם, אי לויטן אינהאַלט) קולטור, מיט איין אַלגעמיינער שפּראַך, ווען דער פּראָלעטאַריאַט וועט זיגן אין דער גאַנצער וועלט און דער סאָציאַליזם וועט אַריין אין שטייגער, — אין דעם טאַקע באַשטייט די דיאַלעקטישקייט אין דער לענינישער שטעלונג פון דער פראַגע וועגן דער נאַציאָנאַלער קולטור.

מע קאָן זאָגן, אַז אַזאַ שטעלונג פון דער פראַגע איז אַ „ווידערשפּרעכלעכע". אָבער צי איז דען ניט פּונקט אַזאַ „ווידערשפּרעכיקייט" פאַראַן באַ אונדז מיט דער פראַגע וועגן מעלוכע? מיר זיינען פאַר דער אָפּשטאַרבונג פון דער מעלוכע. און צוזאַמען דערמיט זיינען מיר פאַר פאַרשטאַרקן די דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט, וואָס שטעלט מיט זיך פאָר די מעכטיקסטע מאַכט פון אַלע מעלוכע־מאַכטן, וואָס עקזיסטירן ביז איצט. די העכסטע אַנטוויקלונג פון דער מעלוכע־מאַכט מיטן צוועק צוצוגרייטן די באַדינגונגען פאַר דער אָפּשטאַרבונג פון דער מעלוכע־מאַכט — אָט דאָס איז די מאַרקסיסטישע פאָרמול. דאָס איז „ווידערשפּרעכיק"? יאָ, „ווידערשפּרעכיק". אָבער דער דאָזיקער ווידערשפּרוך איז אַ לעבנסהאַפטער און ער שפּיגלט אָפּ אינגאַנצן מאַרקסעס דיאַלעקטיק.

אָדער, לעמאָשל, די לענינישע שטעלונג פון דער פראַגע וועגן דעם רעכט פון די נאַציעס אַף זעלבסטבאַשטימונג אַזש ביז אָפּטיילן זיך. לענין פלעגט אַמאָל שילדערן דעם טעזיס וועגן דער נאַציאָנאַלער זעלבסטבאַשטימונג אין דער פאָרם פון אַ פּאַשעטער פאָרמול: „פּאַנאַנדערשיידן קעדיי צו פאַראייניקן". טוט נאָר אַ טראַכט — פּאַנאַנדערשיידן קעדיי צו פאַראייניקן. דאָס שמעקט אַפילע מיט אַ פּאַראַדאָקס. און דאָך שפּיגלט אָפּ די דאָזיקע „ווידערשפּרעכיקע" פאָרמול יענעם לעבנסהאַפטן עמעס פון מאַרקסעס דיאַלעקטיק, וועלכע גיט די באָלשעוויקעס די מעגלעכקייט איינצונעמען די סאַמע אומבאַזיגבאַרע פעסטונגען אינעם געביט פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע.

דאָסזעלבע דאַרף מען זאָגן וועגן דער פאָרמול מיקויעך דער נאַציאָנאַלער קולטור: אויפבלי פון די נאַציאָנאַלע קולטורן (און שפּראַכן) אינעם פּעריאָד פון דער דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט אין איין לאַנד מיטן צוועק צוצוגרייטן די באַדינגונגען פאַר זייער אָפּשטאַרבונג און צונויפגיסונג אין איין אַלגעמיינער סאָציאַליסטי־

שער קולטור (און אין אַ אַלגעמיינער שפּראַך) אינם בעריאָד, ווען דער סאָציאַליזם וועט זיגן אין דער גאַנצער וועלט.

ווער עס האָט ניט פאַרשטאַנען די דיאַזיקע אייגנאַרטיקייט און „ווידערשפּרעכיקייט“ פון אונזער איבערגאַנגסצייט, ווער עס האָט ניט פאַרשטאַנען די דיאַזיקע דיאַלעקטיק פון די היסטאָרישע פּראָצעסן, דער איז אַ פאַרפאַלענער פאַרן מאַרקסיזם.

די צרה פון אונזערע אָפּנייגלער באַשטייט אין דעם, וואָס זיי פאַרשטייען ניט און ווילן ניט פאַרשטיין מאַרקס דיאַלעקטיק.

אַזוי האַלט עס מיטן אָפּנייג צום גרויסרוסישן שאָוויניזם.

עס איז ניט שווער צו פאַרשטיין, אַז דער דאָזיקער אָפּנייג שפּיגלט אָפּ די שטרעבונג פון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן פון דער גרויסרוסישער נאַציע, וואָס האָט פריער געהערשט, צוריקצוקערן די פאַרלאָרענע פּריווילעגיעס.

פון דאַנען נעמט זיך די געפאַר פון דעם גרויסרוסישן שאָוויניזם, אַלס הויפּט־געפאַר אין דער פּאַרטיי אַפן געביט פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע.

וואָס איז דער מאָד פונם אָפּנייג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם?

דער מאָד פונם אָפּנייג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם איז די שטרעבונג אָפּצוזונדערן און איינצושליסן זיך אין די ראַמען פונם אייגענעם נאַציאָנאַלן שאָלעכץ, די שטרעבונג צו פאַרטושן די קלאַסן־ווידערשפּרוכן אין דער אייגענער נאַציע, די שטרעבונג זיך צו פאַרטיידיקן פון דעם גרויסרוסישן שאָוויניזם מיטן אַוועקגיין פון דעם אַלגעמיינעם שטראָם סאָציאַליסטישע בויאונג, די שטרעבונג ניט צו זען דאָס, וואָס דערנענטערט און פאַרייניקט די אַרבעטנדיקע מאַסן און די נאַציאָנאַליטעטן אין ראַטנ־

פּאָקבּאַנד, און זעען בלויז דאָס, וואָס עס קאָן זיי דער־ווייטערן איינע פון דער אַנדערער.

דער אָפּנויג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם שפּיגלט אָפּ די אומצופרידנקייט פון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן בנא די פריער אונטערגעדריקטע נאַציעס מיטן רעזשים פונם פּראָלעטאַריאַטס דיקטאַטור, זייער שטרעבונג אָפּצוזונדערן זיך אין זייער נאַציאָנאַלער מעלוכע און איינצושטעלן דאָרט זייער קלאַסן־הערשאַפט

די געפאַר פון דעמדאָזיקן אָפּנויג ליגט דערין, וואָס ער קולטיווירט דעם בורזשואַזן נאַציאָנאַליזם, שוואַכט אָפּ די איינהייט פון די אַרבעטנדיקע פעלקער אין ראַטנפאַר־באַנד און ווערט אויסגענוצט דורך די אינטערווענציאָניסטן.

אָט דאָס איז דער טאָך פונם אָפּנויג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם.

די אויפגאַבע פון דער פּאַרטיי באַשטייט אין פירן אַן אַנטשיידנעם קאַמף קעגן דעמדאָזיקן אָפּנויג און צו באַוואָרענען די באַדינגונגען, וואָס זיינען נויטיק פאַר דער אינטערנאַציאָנאַלער דערציאונג פון די אַרבעטנדיקע מאַסן פון די פעלקער אין ראַטנפאַרבאַנד.

אַזוי האַלט עס מיט די אָפּנויגן אין אונזער פּאַרטיי, מיט די „לינקע“ און מיט די רעכטע אָפּנויגן אינם גע־ביט פון אונזער פּאָליטיק, מיט די אָפּנויגן אינם געביט פון דער נאַציאָנאַלער פראַגע.

אָט אַזוי איז אונזער אינערלעך־פּאַרטייאישע לאַגע.

אַצינד, ווען די פּאַרטיי איז אַרויס אַ זיגערין פונם קאַמף פאַר דער גענעראַלער ליניע, ווען די לעניניסטישע לי־ניע פון אונזער פּאַרטיי טריומפירט אַפן גאַנצן פראָנט, זיי־נען אַסאַך געצוויגט צו פאַרגעסן די שוועריקייטן, וועלכע עס האָבן אונז געשאַפן אין אונזער אַרבעט די קאָלערליי אָפּנויגלער. נאָך מער, אייניקע באַלעבעסלדיק־געשטימטע כאַווייירים מיינען נאָך ביז איצט, אַז מיר וואָלטן זיך גע־

קאָנט באַגיין אַז אַ קאַמף קעגן די אָפּנויגלער. עס איז איבעריק צו זאָגן, אַז דידאָזיקע כאַווײרים געפינען זיך אין אַ טיפן טאָעס. עס איז גענוג בלויז זיך אומצוקוקן אָף צוריק און זיך דערמאָנען די קונצשטיק פון די טראָצקיסטן און פון די רעכטע אָפּנויגלער, עס איז גענוג בלויז זיך צו דערמאָנען די געשיכטע פונם קאַמף קעגן די אָפּנויגן פאַרן פאַרגאַנגענעם פּעריאָד, קעדיי צו פאַרשטיין די גאַנצע פּוסטקייט און נישטיקייט פון דערדאָזיקער פּאַרטייאישער באַלעבעסלדיקייט.

עס קאָן קיין שום סאָפּעק ניט זיין, אַז אויב מיר וואָלטן ניט איינצוימען די אָפּנויגלער און ניט צעקלאַפּן זיי אין אָפענעם שלאַכט, וואָלטן מיר ניט געקאָנט זיך דערשלאָגן די ערפאָלגן, מיט וועלכע אונזער פּאַרטיי האָט אַצינד דאָס רעכט צו שטאָלצירן.

אינעם קאַמף קעגן די אָפּנויגן פון דער לענינישער ליניע איז אויסגעוואַקסן און איז פעסט געוואָרן אונזער פּאַרטיי. אינעם קאַמף קעגן די אָפּנויגן האָט זי זיך אויסגעשמידט די לענינישע איינהייט פון אירע רייען. און קיינער לייקנט שוין אַצינד ניט אָפּ דעם אומבאַשטרייטבאַרן פאַקט, אַז קיינמאָל איז נאָך די פּאַרטיי ניט געווען אַזוי באַהעפט אַרום איר צ״ק, ווי איצט. אַלע מוזן איצט אָנערקענען, אַז די פּאַרטיי איז אַצינד מער, ווי ווען ס׳ניט איז פריער, אייניק און באַהעפט, אַז דער 16־טער צוזאַמענפאָר איז איינער פון די ווייניקע צוזאַמענפאָרן פון אונזער פּאַרטיי, וואו עס איז ניטאָ מער קיין אויסגעפורעמטע און באַהעפטע אָפּאָזיציע, וואָס זאָל זיין פעאיק קעגנצושטעלן איר באַזונדערע ליניע דער גענעראַלער פּאַרטיי־ליניע.

וועמען האָט די פּאַרטיי צו פאַרדאַנקען דידאָזיקע אַנטשיידענע דערגרייכונגען אירע?

דידאָזיקע דערגרייכונגען האָט זי צו פאַרדאַנקען דעם אומשטאַנד, וואָס אין איר קאַמף קעגן די אָפּנויגן האָט זי

שטענדיק געפירט אַ פּרינציפּיעלע פּאָליטיק, ניט אָראָפּ־לאָזנדיק זיך קיינמאָל ביז הינטערקוליסן־קאָמבינאַציעס און דיפּלאָמאַטישער געשעפט־מאַכעריי.

לענין האָט געזאָגט, אַז די פּרינציפּיעלע פּאָליטיק איז די איינציק־ריכטיקע פּאָליטיק. מיר זייַנען אַרויס די זינער פֿונעם קאַמף קעגן די אָפּנויגן דערפֿאַר, ווייל מיר האָבן ערלעך און קאָנסעקווענט אויסגעפֿילט דעם דאָזיקן לענינס געבאָט. (אַפּלאָדיסמענטן).

***

איך ענדיק, כאַווײרים.

וואָס איז דער אַלגעמיינער אויספֿיר?

מיר האָבן געהאַט פֿאַרן פֿאַרגאַנגענעם פּעריאָד אַ ריי אַנטשיידענע ערפֿאָלגן אַף אַלע פֿראָנטן פֿון דער סאָציאַליסטישער בויאונג. מיר האָבן געהאַט דיזאָזיקע ער־פֿאָלגן דערפֿאַר, ווייל מיר האָבן באַוויזן צו האַלטן הויך לענינס גרויסע פֿאָן. אויב מיר ווילן זיגן, דאַרפֿן מיר אויך ווייטער האַלטן לענינס פֿאָן און אָפּהיטן איר ריינקייט און אומבאַפֿלעקטקייט. (אַפּלאָדיסמענטן).

אָט אַזאַ איז דער אַלגעמיינער אויספֿיר.

מיט לענינס פֿאָן האָבן מיר געזיגט אין די שלאַכטן פֿון דער אָקטיאַבר־רעוואָלוציע.

מיט לענינס פֿאָן וועלן מיר זיך דערשלאָגן אַנט־שיידנדיקע ערפֿאָלגן אינם קאַמף פֿאַרן ניצאָכן פֿון דער סאָציאַליסטישער בויאונג.

מיט דערזעלבער פֿאָן וועלן מיר זיגן אין דער פּראָ־לעטאַרישער רעוואָלוציע אַף דער גאַנצער וועלט.

זאָל לעבן דער לעניניזם! (הויכע, לאַנגדויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן. אָוואַציעס פֿונעם גאַנצן זאַל).

שלוסוואָרט

(דעם 2־טן יולי 1930 יאָר)

כאַווייִרים! נאָך די דעבאַטן איבערן באַריכט פון צ״ק, נאָך דעם אַלעמען, וואָס עס איז פאָרגעקומען בײַ אונז אויפן צוזאַמענפאָר אין צוזאַמענהאַנג מיט דער אַרויסטרעטונג פון די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע, בלײַבט מיר ווייניק וואָס צו זאָגן אין מײַן שלוסוואָרט.

איך האָב געזאָגט אין אָנהויב פון מײַן פאָרטראַג, אַז דער 16־טער פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר איז איינער פון די ווייניקע צוזאַמענפאָרן אין דער געשיכטע פון אונזער פּאַרטיי, ווען עס איז ניטאָ קיין ווי־פל ניט איז אויסגעפורעמטע אָפּאָזיציע, וועלכע קאָן אַרויסשטעלן איר אייגענע ליניע און אַנטקעגנשטעלן זי דער פּאַרטיי־ליניע. און אַזוי איז טאַקע, ווי איר זעט, אַרויסגעקומען אין דערעמעסן. אויף אונזער צוזאַמענפאָר, אויפן 16־טן פּאַרטיי־צוזאַמענפאָר, האָט זיך ניט געפונען ניט נאָר קיין אויסגעפורעמטע אָפּאָזיציע, נאָר עס האָט זיך אַפילע ניט געפונען קיין קלייניקע גרופּע, אָדער אַפילע באַזונדערע כאַווייִרים, וועלכע זאָלן האַלטן פאַר רעכטמעסיק אַרויסצוגיין דאָ אויף דער טריבונע און דערקלערן וועגן דער ניט ריכטיקייט פון דער פּאַרטיי־ליניע. עס איז קלאָר, אַז די ליניע פון אונזער פּאַרטיי איז די איינציק־ריכטיקע ליניע. דערבײַ ווײַזט זיך אַרויס, איז איר ריכטיקייט אַזוי באַשיימפּערלעך און אומבאַשטרייטבאַר, אַז אַפילע די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע האָבן געהאַלטן פאַר

נייטיק אַז וואַקלונגען אונטערצושטרייכן אין זייערע אַרויסטרעטונגען די ריכטיקייט פֿון דער גאַנצער פּאַרטיי־פּאָליטיק.

פֿאַרשטייט זיך, אַז נאָך דעם אַלעמען איז איבעריק אָסאַך צו ריידן וועגן דער ריכטיקייט פֿון די האַנאָכעס, וועלכע זיינען אַנטוויקלט געוואָרן אינעם באַריכט־פּאָרטראַג. עס איז איבעריק, ווייל די פּאַרטיי־ליניע גוויטיקט זיך, אַפּאָנים, ניט צוליב איר באַשיימפּערלעכער ריכטיקייט אין ווייטערדיקער פּאַרטייידיקונג אַף דעמדאָזיקן צוזאַמענפֿאָר און אויב, ניט געקוקט דערויף, האָב איך זיך ניט אָפּגעזאָגט פֿונעם שלוסוואָרט, איז דאָס דערפֿאַר, ווייל עס איז דאָך ניט איבעריק, לויט מיין מיינונג, צו ענטפֿערן קורץ אַף אייניקע צעטעלעך, וואָס די כאַווייריִם האָבן דערלאַנגט אין פּרעזידיום פֿונעם צוזאַמענפֿאָר, און דערנאָך זאָגן עטלעכע ווערטער אין צוזאַמענהאַנג מיט דער אַרויסטרעטונג פֿון די געוועזענע לידערס פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע.

אַ גרויסער טייל צעטעלעך איז שייך אייניקע צווייטראַנגיקע פֿראַגן: פֿאַרוואָס איז אין די באַריכט־פּאָרטראַגן ניט דערמאָנט געוואָרן וועגן פֿערד־צוכט, — צי קאָן מען ניט דערמאָנען וועגן דעם אינעם שלוסוואָרט (געלעכטער); פֿאַרוואָס איז אין די באַריכט־פּאָרטראַגן ניט דערמאָנט געוואָרן וועגן וואוינונגס־בויאונג, — צי קאָן מען ניט זאָגן עפּעס וועגן דעם אינעם שלוסוואָרט; פֿאַרוואָס האָט מען אין די באַריכט־פּאָרטראַגן גאָרנישט ניט געזאָגט וועגן דער עלעקטריפֿיקאַציע פֿון דער לאַנדווירטשאַפֿט, — צי קאָן מען ניט זאָגן עפּעס וועגן דעם אינעם שלוסוואָרט. און אַזוי ווייטער אין דעמזעלבן גייסט.

איך דאַרף ענטפֿערן דידאָזיקע אַלע כאַווייריִם, אַז איך האָב ניט געקאָנט באַרירן אין מיין פּאָרטראַג אַלע פֿראַגן פֿון דער פֿאָלקסווירטשאַפֿט. און ניט נאָר ניט געקאָנט, נאָר ניט געהאַט קיין רעכט דערויף, ווייל איך

האָב קיין רעכט ניט זיך אַריינרייסן אין געביט פון די פאַרטראַגן פון די כ"כ קוביבישעוו און יאַקאָוולעוו, וועלכע האָבן אייך דערציילן וועגן די קאָנקרעטע פּראָבלעמען פֿין דער אינדוסטריע און פון דער לאַנדווירטשאַפט. אינדערעמען, אויב מע זאָל אין באַריכט פון צ"ק באַרירן אַלע פראַגן, איז וועגן וואָס דאַרפן דעמאָלט ריידן די פאַרטרעטער אין זייערע פאַרטראַגן וועגן דער אינדוסטריע, לאַנדווירטשאַפט א.א.וו. (שטימען: ריכטיק).

באַזונדער וועגן דעם צעטעלע מיקויעך דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט דאַרף איך באַמערקן, אַז דער אַווטאָר פונם צעטעלע דערלאָזט אייניקע ניט ריכטיקייטן. ער פאַרזיכערט, אַז מיר זיינען שוין „האַרט צוגעגאַנגען" צו דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט, אַז דער פאָלקאָמערד לאָזט ניט זיך אַנטוויקלען דערדאָזיקער זאַך, אַז לעניו האָט געטראַכט וועגן דעם אַנדערש א.א.וו. דאָס אַלץ איז ניט ריכטיק, כאַווײרים. מע קאָן ניט זאָגן, אַז מיר זיינען „האַרט צוגעגאַנגען" צו דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט. ווען מיר וואָלטן ווירקלעך האַרט צוגעגאַנגען צו דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט, וואָלטן מיר איצט שוין געהאַט אַ 10—15 ראַיאָנען מיט עלעקטריפיצירטער לאַנדווירטשאַפטלעכער פּראָדוקציע. אָבער איר ווייסט גוט, אַז דערווייל האָבן מיר נאָך אַזוינס ניט. אַלץ, וואָס מע קאָן איצט זאָגן וועגן דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט, איז דאָס, אַז די עלעקטריפיקאַציע געפינט זיך באַ אונז אין דער סטאַדיע פון עקספּערימענטאַלער דורכאַרבעט. לעניו האָט אויך אַזוי געקוקט דערויף און דערמוטיקט די פּרואוון אין דער עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירטשאַפט. אייניקע כאַווײרים מיינען, אַז די טראַקטאָרס האָבן שוין אָפּגעלעבט זייערע יאָרן, ווייל עס איז שוין געקומען די צייט אַריבערצוגיין פון טראַקטאָרן צו עלעקטריפיקאַציע פון דער לאַנדווירט-

שאַפֿט. דאָס איז, פֿאַרשטייט זיך, אַ אַבסורד און פֿאַנטאַסטיק. אַזעלכע כאַוויירים דאַרף מען אַוועקזעצן אַפֿן אָרט. דער פֿאָלקאָמערד טוט טאַקע אַזוי מיט דידאָזיקע כאַוויירים. הייסט עס, אַז די אומצופֿרידנקייט פֿונעם אַווטאָר פֿונעם צעטעלע מיטן פֿאָלקאָמערד קאָן מען ניט האַלטן פֿאַר באַגרינדעט.

די צווייטע גרופּע צעטעלעך איז שײַעד דער נאַציאָנאַלער פֿראַגע. איינס אַזאַ צעטעלע, וואָס איך האַלט פֿאַרן סאַמע אינטערעסאַנטן, פֿאַרגלייכט די שטעלונג פֿון דער פּראָבלעם פֿון נאַציאָנאַלע שפּראַכן אין מיין פֿאָרטראַג אַפֿן 16־טן צוזאַמענפֿאָר מיט דער שטעלונג, וואָס איז געגעבן געוואָרן אין מיין אַרויסטרעטונג אינעם אוניווערסיטעט פֿון די מיזרעך־פֿעלקער אין 1925 יאָר, און געפֿינט, אַז דאָ איז פֿאַראַן אַ געוויסע אומקלאָרקייט, וועלכע דאַרף דערקלערט ווערן. איר, זאָגט דאָס צעטעלע, האָט דאַן דערווידערט קעגן דער טעאָריע (קאַוטסקים) וועגן דער אָפּשטאַרבונג פֿון די נאַציאָנאַלע שפּראַכן און דער באַשאַפֿונג פֿון איין אַלגעמיינער שפּראַך אינעם פּעריאָד פֿונעם סאָציאַליזם (אין איין לאַנד), און איצט, אין אייער פֿאָרטראַג אַפֿן 16־טן צוזאַמענפֿאָר, דערקלערט איר, אַז די קאָמוניסטן זיינען אָנהענגער פֿון צונויפֿגיסן די נאַציאָנאַלע קולטורן און די נאַציאָנאַלע שפּראַכן אין איין אַלגעמיינער קולטור מיט איין אַלגעמיינער שפּראַך (אינעם פּעריאָד פֿון ניצאָכן פֿונעם סאָציאַליזם אין אַלוועלטלעכן מאַסשטאַב), — צי איז דאָ ניטאָ קיין אומקלאָרקייט?

איך מיין, אַז דאָ איז ניטאָ ניט קיין אומקלאָרקייט, ניט קיין וועלכער ניט איז ווידערשפּרוך. אין מיין אַרויסטרעטונג אין 1925 יאָר האָב איך דערווידערט קעגן קאַוטסקים נאַציאָנאַל־שאָוויניסטישער טעאָריע, לויט וועלכער דער ניצאָכן פֿון דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע אין

מיטן פאָריקן יאָרהונדערט אין דער פאַרייניקטער עסט-רייך־דייטשישער מעלוכע האָט באַדאַרפט ברענגען צום צונויפגיסן די נאַציעס אין איין אַלגעמיינער דייטשישער נאַציע מיט איין אַלגעמיינער דייטשישער שפּראַך אי׳ צום פאַרדייטשיזירן די טשעכן. איך האָב דערווידערט קעגן דערדאָזיקער טעאָריע, ווי קעגן אַן אַנטימאַרקסיסטישער, אַן אַנטילעניניסטישער, פאַרופנדיק זיך אַף פאַקטן פונם לעבן פון אונזער לאַנד נאָכן זיג פונם סאָציאַליזם אין פסס"ר, וועלכע לייקענען אָפּ די דאָזיקע טעאָריע. איך דערווידער אויך איצט קעגן דערדאָזיקער טעאָריע, ווי דאָס איז צו זען פון מיין באַריכט־פאָרטראַג אַף דעם 16-טן צוזאַמענפאָר. איך דערווידער, ווייל די טעאָריע פון צונויפגיסן אַלע נאַציעס, לאָמיר זאָגן, פון פסס"ר אין איין אַלגעמיינער גרויסרוסישער נאַציע מיט איין אַלגעמיינער גרויסרוסישער שפּראַך איז אַ טעאָריע אַ נאַציאָנאַל-שאָוויניסטישע, אַ טעאָריע אַן אַנטילענינישע, וועלכע ווידערשפּרעכט דער גרונט־האַנאָכע פונם לעניניזם, וואָס באַשטייט דערין, אַז די נאַציאָנאַלע פאַרשיידנהייטן קאָנען ניט פאַרשווינדן אינם נאָענטסטן פעריאָד, אַז זיי דאַרפן בלייבן נאָך אַף לאַנג — אפילע נאָכן זיג פון דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע אינם וועלט-מאַסשטאַב.

וואָס איז שייך ווייטערדיקע פּערספּעקטיוון פון די נאַציאָנאַלע קולטורן און נאַציאָנאַלע שפּראַכן, האָב איך זיך שטענדיק געהאַלטן און האַלט זיך ווייטער באַ דעם לענינשן קוק, אַז אין פעריאָד פון זיג פונם סאָציאַליזם אין וועלט-מאַסשטאַב, ווען דער סאָציאַליזם וועט זיך פאַרפעסטיקן און וועט אריין אין שטייגער, דאַרפן די נאַציאָנאַלע שפּראַכן אומפאַרמיידלעך זיך צונויפגיסן אין איין אַלגעמיינער שפּראַך, וואָס וועט, פאַרשטייט זיך, זיין ניט די גרויסרוסישע, ניט די דייטשישע, נאָר עפּעס אַ נייע. וועגן דעם האָב איך אויך באַשטימט דערקלערט אין מיין פאָרטראַג אַפן 16-טן צוזאַמענפאָר.

וואו זשע איז דאָ די אומקלאָרקייט און וואָס, אייגנט־לעך, פאָדערט זיך דאָ נאָך צו דערקלערן?

אפאַנים, אַז די אַוטאָרן פונם צעטעלע האָבן זיך ניט אינגאַנצן קלאָר געמאַכט וועגן צוויי זאַכן.

זיי האָבן זיך ניט קלאָר געמאַכט פריער פאַר אַלץ דעם פאַקט, אַז מיר זיינען אין פסס״ר שוין אריינגעטראָטן אין פעריאָד פונם סאָציאַליזם, דערביי איז, ניט געקוקט דערויף, וואָס מיר זיינען אריינגעטראָטן אין דעמדאָזיקן פעריאָד, שטאַרבן די נאַציעס ניט נאָר ניט אָפּ, נאָר פאַר־קערט, זיי אַנטוויקלען און צעבליען זיך. אינדערעמעסן, צי זיינען מיר שוין אַריינגעטראָטן אין פעריאָד פון סאָציאַ־ליזם? אונזער פעריאָד רופט זיך געווייגלעך אַן איבער־גאַנגס־פעריאָד פונם קאַפּיטאַליזם צום סאָציאַליזם. ער האָט זיך אָנגערופן איבערגאַנגס־פעריאָד אין 1918 יאָר, ווען לענין האָט אין זיין באַרימטער בראָשור „די אָרדנטלעכע אויפגאַבן פון דער ראַטנמאַכט“ צום ערשטן מאָל כאַראַק־טעריזירט דעמדאָזיקן פעריאָד מיט זיינע פינף שטייגערס פונם ווירטשאַפטלעכן לעבן. ער רופט זיך אַן איבערגאַנגס־פעריאָד איצט, אין 1930 יאָר, ווען אייניקע פון דידאָזיקע שטייגערס, ווי פאַרעלטערטע, גייען שוין צום גרונט און איינער פון דידאָזיקע שטייגערס, דעהאַיינע דער נייער שטיי־גער אין געביט פון דער אינדוסטריע און לאַנדווירטשאַפט, וואַקסט און אַנטוויקלט זיך מיט אומגעזעענער שנעלקייט. צי קאָן מען זאָגן, אַז דידאָזיקע צוויי איבערגאַנגס־פעריאָדן זיינען די זעלבע, אַז זיי אונטערשיידן זיך ניט ראַדיקאַל איינער פונם צווייטן? עס איז קלאָר, אַז מע קאָן ניט. וואָס האָבן מיר געהאַט אין 1918 יאָר אין געביט פון דער פאָלקסווירטשאַפט? אַ צעשטערטע אינדוסטריע און ציגנד־מאַשינקעס, קיין קאָלווירטן און ראַטווירטן אַלס מאַסן־דערשיינונג איז ניט געווען, געוואַקס איז אַ וואוקס פון דער „נייער“ בורזשואַזיע אין שטאָט און פונם באַלעגופנטום אין דאָרף. וואָס האָבן מיר איצט? אַן אויפגעשטעלטע אין

רעקאנסטרואירטע סאציאליסטישע אינדוסטריע, אז אנטוויקלטע סיסטעם ראטווירטן און קאלווירטן, וועלכע האבן העכער 40 פראצ. פון אלע פארזייאונגען אין פסס"ר בלויז פרילינגס-פעלד, אז אפשטארבנדיקע „נייע" בורזשואזיע אין שטאט, אז אפשטארבנדיק באלעגופנטום אין דארף. סאי דארט איז אן איבערגאנגס-פעריאד, סאי דא איז אן איבערגאנגס-פעריאד. און דאד אונטערשיידן זיי זיך ראדיקאל איינער פונם צווייטן, ווי דער הימל פון דער ערד. און דאד קאן קיינער ניט אפלייקענען, אז מיר שטייען אף דער שוועל פון ליקווידירן דעם לעצטן ערנסטן קאפיטאליסטישן קלאס, דעם קלאס באלעגופים. עס איז קלאר, אז מיר זייענען שוין ארויס פונם איבערגאנגס-פעריאד אינם אלטן זין זייגעם און ארייננעטראטן אין פעריאד פון דירעקטער און פאנאנדערגעוויקלטער סאציאליסטישער בויאונג אפן גאנצן פראנט. עס איז קלאר, אז מיר זייגען שוין ארייננעטראטן אין פעריאד פון סאציאליזם, ווייל דער סאציאליסטישער סעקטאר האלט איצט אין די הענט אלע ווירטשאפטלעכע הויבערס פון דער גאנצער פאלקסווירטשאפט, האגאם ביזן אויסבויען די סאציאליסטישע געזעלשאפט און פארניכטן די קלאסן-פארשיידנהייטן איז נאד ווייט. און דאד, ניט געקוקט דערויף, שטארבן די נאציאנאלע שפראכן ניט נאר ניט אפ און זיי גיסן זיך ניט צונויף אין איין אלגעמיינער שפראד, נאר פארקערט, די נאציאנאלע קולטורן און נאציאנאלע שפראכן אנטוויקלען זיך און צעבליען. צי איז ניט קלאר, אז די טעאריע פון אפשטארבונג פון די נאציאנאלע שפראכן און פון זייער צונויפגיסונג אין איין אלגעמיינער שפראד אין די ראמען פון איין מעלוכע אין פעריאד פון פאנאנדערגעוויקלטער סאציאליסטישער בויאונג, אין פעריאד פון סאציאליזם אין איין לאנד איז א טעאריע ניט קיין ריכטיקע, אז אנטימארקסיסטישע, אז אנטילענינישע.

די אוטארן פונם צעטעלע האבן זיך ניט קלאר געמאכט, צווייטנס, אז די פראגע וועגן אפשטארבונג פון די

נאַציאָנאַלע שפּראַכן און זייער צונויפגיסונג אין איין אַלגעמיינער שפּראַך איז ניט קיין פראַגע קיין אינערלעך־מעלוכישע, ניט קיין פראַגע פון זיג פונם סאָציאַליזם אין איין לאַנד, נאָר אַ פראַגע אַ צווישנפעלקערלעכע, אַ פראַגע פון זיג פונם סאָציאַליזם אין צווישנפעלקערלעכן מאַסשטאַב. לענין האָט ניט אומזיסט געזאָגט, אַז די נאַציאָנאַלע פאַרשיידנקייטן וועלן בלייבן נאָך אַף לאַנג אַפילע נאָכן זיג פון דער דיקטאַטור פונם פראָלעטאַריאַט אין אינטערנאַציאָנאַלן מאַסשטאַב. אויסער דעם דאַרף מען נעמען אין אַכט נאָך איין אומשטאַנד, וואָס איז שייך צו אַ ריי נאַציאָנאַליטעטן פון פסס״ר. עס איז דאָ אוקראַינע אין באַשטאַנד פון פסס״ר, אָבער עס איז דאָ אויך אַן אַנדער אוקראַינע אין באַשטאַנד פון אַנדערע מעלוכעס. עס אַז דאָ ווייסרוסלאַנד אין באַשטאַנד פון פסס״ר. און עס איז דאָ אויך אַן אַנדער ווייסרוסלאַנד אין באַשטאַנד פון אַנדערע מעלוכעס. צי מיינט איר, אַז די פראַגע וועגן דער אוקראַינישער און ווייסרוסישער שפּראַך קאָן געלייזט ווערן אויסער דעם דיסקאָנט פון דיזאָזיקע אייגנאַרטיקע באַדינגונגען? נעמט די נאַציאָנאַליטעטן פון פסס״ר, וועלכע געפינען זיך אַף דער דאָרעמדיקער גרענעץ, פון אַזערביידזשאַן ביז קאַזאַכסטאַן און בוריאַט=מאָנגאָליע. זיי אַלע געפינען זיך אין דערזעלבער לאַגע, וואָס אוקראַינע און ווייסרוסלאַנד. פאַרשטייט זיך, אַז אויך דאָ וועט אויסקומען צו נעמען אין אַכט די אייגנאַרטיקייט פון די באַדינגונגען אין דער אַנטוויקלונג פון דיזאָזיקע נאַציאָנאַליטעטן. צי איז ניט קלאָר, אַז דיזאָזיקע אַלע און ענלעכע צו זיי פראַגן, וועלכע זיינען פאַרבונדן מיט דער פּראָבלעם פון נאַציאָנאַלע קולטורן און נאַציאָנאַלע שפּראַכן קאָנען ניט געלייזט ווערן אין די ראַמען פון איין מעלוכע, אין די ראַמען פון פסס״ר?

אָט ווי עס האַלט, כאַווירים, מיט דער נאַציאָנאַלער פראַגע ביכלאַל, מיטן אויבן דערמאָנטן צעטעלע איבער דער נאַציאָנאַלער פראַגע ביפראַט.

דערלויבט איצט איבערגיין צו דער ארויסטרעטונג פון די געוועזענע לידערם פון דער רעכטער אָפּאָזיציע.

וואָם פאָדערט דער צוזאַמענפאָר פון די געוועזענע לי־דערם פון דער רעכטער אָפּאָזיציע? עפשער כאַראָטע, זיי זאָלן אַליין שלאָגן זיך מאַלקעם? פאַרשטייט זיך, ניט. קיינמאָל וועט אונזער פאַרטיי, דער צוזאַמענפאָר פון אונ־זער פאַרטיי ניט איינגיין אַף פאָדערן פון פאַרטיי־מיטגלי־דער עפעם אַזוינם, וואָם קאָן זיי דערנידעריקן. דער צוזאַ־מענפאָר פאָדערט באַ די געוועזענע לידערם פון דער רעכ־טער אָפּאָזיציע דריי זאַכן: ערשטנם, אַז זיי זאָלן זיך אָפּ־געבן אַ דינוואָכעשבן אין דעט, אַז צווישן דער ליניע פון דער פאַרטיי און דער ליניע, וואָם זיי האָבן פאַרטיידיקט, ליגט אַן אָפּגרונט, אַז די ליניע, וואָם זיי האָבן פאַרטיי־דיקט, פירט אָביעקטיוו ניט צום זיג פונם סאָציאַליזם, נאָר צום זיג פונם קאַפּיטאַליזם (שטימען: ריכטיק); צווייטנם, אַז זיי זאָלן פאַרשטעמפּלען דידאָזיקע ליניע, ווי אַן אַנטי־לענינישע און זיך אָפּגרענעצן פון איר אָפן און ערלעך (שטימען: ריכטיק); דריטנם, אַז זיי זאָלן גיין טראָט אין טראָט מיט אונז און זאָלן פירן צוזאַמען מיט אונז אַן אַנטשיידענעם קאַמף קעגן אַלע און יעדע רעכטע אָפּנויגלער (שטימען: ריכטיק. שטורמישע אַפּלאָדיסמענטן).

אָט וואָם דער צוזאַמענפאָר פאָדערט באַ די געוועזע־נע לידערם פון דער רעכטער אָפּאָזיציע.

צי איז דאָ אין דידאָזיקע פאָדערונגען עפעם דערנידע־ריקנדיקם פאַר זיי, ווי פאַר מענטשן, וועלכע ווילן בלייבן באָלשעוויקעם?

עם איז קלאָר, אַז דאָ איז ניטאָ און קאָן ניט זיין קיין שום דערנידעריקנדיקם. יעדער באָלשעוויק, יעדער רעוואָלוציאָנער, יעדער זיך אַכטנדיקער פאַרטייער וועט פאַרשטיין, אַז ער קאָן בלויז זיך אויפהויבן און געווינען אין די אויגן פון דער פאַרטיי, אויב ער וועט אָנערקענען אָפן און ערלעך קלאָרע און אומבאַשטרייטבאַרע פאַקטן.

אָט פאַרוואָס איך מיין, אַז כ׳ טאָמסקים רייד וועגן דעם, אַז מע וויל אים שיקן אין מידבאָר גאָבּי און צווינגען עסן ווילדן האָניק און אַקרידן, זיינען פּוסטע ווערטלעך פון פראָווינציעל־וואָדעווילישן כאַראַקטער, וועלכע האָבן ניט קיין שום געמיינזאַמעס מיט דער פראַגע וועגן דער ווערדע פון אַ רעוואָלוציאָנער (געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן).

מע קאָן פרעגן: פאַרוואָס זשע שטעלט אַרויס דער צוזאַמענפאָר באַניים צו די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע דידאָזיקע פאָדערונגען? צי איז דען ניט קיין פאַקט, אַז זיי, דידאָזיקע פאָדערונגען, זיינען זיי שוין איין מאָל אַרויסגעשטעלט געוואָרן אין נאָיאַבּער 1929 יאָ־אַפּן פּלענום פון צ״ק? צי איז דען ניט קיין פאַקט, אַז זיי, די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע, זיינען דאַן איינגעגאַנגען אַף דידאָזיקע פאָדערונגען, זיך אָפּגעזאָגט פון זייער ליניע, אָנערקענט איר פעלערהאַפטיקייט, אָנערקענט די ריכטיקייט פון דער פּאַרטיי־ליניע און צוגעזאָגט קעמפן קעגן רעכטן אָפּנויג צוזאַמען מיט דער פּאַרטיי? יאָ, דאָס אַלץ איז געווען. אויב אַזוי, אין וואָס זשע גייט עס? עס גייט אין דעם, וואָס זיי האָבן ניט אויסגעפילט זייער צוזאָג, ניט אויסגעפילט און פילן ניט אויס די הייסכאַיוועסן, וואָס זיי האָבן געגעבן מיט 7 כאַדאָשים צוריק (שטימען: ריכטיק). הער כ׳ אוגלאַנאָוו איז געווען פולשטענדיק גערעכט, ווען ער האָט דערקלערט אין זיין רעדע, אַז זיי האָבן ניט אויסגעפילט זייערע הייסכאַיוועסן, וואָס זיי האָבן געגעבן דעם נאָיאַבּער־פּלענום פון צ״ק.

אָט וואו עס איז דער קוואַל פון דעם אומצוטרוי, וואָס זיי באַגעגענען איצט אַף דעמדאָזיקן צוזאַמענפאָר.

אָט פאַרוואָס דער צוזאַמענפאָר שטעלט זיי באַניים אַרויס זייגע פאָדערונגען.

די כ״כ ריקאָוו, טאָמסקי און אוגלאַנאָוו האָבן זיך דאָ געקלאָגט, אַז דער צוזאַמענפאָר באַציט זיך צו זיי מיט אומצוטרוי. אָבער ווער איז אין דעם שולדיק? שולדיק

זייַען זיי אַליין. ווער עס פילט ניט אויס זייַנע היסכאַייוועסן, דער קאָן ניט האָבן אַף קיין צוטרוי.

צי זייַנען געווען באַ זיי, באַ די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אפאזיציע, מעגלעכקייטן, געלעגנהייטן אויסצופילן זייער צוזאָג און אַוועקשטעלן אַ ציילעם אַפן פאַרנאַנגענעם? פאַרשטייט זיך, עס זייַנען געווען. און וואָס האָבן זיי געטאָן אין מעשעך פון די 7 כאַדאָשים, קעדיי אויסנוצן דידאָזיקע מעגלעכקייטן און געלעגנהייט? גאָרניט.

ניט לאַנג איז דער כ' ריקאָוו געווען אַף דער אוראַלער קאָנפערענץ. האָט ער געהאט, הייסט עס, די גינסטיקע געלעגנהייט צו פאַריכטן זייַנע פעלערן. נאָר וואָס האָט זיך באַקומען? אַנשטאָט צו איינרייסן אָפן און אַנטשיידן מיט זייַנע וואַקלונגען, האָט ער דאָרט גענומען דרייען און מאַנעוורירן. פאַרשטייט זיך, אַז די אוראַלער קאָנפערענץ האָט ניט געקאָנט אים ניט געבן קיין ווידערשטאַנד. פאַרגלייכט איצט כ' ריקאָווס רעדע אַף דער אוראַלער קאָנפערענץ מיט זיין רעדע אַפן 16־טן צוזאַמענפאָר. צווישן זיי איז אַ טהאָם. דאָרטן דרייט ער און מאַנעווירט, קעמפנדיק מיט דער אוראַלער קאָנפערענץ, דאָ פרואווט ער זיך אָפן אין אין דער הויך אָנערקענען זייַנע פעלערן, פרואווט זיך איינרייסן מיט דער רעכטער אָפאָזיציע און זאָגט צו שטיצן די פאַרטיי אין קאַמף קעגן די אָפנוויגן. פון וואַנען נעמט זיך אַזאַ ענדערונג, מיט וואָס דערקלערט מען זי? זי דערקלערט זיך, אַפאָנים, מיט דער דראָענדיקער סיטואַציע, וואָס האָט זיך געשאַפן אין דער פאַרטיי פאַר די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפאָזיציע. עס איז דעריבער קיין וואונדער ניט, וואָס באַם צוזאַמענפאָר האָט זיך געשאַפן אַ באַשטימטער איינדרוק: ביז וואַנען דו וועסט ניט אָנקוועטשן אַף דידאָזיקע מענטשן, וועסטו זיך פון זיי גאָרניט דערשלאָגן (אַלגעמיינער געלעכטער, לאַנגדויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן).

צי האָט דער כ' אוגלאַנאָוו געהאָט אַ מעגלעכקייט

אויסצופילן זיין צוזאָג, וואָס ער האָט געגעבן דעם נאָיאַבר־פּלענום פון צ"ק? יאָ, געהאַט. איך האָב אין זין די אומפּאַרטייאישע פאַרזאַמלונג אַפן זאַוואָד „מאָסעלעקטריק", וואו ער איז ניט לאַנג אַרויסגעטראָטן. און וואָס האָט זיך באַקומען? אָנשטאָט אַרויסצוטרעטן ווי עס פּאַסט פאַר אַ באָלשעוויק, האָט ער דאָרט גענומען באַשמוצן די ליניע פון דער פּאַרטיי. פאַרשטייט זיך, אַז ער האָט דערפאַר געקראָגן דעם געהעריקן ווידערשטאַנד פונעם זאַוואָדישן קעמערל. פאַרגלייכט איצט דידאָזיקע אַרויסטרעטונג זיינע מיט זיין מעלדונג, וואָס איז היינט אָפּגעדרוקט אין „פּראַוודאַ". צווישן זיי איז אַ תהום. מיט וואָס דערקלערט זיך דידאָזיקע ענדערונג? מיט דערזעלבער דראָענדיקער סיטואַציע, וואָס האָט זיך געשאַפן אַרום די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע. וואָס זשע איז דאָ פאַר אַ וואונדער, אויב דער צוזאַמענפאָר האָט געמאַכט דערפון אַ באַשטימטן אויספיר: ניט אָנקוועטשנדיק אַף דידאָזיקע מענטשן, וועסטו זיך פון זיי גאָרניט דערשלאָגן. (אַלגעמיינער געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן).

אָדער, צום ביישפּיל, דער כ' טאָמסקי, ניט לאַנג איז ער געווען אין טיפליס אַף דער טראַנסקאַווקאַזער קאָנפערענץ. ער האָט געהאַט, הייסט עס, אַ געלעגנהייט צו פאַרגלעטן זיינע זינד. און וואָס האָט זיך באַקומען? ער האָט דאָרט באַרירט אין זיין רעדע די ראַטעווירטן, די קאָלווירטן, די קאָאָפּעראַציע, די קולטור־רעוואָלוציע און אַנדערע אַזעלכע זאַכן, אָבער וועגן איקער, ד.ה. וועגן זיין אָפּאָרטוניסטישער אַרבעט אינעם אַלפאַרבאַנדישן פּראָפראַט האָט ער ניט געזאָגט קיין וואָרט. דאָס רופט זיך אָן אויספילן די פליכטן, וואָס זיינען געגעבן געוואָרן דער פּאַרטיי! געוואָלט איבערקליגן די פּאַרטיי, ניט פאַרשטייענדיק, אַז מיליאָנען אויגן קוקן אַף יעדן פון אונז און דאָ וועסטו קיינעם ניט איבערקליגן. פאַרגלייכט איצט זיין אַרויסטרעטונג אין טיפליס מיט זיין אַרויסטרעטונג אַפן צוזאַמענפאָר, וואו ער

האָט גליידּ און אָפֿן אָנערקענט זײַנע אָפּאָרטוניסטישע פֿעלערן אין דער אָנפֿירונג מיטן אַלפֿאַרבאַנדישן פּראָפֿראַט. צווישן זיי איז אַ טהאָם. מיט וואָס קאָן מען דערקלערן דעמדראָזיקן בילעק? אַלץ מיט דער דראָענדיקער סיטואַציע, וואָס האָט זיך געשאַפֿן אַרום די געוועזענע לידערס פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע. וואָס זשע איז דאָ פֿאַר אַ וואונדער, אויב דער צוזאַמענפֿאָר האָט געפּרואווט אַ קוועטש טאָן ווי געהעריק אַף דידאָזיקע כאַווירים, קעדיי זיך דערשלאָגן פֿון זיי די אויספֿילונג פֿון זייערע היסכאַיוועסן. (אַפּלאָדיסמענטן, אַלגעמיינער געלעכטער פֿונם גאַנצן זאַל).

אָט וואו עס איז דער קוואַל פֿון דעם אומצוטרוי, וואָס דער צוזאַמענפֿאָר האָט נאָך צו דידאָזיקע כאַווירים.

מיט וואָס דערקלערט מען אַזאַ מער ווי מאָדנע אויפֿפֿירונג פֿון די געוועזענע לידערס פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע?

מיט וואָס דערקלערט מען דעם פֿאַקט, וואָס זיי האָבן קיין איין מאָל זיך ניט געפּרואווט פֿאַרן פֿאַרגאַנגענעם פּעריאָד אויסצופֿילן זייערע היסכאַיוועסן פּריוווילִיק, אָן אַ דרוק פֿון אויסן.

דאָס דערקלערט זיך וווייניקסטנס מיט צוויי אומשטענדן.

ערשטנס, דערמיט, וואָס זייענדיק נאָך ניט אינגאַנצן זיכער אין דער ריכטיקייט פֿון דער פּאַרטיי־ליניע, האָבן זיי שטילערהייד פֿאָרגעזעצט אַ געוויסע פֿראַקציאָנעלע אַרבעט, געצויגן ביז אַ צייט און געוואַרט אַף אַ גוטער געלעגנהייט, קעדיי באַנײַיִם אַרויסטרעטן אָפֿן קעגן דער פּאַרטיי. צונויפֿקומענדיק זיך אַף זייערע פֿראַקציאָנעלע פֿאַרזאַמלונגען און באַהאַנדלענדיק פּאַרטיי־פֿראַגן, האָבן זיי געווײַנלעך זיך געכעשבנט: לאָמיר צוואַרטן ביז פֿרילינג, עפּשער וועט די פּאַרטיי דורכפֿאַלן מיט די פֿאַרזייאונגען, — דאַן וועלן מיר אַ קלאַפּ טאָן ווי געהעריק. דער פֿרילינג האָט אָבער ניט געגעבן זיי קיינע פֿליוסן, ווייל די פֿאַרזייאונגען זײַנען דורכגעגאַנגען גינסטיק. דאַן האָבן זיי באַנײַיִם גע־

בעשענט: לאָמיר צוואַרטן ביז האַרבסט, עפּשער וועט די פּאַרטיי דורכפאַלן מיט די ברויט־פּאַרגרייטונגען, — דעמאָלט וועלן מיר אַ קלאַפּ טאָן אַפּן צ.ק. אָבער דער האַרבסט האָט זיי אויך אונטערגעפירט און זיי זיינען געבליבן באַם נאַר. און אַזוי ווי פרילינג און האַרבסט כאַזערן זיך איבער יעדעס יאָר, האָבן די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע געהאַלטן אין איין אָפּציען באַניים, פאַרהאָפנדיק אָדער אַף פרילינג אָדער אַף האַרבסט (אַלגעמיינער געלעכטער פונם גאַנצן זאַל).

פאַרשטייט זיך, ציענדיק אַזוי פון סעזאָן צו סעזאָן און וואַרטנדיק אַף אַ גינסטיקן מאָמענט, קעדיי אַ קלאַפּ צו טאָן אַף דער פּאַרטיי, האָבן זיי ניט געקאָנט אויספילן זייערע היסכאַייווּעסן.

צולעצט, די צווייטע סיבע. זי באַשטייט, דידאָזיקע צווייטע סיבע דערין, וואָס די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע פאַרשטייען ניט אונזערע באָלשעוויסטישע טעמפּן. און ביכלאַל נעמען זיי ניט אויף קיין שום זאַך, וואָס גייט אַרויס פון די ראַמען פון ביסלעכווייזער אַנטוויקלונג, פון די ראַמען פון סטיכישקייט. גאָר מער, אונזערע באָלשעוויסטישע טעמפּן, אונזערע נייע אַנטוויקלונגסוועגן, וועלכע זיינען פאַרבונדן מיטן פעריאָד פון רעקאָנסטרוקציע, די פאַרשאַרפונג פונם קלאַסנקאַמף און די פאָלגן פון דערדאָזיקער פאַרשאַרפונג רופן אין זיי אַרויס אומרו, פאַרלאָרנקייט, מוירע, שרעק. פאַרשטייט זיך דעריבער, אַז זיי שטויסן זיך אָפּ פון דעם אַלעמען, וואָס איז פאַרבונדן מיט די סאַמע שאַרפע לאָזונגען פון אונזער פּאַרטיי. זיי קרענקען מיט דערזעלבער קראַנקייט, מיט וועלכער עס האָט געקרענקט דער באַוואוסטער טשעכאָווישער העלד בעליקאָוו, דער לערער פון גריכישער שפּראַך, „דער מענטש אין פוטליאַר“. איר געדענקט טשעכאָווס דערציילונג „דער מענטש אין פוטליאַר“? דערדאָזיקער העלד איז, ווי באַוואוסט, שטענדיק אַרומגעגאַנגען אין

קאַלאָשן, איז אַ וואַטנעם פּאַלטאָ, מיט אַ שירעם, סאַי אין אַ היצן, סאַי אין אַ קאַלטן וועטער. „זייט אַזוי גוט, צוליב וואָס טראָגן איר קאַלאָשן און אַ וואַטנער פּאַלטאָ אין כוידעש יולי, אין אַזאַ הייס וועטער?" — האָט מען געפרעגט בעליקאָוון. „אויף יעדן פאַל, — האָט געענטפערט בעליקאָוו, — טאָמער טרעפט עפּעס: טאָמער גיט פלוצים אַ קנאַק אַ פראָסט, וואָס זשע וועט דעמאָלט זיין?" (אַלגעמיינער געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן). ער האָט מוירע געהאַט, ווי פאַר אַ מאַגייפע, פאַר יעדער נייער זאַך. פאַר דעם אַלעמען, וואָס גייט אַרויס פונעם געוויינלעכן קרייז פון גרויען באַלעבעסלדיקן לעבן. עפנט מען אַ נייע גאָרקיך, איז בעליקאָוו שוין אומרואיק: עס איז געוויס עפּעס טאַקע גוט צו האָבן אַ גאָרקיך, גאָר זעט, עס זאָל עפּעס ניט טרעפן. אָרגאַניזירט מען אַ דראַמאַטיש קרייזל, אַ נייע לייען־הויז, איז בעליקאָוו ווייטער אומרואיק: אַ דראַמאַטיש קרייזל, אַ ניי לייען־הויז, צוליב וואָס טויג דאָס? זעט, עס זאָל עפּעס ניט טרעפן (אַלגעמיינער געלעכטער).

דאָסזעלבע דאַרף מען זאָגן וועגן די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע. איר געדענקט די געשיכטע מיטן איבערגעבן די טעכנישע הויכשולן צו די ווירטשאַפטלעכע פאָלקאָמאַטן? מיר האָבן געוואָלט איבערגעבן סאַכאַקל צוויי טעכנישע הויכשולן דעם העכסטן ראַט פאַר פאָלקסווירטשאַפט. דאַכט זיך, אַ קלייניקייט. און דאָך האָבן מיר באַגעגנט אַ פאַרצווייפלטן ווידערשטאַנד מיצאַד די רעכטע אָפּנויגלער. איבערגעבן צוויי טעכנישע הויכשולן דעם העכסטן ראַט פאַר פאָלקסווירטשאַפט? צוליב וואָס טויג עס? צי איז ניט בעסער צוואַרטן? זעט, עס זאָל עפּעס וואָס ניט אַרויסקומען פון דערדאָזיקער מאַיסע. און איצט זיינען אַלע טעכנישע הויכשולן בא אונז איבערגעגעבן די ווירטשאַפטלעכע פאָלקאָמאַטן. און גאָרניט — מיר לעבן. אָדער, צום ביישפּיל, די פראַגע וועגן אויסעראָרדנטלעכע מיטלען קעגן די באַלעגופים. איר גע־

דערנקט, וואָס פּאַר אַ היסטעריק עס האָבן אונז דאָן געמאַכט די לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע? אויסעראָרדנטלעכע מיטלען קעגן די באַלעגופים? צוליב וואָס איז דאָס? צי איז ניט בעסער דורכפירן אַ ליבעראַלע פּאָליטיק בענויגייע די באַלעגופים? זעט, עס זאָל עפעס ניט אַרויסקומען פון דערדאָזיקער מאַיסע. און איצט פירן מיר דורך די פּאָליטיק פון ליקווידירן דאָס באַלעגופנטום אַלס קלאַס, אַ פּאָליטיק, וואָס אין פאַרגלייך מיט איר זייַנען די אויסעראָרדנטלעכע מיטלען קעגן באַלעגופנטום אַ פּוסטע זאַך. און גאָרניט, מיר לעבן. אָדער צום ביישפּיל, די פראַגע וועגן קאָלווירטן און ראַטווירטן. ראַטווירטן און קאָלווירטן? צו וואָס טויגן זיי? וואוהין דאַרפן מיר זיך אײַלן? זעט, עס זאָל עפעס ניט אַרויסקומען פון דידאָזיקע ראַטווירטן און קאָלווירטן און אַז. וו. און דאָס גל.

אָט דידאָזיקע מוירע פאַר נייעם, דאָס ניט קאָנען צוגיין אַף אַ נייעם אופן צו נייע פראַגן, דערדאָזיקער אומרו — „עס זאָל עפעס וואָס ניט טרעפן“ — דידאָזיקע שטריכן פונם „מענטש אין פוטליאַר“ שטערן די געוועזענע לידערס פון דער רעכטער אָפּאָזיציע ווי געהעריק זיך צונויפגיסן מיט דער פּאַרטיי.

באַזונדערס קאָמישע פאָרמען נעמען אָן באַ זיי דידאָזיקע שטריכן פונם מענטשן אין פוטליאַר, ווען עס באַווייזן זיך שוועריקייטן, ווען עס באַווייזט זיך דאָס קלענסטע כמאַרעלע אַפן האָריזאָנט. באַווייזט זיך ערגעץ וואו באַ אונז אַ שוועריקייט, אַ מעניע,—זייַנען זיי שוין אומרואיק: עס זאָל עפעס וואָס ניט טרעפן. ניט אַ שורשע ערגעץ אַ פריים, האָט ער נאָך ניט באַוויזן ווי געהעריק אַרויסקריכן פון דער נאָרע, ווי זיי וואַרפן זיך שוין צוריק, פאַלן אריין אין אייימע און הויבן אָן גוואַלדעווען וועגן אַ קאַטאַסטראָפע, וועגן אומקום פון דער ראַטנמאַכט (אַלגעמיינער געלעכטער). מיר באַרואיקן זיי און סטאַרען זיך זיי איבערצייגן, אַז דאָ איז נאָך ניטאָ קיין שום געפערלעכעס, אַז דאָס איז

מאַכאַעל אַ פּרייס, פאַר וועלכן מע דאַרף ניט מוירע האָבן. נאָר וואָס־ווען! זיי גוואַלדעווען זייערס. וואָס מיר פּרייס? דאָס איז ניט קיין פּרייס, דאָס זיינען טויזנט צעיושעטע כאַיעס! דאָס איז ניט קיין פּרייס, דאָס איז אַ טהאָם, אומקום פון דער ראַטנמאַכט. און עס גייט אַוועק אַ מאַיסע. בוכאַרין שרייבט וועגן דעם טעזיסן און שיקט זיי אין צ.ק., באַהויפּטנדיק, אַז די פּאָליטיק פונם צ.ק. האָט דערפירט דאָס לאַנד צו אומקום, אַז די ראַטנמאַכט וועט געוויס אומקומען, אויב ניט איצט, איז יעדנפאַלס, אין אַ כוידעש אַרום. ריקאָוו פאַרייניקט זיך צו בוכאַרינס טעזיסן, אויסנעמענדיק אָבער, אַז ער האָט זייער ערנסטע מיינונגס־פאַרשיידנהייטן מיט בוכאַרינען, וואָס באַשטייען אין דעם, אַז די ראַטנמאַכט וועט אומקומען לויט זיין מיינונג ניט אין אַ כוידעש אַרום, נאָר אין אַ כוידעש מיט צוויי טעג. (אַלגעמיינער געלעכטער). טאָמסקי פאַרייניקט זיך צו בוכאַרינען און ריקאָוון, נאָר פּראָטעסטירט קעגן דעם, וואָס מע האָט זיך ניט געקאָנט באַגיין אָן טעזיסן, ניט געקאָנט זיך באַגיין אָן אַ דאָקומענט, פאַר וועלכן עס וועט אויסקומען שפּעטער צו ענטפערן: „וויפל מאָל האָב איך אייך געזאָגט,—טוט וואָס איר ווילט, נאָר לאָזט ניט איבער קיין דאָקומענטן, לאָזט ניט איבער קיין שפּורן" (האָמערישער געלעכטער פונם גאַנצן זאַל, דויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן). עמעס, שפּעטער, אין אַ יאָר אַרום, ווען יעדן טיפּעש ווערט קלאָר, אַז די פּרייסן־געפאַר איז ניט ווערט קיין אויסגעבלאָזענע איי, הויבן אָן די רעכטע אָפּנויגלער קומען צו זיך, זיי ווערן דרייסט און לאָזן זיך אַפילע אין באַרימעריי, דערקלערנדיק, אַז זיי האָבן ניט מוירע פאַר קיינע פּרייסן, אַז דערדאָזיקער פּרייס איז דערצו נאָך אַזאַ אויסגעדעווערטער און פעגירעדיקער (געלעכטער, אַפּלאָדיסמענטן). אָבער דאָס איז אין אַ יאָר אַרום. און דערווייל גיי האָב אַן אייסעק מיט דידאָזיקע נודניקעם...

דאָס, באַווייזים, זיינען די אומשטענדן, וועלכע שטערן

די געוועזענע לידערס פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע צוגיין נעענטער צום קערן פֿון דער פּאַרטיי־אָנפֿירונג און זיך צו־נויפֿגיסן מיט אים ביזן סאָף.

מיט וואָס קאָן מען דאָ העלפֿן דער זאַך?

דערויף איז דאָ בלויז איין מיטל: איינרייסן ענדגילטיק מיט דער אייגענער פֿאַרגאַנגענהייט, זיך איבערבאַוואָפּענען אָפּסגיי און זיך צונויפֿגיסן צוזאַמען מיטן צ"ק פֿון אונזער פּאַרטיי אין זיין קאַמף פֿאַר די באָלשעוויסטישע אַנטוויקלונגס־טעמפּן, אין זיין קאַמף קעגן דעם רעכטן אָפּנויג.

קיין אַנדערע מיטלען איז ניטאָ.

וועלן דאָס די געוועזענע לידערס פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע קאָנען טאָן, איז גוט. וועלן זיי ניט קאָנען, זאָלן זיי האָבן טאַינעס צו זיך אַליין. (לאַנגדויערנדיקע אַפּלאָדיסמענטן פֿונם גאַנצן זאַל. אָוואַציע. אַלע שטייען אויף און זינגען דעם „אינטערנאַציאָנאַל").

רעזאָלוציע

פונם XVI צוזאַמענפאָר פון אַלק״פּ(ב) איבערן באַריכט פונם צענטראַל-קאָמיטעט

(אָנגענומען איינשטימיק)

דער 16־טער צוזאַמענפאָר פון דער אַלקפּ״(ב) באַגריסט איינגאַנצן און פולשטענדיק די פּאָליטישע ליניע און אַרבעט פונם צ. ק. אַלקפּ״(ב).

דער באַריכט־פעריאָד איז געווען אַן איבערבראָך־פעריאָד סײַ פאַר די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, און סײַ אויך פאַר פסס״ר. פאַרן פסס״ר האָט ער באַטײַט דאָס איבערגיין פונם אויפשטעלונגס־פעריאָד צום רעקאָנסטרוקטיוון און די גיגאַנטישע פאַנאַנדערוויקלונג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג; אין די קאַפּיטאַליסטישע לענדער איז דער איבערבראָך פאָרגעקומען אין דער ריכטונג צו עקאָנאָמישער יערידע.

דער צוזאַמענפאָר קאָנסטאַטירט מיט באַפרידיקונג, אַז די ריכטיקע לענינישע פּאָליטיק פונם צ. ק. אַלקפּ״(ב) האָט געבראַכט צו דער ווייטערדיקער פאַרפעסטיקונג פון דער אינטערנאַציאָנאַלער מאַכט פון פסס״ר, צו גיגאַנטישע ערפאָלגן אויפן געביט פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריאַליזירונג פונם לאַנד, צו דער פאַרפעסטיקונג פון דער ברידערלעכער מיטאַרבעט פון די פעלקער אינעם פאַרבאַנד

אַף דער באַזע פון דער לענינישער נאַציאָנאַלער פּאָליטיק, צום אויספילן און אַריבערשטייגן די פּראָגראַם פון די ערשטע צוויי יאָר פונם פינפיאָר, צו אַן אַנטשיידענעם קער מיצאַד די מיטלפויערשע מאַסן צום סאָציאַליזם, וואָס האָט דערלויבט דער פּאַרטיי אַריבערצוגיין פונם לאָזונג באַגרענעצן און אַרויסשטופּן דאָס באַלעגופנטום, צום לאָזונג פון ליקווידירן דאָס באַלעגופנטום אַלס קלאַס אַף דער באַזע פון דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע.

1

דער צוזאַמענפאָר קאָנסטאַטירט, אַז די פאַקטן פונם באַריכט־פּעריאָד האָבן אינגאַנצן און פולשטענדיק באַשטעטיקט די אָפּשאַצונג, וואָס דער צ. ק. האָט געגעבן דער וועלט־לאַגע און וואָס כאַראַקטעריזירט זיך מיט דער ווייטערדיקער און פאַרשטאַרקטער צעטרייסלונג פון דער טיילווייזער סטאַביליזאַציע פונם קאַפּיטאַליזם, מיט דער פאַרשאַרפונג פון אַלע ווידערשפּרוכן פון דער אימפּעריאַליסטישער סיסטעם, מיטן וואוקס פון דער געפאַר פין נייע אימפּעריאַליסטישע מילכאָמעס, מיט דער פאַרערגערונג פון דער לאַגע פונם אַרבעטער־קלאַס און פון די אַרבעטנדיקע מאַסן אין דער גאַנצער קאַפּיטאַליסטישער וועלט, מיט דער פאַשיזירונג פון דער בורזשואַז־דעמאָקראַטישער מעלוכע און מיט דער פאַרוואַנדלונג פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע אין אַ דירעקט געצייג אַף אונטערדריקן דעם אַרבעטער־קלאַס.

אַלס סאַמע בולטסטער אויסדרוק פונם טיפסטן קריזיס־צושטאַנד פונם קאַפּיטאַליזם איז געקומען דער אַמעריקאַנישער עקאָנאָמישער קריזיס, וואָס איז אַריבערגעוואַקסן אין אַ וועלט־קריזיס. עפענענדיק אַ פּעריאָד פון אַ נייעם פאַרביטערטן קאַמף פאַר איבערפאַרטיילן די וועלט, פאַרסירנדיק די קאַפּיטאַליסטישע ראַציאָנאַליזאַציע אַפּן

כעשבן פונם ארבעטער־קלאס און פארשטארקנדיק די עקספלואטאציע פון די קאלאניאלע לענדער דורך זייערע אימפעריאליסטישע פארקנעכטער, — צעקלאפט דערדאזיקע קריזיס מיט דער גאנצער בוילעטקייט די סאציאל־עקאנאמישע טעאריע פון „ארגאניזירטן קאפיטאליזם“, וואס די רעכטע אפארטוניסטן האבן אונטערגעכאפט, און באשטייט די דערנעענטערונג פונם סוף פון דער טיילווייזער סטאביליזאציע פונם קאפיטאליזם. דערדאזיקער קריזיס פארשטארקט דעם רעוואלוציאנערן אויפשטייג אין די קאפיטאליסטישע און קאלאניאלע לענדער און ער וועט אומפארמיידלעך אריבערוואקסן אין א פאליטישן קריזיס אין א גאנצער ריי לענדער.

דער רעוואלוציאנערער אויפשטייג, וואס אנטוויקלט זיך, געפינט זיין אויסדרוק אינם וואוקס און אין דער פארשארפונג פונם עקאנאמישן שטרייק־קאמף און אין דעם, וואס די קאמפארטייען און די רעוואלוציאנערע פראפפארייען ווערן אן מיט ערפאלג די טאקטיק פון זעלבשטענדיקער אנפירונג מיט די שטרייקן, אין דער ברייטער באוועגונג פון די ארבעטסלאזע קימאט אין אלע קאפיטאליסטישע לענדער, אין א ריי רעוואלוציאנערע ארויסטרעטונגען אין די קאלאניעס, אינם רעוואלוציאנערן קאמף פונם כינעזישן פויערטום און אין דער ארגאניזירונג פון א רויטער ארמיי קעגן דער גאמינדאנישער בורזשואזער קאנטר־רעוואלוציע, אין דעם אנוואוקס פונם נאציאנאל־רעוואלוציאנערן קאמף קעגן דעם אימפעריאליזם אין אינדיע און אינדאכינע, אין אינדאנעזיע, אין אפריקע, אין דער פארשטארקונג פון די קאמפארטייען פון אייראפע, אמעריקע און כינע און אין זייער אפרייניקן זיך פון די פוילע אפארטוניסטישע עלעמענטן.

דער צוזאמענפאר פארצייכנט מיט באפרידיקונג די קאלאסאלע ראליע פון דער אלק״פ(ב) און פון איר צ״ק

אינם פראַט פון באָלשעװיזירן די סעקציעס פון קאָמינטערן און פון אָפרײניקן זײ פון די אָפאָרטוניסטישע עלעמענטן.

די פאַרשאַרפונג פון אַלע װידערשפרוכן פון דער אימפעריאַליסטישער סיסטעם קומט פאָר צוגלײך מיט דער פאַרשאַרפונג פון די װידערשפרוכן צװישן פסס״ר און דער אַרומיקער קאַפיטאַליסטישער װעלט. דער האַס פון דער אינטערנאַציאָנאַלער בורזשואַזיע צו דער אײנציקער אין דער װעלט מעלוכע פון פראָלעטאַרישער דיקטאַטור און צו איר רעװאָלוציאָנירנדיקן אײנפלוס דריקט זיך אויס אין די פרואװן צו אָרגאַניזירן אַן עקאָנאָמישע בלאָקאַדע, אינם קאַמף קעגן דעם סאָװעטישן עקספאָרט, אין דער קאַמפאַניע פון די קלײקוידעש, אין דער װילדער רעכילעסדיקער קאַמפאַניע פון דער בורזשואַזער און סאָציאַל־דעמאָקראַטישער פרעסע, אין דער פאַרשטאַרקטער צוגרײטונג פון אַ מילכאָמע קעגן פסס״ר.

אַ באַזונדערע ראָליע אין דער אַנטיסאָװעטישער קאַמפאַניע שפילט די זיך פאַשיזירנדיקע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע, װאָס טרעט געװײנלעך אַרויס אַלס איר איניציאַטאָר זײט בײַ זײט מיט די סאַמע רעאַקציאָנערע בורזשואַזע גרופעס, דערבײַ צײכענען זיך אַלץ מער בולעט אויס אַלס נאָכטאַנצער פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע די רעכטע און „לינקע" רענעגאַטן פון קאָמוניזם. אָבער די װאַקסנדיקע עקאָנאָמישע מאַכט פון פסס״ר, װאָס פאַרגרעסערט פאַר דער בורזשואַזיע די געפאַר און די ריזיקע פון דער אינטערװענציע קעגן פסס״ר, באַזונדערס אין די באַדינגונגען פונם איצטיקן קריזיס און פונם רעװאָלוציאָנערן אויפשטײג, װאָס אַנטװיקלט זיך, צװינגט געװיסע גרופעס פון דער בורזשואַזיע אײנצוגײן אַף אַנטװיקלען און פאַרשטאַרקן די עקאָנאָמישע פאַרבינדונגען מיטן ראַטנפאַרבאַנד.

די פאַרשטאַרקונג פון דער אינטערנאַציאָנאַלער מאַכט פונם ראַטנפאַרבאַנד איז געװען אַ רעזולטאַט פון דער ריכ־

טיקער אויסערן־פּאָליטיק, וואָס דער צ״ק אַלק״פּ(ב) פירט דורך. בלויז אַדאַנק דעראַזיקער פּאָליטיק האָט די ראַטנ־רעגירונג זיך דערשלאָגן די אויפהאַלטונג פונעם שאָלעם, וואָס איז דער וויכטיקסטער באַדינג פון דער זיגרייכער סאָציאַליסטישער בויאונג און פון דער באַרייטנדיקער פאַרשטאַרקונג פונעם אינטערנאַציאָנאַלן אויטאָריטעט פון פסס״ר. די אויסגעהאַלטענע און פעסטע פּאָליטיק פון דער ראַטן־רעגירונג האָט געבראַכט צום באַנייען די דיפּלאָמאַטישע באַציאונגען מיט ענגלאַנד און צו ליקווידירן דעם קאָנפליקט אַף דער מיזרעך־כינעזישער אייזנבאַן, וואָס דער אינטערנאַציאָנאַלער אימפּעריאַליזם האָט אונז אָנגעבונדן.

דער צוזאַמענפאַר באַאויפטראַגט דעם צ״ק אויך אַף ווייטער צו פירן אַ פעסטע און אַנטשיידענע שאָלעם־פּאָליטיק און צו פאַרשטאַרקן די ברידערלעכע פאַרבינדונג און סאָלידאַריטעט פון די אַרבעטער און אַרבעטנדיקע מאַסן פונעם ראַטנפאַרבאַנד מיט די אַרבעטער און אַרבעטנדיקע פון די קאַפּיטאַליסטישע לענדער און פון די קאָלאָניעס.

האַלטנדיק פאַר נויטיק די ווייטערדיקע אַנטוויקלונג פון די עקאָנאָמישע באַציאונגען פונעם ראַטנפאַרבאַנד מיט דער קאַפּיטאַליסטישער וועלט אַף דער באַזע פון פעסטן אָפּהיטן די מאָנאָפּאָליע פון אויסערן־האַנדל און דאָס סאַמע ברייטע אויסנוצן די טעכניק פון די פאָרגעשריטענע קאַפּיטאַליסטישע לענדער פאַר דער פאַרשנעלערונג פון דער אינדוסטריאַליזאַציע פונעם ראַטנפאַרבאַנד, שטרייכט אונטער דער צוזאַמענפאָר די גאַנצע באַדייטונג פון די באָלשעוויסטישע טעמפּן פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריאַליזירונג פונעם לאַנד פאַר זיכערן די עקאָנאָמישע זעלבשטענדיקייט פון פסס״ר, פאַרן פאַרפעסטיקן די שוצ־פעאיקייט פון דער פּראָלעטאַרישער מעלוכע און פאַרן ווי־

דערשטאַנד קעגן אַלע פּרוּוון פון אינטערווענציע מיצאַד דעם אינטערנאַציאָנאַלן אימפּעריאַליזם.

פאַרצייכענענדיק מיט באַפרידיקונג, אַז אונזער רויטע אַרמיי האָט ווידער באַוויזן איר קראַפט און שלאַכטפעאיקייט, ווייזט אָן דער צוזאַמענפאָר מיט דער גאַנצער אַנטשיידנקייט אַף דער נויטיקייט נאָך מער צו קאָנצענטרירן די אויפמערקזאַמקייט פון דער פּאַרטיי און צו מאָבּיליזירן אַלע קרעפטן פונם אַרבעטער-קלאַס און פון די אָרעם- און מיטלפויערשע מאַסן אַף דער פאַרשטאַרקונג פון דער שוצפעאיקייט פון פסס"ר, פון דער מעכטיקייט און שלאַכטפעאיקייט פון דער רויטער אַרמיי, פונם יאַם- און לופט-פלאָט.

2

פסס"ר איז פאַרן באַריכט-פעריאָד אַריינגעטראָטן אין אַ טקופע פון גיגאַנטישער פאַנאַנדערוויקלונג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג. די ריכטיקע לענינשע פּאָליטיק פונם צ"ק האָט געזיכערט דעם מעכטיקן פאַרנעם פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע, האָט אַרויסגערופן אַ קאָלאָסאַלן אויפשטייג און פּראָדוציר-ענטוזיאַזם בײַ די אַרבעטער-מאַסן, וואָס האָט דערלויבט דער פּאַרטיי צו שטעלן פאַר זיך די אויפגאַבע צו פאַרווירקלעכן דעם פינפיאָר-פּלאַן אין פיר יאָר. די טעמפּן פון סאָציאַליסטישער בויאונג, וואָס די פּאַרטיי האָט דערגרייכט, גיבן אַ מעגלעכקייט דעם ראַטנפאַרבאַנד צו דעריאָגן און אַריבעריאָגן אינם סאַמע קורצסטן היסטאָרישן טערמין די פאָרגעשריטענע אין טעכניש-עקאָנאָמישער הינזיכט קאַפּיטאַליסטישע לענדער.

דער שנעלער אינדוסטריאַליזאַציע-טעמפּ האָט געשאַפן אַ באַזע פאַר דער סאָציאַליסטישער רעקאָנסטרוקציע פון דער לאַנדווירטשאַפט. די טוואָוע-ראַטווירטן דאַרפן שוין האַיאָר געבן העכער 100 מיליאָן פוד סכוירע-

ברויט. דער קאָלווירטישער פינפיאָר־פּלאַן איז אַריבערגעשטיגן געוואָרן אינם לויפנדיקן ווירטשאַפטלעכן יאָר. די קאָלווירטן דאַרפן שוין האַיאָר געבן העכער אַ האַלבן מיליאַרד פוד סכוירע־ברויט. טראָץ די פאַנישע באַהויפּטונגען פון די רעכטע אָפּאָרטוניסטן וועגן דער דעגראַדירונג פון דער לאַנדווירטשאַפט, האָט די פּאַרטיי אַף דער באַזע פון דער פירנדיקער ראָלע פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע, פון פאַרייניקן אין קאָלווירטן די קליינע אָפּגעשטאַנענע און צעשטויבטע פויערשע ווירטשאַפטן און פון העלפן דער אינדיווידועלער אָרעם־און מיטלפויערשער ווירטשאַפט, ערפאָלגרייך געלייזט אין גרונט גענומען די טוואוע־פּראָבלעם. דער פּאַרזיי־שעטאַד פון די טוואוע־קולטורן האָט האַיאָר צום ערשטן מאָל אַריבערגעשטיגן דעם פּאַרמילכאָמיקן פאַרנעם. עס איז דערגרייכט געוואָרן אַ באַדייטנדיקע פאַרגרעסערונג פונם שעטאַד פון די טעכנישע לאַנדווירטשאַפטלעכע קולטורן. די פּאַרטיי האָט זיך שוין גענומען לייזן די פיצוכט־פּראָבלעם.

דער גיגאַנטישער טעמפּ פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריאַליזירונג פונם לאַנד איז באַגלייט געוואָרן מיט אַ באַדייטנדיקן קוואַנטיטאַטיוון וואוקס פונם אַרבעטער־קלאַס, מיטן אויפשטייג פון זיין מאַטעריעלן און קולטורעלן ניוואָ, מיטן וואוקס פונם רעאַלן אַרבעטסלוין, מיטן אַריבערגיין אַפן 7־שאָיקן אַרבעטס־טאָג, מיטן איינפירן די 5־טאָגיקע קעסיידערדיקע אַרבעטס־וואָך, מיט דער שאַרפער פאַרקלענערונג פון דער אַרבעטסלאָזיקייט.

דאָס דורכפירן ביזן סאָף די עקאָנאָמישע ראַיאָנירונג פונם לאַנד פאַרשנעלערט באַדייטנד די אינדוסטריאַליזירונג פון די פריער אָפּגעשטאַנענע ראַיאָנען פון די ראַנד־געגנטן און נאַציאָנאַלע רעפּובליקן, שאַפט דאָרט נייע אינדוסטריעלע און פּראָלעטאַרישע צענטרען און פאַרלייכטערט די ריכטיקערע פאַנאַנדערטיילונג פון דער אינדוסטריע און לאַנדווירטשאַפט אַף דער גאַנצער טעריטאָריע פון פסס"ר.

דידאָזיקע ערפאָלגן האָט די פּאַרטיי דערגרייכט אינעם קאַמף און בייקומענדיק די שוועריקייטן, וואָס שטייען אויפן וועג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג. דידאָזיקע שוועריקייטן זײַנען, אין אונטערשייד צו די קאַפּיטאַליסטישע לענדער, געווען שוועריקייטן פון וואוקס און ניט פון יערידע. דידאָזיקע שוועריקייטן נעמען זיך דערפון, וואָס מיר דאַרפן אויף אַ ראַדיקאַלן אופן איבערבויען די אינדוסטריע און די לאַנדווירטשאַפט, ענדערנדיק זייער טעכנישע באַזע און באַוואָפענענדיק מיט דער מאָדערנער טעכניק. דידאָזיקע אויפגאַבע איז אַ באַזונדערס קאָמפּליצירטע בנוגע צו דער לאַנדווירטשאַפט, וואו די איבערבויאונג פון דער טעכנישער באַזע דאַרף באַגלייט ווערן מיט דער גלייכצייטיקער איבערבויאונג פון דער סאָציאַל-עקאָנאָמישער סטרוקטור פון דער לאַנדווירטשאַפט, מיט דער פאַרייניקונג פון די קליינע און גאָר קליינע צעשטויבטע ווירטשאַפטן און קאָלווירטן און מיטן אויסקאָרטשעווען די וואָרצלען פונם קאַפּיטאַליזם. די קאָמפּליצירטקייט פון דער אַרבעט איבערצובויען סאָציאַליסטיש די אינדוסטריע און די לאַנדווירטשאַפט ווערט נאָך מער פאַרשטאַרקט צוליב דעם פאַרביטערטן ווידערשטאַנד פונם באַלעגופנטום, פון דער בורזשואַזער אינטעליגענץ און פון די ביוראָקראַטישע עלעמענטן פונם מעלוכע-אַפּאַראַט (שעדיקערײַ, סאַבאָטאַזש און דאָס גלייכן).

די גרונט-באַדינגונגען פאַר דעם ערפאָלגרייכן און שנעלסטן בייקומען דידאָזיקע שוועריקייטן זײַנען דאָס פאַרגיכערן די טעמפּן פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג און דער פאַנאַנדערגעוויקלטער אָנגריף איבערן גאַנצן פראָנט קעגן די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן. יעטווידער אָפּשוואַכונג פון דידאָזיקע טעמפּן צוליב די קאַפּיטאַליסטיש-באַלעגופישע עלעמענטן און די אָפּשוואַכונג פונם אָנגריף קעגן זיי וואָלט אין דער ווירקלעכקייט באַטייט ניט קיין לינדערונג פון די שוועריקייטן, נאָר זייער פאַרשטאַר-

ונג, די פארשטארקונג פון די פאזיציעס פון די קלאסן־סאנים פון דער פראלעטארישער דיקטאטור.

די קאפיטוליאנטישע ציל־איינשטעלונג פון די רעכטע אפארטוניסטן אף אפשוואכן די אינדוסטריאליזאציע־טעמפן איז אין טאך גענומען דיקטירט געווארן דורך די אינטערעסן פון די באלעגופיש־קאפיטאליסטישע גרופעס און פירט צו דער רעסטאווירונג פונם קאפיטאליזם.

די פארטיי און דער ארבעטער־קלאס האבן געגעבן און וועלן געבן דעם סאמע אומדערבארעמדיקסטן ווידער־שטאנד דער אפארטוניסטישער קאפיטוליאנטישקייט פון די רעכטע, וואס באטייט אין דער ווירקלעכקייט פאראט קעגן די אינטערעסן פונם ארבעטער־קלאס.

דער צוזאמענפאר באאויפטראגט דעם צ״ק אין דער ווייטערדיקער ארבעט פון דער סאציאליסטישער אינדוס־טריאליזירונג פונם ראטנפארבאנד צו קאנצענטרירן די אנשטרענגונגען פון דער פארטיי אפן פארווירקלעכן די פאלגנדיקע גרונט־אויפגאבן:

1) אלמעגלעך פאנאנדערוויקלען די שווערע אינ־דוסטריע אלס די גרונט־באזע פון דער סאציאליסטישער בויאונג (די שווארצע און קאלירטע מעטאלורגיע, די פראדוקציע פון עלעקטרישער ענערגיע, הייצווארג, מאשינ־בויאונג, כעמיע), שאפן אינם נאענטסטן פעריאד א נייע מעכטיקע קויל־ און מעטאלורגישע באזע אין דער פארם פונם אוראל־קוזבאסער קאמבינאט.

2) אנטוויקלען און רעקאנסטרואירן דעם טראנס־פארט, באזונדערס דעם אייזנבאן און וואסער־טראנספארט, וואס ווערט איינער פון די סאמע שמאלע ערטער פון דער סאציאליסטישער ווירטשאפט.

3) פארשטארקן די אנטוויקלונג פון די אינדוסטריע־לע צווייגן, וועלכע פראדוצירן פראדוקטן פון מאסאוון פארברויך (לייכטע אינדוסטריע) און אויך אנטוויקלען די רויווארג־באזע.

4) פאַרסירן דעם עקספּאָרט דורך דער פאַרשטאַרק־טער פאַנאַנדערוויקלונג פון אַ ריי צווייגן פון דער אינדוס־טריע און פון דער לאַנדווירטשאַפט, וועלכע אַרבעטן אַף עקספּאָרט.

5) אַבסאָלוט אויספּילן די אינדפינפלענער, צום שטרענגסטן אויספּילן די פּלאַנאָווע אויפגעבונגען אַף אָראָפּזעצן דעם קערנקאָסט און אויפהויבן די קוואַלי־טעט פון דער פּראָדוקציע, אַנטשיידענער און פּלאַנמע־סיקער דורכפירן די ראַציאָנאַליזאַציע, קעמפן קעגן בראַק און קעגן די פאַרלוסטן אין דער פּראָדוקציע, אויפהויבן די אַרבעט־פּראָדוקטיווקייט און ליקווידירן די דורכרייסן, וואָס זיינען פאַראַן אין אַ ריי צווייגן.

6) אַנטוויקלען מיט אַלע מיטלען די מאַשיניזירונג און טראַקטאָריזירונג פון דער לאַנדווירטשאַפט, אויס־פילן דעם ראַטווירטישן פינפיאָר־פּלאַן אין דריי יאָר, אונ־טערפירן אַ פעסטע מאַשין־טראַקטאָרישע באַזע אונטער דער דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע פון די פויערשע ווירט־שאַפטן אינם גאַנצן ראַטנפאַרבאַנד.

7) דורכפירן פאַרשנעלערט די מאַסמיטלען אַף אויפשטעלן און אַנטוויקלען די פיצוכט און אַף פאַנאַנדער־וויקלען די אינדוסטריע, וואָס פּראָדוצירט דערנערונגס־פּראָדוקטן אַף דער באַזע פון די אַנטשפּרעכנדיקע צווייגן פון דער לאַנדווירטשאַפט.

8) פאַרווירקלעכן די אַנגעמערקטע העכערונג פונם רעאַלן אַרבעטסלוין, פאַרבעסערן די אַרבעט פון דער באַזאָרגונגס־נעץ, באַזונדערס לויט דער ליניע פון דער גע־ברויך־קאָאָפּעראַציע.

אַן אַנטשיידנדיקע באַדייטונג האָט די פּראָבלעם, וואָס דער צ״ק האָט אַוועקגעשטעלט אין דער גאַנצער גרויס, וועגן אַנפירנדיקע ווירטשאַפטלעכע און טעכנישע קאַדרען, וואָס ווערט די צענטראַלע פּראָבלעם פון אונדזער סאָציאַליסטישער בויאונג. בלויז ווען עס וועלן ווייטער

מאָבילויזירט ווערן די קרעפטן פון דער גאַנצער פּאַרטיי און
פונם אַרבעטער־קלאַס אַרום דער אויפגאַבע פון צוגרייטן
קאַדרען פון מענטשן פונם אַרבעטער־קלאַס, בלויז בײַ אַן
אַנטשיידענעם קער אַפן דאָזיקן געביט, קאָן געזיכערט ווערן
די ווייטערדיקע דורכפירונג פון די באָלשעוויסטישע טעמפן
פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריאַליזירונג פונם לאַנד.

3

דער שנעלער טעמפ פון דער סאָציאַליסטישער אינ־
דוסטריאַליזאַציע פונם לאַנד, וואָס דער צ״ק האָט פאַר־
ווירקלעכט אַפן גרונט פון די דירעקטיוון פונם 15־טן צו־
זאַמענפאָר, טראָגט אריין טיפע ענדערונגען אין דער
צווישנפאַרהעלטעניש פון די קלאַסן אינעם לאַנד. די דאָזיקע
ענדערונגען ווערן כאַראַקטעריזירט קוידעמקאָל, צוגלייך
מיטן שנעלן צאָליקן וואוקס פונם אַרבעטער־קלאַס, מיט
דער פאַרשטאַרקונג פון זיין אנפירנדיקער ראָלע בע־
נוגייע צום אָרעם־ און מיטלפויערטום. דער עקאָנאָמי־
שער צוזאַמענשלוס צווישן דעם אַרבעטער־קלאַס און
די גרונט־מאַסן פויערטום האָבן באַקומען הויפּט־זאַכ־
לעך א פּראָדוצירישן כאַראַקטער. די פּאָליטיק פון דער
פּאַרטיי און פונם צ״ק האָבן באַוואָרנט דעם ערפאָלגרייכן
אַריבערגאַנג פון די אָפּגעשטאַנענע און צעשטויבטע קליי־
נע פויערשע ווירטשאַפטן אַף די רעלסן פון דער גרויסער
סאָציאַליסטישער ערד־אַרבעט, די פאַנאַנדערוויקלונג פון
דער דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע און דאָס אַרוי־
בערגיין צום פּאַרווירקלעכן פּראַקטיש דעם לאָזונג —
ליקווידירן דאָס באַלעגופּנטום אַלס קלאַס. פאַרן באַ־
ריכט־פּעריאָד איז שאַרף געפאַלן די ראָלע פונם פּריוואַטן
קאַפּיטאַל און עס קומט פאַר זיין ווייטערדיקע אַרויסשטוי־
סונג. אַנטשיידן ווערט פאַרשטאַרקט די פּלאַניש־רעגולירנ־
דיקע ראָלע פון דער ראַטן־מעלוכע אין דער גאַנצער

פאַלקסווירטשאַפט פונם לאַנד, אַרומכאַפנדיק אַלץ מע־
און מער ניט בלויז די אינדוסטריע, נאָר אויך די לאַנד־
ווירטשאַפט. עס ווערט פאַרווירקלעכט די אויפגאַבע, וואָס
לעניו האָט געשטעלט—צו פאַרוואַנדלען דאָס „נעפישע רוס־
לאַנד“ אין אַ „סאָציאַליסטיש רוסלאַנד“.

דער וואוקס פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג, די פאַרשטאַרקונג פונם אָנגריף אַף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן האָבן אומפאַרמיידלעך אַרויסגערופן אַ פאַרשאַרפונג פונם קלאַסנקאַמף אינעם לאַנד מיצאַד די באַלעבאַטישע קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן און פרואוון פון פאַרצווייפלטן ווידערשטאַנד פון זייער זייט. אָנשפּאַרנדיק זיך אַף דער וואַקסנדיקער אַקטיווקייט פון די באַטראַקיש־אָרעמפּויערשע מאַסן אין דאָרף און פאַרשטאַרקנדיק דעם בונד מיטן מיטלפּויער, האָט די פּאַרטיי צעבראָכן דעם קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן סאַבאָטאַזש און ווידערשטאַנד פונם באַלעבאַטנטום, האָט ערפאָלגרייך דורכגעפירט די ברויט־פּאַרגרייטונגען און אָנגעזאַמלט אַ באַדייטנדיקן רעזערוו ברויט־פּאָנד. דער אַנטשיידנדיקער קער פון די מיטלפּויערשע מאַסן צום סאָציאַליזם, אַלס רעזולטאַט פון דער ריכטיקער פּאָליטיק פון דער פּאַרטיי, האָט געפונען דעם סאַמע בולטן אויסדרוק אין דער מעכטיקער קאָלווירטישער באַוועגונג, וואָס האָט אין סאָף 1929 יאָר אַרומגעכאַפּט מיליאָנען פּויערשע ווירטשאַפטן, שאַפנדיק אַ נייע צווישנפּאַרהעלטעניש פון די קלאַסן־קרעפטן אין לאַנד, פאַרוואַנדלענדיק דעם מיטלפּויער, וואָס טרעט אַריין אין קאָלווירט, אין אַן אָנשפּאַר פון דער ראַטנמאַכט, שאַפנדיק די באַדינגונגען אַף פאַרבייטן די באַלעבאַטישע ברויט־פּראָדוקציע מיט דער פּראָדוקציע פון די ראַטווירטן און קאָלווירטן און דערלויבנדיק דער פּאַרטיי אַריבערצוגיין פונם לאָזונג צו באַגרענעצן און אַרויסשטופן דאָס באַלעבאַטנטום צום לאָזונג פון ליקווידירן דאָס באַלעבאַטנטום אַלס קלאַס אַף דער באַזע פון דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע.

דער צוזאַמענפאָר שטרייכט אונטער די אומגעהויערע גרויסע היסטאָרישע באַדייטונג פונעם דאָזיקן לאָזונג, וואָס באַטייט דעם שטורעם פונעם אַרבעטער-קלאַס אַפן לעצטן זייל פון דער קאַפּיטאַליסטישער עקספּלואַטאַציע אין דאָרף.

דער צוזאַמענפאָר האַלט פאַר אַבסאָלוט ריכטיק די דירעקטיוו פונעם צ״ק פונעם 5-טן יאַנוואַר וועגן די טעמפּן פון דער קאָלעקטיוויזאַציע און וועגן די פאַרבונדענע מיט איר מאָסמיטלען צו ליקווידירן דאָס באַלעבאַטים אַלס קלאַס פאַר די פאַרשיידענע ראַיאָנען און געגנטן פונעם ראַטנפאַרבאַנד אַף דער באַזע פון פעסטן בונד מיטן מיטל-פויער.

אָבער דער צוזאַמענפאָר קאָנסטאַטירט, אַז אַ גאַנצע ריי געגנטלעכע און אָרטיקע אָרגאַניזאַציעס האָבן גראָב אויווער געוועזן די דירעקטיוו פונעם צ״ק (די באַשטימונגען פון דער 16-טער קאָנפערענץ און פונעם נאָיאַבער-פּלענום, די באַשלוסן פונעם 5-טן יאַנוואַר, כאַווער סטאַלינס אַרטיקל „אַ יאָר פון גרויסן איבערבראָך“), נעמענדיק אַ קורס אַף קאָלעקטיוויזירן זייערע געגנטן אין פאַרלויף פון דער פרילינגס-קאַמפּאַניע פון 1930 יאָר (אין דער צייט, ווען אין דער באַשטימונג פונעם צ״ק האָט זיך גערעדט 2—3 יאָר און מער). די דאָזיקע ציל-איינשטעלונג איז געווען באַזונדערס ניט דערלאָזבאַר און שעדלעך בנוגע צום געברויך-פאָס און צו די אָפּגעשטאַנענע נאַציאָנאַלע רעפּובליקן.

אַזאַ ניט ריכטיקע און שעדלעכע ציל-איינשטעלונג האָט געמוזט אומפאַרמיידלעך ברענגען דערצו, אַז די לענינישע פּאָליטיק בנוגע צום מיטלפויער האָט מען גענומען פאַרבייטן מיט דער פּאָליטיק פון אַדמיניסטראַטיוון צוואַנג, וואָס איז דורך און דורך פיינטלעך דעם לעניניזם.

די באַצייטנסדיקע, פעסטע און אנטשיידענע אנ-

וויזונגען פֿונם צ״ק אין אַ גאַנצער רײ באַשטימונגען און אין כאַווער סטאַלינס אַרטיקלען האָבן אָפּגעשטעלט די כוואַליע איבערבויגן און געצוואונגען די פֿאַריסענע איבערבויגער צוריקערן זיך אַף דער פּאָזיציע פֿון לעניניזם.

דער צוזאַמענפֿאָר שליידערט אַנטשיידן אָפּ די רעכילעסדיקע דערקלערונגען פֿון די רעכטע אָפּבויגלער און פֿון די „לינקע“ קײַטשער, אַז דאָס פֿאַריכטן די אַנטימיטלפֿויערשע איבערבויגן האָט באַטײַט, אַז די פּאַרטיי טרעט אָפּ פֿון איר גענעראַלער ליניע.

דער צוזאַמענפֿאָר באַגריסט אינגאַנצן די באַשטימונג **פֿונם צ״ק וועגן לגאַטעם פֿאַר די קאָלווירטן**, וואָס האָט באַדײַטנדיק מיטגעווירקט דער פֿאַרפֿעסטיקונג פֿון די קאָלווירטן און דער ערפֿאָלגרײַכער דורכפֿירונג פֿון דער פֿאַרזײ־קאַמפּאַניע, אין וועלכער דער קאָלווירטישער סעקטאָר האָט געשפּילט אַן אַנטשיידנדיקע ראָליע.

די פּאַרטיי דאַרף פֿאַרזעצן דעם אומדערבאַרעמדיקן קאַמף קעגן די „לינקע“ אַנטימיטלפֿויערשע איבערבויגן, וואָס דינען אַצינד, מער ווי ווען עס איז פֿריער, דעם באַלעגוף און דעם רעכטן אָפּאָרטוניזם.

די רעכטע אָפּאָרטוניסטן, וואָס זײַנען אַנטשיידן אַרויסגעטראָטן קעגן דער קאָלעקטיוויזאַציע, האָבן זיך געפּרוווט אויסנוצן די שוועריקייטן פֿון דער קאָלווירטישער באַוועגונג און די אַנטימיטלפֿויערשע איבערבויגן פֿאַר אַ נײַער אַטאַקע אַפֿן צ״ק און זײַן פּאָליטיק. פֿאַר דער לעצטער צײַט האָבן זיך באַמערקט אַ רײ נײַע אַרויסטרעטונגען פֿון די באַנקראָטירטע רעכטע אָפּאָרטוניסטן, וואָס האָבן געפּרוווט דיסקרעדיטירן די גאַנצע אַרבעט פֿון דער פּאַרטיי אַפֿן געביט פֿון דער קאָלעקטיוויזאַציע און די פֿאַרבונדענע מיט איר מאָסמיטלען אַף ליקווידירן דאָס באַלעגופֿנטום, וואָס האָבן געפּרעדיקט די טעאָריע פֿון סטיכיע אין דער קאָלווירטישער באַוועגונג און די ליקווידאַטאָרישע באַציאונג צו די גרונט־לאָזונגען פֿון דער

פּאַרטיי אַפן געגעבענעם עטאַפּ פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג: צו די לאָזונגען פון דורכויסיקער קאָלעקטיוויזאַציע און פון ליקווידירן דאָס באַלעגופנטום אַלס קלאַס.

די פּאַרטיי האָט צעקלאַפּט די רעכטע אָפּאָרטוניסטן און דערגרייכט אומגעהויערע גרויסע ערפאָלגן אין דער קאָלווירטישער באַוועגונג. די פּאַרטיי וועט אויך אַף ווייטער דערלאַנגען צעשמעטערנדיקע קלעפּ איבער אַלע פּרואוון מיצד די רעכטע אָפּאָרטוניסטן אַראָפּצורייסן די קאָלעקטיוויזאַציע און אויסצונוצן צוליב דעם די שוועריקייטן פון דער קאָלווירטישער בויאונג.

אַן אַנטשיידנדיקע באַדייטונג פאַר דער אַרבעט פון דער פּאַרטיי אינעם געגעבענעם מאָמענט באַקומט די אויפגאַבע ווייטער אַרייַנצוציען אין די קאָלווירטן די אָרעם- און מיטלפויערשע ווירטשאַפטן אַף פרייוויליקע יעסודעס, די פּראָבלעם פון אָרגאַניזירן די אַרבעט אין די קאָלווירטן, פון פאַנאַנדערטיילן די גערעטעניש אינעם קאָלווירט, די פּראָבלעם פון צוגרייטן קאָלווירטישע קאַדרען, די פּראָבלעם פון קולטורעלן ניוואָ פון די קאָלווירטישע מאַסן, פון בייקומען די קליינבירגערלעכע וואַקלונגען אין די קאָלווירטן, פון פאַרפעסטיקן די קאָלווירטן מיט אַלע מיטלען אַלס די אָנשפּאַר-פּונקטן פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין דאָרף.

דורכפירנדיק אין איר גאַנצער פּראַקטישער אַרבעט אין דאָרף דעם לאָזונג פון אָנשפּאַרן זיך אַפן קאָלווירטניק, דאַרף די פּאַרטיי אַנטשיידן קעמפן קעגן יעטווידער טענדענץ צו איגנאָרירן אָדער ניט דערשאַצן די אינדיווידועלע אָרעם- און מיטלפויערשע ווירטשאַפט, העלפנדיק דערדאָזיקער ווירטשאַפט, פאַרפעסטיקנדיק די זעלבשטענדיקע אָרעמשאַפט-אָרגאַניזאַציע אין די ראַטן, אין דער קאָאָפּעראַציע און אין די אונטערשטע רינגען פון דער קאָלווירטישער באַוועגונג, פירנדיק אַ גרויסע אַרבעט צווישן די אינדיווידואַלן און אַרייַנציענדיק זיי אין די קאָלווירטן.

4

די גיגאַנטישע ערפאָלגן פון דער פּאַרטיי אויפן געביט פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין דער אינדוסטריע און אין דער לאַנדווירטשאַפט, זיינען געוואָרן מעגלעך בלויז אַף דער באַזע פון דער קאָלאָסאַלער אַקטיווקייט פונם אַרבעטער־קלאַס און פון די אַרבעטנדיקע מאַסן, וואָס גייען נאָך אים, וואָס האָט זיך אויסגעדריקט אין דער ברייטער אַנטוויקלונג פונם סאָציאַליסטישן געוועט און שלאָגלעריי צווישן די אַרבעטער, אין דער איבערבויאונג, וואָס האָט זיך אָנגעהויבן אין דער אַרבעט פון אַלע אָרגאַנען פון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור, פון די פאַרטייאישע, פּראָפּאַרייִנישע און קאָאָפּעראַטיווע אָרגאַניזאַציעס אונטערן לאָזונג פון מאָביליזירן די מאַסן פאַר די באָלשעוויסטישע טעמפּן פון דער סאָציאַליסטישער רעקאָנסטרוקציע פונם לאַנד, פאַר ביקומען די שוועריקייטן, פאַרן קער פון די פּראָפּאַרייען מיטן פּאָנים צו דער פּראָדוקציע און פון די ראַטן—צו דער קאָלווירטישער בויאונג.

פאַרווירקלעכנדיק די איבערבויאונג פון דער אַרבעט פון די פּראָפּאַרייען, האָט די פּאַרטיי באַגעגנט אַ ווידערשטאַנד מיצאַד דער פריערדיקער אנפירונג פונם אַלפאַרבאַנדישן פּראָפּראַט, וואָס האָט קולטיווירט אינם פּראָפּאַפּאַראַט אָפּאָרטוניסטישע, טרעד־יוניאָניסטישע שטימונגען פון אַפּאָליטישקייט, פון אָפּרייסן זיך פון דער פּאַרטיי און פונם בויען די סאָציאַליסטישע ווירטשאַפט, פּרוּווּנדיק זיך שאַפן אין דער פּראָפּבאַוועגונג אַן אָנשפּאַר־פּונקט פאַר די רעכטע אָפּאָרטוניסטישע עלעמענטן אין זייער קאַמף קעגן דער גענעראַלער פּאַרטיי־ליניע און איר לעניניש צ״ק.

דער צוזאַמענפאָר באַגיטיקט איינגאַנצן און פולשטענדיק די מאָסמיטלען, וואָס דער צ״ק האָט אָנגענומען, קעדיי צו פאַרשטאַרקן די לעניניש־באָלשעוויסטישע אנ־

פירונג מיט דער פראפבאַוועגונג. פאַר דער פאַרטיי און פאַר דער נייער אָנפירונג פונם אַלפאַרבאַנדישן פראָפראַט שטייט די אויפגאַבע פאַרצוזעצן און פאַרענדיקן דעם קער פון די פראָפאַריינען מיטן פּנים צו דער פראָדוקציע, צום אַקטיוון אָנטייל אין דער בויאונג פון דער סאָציאַליסטישער ווירטשאַפט, צום בייקומען די קליינבירגערלעכע וואַקלונגען אין די אָפּגעשטאַנענע שיכטן פונם אַרבעטער-קלאַס, פאַרבינדנדיק אַפן ענגסטן אויפן דידאָזיקע גאַנצע אַרבעט מיטן פאַרשטאַרקן די אַרבעט אַף פאַרבעסערן די אַרבעטער-באַזאָרגונג, די אַרבעט-שוץ, דעם קאַמף קעגן ביוראָקראַטיזם אין די מעלוכישע און ווירטשאַפטלעכע אָרגאַנען און אינם פראָפאַפּאַראַט.

זייער אַ וויכטיקע אויפגאַבע פון דער פאַרטיי און פון די פראָפאַריינען איז אויפצוהייבן אַף אַ העכערער שטופּע די באַוועגונג פונם סאָציגעוועט און שלאָגלעריי, פון ווירקלעכן פאַרוואַנדלען דידאָזיקע באַוועגונג אין אַ שול פון קלאַסאָווער דערציאונג פון די אַרבעטער-מאַסן, פאַרבעסערן די אָנפירונג מיט דער באַוועגונג, אַריינציען אינם סאַמע קורצן טערמין אינם סאָציגעוועט און שלאָגלעריי אַלע אָן אויסנאַם קאָמוניסטן און קאָמיוגיסטן, וועלכע אַרבעטן אין די אונטערנעמונגען, אויפהייבן די פּראָדוציר-קוואַליפיקאַציע פון די קאָמוניסטן, ווירקלעך אַריבערטראָגן דעם שווערפּונקט פון דער פאַרטייאישער און פראָפאַריינישער אַרבעט אין צעך און אין דער בריגאַדע.

דער 15-טער צוזאַמענפאָר האָט גאַנץ ריכטיק אַרויסגערוקט איינע פון די וויכטיקסטע פּראָבלעמען פונם רעקאָנסטרוקטיוון פּעריאָד — די פּראָבלעם פון דער קולטור-רעוואָלוציע. אָבער די טעמפּן פון דער פאַנאַנדערוויקלונג פון דער קולטור-בויאונג אינם לאַנד זיינען אַבסאָלוט ניט גענוג. דער צוזאַמענפאָר ווענדעט די אויפמערקזאַמקייט אַף דער נויטיקייט צו פאַרשטאַרקן זיי. דאָס דורכפירן די אַלגעמיינע אָבליגאַטאָרישע אָנפאַנגס-בילדונג

און די ליקווידירונג פונם אַנאַלפאַבעטיזם דאַרף ווערן די שלאָג־אויפגאַבע פון דער פאַרטיי אינם נאָענטסטן פעריאָד. די פאַרטיי דאַרף פאַרפעסטיקן און אַנטוויקלען די באַדייטנדיקע ערפאָלגן, וואָס זיינען דערגרייכט געוואָרן אינם פראַט פון באַפרייען די מאַסן פון דער רעאַקציאָנערער ווירקונג פון דער רעליגיע. פאַרצייכענענדיק דעם באַדייטנדיקן וואוקס און די קוואַליטאַטיווע פאַרבעסערונג פון דער פרעסע, אַלס געצייג צו מאָביליזירן די מאַסן אַפן געביט פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג, באַאויפטראָגט דער צוזאַמענפאָר דעם צ״ק אָנצונעמען מיטלען צו פאַרבעסערן ווייטער די פרעסע און אויפהויבן איר ראָליע אין דער פאַנאַנדערוויקלונג פונם סאָציאַליסטישן אָנגריף.

די פאַרשאַרפונג פונם קלאַסנקאַמף אינם לאַנד האָט געמוזט ברענגען צו דער אַקטיוויזירונג פון די אַנטיסאָוועטישע עלעמענטן אינם מעלוכע־אַפּאַראַט.

דער צוזאַמענפאָר באַגריסט אַלע מאָסמיטלען פונם צ״ק און צק״ק אַף רייניקן און פאַרבעסערן דעם מעלוכע־אַפּאַראַט, האַלטנדיק פאַר נויטיק צו פאַרשטאַרקן דעם קאַמף קעגן יעדער מין ביוראָקראַטיזם, אַף דער באַזע פון ווייטערדיקן דורכפירן די זעלבסטקריטיק, פון ברייטערן אַריינציִען אַרויסגערוקטע אַרבעטער, אַף דער באַזע פון דער פאַנאַנדערגעוויקלטער צוגרייטונג פון קאַדרען פאַר אַלע אָרגאַנען פון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור און פון אַנטוויקלען די נייע פאָרמען פון מאַסאָווען אַריינציִען אַרבעטער אין דער מעלוכע־פאַרוואַלטונג (דאָס ווייטערדיקע פאַרבעסערן די אַרבעט פון די ראַטן א.א.וו.).

דער צוזאַמענפאָר פאַרצייכנט מיט באַפרידיקונג דעם ווייטערדיקן קוואַנטיטאַטיוון און קוואַליטאַטיוון וואוקס פון דער פאַרטיי, די באַדייטנדיקע פאַרבעסערונג פון איר סאָציאַלן באַשטאַנד, דעם פאַרשטאַרקטן צופלוס אין דער פאַרטיי פון אַרבעטער פון דער פּראָדוקציע (די באַוועגונג פון גאַנצע צעכן און זאַוואָדן אין דער פאַרטיי אַריין).

דעם אויפשטייג פונם אידייאישן ניוואָ פון די פאַרטיי־קאַדרען און פון די ברייטע פאַרטיי־מאַסן און דעם אויפשטייג פון דער קוואַליטעט פון דער פאַרטיי־אַרבעט, די ווייטערדיקע פאַרשטאַרקונג פון דער אינערלעך־פאַרטייאישער דעמאָקראַטיע, די ערפאָלגרייכע פאַנאַנדערוויקלונג פון דער פראָלעטאַרישער זעלבסטקריטיק אין אַלע פאַרטיי־רינגען, דאָס ערפאָלגרייכע דורכפירן די פאַרטיי־רייניקונג פון פרעמדע, דעמאָראַליזירטע און צוגעשאַרטע עלעמענטן.

אָבער דער אידייאיש־פאָליטישער ניוואָ פון אַ באַדייטנדיקן טייל פאַרטיי־קאַדרען איז נאָך אַלץ ניט קיין גענוגנדיקער, ווי דאָס האָבן באַוויזן די צאָלרייכע פאַקטן פון אַנטי־מיטלפויערשע איבערבייגן. די אויפגאַבע צו פאַרשטאַרקן און צוגרייטן פאַרטיי־קאַדרען, באַזונדערס פאַרן דאָרף, שטייט אין דער גאַנצער שאַרפקייט. דער וואוקס פון דער פאַרטיי אַפן כעשבן פון די אַרבעטער אין די אָרגאַניזאַציעס און אונטערנעמונגען איז נאָך אַלץ ניט גענוג. עס איז נויטיק צו פאַרשטאַרקן די אַרבעט אַף אַריינציען אין דער פאַרטיי אַרבעטער, באַזונדערס אין די גרויסע אונטערנעמונגען.

ניט געקוקט אַף דער וואַקסנדיקער ראָלע פון די פרויען און פון דער יוגנט אין דער פראָדוקציע, ווערט נאָך ביז איצט ניט אָפגעגעבן זיי גענוג אויפמערקזאַמקייט. שוואַך איז די אַרבעט צווישן די פרויען אין דאָרף, ווי דאָס האָט זיך אַנשוילעך אַרויסגעוויזן באַם דורכפירן די קאָלעקטיוויזאַציע. דער צוזאַמענפאָר פאַרפליכטעט אַלע פאַרטייאישע, פראָפעסיאָנעלע, סאָוועטישע און אַנדערע אָרגאַניזאַציעס צו פאַרשטאַרקן זייער אַרבעט אַף מאָביליזירן די ברייטע מאַסן אַרבעטנדיקע פרויען, באַזונדערס אין דאָרף, אַף פאַנאַנדערוויקלען די סאָציאַליסטישע בויאונג. קאָנסטאַטירנדיק די דערגרייכונגען אין דער אַרבעט פון קאָמיוג אינם פראַט פון פאַנאַנדערוויקלען דעם סאָציאַליסטישן געוועט און שלאָגלעריי, האַלט דער צוזאַמענפאָר

אַז די וואַקסנדיקע באַדייטונג פון דער יוגנט, פון די קאָמיוגישע און פּיאָנערישע אָרגאַניזאַציעס, פאָדערט צו פאַרשטאַרקן די אויפמערקזאַמקייט און די הילף מיצאַד די פאַרטייאישע אָרגאַניזאַציעס. די זעלבסטקריטיק אַלס אַלטעגלעכער אָרגאַנישער מעטאָד פון דער פאַרטיי־אַרבעט איז ניט אין אַלע אָרגאַניזאַציעס גענוג פאַנאַנדערגעוויקלט. עס באַמערקן זיך נאָך פאַקטן פון אונטערדריקן און פאַרקריפּלען די זעלבסטקריטיק. מיט אַזוינע פאַקטן איז נייטיק צו פירן אַן אַנטשיידענעם קאַמף, ברייט פאַנאַנדערוויקלענדיק די באָלשעוויסטישע זעלבסטקריטיק, קעדיי אויפצוהייבן דעם אידייאישן ניוואָ און די באָלשעוויסטישע דערציאונג פון די פאַרטיי־קאַדרען און פאַרטיי־מאַסן, קעדיי צו דעמאַסקירן די פאַרקריפּלונגען פון דער פאַרטיי־ליניע, פונם אָפּאָרטוניזם אין דער פּראַקטיק, און קעדיי ווייטער צו אַנטוויקלען די אינערלעך־פאַרטייאישע דעמאָקראַטיע.

דער ברייט־פאַנאַנדערגעוויקלטער פּראָצעס פון דער סאָציאַליסטישער רעקאָנסטרוקציע פון דאָרף רוקט אַרויס מיט אַ באַזונדער שאַרפקייט די אויפגאַבע צו פאַרפעסטיקן די דאָרפישע פאַרטיי־אָרגאַניזאַציע. דאָס פאַרפעסטיקן קוואַנטיטאַטיוו און קוואַליטאַטיוו די דאָזיקע אָרגאַניזאַציע, דאָס שאַפן שטאַרקע פאַרטיי־קעמערלעך אין די ראַטווירטן און קאָלווירטן, דאָס פאַרוואַנדלען די ראַטווירטן און קאָלווירטן אין אָנשפּאַר־פונקטן פון דער פאַרטיי־אַרבעט אין דאָרף, דאָס אַריינציען אין דער פאַרטיי די לאַנדווירטשאַפטלעכע אַרבעטער, באַטראַקעס און די בעסטע קאָלווירטניקעס, דאָס אויפשטעלן אַף דער געהעריקער הויך די אַרבעט צווישן דער אָרעמשאַפט, צווישן די פרויען און דער יוגנט אין די קאָלווירטן ווערט אַ נויטיקער פאָרבאַדינג פאַר דער ערפאָלגרייכער אַרבעט פון דער פאַרטיי איבער דער סאָציאַליסטישער רעקאָנסטרוקציע פון דער לאַנדווירטשאַפט.

דער צוזאַמענפאָר באַגיטיקט איינגאַנצן און פולשטענ־

דיק דעם באַשלוס פונעם צ״ק וועגן אָפּשאַפן די קרייזן און וועגן פאַרפעסטיקן דעם ראַיאָן אַלס גרונט־רינג פון דער סאָציאַליסטישער בויאונג אין דאָרף, וואָס דאַרף ברענגען צו דער אַנטשיידענער דערנעענטערונג פונעם פּאַרטייאיש־סאָוועטישן אַפּאַראַט צום דאָרף, צו די קאָלווירטן און צו די מאַסן. דאָס דאָזיקע מאָסמיטל האָט אַן אויסשליסלעכע באַדייטונג פאַר דער פאַרשטאַרקונג פון דער פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציע אין דאָרף און אויך פאַר דער פאַרבעסערונג און פאַרייִנפאַכונג פון דער פאַרבינדונג פונעם צ״ק און פון געגנט מיט די ערטער.

דער צוזאַמענפאָר באַאויפטראַגט דעם צ״ק דורכצופירן אַלע פּראַקטישע מאָסמיטלען, וואָס זיינען פאַרבונדן מיטן ליקווידירן די קרייזן און מיטן פאַרפעסטיקן די ראַיאָנען און געגנטן.

5

די פּאַרטיי האָט זיך דערשלאָגן אומגעהויער גרויסע ערפאָלגן אין דער סאָציאַליסטישער בויאונג אַדאַנק דעם פעסטן דורכפירן די גענעראַלע פּאַרטיי־ליניע, אַדאַנק דעם אומדערבאַרימדיקן און אַנטשיידענעם קאַמף אַף צוויי פראָנטן — קעגן דעם טראָצקיזם און דער טאָלעראַנטער באַציאונג צו אים, קעגן דעם רעכטן אָפּנייג אַלס הויפּט־געפאַר אַפן געגעבענעם עטאַפּ און קעגן דער טאָלעראַנטער באַציאונג צום רעכטן אָפּנייג.

בלויז דער קאַמף אַף צוויי פראָנטן האָט געבראַכט צו דער פולשטענדיקער דעמאַסקירונג פונעם טראָצקיזם, וואָס האָט זיך אינגאַנצן אַראָפּגעקייקלט אַף קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע מענשעוויסטישע פּאָזיציעס. אין דער פּאַרטיי אָבער עקזיסטירן נאָך אַלץ טאָלעראַנטלעכע שטימונגען צום טראָצקיזם, וואָס דריקט זיך אויס קודעמקאָל אין ניט דערשאַצן דעם בונד פונעם אַרבעטער־קלאַס מיטן מיטל־

פֿיוערטום. די פּאַרטיי וועט אויך ווייטער פֿירן דעם סאַמע אַנטשיידענעם קאַמף קעגן רידאָזיקע שטימונגען.

נאָכן צעקלאַפּן דעם טראָצקיזם האָט זיך די פּאַרטיי צונויפֿגעשטויסן מיט אַ נייער אַנטפּלעקונג פֿונעם אָפּאָרטוניזם אינעם געשטאַלט פֿונעם רעכטן אָפּנויג (בוכאַרינס גרופּע). דער רעכטער אָפּנויג האָט קעגנגעשטעלט דער גענעראַלער פּאַרטיי-ליניע זיין אייגענע אויסגעשפּראָכענע אָפּאָרטוניסטישע ליניע. די ליניע פֿון די רעכטע אָפּנויגלער פֿירט צו קאַפּיטולאַציע פֿאַר די באַלעבאַטיש-קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן אינעם לאַנד. דאָס פֿאַרווירקלעכן די ליניע פֿון די רעכטע אָפּנויגלער, וואָס זיינען אָביעקטיוו אַן אַגענטור פֿונעם באַלעבאַטום, וואָלט באַטייט אַראָפּרייסן די סאָציאַליסטישע בויאונג און דאָס אויפֿשטעלן דעם קאַפּיטאַליזם אין אונדזער לאַנד. אינעם פֿעריאָד פֿון פֿאַנאַנדערגעוויקלטן אָנגריף אויף די קאַפּיטאַליסטישע עלעמענטן איבערן גאַנצן פֿראָנט איז דער רעכטער אָפּנויג געווען און פֿאַרבלייבט די הויפּט-געפֿאַר אין דער פּאַרטיי.

דער צוזאַמענפֿאָר באַגיטיקט איינשטימיק און פֿולשטענדיק די מאָסמיטלען פֿונעם צ"ק פֿון דער פּאַרטיי אינעם קאַמף קעגן דעם טראָצקיזם און רעכטן אָפּנויג, וואָס האָבן געזיכערט דאָס ווירקלעכע אָפּהיטן די פּאַרטיי-איינהייט, דאָס דורכפֿירן די גענעראַלע פּאַרטיי-ליניע און די באַהעפֿטונג פֿון דער פּאַרטיי אויף דער באַזע פֿון לעניניזם.

דער צוזאַמענפֿאָר ווענדעט די אויפֿמערקזאַמקייט פֿון דער גאַנצער פּאַרטיי דערויף, אַז די אָפּאָרטוניסטן פֿון אַלע מינים, באַזונדערס די רעכטע, ווענדן אָן אַ נייעם מאַנעוור, וואָס דריקט זיך אויס אין אַנערקענען פֿאָרמעל אַלע פֿעלערן און אין מאַסקירן זיין פֿאָרמעל מיט דער גענעראַלער פּאַרטיי-ליניע, ניט באַשטעטיקנדיק זייער אַנערקענונג מיט אַרבעט און מיט קאַמף פֿאַר דער גענעראַלער ליניע, וואָס אין דער ווירקלעכקייט באַטייט דאָס בלויז אַן אַרי-

בערגאַנג פֿונם אָפֿענעם קאַמף קעגן דער פּאַרטיי צו אַ פֿאַרבאַהאַלטענעם, אָדער אַז אויסוואַרטונג אַף אַ מער גינסטיקן מאָמענט, קעדיי צו באַגייען די אַטאַקע אַף דער פּאַרטיי.

די פּאַרטיי דאַרף הערקלערן די באַמע אומדערבאַרעמדיקע מילכאָמע אַזאַ מין צווייפּענימדיקייט און נאַרעריי און פֿאָדערן פֿון אַלע, וועלכע אַנערקענען זייערע בעלערן, צו פּאַרטיידיקן אַקטיוו די גענעראַלע פּאַרטיי־ליניע און דערווייזן די ריכטיקייט פֿון זייערע אַנערקענונגען. דאָס ניט אויספֿילן דידאָזיקע פֿאָדערונג דאַרף ברענגען מיט זיך די באַמע אַנטשיידענע אָרגאַניזאַציאָנעלע מאָסמיטלען.

דער צוזאַמענפֿאָר דערקלערט, אַז די אַנשויאונגען פֿון דער רעכטער אָפּאָזיציע פֿאַרן זיך ניט מיט דער אַנגעהעריקייט צו דער אַלק״פּ(ב).

דער צוזאַמענפֿאָר פֿאַרצייכנט, אין צוזאַמענהאַנג מיט דער פֿאַרשאַרפֿונג פֿונם קלאַסן־קאַמף אין לאַנד, די אַקטיוויזירונג פֿון די נאַציאָנאַלע אָפּנויגן אין די פּאַרטיי־רייען אין דער ריכטונג פֿון גרויסמעכטישן און אָרטיקן שאָוויניזם.

די הויפּט־געפֿאַר אַפֿן געגעבענעם עטאַפּ שטעלט מיט זיך פֿאָר דער גרויסמעכטישער אָפּנויג, וואָס פּרוּווט רעווידירן די יעסוידעס פֿון דער לענינישער נאַציאָנאַלער פּאָליטיק, און אונטער דער פֿאָן פֿון אינטערנאַציאָנאַליזם. וואָס פֿאַרדעקט די שטרעבונגען פֿון די אָפּשטאַרבנדיקע קלאַסן פֿון דער גרויסרוסישער נאַציע, וואָס האָט פֿריער געהערשט, אומקערן זיך די פֿאַרלאָרענע פּריווילעגיעס.

צוגלייך דערמיט ווערט אַקטיוויזירט דער אָפּנויג צום אָרטיקן נאַציאָנאַליזם, וואָס וואַקסט אַף די אייגנהייט פֿון די פֿעלקער אין פֿסס״ר און וואָס דינט דער אינטערווענציע.

די פּאַרטיי דאַרף פֿאַרשטאַרקן דעם קאַמף קעגן די ביידע אָפּנויגן אין דער נאַציאָנאַלער פֿראַגע און קעגן דער טאָלעראַנטער באַציאונג צו זיי און פֿאַרשטאַרקן גלייכצײ־

טיק די אויפמערקזאמקייט צו דער פראקטישער דורכפי-רונג פון דער לענינישער נאציאנאלער פאליטיק, צום אויסהאבן די עלעמענטן פון נאציאנאלער אומגלייכקייט און צו דער ברייטער אנטוויקלונג פון די נאציאנאלע קול-טורן פון די פעלקער פון ראטנפארבאנד.

דער 16-טער צוזאמענפאר האלט, אז דער צ״ק פון אונזער פארטיי, וואס באהיט די רייען פון די לענינצעס פאר גייע היסטארישע שלאכטן, דארף אויך אף ווייטער געבן אן אומדערבארעמדיקן ווידערשטאנד אלע פרואוון צו וואקלען און אונטערייסן די שטאלענע פארטיי-דיס-ציפלין און איינהייט פון דער לענינישער פארטיי.

דער 16-טער צוזאמענפאר באאויפטראגט דעם צ״ק פון דער פארטיי צו באווארענען אויך אף ווייטער די באל-שעוויסטישע שלאכט-טעמפן פון דער סאציאליסטישער בויאונג, דערשלאגן זיך, אז דער פינפיאר-פלאן זאל ווירק-לעך אויסגעפילט ווערן אין פיר יאר און אומאפנויגבאר דורכפירן די ליקווידאציע פונם באלעבאטים אלס קלאס אף דער באזע פון דורכויסיקער קאלעקטיוויזאציע אינם גאנצן ראטנפארבאנד.

דער צוזאמענפאר דריקט אויס די פעסטע זיכער-קייט, אז באהעפטנדיק אונטער דער פאן פון לעניניזם מיליאנען ארבעטער און קאלווירטניקעס, צעשמעטערנדיק דעם ווידערשטאנד פון די קלאסן-סאנים, וועט די אלק״פ פירן די מאסן אין א פאנאנדערגעוויקלטן סאציאליסטישן אנגריף און וועט זיכערן דעם פולשטענדיקן ניצאכן פונם סאציאליזם אין פסס״ר.

דער צוזאמענפאר דריקט אויס די פעסטע זיכער-קייט, אז אויפהויבנדיק די מאכט פון פסס״ר און פאר-שטארקנדיק די ברידערלעכע פארבינדונגען מיט די אר-בעטער און ארבעטנדיקע פון די קאפיטאליסטישע און קא-לאניאלע לענדער וועט די אלק״פ(ב) זיכערן די פארפעסטי-

קונג פון פסס״ר אַלס מויערפעסטן זייל פון דער אינטער־
נאַציאָנאַלער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע.

זאָל לעבן דער ניצאָכן פונם סאָציאַליזם אין פסס״ר!

זאָל לעבן דער ניצאָכן פון דער אינטערנאַציאָנאַלער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע!